

SPECYFIKACJA TECHNICZNA WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT

- architektura i konstrukcja

SPIS TREŚCI

ST.00 - WYMAGANIA OGÓLNE.....	2
ST.01 - ROBOTY ROZBIÓRKOWE	35
ST.02 - KONSTRUKCJE STALOWE	41
ST.03 - ROBOTY MURARSKIE	55
ST.04 - ŚCIANY DZIAŁOWE LEKKIE	64
ST.05 - SUFITY PODWIESZANE.....	76
ST.06 - TYNKOWANIE	90
ST.07 – POSADZKI	98
ST.8 - MALOWANIE.....	104
ST.9 – DRZWI.....	118
ST.10 – OKNA.....	131
ST.11 – BLACHA WARSTWOWA - ŚCIANY ZEWNĘTRZNE, TERMOIZOLACJA.....	147

ST.00 - WYMAGANIA OGÓLNE
45000000-7 Roboty budowlane

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1. Nazwa zamówienia:

PRZEBUDOWA ZWIĄZANA ZE ZMIANĄ SPOSOBU UŻYTKOWANIA BUDYNKU PO BYŁEJ SALI GIMNASTYCZNEJ NA POMIESZCZENIA DYDAKTYCZNE, NA POTRZEBY AKADEMII MORSKIEJ W SZCZECINIE PRZY UL. WILLOWEJ 2, DZ. EWID. NR 4/14, 3/2, 9/3, 3/3, OBR. NAD ODRĄ 18.

1.2. Przedmiot

Przedmiotem niniejszej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania, a następnie odbioru wszelkich robót związanych z realizacją inwestycji określonej w pkt. 1.1.

1.3. Zakres Robót objętych niniejszą specyfikacją

Niniejsza specyfikacja dotyczy prac ogólnobudowlanych, w ramach których planuje się przebudowę części budynku obejmującej:

- Rozbiórkę ścian wewnętrznych,
- Demontaż zabudów w systemie lekkim,
- Demontaż wyposażenia instalacyjnego,
- Demontaż naświetli oraz stolarki wewnętrznej, zewnętrznej oraz bram
- wymianę warstw posadzkowych: rozbiórka istniejących warstw podłogi na gruncie, do poziomu istniejącej płyty betonowej oraz ułożenie nowych warstw, uwzględniających ocieplenie
- docieplenie ścian zewnętrznych wraz ze zmianą okładziny,
- wymianę warstw poszycia dachów: rozbiórka istniejących warstw poszycia (do poziomu blachy trapezowej) oraz ułożenie nowych,
- przebudowę elementów konstrukcji dachu części niskiej, wymagających wzmocnienia pod projektowane instalacje wentylacji mechanicznej,
- wykonanie podłogi technicznej wysokiej części hali – płyta żelbetowa
- osadzenie nadproży w nowej lokalizacji stolarki i ślusarki
- wymurowanie ścian działowych,
- montaż ścian działowych w systemie lekkim,
- montaż wewnętrznej stolarki i ślusarki drzwiowej,
- montaż stolarki zewnętrznej,
- montaż bram z napędem elektrycznym,
- montaż przyborów sanitarnych,
- wewnętrzną instalację wod-kan wraz z armaturą,
- wewnętrzną instalację hydrantów p.poż
- wewnętrzną instalację elektryczną i oświetleniową wraz z osprzętem,
- wewnętrzną instalację teletechniczną wraz z osprzętem,
- instalację c.o. wraz z grzejnikami i armaturą
- instalację wentylacji mechanicznej wraz z osprzętem,

- wykonanie robót wykończeniowych

1.4. Roboty tymczasowe i prace towarzyszące

Niezależnie od robót podstawowych, w ramach realizacji niniejszej inwestycji zajdzie konieczność wykonania robót tymczasowych i towarzyszących. Oferenci na bazie dokumentacji projektowej, wizji lokalnej, doświadczenia, własnych możliwości sprzętowych itp. powinni przewidzieć i uwzględnić w swoich ofertach wszystkie te prace, tj. również te, których nie opisano odrębnie, a które mogłyby mieć wpływ na koszt i termin realizacji niniejszej inwestycji.

1.5.1 Robotami tymczasowymi będą m.in.:

- wykonywanie ogrodzenia i zaplecza budowy,
- wykonywanie podłączeń medialnych na potrzeby przebudowy,
- wykonywanie rusztowań,
- montaż dźwigów, podnośników itp.

1.5.2 Pracami towarzyszącymi będą inne prace niezbędne do wykonania robót podstawowych, niezaliczane do robót tymczasowych, w tym:

- tyczenie,
- sprzątanie,
- inwentaryzacja powykonawcza,
- kompletowanie dokumentów,
- szkolenie personelu.

1.5. Informacja o terenie budowy

Budynek usytuowany na działce nr 3/2 oraz w północno zachodnim narożniku działki nr 4/14.

Północna ściana budynku znajduje się na granicy z działką drogową nr 3/4 (ul. Rugiańska). Od strony zachodniej działka inwestycyjna graniczy z niezabudowaną działką budowlaną nr 4/9.

Budynek jednokondygnacyjny w konstrukcji stalowej, składający się z części wysokiej stanowiącej jednoprzestrzenną halę, pełniącą funkcję sali gimnastycznej oraz części niskiej, będącej zapleczem sanitarnym i technicznym, z istniejącym węzłem cieplnym.

Konstrukcja części wyższej składa się ze wspornikowych słupów, na których oparta jest kratownica przestrzenna. Ściany szczytowe murowane z okładziną z blachy trapezowej na ruszcie.

Konstrukcja części niższej składa się ze sztywnego układu ram stalowych. Ściany szczytowe murowane z okładziną z blachy trapezowej na ruszcie.

Fundamenty żelbetowe, wylewane na mokro.

Na potrzeby dokumentacji wykonano ekspertyzę techniczną stanu istniejącego, która stanowi załącznik do dokumentacji. Stan budynku określono jako zadowalający, umożliwiający wykonanie robót budowlanych objętych przebudową.

- Budynek wyposażony w instalacje:
- wod-kan,

- grzewczą,
- elektryczną,
- wentylacji mechanicznej,
- odprowadzenia wód opadowych z dachu do kanalizacji deszczowej

1.6. Określenia użyte w niniejszej Specyfikacji Technicznej:

Ileokroć pojawiać się będą poniższe określenia, należy je rozumieć następująco:

- **aprobata techniczna** - niezależna, pozytywna ocena techniczna wyrobu budowlanego, dla którego nie określono stosownej normy, potwierdzająca jego przydatność w określonych warunkach do zamierzonego zastosowania w budownictwie,
- **BiOZ** – bezpieczeństwo i ochrona zdrowia,
- **BHP** – bezpieczeństwo i higiena pracy,
- **budowa** – wykonywanie obiektu budowlanego w określonym miejscu i czasie,
- **budowla** - każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: lotniska, drogi, linie kolejowe, mosty, wiadukty, tunele, przepusty techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową,
- **budynek** - obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach,
- **certyfikat zgodności** – dokument wydany przez upoważnioną jednostkę certyfikującą, na podstawie wykonanej przez tę jednostkę ocenie, potwierdzający zgodność wyrobu z wymaganiami zasadniczymi odpowiednich norm lub aprobaty technicznej,
- **deklaracja zgodności** – dokument stanowiący oświadczenie producenta, że oferowany przez niego wyrób jest zgodny z wymaganiami zasadniczymi norm lub aprobaty technicznej i dopuszczający go do obrotu i powszechnego stosowania w budownictwie. Wyroby przed wystawieniem deklaracji zgodności powinny być poddane procedurze oceny zgodności i jeśli wynika to z odrębnych przepisów uzyskać certyfikat zgodności. Na wyroby posiadające deklarację zgodności nakładane jest oznaczenie CE.
- **dokumentacja** - należy przez to rozumieć ogół dokumentów związanych z inwestycją,
- **dokumentacja budowy** - należy przez to rozumieć pozwolenie na budowę wraz z załączonym projektem budowlanym, dziennik budowy, protokoły odbiorów częściowych i końcowych, w miarę potrzeby rysunki i opisy służące realizacji obiektu, operaty geodezyjne i książkę obmiarów, a w przypadku realizacji metodą montażu - także dziennik montażu,
- **dokumentacja projektowa** – zbiór opracowań wykonanych przez Projektanta,
- **dokumentacja powykonawcza** – czarno-biała kopia projektu z naniesionymi kolorem zmianami dokonanymi w toku wykonywania robót oraz geodezyjnymi pomiarami powykonawczymi,

- **droga tymczasowa (montażowa)** - specjalnie przygotowany obszar, przeznaczony do ruchu pojazdów obsługujących roboty budowlane, przez okres ich wykonywania,
- **dziennik budowy** - dziennik, wydany zgodnie z obowiązującymi przepisami, stanowiący urzędowy dokument przebiegu robót budowlanych oraz zdarzeń i okoliczności zachodzących w toku wykonywania robót,
- **etap** – wymierna część budowy, zdolna do spełniania przewidzianych funkcji techniczno-użytkowych i możliwa do oceny i ewentualnego odbioru,
- **Generalny Wykonawca** – osoba prawna lub fizyczna wymieniona w kontrakcie jako wykonawca prac budowlanych,
- **grupy, klasy i kategorie robót** - należy przez to rozumieć grupy, klasy, kategorie określone w Rozporządzeniu Komisji (WE) Nr 213/2008 z dnia 28 listopada 2007r.
- **Harmonogram** - zestawienie okresów wykonywania poszczególnych etapów budowy,
- **informacja BiOZ** – opracowanie informujące o możliwych zagrożeniach i sposobach ich zapobiegania, na podstawie którego przygotowany jest plan BiOZ,
- **Inspektor Nadzoru Autorskiego** – osoba fizyczna wyznaczona przez Projektanta do zajmowania stanowiska w sprawach projektowych, zgodnie z odpowiednimi przepisami,
- **Inspektor Nadzoru Inwestorskiego** – osoba fizyczna posiadająca odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową oraz uprawnienia budowlane, wykonująca samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, wyznaczona przez Inżyniera Kontraktu lub bezpośrednio przez Zamawiającego, do zajmowania stanowiska w sprawach technicznych, zgodnie z odpowiednimi przepisami,
- **instrukcja bezpieczeństwa pożarowego** - opracowanie przygotowane przez rzeczoznawcę ds. ppoż. na zlecenie Generalnego Wykonawcy, precyzujące dobór i rozmieszczenie środków ppoż. i znaków informacyjnych, a także opisujące sposób postępowania w przypadku stwierdzenia zagrożenia, ze schematem dróg ewakuacyjnych włącznie,
- **instrukcja obsługi, ew. techniczna lub eksploatacji** – opracowanie przygotowane przez producenta lub dostawcę urządzenia lub maszyny, określające rodzaje i kolejność lub współzależność czynności obsługi, przeglądów i zabiegów konserwacyjnych, warunkujących ich efektywne i bezpieczne użytkowanie. Instrukcja obsługi będzie również składnikiem dokumentacji powykonawczej obiektu budowlanego,
- **Inwestor** – osoba prawna lub fizyczna, dla której realizowana jest inwestycja. Inwestor może wyznaczyć Zamawiającego, albo pełnić jego obowiązki samodzielnie,
- **Inwestor zastępczy** – osoba prawna lub fizyczna, powołana do reprezentowania Inwestora w ramach realizacji inwestycji,
- **inwestycja (zadanie)** - kompleksowa realizacja celu określonego w pkt. 1.1.
- **Inżynier Kontraktu (Inżynier)** – osoba prawna lub fizyczna, której Zamawiający powierzył nadzór nad prawidłowością procesu inwestycyjnego i która w trakcie trwania robót budowlanych, reprezentować będzie interesy Zamawiającego w zakresie wynikającym z udzielonego pełnomocnictwa, w szczególności odpowiadać może za administrowanie sprawami prawnymi, technicznymi i ekonomicznymi, w tym prowadzić bieżącą kontrolę poprawności użytych wyrobów, jakość i ilości wykonanych robót, brać udział w odbiorach robót zakrywanych i zanikających, przejściowych i końcowych, a także gwarancyjnych i pogwarancyjnych, organizować narady robocze i w miarę potrzeb zajmować stanowisko w

sprawach wymagających decyzji lub spornych. W przypadku gdyby Inżynier Kontraktu nie został ustanowiony, zapis ten należy odczytywać jako „Zamawiający”,

- **istotne wymagania** - wymagania dotyczące bezpieczeństwa, zdrowia i pewnych innych aspektów interesu wspólnego,
- **Kierownik Budowy** - osoba fizyczna wyznaczona przez Generalnego Wykonawcę do kierowania robotami budowlanymi, zgodnie z odpowiednimi przepisami, ponosząca ustawową odpowiedzialność za prowadzone prace budowlane,
- **kontrakt (umowa)** – umowa wraz ze wszystkimi załącznikami, pomiędzy Generalnym Wykonawcą, a Zamawiającym na realizację inwestycji,
- **kosztorys „ślepy”** - wykaz robót z podaniem ich ilości (przedmiarem),
- **księga (rejestr) obmiarów** - akceptowany przez Inżyniera zeszyt z ponumerowanymi stronami, służący do wpisywania obmiaru dokonywanych robót w formie wyliczeń, szkiców i ew. dodatkowych załączników.
- **laboratorium** - **laboratorium badawcze**, zaakceptowane przez Inżyniera lub Zamawiającego, niezbędne do przeprowadzenia wszelkich badań i prób związanych z oceną jakości stosowanych wyrobów budowlanych i robót.
- **LEED** – Leadership in Energy and Environmental Design – system certyfikacji dla przedsięwzięć przyjaznych środowisku,
- **materiały** – patrz wyroby budowlane,
- **norma** - dokument będący wynikiem normalizacji i standaryzacji, opublikowany przez jednostkę normalizacyjną i powszechnie dostępny. Stosowanie się do norm jest dobrowolne, chyba, że dana norma została przywołana w dokumentacji projektowej lub niniejszej specyfikacji, wówczas zapisy tej normy stają się obowiązkowe,
- **norma europejska** – norma kraju członkowskiego Unii Europejskiej, np. niemiecka (DIN)
- **norma polska** – PN – dokument o zasięgu krajowym, przyjęty przez Polski Komitet Normalizacyjny i oznaczony, na zasadzie wyłączności - symbolem PN,
- **norma polska przenosząca normę zharmonizowaną** – PN-EN – dokument o randze normy, przenoszący normę zharmonizowaną na zasięg krajowy,
- **norma zharmonizowana** – dokument przyjęty przez Europejski Komitet Standaryzacji (CEN) oraz Europejski Komitet Standaryzacji Elektrotechnicznej (CENELEC) jako "standardy europejskie" (EN) lub „dokumenty harmonizacyjne” (HD), niemający charakteru normy, dopóki nie zostanie opublikowany w Oficjalnym Dzienniku Unii Europejskiej i nie zostanie przeniesiony przez co najmniej jedno państwo członkowskie Unii Europejskiej,
- **obiekt budowlany** – budynek, budowla lub obiekt małej architektury wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz zagospodarowaniem terenu,
- **obiekt tymczasowy** - obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, n.p.: obiekty kontenerowe, barakowozy, pawilony, przekrycia namiotowe itp.,
- **Oferent** - osoba prawna lub fizyczna, legalnie działająca pod firmą mającą odpowiednie uprawnienia, doświadczenie, potencjał kadrowy i ekonomiczny, uczestnicząca w przetargu na wybór wykonawcy prac budowlanych,

- **oferta Wykonawcy** – oferta jaką w przetargu na wybór Wykonawcy złożył wybrany Oferent,
- **organ samorządu zawodowego** - należy przez to rozumieć organ określony w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42 z późn. zm.),
- **plac budowy** – działka lub działki, co do których Inwestor posiada tytuł prawny pozwalający na wykonywanie prac budowlanych, przeznaczony na realizację inwestycji,
- **plan BiOZ** – opracowanie informujące o realnych zagrożeniach i sposobach ich zapobiegania,
- **podłoże** - grunt rodzimy lub nasypowy, znajdujący się poniżej robót budowlanych,
- **polecenie** - wszelkie wytyczne i obostrzenia przekazane Wykonawcy przez Inżyniera Kontraktu lub Inspektora nadzoru inwestorskiego czy autorskiego, a także nakazy i zakazy przedstawicieli organów kontrolujących budowę, dotyczące sposobu realizacji robót lub innych spraw związanych z prowadzeniem budowy,
- **pozwolenie na budowę** - decyzja administracyjna zezwalającą na rozpoczęcie i prowadzenie budowy lub wykonywanie robót budowlanych innych niż budowa obiektu budowlanego,
- **prace budowlane** – patrz roboty budowlane,
- **prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane** - tytuł prawny wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego, przewidującego uprawnienia do wykonywania robót budowlanych,
- **projekt** – patrz dokumentacja projektowa,
- **projekt budowlany (P.B.)** – projekt schematyczny, służący głównie celom formalno-prawnym związanym z uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, zawierający wszelkie uzgodnienia, postanowienia i decyzje administracyjne,
- **projekt wykonawczy (P.W.)** – opracowanie uzupełniające i uszczegóławiające założenia przyjęte w Projekcie Budowlanym, w zakresie i stopniu dokładności niezbędnym do sporządzenia przedmiaru robót, kosztorysu inwestorskiego i przygotowania oferty przez Oferentów,
- **projekt warsztatowy** – opracowanie uzupełniające i uszczegóławiające Projekt Wykonawczy, zawierające rysunki detali, opracowane w takim stopniu dokładności, aby umożliwić jednoznaczne odczytanie i sprawną realizację robót budowlanych,
- **projekt montażowy** – zestawienie elementów składowych i opis sposobu montażu elementów przygotowywanych niezależnie od budowy,
- **Projektant** – należy przez to rozumieć osobę prawną lub fizyczną, względnie zespół osób biorący udział w przygotowaniu dokumentacji projektowej, reprezentowany przez autora projektu,
- **przebudowa** - wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji,

- **przedmiar robót** - zestawienie przewidzianych do wykonania robót podstawowych w kolejności technologicznej ich wykonania, ze szczegółowym opisem lub wskazaniem podstaw ustalających szczegółowy opis, oraz wskazaniem szczegółowych specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych, z wyliczeniem i zestawieniem ilości jednostek przedmiarowych robót podstawowych,
- **przeszkoda naturalna** - element środowiska naturalnego, stanowiący utrudnienie w realizacji zadania budowlanego, na przykład dolina, bagno rzeka itp.
- **przeszkoda sztuczna** - dzieło ludzkie, stanowiące utrudnienie w realizacji zadania budowlanego, na przykład droga, kolej, rurociąg itp.
- **przetarg** – procedura wyłonienia spośród Oferentów przyszłego Generalnego Wykonawcy prac budowlanych,
- **recycling - odzysk**, który polega na powtórnym przetwarzaniu substancji lub materiałów zawartych w odpadach w procesie produkcyjnym w celu uzyskania substancji lub materiału o przeznaczeniu pierwotnym lub o innym przeznaczeniu, w tym też recykling organiczny, z wyjątkiem odzysku energii,
- **rekultywacja** - roboty mające na celu uporządkowanie i przywrócenie pierwotnych funkcji terenu naruszonego w czasie realizacji budowy lub robót budowlanych,
- **remont** - wykonywanie w istniejącym obiekcie budowlanym robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a nie stanowiących bieżącej konserwacji.
- **roboty** – patrz roboty budowlane,
- **roboty budowlane** – prace polegające na wznoszeniu, przebudowywaniu, rozbudowywaniu, nadbudowywaniu, odbudowywaniu, montażu i remoncie, a nawet rozbiórce obiektu budowlanego,
- **roboty podstawowe** - minimalny zakres prac, które po wykonaniu są możliwe do odebrania pod względem ilości i wymogów jakościowych oraz uwzględniają przyjęty stopień scalenia,
- **roboty zabezpieczające** – prace wykonywane doraźnie w celu zabezpieczenia elementów lub całej budowy do czasu podjęcia ostatecznych decyzji,
- **specyfikacja techniczna wykonania i odbioru robót (STWiOR)** lub w skrócie specyfikacja techniczna (ST) – opracowanie zawierające w szczególności zbiory wymagań, które są niezbędne do określenia standardu i jakości wykonania robót, w zakresie właściwości wyrobów budowlanych, sposobu wykonania robót oraz oceny prawidłowości wykonania.
- **teren budowy** - przestrzeń, w obrębie której prowadzone są roboty budowlane wraz z przestrzenią zajmowaną przez zaplecze budowy,
- **teren zamknięty** - należy przez to rozumieć teren, o którym mowa w odrębnych przepisach,
- **tymczasowy obiekt budowlany** - należy przez to rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: barakowozy, obiekty kontenerowe, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe,
- **umowa** – patrz kontrakt,
- **urządzenia budowlane** - należy przez to rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego

- przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki;
- **ustalenia techniczne** – rozwiązania podane w dokumentacji projektowej, rozporządzeniach, normach, aprobatkach technicznych, wytycznych i specyfikacjach technicznych,
 - **ustawa** – aktualna (obowiązująca) ustawa „Brawo Budowlane”,
 - **właściwy organ** - należy przez to rozumieć jednostki administracji państwowej lub lokalnej, właściwe do rozpatrzenia danej sprawy, w szczególności przedstawicielstwa nadzoru architektoniczno-budowlanego i organy specjalistycznego nadzoru budowlanego,
 - **wspólny słownik zamówień** – Unijny system klasyfikacji produktów, usług i robót, oparty na kodach CPV,
 - **Wykonawca** – osoba prawna lub fizyczna wymieniona w umowie jako wykonawca określonych prac,
 - **wyrób budowlany** - wyrób w rozumieniu przepisów o ocenie zgodności, wytworzony w celu wbudowania, wmontowania, zainstalowania lub zastosowania w sposób trwały w obiekcie budowlanym, wprowadzany do obrotu jako wyrób pojedynczy lub jako zestaw wyborów do stosowania we wzajemnym połączeniu stanowiącym integralną całość użytkową,
 - **Podwykonawca** - osoba prawna lub fizyczna działająca na zlecenie Generalnego Wykonawcy, na jego koszt i odpowiedzialność,
 - **zadanie budowlane** - część inwestycji, stanowiąca odrębną całość konstrukcyjną lub technologiczną, zdolną do samodzielnego spełnienia przewidywanych funkcji techniczno-użytkowych. Zadanie może polegać na wykonywaniu robót związanych z budową, modernizacją, utrzymaniem oraz ochroną budowli lub jej elementu.
 - **Zamawiający** – osoba prawna lub fizyczna, powołana do wyłonienia Generalnego Wykonawcy i podpisania z nim umowy. W przypadku gdyby Zamawiający nie został ustanowiony, sformułowanie to należy rozumieć jako Inwestor.
 - **zgodność robót** – realizacja w pełni odzwierciedlająca założenia podane w dokumentacji, ewentualnie odbiegająca od nich z dopuszczalną w STWiOR tolerancją, a jeśli tolerancja nie została określona, w przedziale przyjmowanym zwyczajowo dla tego rodzaju robót.
 - **znak B** – oznaczenie wyrobu budowlanego, potwierdzające ze dany produkt przeszedł pozytywną kontrolę niezależnej, kompetentnej i obiektywnej jednostki certyfikującej, w ramach dobrowolnej certyfikacji wyrobów zgłaszanych przez producentów. Wyrób oznaczony tym znakiem to wyrób bezpieczny w użytkowaniu, nowoczesny, przyjazny środowisku naturalnemu, wzbudzający zaufanie odbiorcy,
 - **znak CE** – oznaczenie wyrobu budowlanego, umieszczane na produkcie, mające formę deklaracji producenta, że dany wyrób spełnia wymagania dyrektyw tzw. "Nowego Podejścia" Unii Europejskiej (UE). Dyrektywy te dotyczą zagadnień związanych z bezpieczeństwem użytkowania, ochroną zdrowia i ochroną środowiska, określają zagrożenia, które producent powinien wykryć i wyeliminować. Zatem, producent oznaczając swój produkt znakiem CE deklaruje, że produkt ten nie zagraża zdrowiu, ani nie jest szkodliwy dla środowiska naturalnego, nie tylko w postaci gotowej, ale również na wszystkich etapach wytwarzania,

1.7. Podwykonawcy

Jeżeli Kontrakt dopuszcza Podwykonawców, to mogą oni wejść na plac budowy dopiero po akceptacji Inżyniera. Generalny Wykonawca musi przed zatrudnieniem podwykonawców przedstawić ich listę i uzyskać zgodę Inżyniera na ich zatrudnienie, chyba że kontrakt przewiduje inaczej. Ponadto Generalny Wykonawca dostarczy Inżynierowi kopie umów z podwykonawcami i na bieżąco dostarczać będzie kopie faktur i dowody terminowej ich zapłaty. Generalny Wykonawca odpowiada przed Zamawiającym za rozliczenie się ze swoimi podwykonawcami. W przypadku należnego, a niewypłaconego wynagrodzenia Zamawiający będzie miał prawo (ale nie obowiązek) wypłacić wynagrodzenie bezpośrednio podwykonawcy, obniżając odpowiednio wynagrodzenie Generalnego Wykonawcy.

1.8. Koordynacja

Generalny Wykonawca zobowiązany jest zapoznać się z całością dokumentacji. Odpowiada on również za to, aby z całością dokumentacji, a nie tylko przez siebie wykonywanym frontem robót, zapoznali się wszyscy jego Podwykonawcy. Efekty pracy lub wytyczne jednego zespołu, mogą mieć bowiem ogromne znaczenie dla działań lub zaniechań innych.

Generalny Wykonawca powinien ustalić zasady współpracy wszystkich swoich pracowników i Podwykonawców. Generalny Wykonawca odpowiada za ustalenie kolejności prac i zasad wykonywania elementów wspólnych dla różnych rodzajów robót. Np. montując instalacje do stropu należy zacząć od instalacji najwyższej położonej i stopniowo przechodzić niżej, wstrzymując, jeśli jest taka potrzeba, montaż poszczególnych instalacji, do czasu ukończenia montażu innych, na tym samym poziomie.

1.9. Dokumentacja

W ramach przetargu Oferentom udostępniona będzie decyzja o pozwoleniu na budowę wraz ze stanowiącym do niej załącznik projektem budowlanym i informacją BiOZ oraz komplet specyfikacji technicznych. Jeśli Zamawiający tak zadecyduje, to Oferenci otrzymają przedmiary robót. Przedmiar należy traktować jako materiał poglądowy dla Zamawiającego, który może chcieć znać koszty poszczególnych pozycji. Przedmiaru w żadnym wypadku nie należy traktować jako pełnego zakresu prac do wyceny. Oferta powinna bowiem odzwierciedlać koszt i termin realizacji inwestycji określonej projektem i specyfikacją techniczną. Oferenci bezwzględnie powinni zapoznać się z otrzymanymi materiałami, a wszelkie wątpliwości lub uwagi wyjaśnić jeszcze na etapie przetargu, gdyż ewentualne niejednoznaczności będą interpretowane na korzyść Zamawiającego. Złożenie oferty w ramach niniejszego przetargu równoznaczne jest z przyjęciem otrzymanej od Zamawiającego dokumentacji bez uwag.

1.10. Dokumenty przygotowywane przez Wykonawcę

Dokumenty przygotowywane przez Wykonawcę winny być wyraźnie oznaczone nazwą przedmiotu zamówienia i na tyle szczegółowe, aby można było ustalić ich zgodność z dokumentami wchodzącymi w skład umowy. Wszelka wykonana przez Wykonawcę dokumentacja podlega uzgodnieniu z Projektantem, a następnie przedłożona będzie Inżynierowi do zatwierdzenia.

Przygotowanie przez Wykonawcę niżej wymienionych dokumentów nie będzie miało wpływu na kwotę kontraktu, a wszelkie wynikające z nich koszty ponoszone będą wyłącznie przez Wykonawcę.

1.11.1 Dokumenty niezbędne przed przystąpieniem do prac:

- harmonogram robót i finansowania (jeśli nie był częścią kontraktu),
- program zapewnienia jakości (PZJ),
- plan gospodarki odpadami,
- plan BiOZ,
- projekt organizacji Placu Budowy,
- projekt tymczasowej organizacji ruchu,

1.11.2 Dokumenty niezbędne w trakcie trwania budowy:

- projekty wykonawcze (jeśli nie były przekazane przez Zamawiającego),
- projekty warsztatowe,
- projekty montażowe,
- projekty robót tymczasowych (projekty rusztowań, szalunków, itp.)

1.11.3 Dokumenty niezbędne po zakończeniu budowy:

- dokumentacja powykonawcza,
- instrukcja bezpieczeństwa pożarowego,
- instrukcje obsługi i konserwacji dla wszystkich elementów robót, włączając w to urządzenia i systemy, a także programy komputerowe.

1.11.4 Ponadto Wykonawca we własnym zakresie zapewni niezbędną liczbę:

- dzienników budowy,
- dzienników montażu,
- książek obmiaru,
- tablic informacyjnych

1.11. Teren budowy

1.12.1 Przekazanie terenu budowy

Zamawiający w terminie określonym w Kontrakcie przekaże protokolarnie Generalnemu Wykonawcy plac budowy, decyzję o pozwoleniu na budowę oraz dokumentację projektową, a także informację BiOZ i komplet specyfikacji technicznych. Kopia mapy zasadniczej i kopie wszelkich warunków, uzgodnień, postanowień i innych dokumentów niezbędnych do uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę wpięte będą do projektu budowlanego.

Od chwili przejęcia na Wykonawcy spoczywać będzie odpowiedzialność za ochronę placu budowy i przekazanych dokumentów.

1.12.2 Zabezpieczenie Placu Budowy

Od chwili przekazania placu budowy, aż do momentu podpisania bezusterkowego protokołu przyjęcia robót, na Wykonawcy spoczywać będzie odpowiedzialność za wszelkie czynności bądź zaniechania związane z budową. Na czas wykonywania robót budowlanych Wykonawca ogrodzi

teren budowy oraz dostarczy, zainstaluje i będzie obsługiwał wszystkie tymczasowe urządzenia zabezpieczające takie jak: zadaszenia chodników, zapory, światła ostrzegawcze, sygnalizację regulującą ruch itp., zapewniając w ten sposób bezpieczeństwo ludzi i mienia. Wykonawca zapewni stałe warunki widoczności w dzień i w nocy tych zapór i znaków, dla których jest to nieodzowne ze względów bezpieczeństwa. Wszystkie znaki, zapory i inne urządzenia zabezpieczające będą akceptowane przez Inżyniera. Jeżeli teren, na którym wykonywane będą roboty nie może być z jakiś względów ogrodzony, Wykonawca na swój koszt zapewni jego stały dozór.

Fakt przystąpienia do Robót Wykonawca obwieści publicznie przed ich rozpoczęciem w sposób uzgodniony z Inżynierem oraz przez umieszczenie w miejscach i ilościach określonych przez Inżyniera, tablic informacyjnych, których treść będzie zatwierdzona przez Inżyniera i będzie zawierała informacje dotyczące kontraktu. Tablice informacyjne będą utrzymywane przez Wykonawcę w dobrym stanie przez cały okres realizacji Robót.

Na czas budowy należy zamontować w widocznym miejscu, od strony drogi publicznej, na wysokości nie mniejszej niż 2m tablicę informacyjną, zawierającą m.in. numery telefonów alarmowych oraz ogłoszenie dotyczące bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, zawierające dane n.t. przewidywanego terminu rozpoczęcia i zakończenia wykonywania robót budowlanych, maksymalnej liczby pracowników zatrudnionych na budowie w poszczególnych okresach, oraz informacje dotyczące planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.

Koszt zabezpieczenia terenu budowy nie podlega odrębnej zapłacie i przyjmuje się, że jest włączony w cenę umowną.

1.12.3 Zaplecze Budowy

Wykonawca w ramach Kontraktu jest zobowiązany zapewnić odpowiednie zaplecze budowy dla osób i mienia na placu budowy, a także niezbędne pomieszczenia sanitarne i socjalne.

Ponadto Wykonawca ma obowiązek zapewnić pomieszczenia umożliwiające odbywanie się spotkań roboczych.

Wszystkie pomieszczenia użytkowe będą miały niezbędną instalację elektryczną i oświetleniową oraz grzewczą, a pomieszczenia sanitarne dodatkowo wodną i kanalizacyjną.

1.12.4 Bezpieczeństwo i higiena pracy

Podczas realizacji Robót, Wykonawca będzie przestrzegać przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy. W szczególności Wykonawca ma obowiązek zadbać, aby personel był odpowiednio przeszkolony, stosował się do przepisów BHP i nie wykonywał pracy w warunkach niebezpiecznych, szkodliwych dla zdrowia oraz nie spełniających odpowiednich wymagań sanitarnych. Kilukrotne zwrócenie uwagi przez Inżyniera na łamanie powyższych przepisów może być podstawą do nałożenia na Wykonawcę kary finansowej.

Wykonawca zadba aby po każdej zakończonej czynności i po każdym zakończonym dniu pracy, pracownicy posprząтали po sobie miejsce pracy, zabezpieczając sprzęt i usuwając wszystkie odpady.

Wykonawca jest obowiązany sporządzić lub zapewnić sporządzenie, przed rozpoczęciem Robót, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, uwzględniając specyfikę obiektu budowlanego i warunki prowadzenia robót budowlanych.

Na czas prowadzenia Robót Wykonawca zapewni apteczkę pierwszej pomocy oraz będzie utrzymywał wszelkie urządzenia zabezpieczające, socjalne oraz sprzęt i odpowiednią odzież dla ochrony życia i zdrowia osób zatrudnionych na budowie oraz ją wizytujących.

Uznaje się, że wszelkie koszty związane z wypełnieniem wymagań bezpieczeństwa określonych powyżej, są uwzględnione w ofercie Wykonawcy.

1.12.5 Stosowanie się do prawa i innych przepisów.

Wykonawca zobowiązany jest znać wszystkie przepisy wydane przez polskie władze centralne i miejscowe oraz inne przepisy i wytyczne, które są w jakikolwiek sposób związane z robotami i będzie w pełni odpowiedzialny za przestrzeganie tych przepisów, zaleceń i wytycznych podczas prowadzenia robót.

Wykonawca będzie przestrzegać praw patentowych i autorskich. Wykonawca będzie w pełni odpowiedzialny za wypełnienie wszelkich wymogów prawnych odnośnie wykorzystania opatentowanych urządzeń lub technologii oraz korzystania z cudzej własności intelektualnej (w tym na wszystkich znanych polach eksploatacji określonych w art. 50 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i o prawach pokrewnych).

W związku z tym Wykonawca w sposób ciągły będzie informować Inżyniera o swoich działaniach, przedstawiając kopie licencji, zezwoleń i inne stosowne dokumenty.

1.12.6 Ochrona środowiska w czasie wykonywania Robót.

Wykonawca ma obowiązek znać i stosować w czasie prowadzenia robót wszelkie przepisy dotyczące ochrony środowiska naturalnego. Przed przystąpieniem do robót Wykonawca przedstawi Inżynierowi do zatwierdzenia uzgodniony z odpowiednim organem plan gospodarki odpadami w okresie trwania budowy oraz będzie dysponować umową na ich wywóz i składowanie. Plan gospodarki odpadami powinien uwzględniać również przemieszczanie mas ziemnych w obrębie budowy.

W okresie trwania budowy Wykonawca będzie:

- a) utrzymywać Plac Budowy i wykopy w stanie bez wody stojącej,
- b) podejmować wszelkie niezbędne kroki mające na celu stosowanie się do przepisów i norm dotyczących ochrony środowiska na terenie i wokół Placu Budowy, w tym: opracuje i uzgodni operat wodno-prawny w przypadku przepompowywania wody z wykopów, opracuje i uzgodni raport wpływu na środowisko w przypadku stosowania maszyn i urządzeń powodujących nadmierną emisję gazów pyłów lub hałasu,
- c) będzie unikać uszkodzeń lub uciążliwości dla osób lub mienia, a wynikających ze skażenia, zapylenia, hałasu lub innych przyczyn powstałych w następstwie jego sposobu działania.

Stosując się do tych wymagań Wykonawca będzie miał szczególny wzgląd na:

1. lokalizację baz, warsztatów, magazynów, składowisk, wykopów i dróg dojazdowych,
2. środki ostrożności i zabezpieczenia przed:
 - zanieczyszczeniem gleby oraz zbiorników i cieków wodnych substancjami toksycznymi, smarami itp.
 - uszkodzeniem istniejącej zieleni wysokiej i krzewów,

- zanieczyszczeniem powietrza pyłami i gazami,
- możliwością powstania pożaru.

3. wykonywanie wszystkich hałaśliwych prac tylko w odpowiednich porach i terminach.

1.12.7 Ochrona przeciwpożarowa

Wykonawca będzie przestrzegać przepisów ochrony przeciwpożarowej. Wykonawca będzie utrzymywać sprawny sprzęt przeciwpożarowy, wymagany przez odpowiednie przepisy, na terenie baz produkcyjnych, w pomieszczeniach biurowych, mieszkalnych, szatniach i magazynach oraz w maszynach i pojazdach. Materiały łatwopalne będą składowane w sposób zgodny z odpowiednimi przepisami i zabezpieczone przed dostępem osób trzecich.

Wykonawca będzie odpowiedzialny za wszelkie straty spowodowane pożarem wywołanym jako rezultat realizacji robót przez niego albo jego podwykonawców.

1.12.8 Ochrona własności publicznej i prywatnej

Wykonawca odpowiada za ochronę instalacji i urządzeń nad, na i pod powierzchnią ziemi, takie jak rurociągi, kable itp. Wykonawca uzyska od właścicieli tych instalacji potwierdzenie informacji dostarczonych mu przez Zamawiającego o ich lokalizacji. Wykonawca w czasie trwania budowy zapewni właściwe oznaczenie i zabezpieczenie przed uszkodzeniem wszystkich instalacji i urządzeń na Placu Budowy. Wykonawca będzie odpowiadać za wszelkie spowodowane przez jego działania uszkodzenia instalacji na, nad i pod powierzchnią ziemi, nawet jeśli nie były one wskazane w dokumentach dostarczonych mu przez Zamawiającego. Wykonawca zobowiązany jest umieścić w swoim harmonogramie rezerwę czasową na wszelkiego rodzaju Roboty, które mogą być konieczne w związku z przełożeniem instalacji i urządzeń podziemnych na Placu Budowy i powiadomić Inżyniera i właścicieli tych instalacji i urządzeń o zamiarze rozpoczęcia tych Robót. O fakcie przypadkowego uszkodzenia instalacji Wykonawca bezzwłocznie powiadomi Inżyniera i zainteresowane instytucje oraz będzie z nimi współpracował dostarczając wszelkiej pomocy potrzebnej przy dokonywaniu napraw.

W przypadku gdy w obrębie budowy znalazłyby się obiekty chronione, np. znaki geodezyjne, Wykonawca zapewni ich ochronę, a zniszczone odtworzy lub naprawi na własny koszt.

1.12.9 Ochrona Robót

Wykonawca będzie odpowiedzialny za utrzymanie i ochronę Robót oraz za wszelkie materiały i urządzenia używane do Robót od daty przejęcia placu budowy do chwili wystawienia przez Inżyniera Świadectwa Przejęcia Końcowego Robót. Utrzymanie powinno być prowadzone w taki sposób, aby budowla lub jej elementy były w zadawalającym stanie przez cały czas, do chwili wystawienia przez Inżyniera świadectwa Przejęcia Końcowego Robót.

Inżynier może wstrzymać roboty, jeśli Wykonawca w jakimkolwiek czasie zaniedba należyte utrzymanie. W takim przypadku na polecenie Inżyniera Wykonawca powinien rozpocząć Roboty utrzymaniowe nie później niż w ciągu 24 godzin po otrzymaniu tego polecenia.

1.12.10 Ubezpieczenia

Wykonawca w trakcie kontraktu zobowiązany jest wykupić ubezpieczenie:

- ochrony cywilnej (OC) i następstw nieszczęśliwych wypadków (NNW) – zarówno bezpośrednio dla siebie jak i swoich podwykonawców,
- prowadzonej budowy od ognia i wszelkich zdarzeń losowych. Wysokość ubezpieczenia należy uaktualniać stosownie do postępu robót (nie może być mniejsza niż aktualna wartość budowy)
- kontraktowe – dotyczące jakości i terminu wykonania budowy. Szczegóły tego ubezpieczenia powinny się znaleźć w kontrakcie.

Wszelkie polisy zabezpieczone będą cesją na rzecz Zamawiającego.

1.12. Dokumenty budowy

1.13.1 Dziennik budowy

Dziennik budowy stanowi urzędowy dokument przebiegu robót budowlanych oraz zdarzeń okoliczności zachodzących w toku wykonywania robót. Kierownik budowy jest odpowiedzialny za prowadzenie dziennika budowy zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wpisy do dziennika budowy będą czynione na bieżąco i powinny odzwierciedlać postęp robót, stan bezpieczeństwa ludzi i budynków oraz stan techniczny i wszystkie kwestie związane z zarządzaniem budową.

Każdy wpis do dziennika budowy powinien zawierać jego datę, nazwisko i stanowisko oraz podpis osoby, która go dokonuje. Wszystkie wpisy powinny być czytelne i dokonywane w porządku chronologicznym, jeden po drugim, nie pozostawiając pustych miejsc między nimi, w celu uniemożliwienia wprowadzania późniejszych dopisków.

Wszystkie protokoły i inne dokumenty załączane do dziennika budowy powinny być przejrzyste numerowane, oznaczane i datowane zarówno przez Wykonawcę jak i Inżyniera Kontraktu.

W szczególności w dzienniku budowy powinny być zapisywane następujące informacje:

- data przejęcia przez kierownika budowy terenu budowy;
- zatwierdzenie przez Inżyniera dokumentów przygotowanych przez Wykonawcę,
- daty rozpoczęcia i zakończenia realizacji poszczególnych elementów robót;
- postęp robót, problemy i przeszkody napotkane podczas realizacji robót;
- daty, przyczyny i okresy trwania wszystkich opóźnień lub przerw w robotach
- komentarze i instrukcje zarządzającego realizacją umowy;
- daty, okresy trwania i uzasadnienie jakiegokolwiek zawieszenia realizacji
- robót z polecenia zarządzającego realizacją umowy
- daty zgłoszenia robót do częściowych i końcowych odbiorów oraz przyjęcia,
- odrzucenia lub wykonania robót zamiennych;
- wyjaśnienia, komentarze i sugestie kierownika budowy i kierowników robót;
- warunki pogodowe i temperatura otoczenia w okresie realizacji robót mające
- wpływ na czasowe ich ograniczenia lub spełnienia szczególnych wymagań wynikających z warunków klimatycznych;
- dane na temat prac geodezyjnych wykonanych przed i w trakcie realizacji
- robót, szczególnie w odniesieniu do wytyczania obiektów w terenie;
- dane na temat sposobu zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na
- budowie;
- dane na temat jakości materiałów, poboru próbek i wyników badań z
- określeniem przez kogo zostały przeprowadzone i pobrane;

- wyniki poszczególnych badań z określeniem przez kogo zostały
- przeprowadzone;
- inne istotne informacje o postępie robót.

Generalny Wykonawca odpowiada za to aby wszystkie wpisy do dziennika budowy były na bieżąco przedstawiane do wiadomości Inżyniera Kontraktu. Niezależnie od tego, informacja o poczynionych wpisach do dziennika budowy musi trafić do wiadomości osób, których mogą bezpośrednio dotyczyć.

Kierownik budowy potwierdzać będzie przyjęcie polecenia wpisanego do dziennika budowy, ewentualnie rzeczowo się do niego odniesie.

Wykonawca we własnym zakresie zapewni niezbędną liczbę:

- dzienników budowy;
- dzienników montażu;
- książek obmiaru;
- tablic informacyjnych.

1.13.2 Inne istotne dokumenty budowy

Oprócz dokumentów wyszczególnionych powyżej, dokumentami budowy będą też:

- a) dokumenty wchodzące w skład umowy;
- b) pozwolenie na budowę;
- c) protokoły przekazania terenu budowy wykonawcy;
- d) umowy cywilno-prawne ze osobami trzecimi i inne umowy i porozumienia cywilno - prawne;
- e) polecenia Inżyniera Kontraktu oraz protokoły ze spotkań i narad na budowie,
- f) protokoły odbioru robót,
- g) opinie ekspertów i konsultantów,
- h) korespondencja dotycząca budowy.

1.13.3 Przechowywanie dokumentów budowy

Wszystkie dokumenty budowy będą przechowywane przez Kierownika Budowy, na terenie budowy, we właściwie zabezpieczonym miejscu. Wszystkie dokumenty zagubione będą natychmiast odtworzone zgodnie ze stosownymi wymaganiami prawa. Wszystkie dokumenty budowy będą niezwłocznie dostępne do wglądu dla Inżyniera Kontraktu i inspektorów kontrolujących budowę w dowolnym czasie i na każde żądanie.

1.13.4 Harmonogram robót i finansowania

W pierwszej kolejności Generalny Wykonawca przedstawi do zatwierdzenia Inżynierowi Kontraktu dyrektywny harmonogram robót i finansowania. Harmonogram ten, przy uwzględnieniu rozwiązań wynikających z dokumentacji projektowej i jakości robót określonej w specyfikacji, a także przy uwzględnieniu właściwej kolejności i sposobu realizacji robót i możliwości przerobowych Wykonawcy w dziedzinie robót budowlanych i montażowych, winien zapewnić wykonanie robót w terminie określonym w kontrakcie.

Dopiero po akceptacji tego harmonogramu, Wykonawca przedstawi szczegółowy harmonogram robót i płatności, stanowiący uszczegółowienie harmonogramu dyrektywnego, obrazujący w etapach tygodniowych proponowany postęp robót w zakresie głównych obiektów i zadań

kontraktowych. Harmonogram ten w miarę postępu robót będzie potwierdzany przez Inżyniera, bądź aktualizowany przez Wykonawcę, z tym, że aktualizacja będzie obowiązująca dopiero po zatwierdzeniu jej przez Inżyniera.

Modyfikacja harmonogramu możliwa będzie tylko i wyłącznie, gdy będzie to wynikać z konieczności i możliwości finansowych Zamawiającego.

1.13.5 Program zapewnienia jakości (PZJ)

Wykonawca przed rozpoczęciem robót dostarczy Inżynierowi do zatwierdzenia szczegóły swojego Programu Zapewnienia Jakości, w którym przedstawi zamierzony sposób wykonywania robót, możliwości techniczne, kadrowe i organizacyjne, gwarantujące wykonanie robót zgodnie z dokumentacją projektową i ST.

Program Zapewnienia Jakości będzie zawierać:

a) część ogólną opisującą:

- organizację placu budowy z uwzględnieniem ruchu na budowie,
- organizację wykonania Robót, w tym terminy i sposób prowadzenia Robót,
- bezpieczeństwo pracy, w tym sposoby kontroli zabezpieczeń,
- higienę pracy, w tym sposoby kontroli porządku na budowie,
- wykaz zespołów roboczych, ich kwalifikacje i przygotowanie praktyczne,
- wykaz osób odpowiedzialnych za jakość i terminowość wykonania poszczególnych elementów Robót wraz z numerami telefonów kontaktowych,
- sposób i procedurę proponowanej kontroli i sterowania jakością wykonywanych Robót,
- wyposażenie w sprzęt i urządzenia do pomiarów i kontroli (opis laboratorium własnego lub laboratorium, któremu Wykonawca zamierza zlecić prowadzenie badań),
- sposób oraz formę gromadzenia wyników badań laboratoryjnych, zapis pomiarów, nastaw mechanizmów sterujących, a także wyciąganych wniosków i zastosowanych korekt w procesie technologicznym, proponowany sposób i formę przekazywania tych informacji Inżynierowi;

b) część szczegółową opisującą dla każdego asortymentu robót:

- wykaz maszyn i urządzeń stosowanych na budowie z ich parametrami technicznymi,
- rodzaje i ilość środków transportu wraz z metodami załadunku i rozładunku,
- metodę magazynowania materiałów,
- sposób zabezpieczenia i ochrony ładunków przed utratą ich właściwości w czasie transportu,
- sposób i procedurę badań prowadzonych podczas dostaw materiałów,
- sposób i procedurę badań prowadzonych podczas wykonywania poszczególnych elementów Robót,
- sposób postępowania z materiałami i robotami, w przypadku gdy nie odpowiadają wymaganiom.

1.13.6 Dokumentacja powykonawcza

Uznaje się, że za przygotowanie dokumentacji powykonawczej odpowiedzialny będzie Wykonawca, który powinien powierzyć to zadanie osobie do tego uprawnionej, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Dokumentacja powykonawcza powinna powstawać na bieżąco. W

tym celu Wykonawca zapewni 1 czarno - białą kopię projektu, na której zaznaczał będzie kolorem wszelkie ewentualne nieistotne z punktu widzenia prawa budowlanego zmiany. Kopia ta będzie zawsze dostępna dla Inżyniera Kontraktu i/lub Projektanta. Ponadto co najmniej raz w miesiącu, osoba wyznaczona przez Wykonawcę do wykonania dokumentacji powykonawczej, przedstawi Inżynierowi pisemne oświadczenie, że wszelkie wykonane w tym miesiącu prace zostały wykonane zgodnie z dokumentacją, ewentualnie, że wszelkie zmiany w stosunku do dokumentacji zostały naniesione na dokumentację powykonawczą. Inżynier Kontraktu ma prawo powierzyć sprawdzenie prawdziwości takiego oświadczenia osobie trzeciej. W przypadku gdyby okazało się, że jakieś prace zostały wykonane niezgodnie z dokumentacją i nie zostało by to odnotowane w dokumentacji powykonawczej to koszt takiego sprawdzenia obciążać będzie Wykonawcę.

Po zakończeniu wszelkich robót budowlanych, kompletna dokumentacja powykonawcza zostanie oficjalnie przekazana Zamawiającemu.

1.13.7 Instrukcja użytkowania (eksploatacji i konserwacji) urządzeń

Generalny Wykonawca dostarczy, przed terminem wyznaczonego odbioru (częściowego lub końcowego) kompletną instrukcję w zakresie eksploatacji i konserwacji dla każdego urządzenia oraz systemu mechanicznego, elektrycznego lub elektronicznego. O wymogu tym zostaną poinformowani przez Wykonawcę producenci i / lub dostawcy, zaś wynikające stąd koszty zostaną uwzględnione w ofercie Wykonawcy.

Wszelkie braki stwierdzone przez Inżyniera w dostarczonych instrukcjach zostaną uzupełnione przez Wykonawcę w ciągu 7 dni kalendarzowych następujących po zawiadomieniu.

Każda instrukcja powinna zawierać m.in. następujące informacje:

- strona tytułowa zawierająca: tytuł instrukcji, nazwę inwestycji, datę wykonania urządzenia
- spis treści
- informacje o producencie: nazwa firmy i kontakt, nr telefonu, adres do korespondencji,
- gwarancje producenta,
- wykresy i ilustracje,
- szczegółowy opis funkcji każdego głównego elementu składowego układu,
- dane o osiąгах i wielkości nominalne,
- instrukcje instalacyjne,
- procedurę rozruchu,
- opis właściwej regulacji,
- procedury testowania,
- zasady eksploatacji,
- instrukcja wyłączania z eksploatacji,
- instrukcja postępowania awaryjnego i usuwania usterek,
- opis środków ostrożności,

Instrukcje dotyczące konserwacji i naprawy winny zawierać:

- szczegółowe rysunki montażowe z numerami części, wykazami części, instrukcjami odnośnie zamawiania części zamiennych, wraz z kompletną instrukcją konserwacji zachowawczej niezbędnej do utrzymania dobrego stanu i trwałości urządzeń

- instrukcje odnośnie smarowania, z wykazem punktów, które należy smarować lub naoliwić, zalecanymi rodzajami, klasą i zakresem temperatur smarów i zalecaną częstotliwością smarowania
- wykaz zalecanych części zapasowych wraz z danymi kontaktowymi do najbliższego przedstawiciela producenta
- wykaz ustawień przekaźników elektrycznych oraz nastawień przełączników sterujących i alarmowych
- schemat połączeń elektrycznych dostarczonych urządzeń, w tym układów sterujących i oświetleniowych.

Instrukcje muszą być kompletne i uwzględniać całość urządzenia, układów sterujących, akcesoriów i elementów dodatkowych.

2.WYROBY BUDOWLANE

2.1. Uwagi ogólne

Wszystkie wyroby jakie Wykonawca planuje użyć do budowy muszą być nowe, pełnowartościowe, zdatne do użycia w okresie budowy oraz przede wszystkim zgodne, względnie równoważne do tych przywołanych Dokumentacją Projektową.

Materiały dla których odpowiednie przepisy lub normy przewidują obowiązek posiadania zaświadczenia o jakości, deklaracji zgodności lub atestu, muszą być zaopatrzone przez ich producenta w taki dokument. Inne materiały powinny być wyposażone w takie dokumenty na życzenie Inżyniera.

2.2. Zgodność wyrobów budowlanych z dokumentacją projektową i specyfikacją techniczną

Właściwości wyrobów budowlanych określone w dokumentacji projektowej są uważane za wartości docelowe i niezmiennie, zwłaszcza niedopuszczalne będzie:

- zmiana wymiarów i to zarówno jako zmniejszenie jak i zwiększenie,
- zwiększenie wagi,
- zwiększenie zapotrzebowania (np. na energię elektryczną, ciepło, wodę itp.)
- zmniejszenie wydajności (np. strumienia świetlnego dla opraw oświetleniowych, sprężu dla wentylatorów, mocy dla grzejników itp.)

Jeśli poszczególne specyfikacje techniczne dopuszczają jakieś jasno określone (wymierne) tolerancje, to powyższe zasady obowiązują z uwzględnieniem tych tolerancji. Od powyższych zasad możliwe jest również indywidualne odstępstwo w zakresie dokonanych uzgodnień z Projektantem, z tym, że odstępstwo takie może wówczas wymagać opracowania alternatywnego projektu, z którego wynikać będzie np. zgoda na zmniejszenie wydajności, ale kosztem zwiększenia ilości. Koszty zarówno opracowania zamiennego projektu, jak też wszelkich konsekwencji z tego płynących obciążają w całości Wykonawcę. Ponadto, niezależnie od opinii Projektanta na rozwiązanie takie musi wydać zgodę Inżynier Kontraktu.

Poza wyrobami określonymi w dokumentacji projektowej, Wykonawca ma prawo stosowania wyrobów równoważnych, pod warunkiem jednak, że uzyska od Projektanta potwierdzenie, że

proponowany przez niego wyrób jest równoważny w stosunku do wyrobu określonego w dokumentacji projektowej. W tym celu odpowiednio wcześniej Wykonawca zwróci się pisemnie do Projektanta, załączając jednocześnie, w formie tabelarycznej porównanie właściwości wyrobów podanych w dokumentacji projektowej i proponowanych przez niego jako zamiennik. Porównanie takie powinno być zaopatrzone w oświadczenie o prawdziwości danych w nim zawartych i czytelnie podpisane przez upoważnioną do tego osobę. W razie potrzeby Wykonawca dostarczy również kopie dokumentów potwierdzających dane zawarte w porównaniu, podpisane za zgodność z oryginałem i stanem faktycznym. Potwierdzenie Projektanta o równoważności proponowanego przez Wykonawcę zamiennika nie wymaga zgody Inżyniera Kontraktu, chyba że zapisy samego kontraktu określają to inaczej.

Dokumentacja projektowa i specyfikacja techniczna stanowią część Kontraktu, a wymagania wyszczególnione choćby w jednym z dokumentów będą obowiązujące dla Wykonawcy tak, jakby zawarte były w samym Kontrakcie. W przypadku rozbieżności pomiędzy poszczególnymi dokumentami Inżynier Kontraktu będzie miał prawo interpretacji na korzyść Zamawiającego. Wykonawca nie będzie mógł też wykorzystywać ewentualnych brakujących informacji. W przypadku ujawnienia takiej sytuacji Inżynier Kontraktu zwróci się do odpowiedniej jednostki o wyjaśnienie, ewentualnie dostarczenie brakujących dokumentów, a Wykonawca będzie miał obowiązek wykonania prac objętych tymi nowymi dokumentami, bez prawa dochodzenia dodatkowego wynagrodzenia.

2.3. Źródła uzyskiwania wyrobów budowlanych

Wszystkie materiały przeznaczone do wbudowywania i urządzenia do zainstalowania w trakcie wykonywania robót muszą być zgodne z wymaganiami określonymi w poszczególnych szczegółowych specyfikacjach technicznych. Przynajmniej na trzy tygodnie przed użyciem każdego wyrobu budowlanego przewidywanego do wykonania robót budowlanych kierownik przedłoży szczegółową informację o źródle produkcji, zakupu lub pozyskania tych wyrobów budowlanych wraz z dokumentem dopuszczającym ich stosowanie w budownictwie do akceptacji Inżyniera Kontraktu. Dotyczy to zarówno materiałów jak i urządzeń.

Akceptacja Inżyniera Kontraktu udzielona jakiejś partii wyrobów budowlanych z danego źródła nie będzie znaczyć, że wszystkie materiały pochodzące z tego źródła są automatycznie akceptowane. Wykonawca jest zobowiązany do dostarczania deklaracji zgodności lub wykonania prób materiałów otrzymanych z zatwierdzonego źródła, dla każdej dostawy, aby udowodnić, że nadal spełniają one wymagania odpowiedniej specyfikacji technicznej.

W przypadku stosowania materiałów lokalnych, pochodzących z jakiegokolwiek miejscowego źródła, włączając te, które zostały wskazane przez Zamawiającego, przed rozpoczęciem wykorzystywania tego źródła, Wykonawca ma obowiązek dostarczenia Inżynierowi Kontraktu wszystkich wymaganych dokumentów pozwalających na jego prawidłową ocenę i uzyskania akceptacji Inżyniera Kontraktu. Wykonawca odpowiada za ilość i jakość materiałów lokalnych i ponosi także wszystkie koszty ich pozyskania i dostarczenia na Plac Budowy.

2.4. Kontrola wyrobów budowlanych (materiałów) i urządzeń

Inżynier Kontraktu może okresowo kontrolować dostarczane na budowę wyroby, żeby sprawdzić czy są one zgodne z projektem i wymaganiami specyfikacji technicznych. Inżynier Kontraktu jest

upoważniony do pobierania i badania próbek bez dodatkowych pisemnych upoważnień. Wyniki badań Inżyniera stanowić mogą podstawę do aprobaty jakości danej partii materiałów. Inżynier Kontraktu jest również upoważniony do przeprowadzania inspekcji w wytwórniach i magazynach wyrobów budowlanych wykorzystywanych przez Wykonawcę.

Szczegółowy sposób prowadzenia tych kontroli opisano w punkcie 6 niniejszej specyfikacji.

2.5. Deklaracje zgodności wyrobów budowlanych i atesty.

Każda partia wyrobów budowlanych dostarczona na budowę musi posiadać wydane przez jej producenta deklaracje zgodności z odpowiednią normą.

Przed wykonaniem badań jakości wyrobów budowlanych Inżynier Kontraktu może dopuścić do użycia wyroby posiadające deklarację zgodności producenta, potwierdzającą pełną zgodność tych wyrobów z warunkami podanymi w szczegółowych specyfikacjach technicznych.

Produkty przemysłowe muszą posiadać atesty wydane przez ich producentów, poparte w razie potrzeby wynikami wykonanych przez niego badań. Kopie wyników tych badań muszą być dostarczone przez Wykonawcę Inżynierowi Kontraktu.

Wyroby budowlane posiadające deklaracje zgodności, a urządzenia – ważną legalizację, mogą być badane przez Inżyniera Kontraktu w dowolnym czasie. W przypadku gdy zostanie stwierdzona niezgodność właściwości przewidzianych do użycia wyrobów budowlanych z wymaganiami zawartymi w szczegółowych specyfikacjach technicznych nie zostaną one dopuszczone do użycia, nawet gdyby były już w tym czasie wbudowane.

Certyfikaty i deklaracje:

Można dopuścić do użycia tylko te materiały, które posiadają:

- certyfikat na znak bezpieczeństwa wykazujący, że zapewniono zgodność z kryteriami technicznymi określonymi na podstawie Polskich Norm, aprobat technicznych oraz właściwych przepisów i dokumentów technicznych;
- deklarację zgodności lub certyfikat zgodności z:
- Polską Normą;
- aprobatą techniczną, w przypadku wyrobów, dla których nie ustanowiono Polskiej Normy, jeżeli nie są objęte certyfikacją określoną w pkt. 1 i które spełniają wymogi SST.

W przypadku materiałów, dla których ww. dokumenty są wymagane przez ST, każda partia dostarczona do robót będzie posiadać te dokumenty, określające w sposób jednoznaczny jej cechy.

Produkty przemysłowe muszą posiadać ww. dokumenty wydane przez producenta, a w razie potrzeby poparte wynikami badań wykonanych przez niego. Kopie wyników tych badań będą dostarczone przez Wykonawcę Inżynierowi Kontraktu.

Jakiegolwiek materiały, które nie spełniają tych wymagań będą odrzucone na koszt i ryzyko Wykonawcy.

2.6. Wyroby budowlane nieodpowiadające wymaganiom projektu

Wyroby budowlane uznane przez Inżyniera Kontraktu za niezgodne z projektem budowlanym i szczegółowymi specyfikacjami technicznymi oraz ofertą muszą być niezwłocznie usunięte przez Wykonawcę z placu budowy. Jeśli Inżynier Kontraktu pozwoli kierownikowi budowy wykorzystać te materiały do innych robót niż te, dla których zostały one pierwotnie nabyte, wartość tych materiałów może być odpowiednio skorygowana. Każdy rodzaj robót wykonywanych z użyciem

wyrobów budowlanych, które nie zostały sprawdzone lub zaakceptowane przez Inżyniera Kontraktu, będzie wykonany na wyłączne ryzyko Wykonawcy. Musi on zdawać sobie sprawę, że roboty te mogą zostać odrzucone tj. zakwalifikowane jako wadliwe i niezapłacone.

2.7. Przechowywanie i składowanie wyrobów budowlanych

Wykonawca jest zobowiązany zapewnić, aby wszystkie wyroby budowlane przechowywane i tymczasowo składowane, były odpowiednio zabezpieczone. Przede wszystkim same wyroby, ale również ich opakowania powinny być zabezpieczone przed zniszczeniem czy uszkodzeniem. Wyroby, dla których ich producent zalecił konkretne warunki przechowywania, powinny być przechowywane dokładnie w takich warunkach. W przypadku gdy producent kategorycznie wykluczył przechowywanie wyrobów w określonych warunkach, niezastosowanie się do tych wytycznych dyskwalifikować będzie te wyroby do dalszego użycia. Dla pozostałych wyrobów Wykonawca zapewni takie warunki, aby ich właściwości i jakość nie uległy pogorszeniu do chwili ich wbudowania. Wszystkie wyroby przechowywane i tymczasowo składowane będą w każdej chwili dostępne dla Inżyniera do przeprowadzenia inspekcji.

Obiekty i tereny przeznaczone do przechowywania i składowania wyrobów będą zlokalizowane w obrębie placu budowy lub poza nim, na koszt i ryzyko Wykonawcy.

3. SPRZĘT I MASZyny

Wykonawca chcący przystąpić do robót musi dysponować odpowiednim sprzętem i maszynami, w ilości i o wydajności gwarantującej wykonanie prac zgodnie z kontraktem, w terminach przewidzianych w harmonogramie. Oznacza to, że w przypadku, gdy Wykonawca nie jest jego właścicielem, musi mieć wcześniej podpisane umowy, gwarantujące mu najem, dzierżawę lub inny sposób użyczenia.

Sprzęt i maszyny, jakie Wykonawca zamierza wykorzystać do robót, nie musi być nowy, ale musi być w dobrym stanie technicznym i spełniać wszelkie przepisy dotyczące użytkowania, nie może negatywnie oddziaływać na środowisko (ponad dopuszczalne wartości), ani powodować zniszczeń wcześniej wykonanych robót. Tam gdzie jest to wymagane odrębnymi przepisami, Wykonawca dostarczy Inżynierowi Kontraktu, kopie dokumentów potwierdzających dopuszczenie maszyn i innego sprzętu zmechanizowanego do użytkowania.

Używany przez Wykonawcę sprzęt i maszyny będą zgodne z przygotowanym przez Wykonawcę i zatwierdzonym przez Inżyniera, projektem organizacji robót i odpowiadać wymogom, przygotowanego przez Wykonawcę i zatwierdzonego przez Inżyniera, programu zapewnienia jakości. Sprzęt i maszyny, które nie zostały uzgodnione, mogą być zakwestionowane przez Inżyniera i do czasu wyjaśnienia ich użycia, wyłączone z robót. Sprzęt i maszyny, które nie będą spełniać powyższych wymogów, a przede wszystkim będą stwarzać zagrożenie dla środowiska naturalnego, albo bezpieczeństwa ludzi czy mienia, zostaną wykluczone z robót. Ryzyko i koszty związane z takimi sytuacjami, ponosi Wykonawca.

Poza powyższym, Wykonawca ma obowiązek utrzymywania sprzętu i maszyn w dobrym stanie technicznym i gotowości do pracy. Wykonawca w ramach kontraktu, zobowiązany jest do zapewnienia przez cały okres budowy, serwisu sprzętu i maszyn oraz stałej kontroli nad jego użytkowaniem, przez osoby odpowiedzialne za BHP. Wszyscy pracownicy obsługujący sprzęt i maszyny będą odpowiednio przeszkoleni.

4. ŚRODKI TRANSPORTU

Wykonawca jest zobowiązany do używania jedynie takich środków transportu, które nie spowodują niekorzystnego wpływu na przewożone wyroby budowlane i środowisko. Środki transportu używane przez Wykonawcę musi odpowiadać wymaganiom zawartym w poszczególnych szczegółowych specyfikacjach technicznych, projekcie organizacji robót i programie zapewnienia jakości. Przede wszystkim jednak liczba i wydajność środków transportu powinna gwarantować prowadzenie robót zgodnie z kontraktem, w terminach przewidzianych w harmonogramie. Środki transportu będący własnością Wykonawcy lub wynajęte na potrzeby wykonywania robót muszą być zgodne z przepisami dotyczącymi ich użytkowania i wymaganiami ochrony środowiska oraz muszą być utrzymywane w dobrym stanie i gotowości do pracy przez cały okres budowy. Tam gdzie jest to wymagane odrębnymi przepisami, Wykonawca dostarczy Inżynierowi Kontraktu kopie dokumentów potwierdzających dopuszczenie środków transportu do użytkowania. Przy ruchu po drogach publicznych środki transportu muszą spełniać wymagania dotyczące przepisów ruchu drogowego, szczególnie w odniesieniu do dopuszczalnych obciążeń na osie i innych parametrów technicznych. Środki transportu nieodpowiadające warunkom umowy, będą na polecenie Inżyniera Kontraktu wykluczone i usunięte na koszt i odpowiedzialność Wykonawcy. Niezależnie od tego Wykonawca odpowiadać będzie za wszelkie naruszenia ładu i porządku spowodowane używanymi przez niego lub dla niego środkami transportu. W celu przeciwdziałania takim sytuacjom wszystkie środki transportu powinny podlegać stałej kontroli osoby odpowiedzialnej za BHP, a osoby obsługujące te środki transportu muszą być odpowiednio przeszkolone. Ponadto Wykonawca zapewni mycie kół pojazdów opuszczających plac budowy, a wszelkie uszkodzenia bądź zanieczyszczenia spowodowane środkami transportu używanymi przez niego na drogach publicznych i wewnętrznych usuwać będzie na bieżąco, na własny koszt.

4.1. Transport nietypowy

Wykonawca stosować się będzie do ustawowych ograniczeń obciążenia na oś przy transporcie wyrobów i wyposażenia na i z terenu robót. W innych wypadkach Wykonawca uzyska we własnym zakresie wszelkie niezbędne zezwolenia na przewóz nietypowych wagowo i / lub gabarytowo ładunków, a o każdym takim przewozie będzie powiadamiał Inżyniera. Ponadto ładunki powodujące nadmierne obciążenie osiowe nie będą dopuszczone na świeżo ukończony fragment budowy w obrębie Placu Budowy. W przypadku niezastosowania się do tego wymogu Wykonawca na swój koszt i odpowiedzialność naprawi ewentualne zniszczenia, stosując się w pełni do poleceń Inżyniera.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonywania robót

Wykonawca jest odpowiedzialny za prowadzenie Robót zgodnie z Kontraktem, dokumentacją projektową, obowiązującymi przepisami prawa budowlanego, stosownymi Polskimi i Europejskimi normami, sztuką budowlaną i zasadami bezpieczeństwa oraz poleceniami Inżyniera i inspektorów nadzoru, a także za należytą jakość wykonywanych robót i zastosowanych wyrobów budowlanych, za ich zgodność z dokumentacją projektową i za ich prowadzenie w sposób zgodny z wymogami specyfikacji i PZJ.

Do obowiązków Wykonawcy należy dokładne wytyczenie, zniwelowanie i domierzenie wszystkich elementów robót. Wykonawca ponosi także odpowiedzialność za odpowiednie oznaczenie wykonanych pomiarów. Dane określone w dokumentacji projektowej będą uważane za wartości docelowe, od których dopuszczalne będą odchylenia jedynie w przedziałach tolerancji określonych w poszczególnych specyfikacjach szczegółowych. W przypadku stwierdzenia odchyłek przekraczających dopuszczalne wartości, Wykonawca na własny koszt dokona odpowiednich poprawek, a działania te nie wpłyną na harmonogram robót.

Decyzje Inżyniera dotyczące akceptacji lub odrzucenia materiałów i części Robót będą oparte na wymaganiach sformułowanych w Kontrakcie, Dokumentacji Projektowej, ST, normach i wytycznych. Przy podejmowaniu decyzji Inżynier uwzględni wyniki badań materiałów i robót, rozrzuty normalnie występujące przy produkcji i przy badaniach materiałów, doświadczenia z przeszłości, wyniki badań naukowych oraz inne czynniki wpływające na rozważaną kwestię. Polecenia Inżyniera Kontraktu będą wykonywane przez Wykonawcę nie później niż w czasie przez niego wyznaczonym, licząc od chwili ich otrzymania, pod groźbą zatrzymania robót. Skutki finansowe z tego tytułu ponosić będzie Wykonawca.

5.2. Organizacja miejsca pracy

Przed przystąpieniem do zasadniczych prac, z rejonu robót należy usunąć wszelkiego rodzaju elementy stwarzające zagrożenie i uprzątnąć, jeśli zanieczyszczenia mogą mieć wpływ na jakość robót.

Na zakończenie każdego dnia pracy oraz po zakończeniu całości prac, rejon robót należy uprzątnąć ze wszelkiego rodzaju odpadów, mogących stworzyć zagrożenie, a używany sprzęt i urządzenia odpowiednio zabezpieczyć.

5.3. Montaż rusztowań ramowych

Montaż rusztowań powinien być zgodny z PN-M-47900-2:1996 i Warunkami Technicznymi. Montaż powinien być przeprowadzony pod nadzorem osób upoważnionych do kierowania robotami budowlano-montażowymi. Pracownicy zatrudnieni przy montażu i demontażu rusztowań powinni mieć założone pasy ochronne, które w czasie pracy muszą być przymocowane do stałych części budowli. Nie wolno montować ani rozbierać rusztowań o zmroku bez sztucznego oświetlenia zapewniającego dobrą widoczność, w czasie gęstej mgły lub ulewnego deszczu, podczas burzy i silnego wiatru o prędkości przekraczającej 10 m/s.

Nośność podłoża gruntowego w miejscu ustawienia rusztowania nie powinna być mniejsza niż 0,1 MPa.

Podkłady należy układać na przygotowanym podłożu, prostopadle do ściany budowli, w sposób zabezpieczający docisk do podłoża całą dolną powierzchnią podkładu, przy czym czoło podkładu powinno być odsunięte o 5 cm od cokołu budowli. Przy sytuowaniu podkładu w terenie pochyłym, o nachyleniu wzdłuż rusztowania większym niż 10%, należy wykonać tarasy, których szerokość powinna wynosić co najmniej 0,8 m.

Do wykonywania rusztowania warszawskiego używa się ramek z rur typu Warszawa. Rusztowanie składa się z ram o wym. 1,6 x 0,785 m, krzyżulców, poręczy i podstawek (lub kółek jezdnych), pomostów komunikacyjnych i roboczych.

Rusztowanie może być ustawiane na podstawach jako stałe lub na kółkach jako przesuwne. Montaż rusztowania polega na nakładaniu na siebie na przemian równoległych par ram. Dla zabezpieczenia wymaganej sztywności zakłada się kilka sekcji krzyżulców. Montaż rusztowań odbywa się bardzo szybko, może je wykonać jeden lub dwóch robotników. W ten sam sposób odbywa się demontaż, rozbierając ramkę po ramce.

Pomosty robocze i zabezpieczające powinny mieć szer. nie mniejszą niż 1m i być zabezpieczone poręczą główną umocowaną na wys. 1,10 m i poręczą pośrednią umocowaną na wys. 0,15 m.

Pomosty należy układać z inwentaryzowanych płyt pomostowych na poprzecznicach w sposób ciągły. Każda konstrukcja rusztowania powinna być zaopatrzona w co najmniej dwa pomosty tj. pomost roboczy i pomost zabezpieczający.

Wysokość każdej kondygnacji rusztowania powinna wynosić 2,0 m, licząc od wierzchu pomostu do wierzchu pomostu następnej kondygnacji. Dopuszcza się stosowanie mniejszych wysokości kondygnacji, jednak nie mniejszych niż 1,8 m.

Konstrukcja rusztowania powinna być stężona poziomo i pionowo.

Rusztowania przyściennie muszą być kotwione do budynku. Liczba kotwień powinna być taka, aby siła przenoszona przez jedną kotew nie była mniejsza niż 250 daN. Zakotwienia powinny być umieszczone symetrycznie na całej powierzchni rusztowania, a odległość pomiędzy kotwieniami w poziomie nie powinna przekraczać 5 m, a w pionie 4,0 m. Kotwy powinny mieć przekrój o wymiarach nie mniejszych niż 14x14 mm. Należy je wbijać w uprzednio osadzone w ścianie kołki drewniane na głębokość co najmniej 150 mm. Cięgna wykonane z drutu stalowego powinny mieć co najmniej 4 druty o średnicy 3 mm.

Rusztowania usytuowane bezpośrednio przy drogach oraz miejscach przejazdu i przejść powinny mieć daszki ochronne nachylone w kierunku rusztowania pod kątem nie mniejszym niż 40 stopni od poziomu.

Napowietrzne linie energetyczne przebiegające w pobliżu montowanego lub demontowanego rusztowania muszą być wyłączone spod napięcia na okres prac montażowych.

Zarówno koszt samych rusztowań, wszelkie prace związane z ich ustawieniem i późniejszym demontażem, jak też inne koszty związane z rusztowaniami obciążają w całości Generalnego Wykonawcę. Generalny Wykonawca powinien wkalkulować w ofertę okres przez jaki będzie chciał korzystać z rusztowań, uwzględniając warunki klimatyczne panujące w danym rejonie.

5.4. Zgodność robót z dokumentacją projektową i specyfikacją techniczną

Dokumentacja projektowa i specyfikacja techniczna stanowią część Kontraktu, a wymagania wyszczególnione choćby w jednym z dokumentów będą obowiązujące dla Wykonawcy tak, jakby zawarte były w samym Kontrakcie. W przypadku rozbieżności pomiędzy poszczególnymi dokumentami Inżynier Kontraktu będzie miał prawo interpretacji na korzyść Zamawiającego. Wykonawca nie będzie mógł też wykorzystywać ewentualnych braków w dokumentacji. W przypadku ujawnienia takiej sytuacji Inżynier Kontraktu zwróci się do odpowiedniej jednostki o wyjaśnienie lub dostarczenie brakujących dokumentów, a Wykonawca będzie miał obowiązek wykonania prac objętych tymi nowymi dokumentami, bez prawa dochodzenia dodatkowego wynagrodzenia.

Wykonawca będzie miał obowiązek wykonania wszystkich prac zgodnie z dokumentacją, w tym również stosowania procesów technologicznych zgodnych z dokumentacją, ewentualnie

równoważnych. O równoważności decydować będzie Projektant, po otrzymaniu od Wykonawcy pisemnego wniosku w tej sprawie, z dołączonym w formie tabelarycznej zestawieniem porównawczym właściwości zgodnych z projektem i proponowanych przez niego, jako zamiennik.

5.5. Szkolenie personelu

Wykonawca powinien uwzględnić w swojej ofercie szkolenie personelu Inwestora w zakresie obsługi, eksploatacji i konserwacji wykonanych przez siebie robót i zainstalowanych urządzeń.

6. KONTROLA I BADANIA

6.1. Ogólne zasady kontroli

Wykonawca w opracowanym przez siebie programie zapewnienia jakości zapewni odpowiedni system kontroli, włączając w to personel, laboratorium, sprzęt, zaopatrzenie i wszelkie urządzenia niezbędne do pobierania próbek i badania materiałów oraz jakości wykonania robót. Wykonawca dostarczy Inżynierowi Kontraktu świadectwa stwierdzające, że wszystkie stosowane urządzenia i sprzęt badawczy posiadają ważną legalizację, zostały prawidłowo wykalibrowane i odpowiadają wymaganiom norm określających procedury badań. Wykonawca będzie odpowiedzialny za pełną i prawidłową kontrolę wyrobów budowlanych i jakość robót prowadzonych zgodnie z tym programem. Przed zatwierdzeniem programu zapewnienia jakości Inżynier Kontraktu może zażądać od Wykonawcy przeprowadzenia badań w celu zademonstrowania, że poziom ich wykonania jest zadowalający.

Wykonawca jest zobowiązany prowadzić pomiary i badania wyrobów budowlanych oraz robót z częstotliwością zapewniającą potwierdzenie, że roboty wykonano zgodnie z wymaganiami zawartymi w projekcie i specyfikacjach technicznych. Minimalne wymagania co do zakresu badań i ich częstotliwości są określone w szczegółowych specyfikacjach technicznych, normach i wytycznych. W przypadku gdy brak będzie wyraźnych zaleceń Inżyniera Kontraktu ustali jaki zakres kontroli jest konieczny, aby zapewnić prawidłowe wykonanie robót.

6.2. Pobieranie próbek

Próbki do badań będą pobierane zgodnie wymogami norm przywołanych szczegółowymi specyfikacjami technicznymi, a w przypadku gdy konkretna norma nie została przywołana, zgodnie z normami, które w sposób obiektywny można uznać za adekwatne, a gdy norm takich nie będzie, zgodnie z wytycznymi jednostek badawczych, względnie innymi procedurami, zaakceptowanymi przez Inżyniera Kontraktu. Próbki do badań będą z zasady pobierane losowo. Zaleca się stosowanie statystycznych metod pobierania próbek, opartych na zasadzie, że wszystkie jednostkowe elementy produkcji mogą być z jednakowym prawdopodobieństwem wytypowane do badań. Wykonawca z odpowiednim wyprzedzeniem powiadomi Inżyniera Kontraktu o planowanym terminie i miejscu poboru próbek. Inżynier Kontraktu będzie mógł aktywnie uczestniczyć w pobieraniu tych próbek. Niezależnie od tego Inżynier Kontraktu musi mieć zapewnioną niczym nieograniczoną możliwość pobierania własnych próbek.

6.3. Badania i pomiary.

Wszystkie badania i pomiary, o których mowa w szczegółowych specyfikacjach technicznych, będą przeprowadzone zgodnie wymogami przywołanych w nich norm, a w przypadku gdy

konkretna norma nie została przywołana, zgodnie z normami, które w sposób obiektywny można uznać za adekwatne, a gdy norm takich nie będzie, zgodnie z wytycznymi jednostek badawczych, względnie innymi procedurami, zaakceptowanymi przez Inżyniera Kontraktu.

Przed przystąpieniem do pomiarów lub badań, Wykonawca z odpowiednim wyprzedzeniem powiadomi Inżyniera Kontraktu o ich terminie, miejscu i rodzaju, a po ich wykonaniu przekaże jak najszybciej, nie później jednak niż w terminie określonym w programie zapewnienia jakości, kopie raportów z wynikami tych badań i pomiarów. Wyniki będą przekazywane na formularzach według przygotowanego przez Inżyniera wzoru, ewentualnie innych, ale przez niego zaakceptowanych. Inżynier Kontraktu, po uprzedniej weryfikacji systemu kontroli stosowanego przez Wykonawcę, będzie oceniać zgodność przyjętych przez Wykonawcę wyrobów z wymaganiami specyfikacji technicznych, na podstawie dostarczonych przez Wykonawcę wyników badań. Do prac budowlanych będą mogły być użyte wyłącznie te wyroby, które uzyskały pozytywne wyniki badań i zostały zaakceptowane przez Inżyniera. Przez cały okres badań i pomiarów Inżynier będzie miał niczym nieograniczony dostęp do pomieszczeń laboratoryjnych. Jeżeli stwierdzi on jakiegokolwiek niedociągnięcia, mogące wpływać na wyniki badań, Inżynier Kontraktu wstrzyma użycie do robót, badanych wyrobów. Wznowienie badań i pomiarów będzie możliwe dopiero wtedy, gdy niedociągnięcia w pracy laboratorium zostaną usunięte. Ryzyko opóźnień tym spowodowanych ponosi w całości Generalny Wykonawca, gdyż to on jest odpowiedzialny za poprawność działania urządzeń i sprzętu laboratoryjnego, pracę personelu, zaopatrzenie, a nawet poprawność przyjętych metod badawczych.

Wszystkie koszty związane z organizowaniem i prowadzeniem ww. badań i pomiarów muszą być wliczone w ofertę Wykonawcy.

Niezależnie od działań Wykonawcy, Inżynier Kontraktu może, na swój koszt, pobierać próbki i prowadzić niezależnie badania. Jeżeli jednak wyniki tych badań wykażą, że raporty Wykonawcy są niewiarygodne, to poleci on Wykonawcy lub zleci niezależnemu laboratorium, przeprowadzenie powtórnych lub dodatkowych badań, względnie oprze się wyłącznie na własnych badaniach przy ocenie zgodności materiałów i robót z projektem wykonawczym i szczegółowymi specyfikacjami technicznymi. W takim przypadku Wykonawca będzie miał obowiązek zwrotu poniesionych w ten sposób całkowitych kosztów związanych z pobraniem próbek oraz powtórными lub dodatkowymi badaniami.

6.4. Błędy, wady, uszkodzenia

Wszelkie stwierdzone błędy, wady i uszkodzenia powinny być bezzwłocznie zgłaszane Inżynierowi Kontraktu, który podejmie decyzję o dalszej przydatności do robót. Wykonawca w pełni odpowiada za użycie niepełnowartościowych wyrobów bez pisemnej zgody Inżyniera Kontraktu, włączając w to możliwość rozbiórki obiektów lub elementów powstałych z użyciem wadliwych wyrobów.

6.4.1. Błędy i wady powstałe przy produkcji

Elementy wadliwie wyprodukowane i niepełnowartościowe nie mogą być użyte do budowy i powinny być bezzwłocznie wymienione na pełnowartościowe.

6.4.2. Uszkodzenia powstałe w wyniku transportu i składowania

Wszelkie wyroby, którym przed wbudowaniem minął okres przydatności do użycia, nie mogą być użyte do robót i muszą być bezzwłocznie usunięte z terenu budowy i przekazane do utylizacji. Podobnie należy uczynić z wyrobami, które zostały uszkodzone w transporcie, albo które przechowywane były w warunkach, które ich producent określił jako niedopuszczalne.

Dla wyrobów, które przechowywane były w warunkach dopuszczalnych, ale niewskazanych przez ich producenta oraz dla wyrobów których opakowania zostały uszkodzone, pozornie nie niszcząc samego wyrobu, decyzję o ich przydatności do robót podejmie Inżynier Kontraktu. W przypadku zgody na ich użycie do robót po wcześniejszej naprawie, wszelkie uszkodzenia powinny być usunięte jeszcze przed ich wbudowaniem w obiekt.

6.4.3. Uszkodzenia powstałe w związku z prowadzonymi robotami

Wszelkie uszkodzenia wyrobów powstałe już po ich wbudowaniu, a nadające się do naprawy powinny zostać usunięte bez zbędnej zwłoki. Wyroby, których uszkodzeń usunąć się nie da lub takie, których naprawa nie przyniesie oczekiwanych rezultatów będą musiały zostać wymienione na pełnowartościowe, nawet gdyby oznaczało to konieczność rozbiórki innych, pełnowartościowych elementów.

6.4.4. Błędy i wady powstałe w związku z prowadzonymi robotami

Wszelkie stwierdzone błędy i wady wykonywanych robót, muszą zostać naprawione bez zbędnej zwłoki. W przypadku błędów i wad, których naprawić się już nie da, a które zagrażają bezpieczeństwu ludzi lub mienia, należy wymienić cały wadliwie wykonany element. W innych przypadkach Wykonawca dostosuje się do decyzji podjętej w tej sprawie przez Inżyniera Kontraktu.

7. PRZEDMIAR I OBMAR ROBÓT

7.1. Zasady ogólne dotyczące przedmiarów,

Zadaniem przedmiaru robót jest oszacowanie, w ustalonych wcześniej jednostkach, zakresu robót do wykonania, jedynie na podstawie dokumentacji projektowej i specyfikacji technicznych. W przypadku, gdy kontrakt ma charakter ryczałtowy, odpowiedzialność za prawidłowe określenie tych wielkości spoczywa wyłącznie na Oferentach. Zdarza się, że Zamawiający wraz z innymi materiałami przetargowymi udostępni przedmiar wykonany wcześniej na własne potrzeby. Przedmiaru tego nie wolno utożsamiać z przedmiarem ofertowanych robót, gdyż został on przygotowany jedynie do określenia wartości szacunkowych. Może on jednak posłużyć Oferentom jako materiał pomocniczy, np. do porównania wyliczeń w nim zawartych z własnymi obliczeniami. Sytuacji tej nie zmienia nawet ewentualne zobowiązanie Oferentów do wyceny poszczególnych pozycji tego przedmiaru. Oznacza to jedynie, że Oferenci zostali zobowiązani przez Zamawiającego do sprawdzenia kompletności i poprawności wyliczeń tego przedmiaru. Oferentom nie wolno samodzielnie dokonywać zmian, czy uzupełnień tego przedmiaru, ale w przypadku stwierdzenia jakichkolwiek różnic w stosunku do własnych wyliczeń, powinni o tym powiadomić Zamawiającego, aby ten dokonał obiektywnej oceny i w razie potrzeby oficjalnie poprawił te wielkości.

7.2. Ogólne zasady dotyczące obmiaru

Zadaniem obmiaru robót jest oszacowanie, w ustalonych wcześniej jednostkach, zakresu faktycznie wykonanych robót.

Ponieważ kontrakt ma charakter ryczałtowy, obmiar robót nie będzie wykonywany, chyba, że na wewnętrzne potrzeby Wykonawcy, dla ustalenia procentowego zaawansowania robót. W takim przypadku:

- obmiar robót zanikających przeprowadzić można w czasie ich wykonywania,
- obmiar robót podlegających zakryciu przeprowadzić można przed ich zakryciem,
- inne obmiary przeprowadzić można przed ostatecznym odbiorem tych robót, a także w przypadku występowania dłuższej przerwy w tych robotach.

Obmiar skomplikowanych powierzchni lub objętości powinny być uzupełnione szkicami w księdze obmiaru lub dołączone do niej w formie załącznika. Wyniki obmiaru należy porównać z podanymi wartościami w przedmiarze robót dla określenia ewentualnych różnic.

Roboty pomiarowe do obmiaru oraz nieodzowne obliczenia należy zawsze wykonywać w sposób zrozumiały i jednoznaczny.

7.3. Zasady określania ilości robót i materiałów

W trakcie przygotowywania przedmiarów i obmiarów należy przyjmować:

- długości, szerokości i inne odległości pomiędzy wyszczególnionymi punktami skrajnymi jako wartość mierzoną poziomo, wzdłuż jednej linii prostej i wyrażoną w metrach [m] ewentualnie w metrach bieżących [mb]
- powierzchnie kształtów prostokątnych, jako iloczyn długości i szerokości, wyrażony w metrach kwadratowych [m²]. Powierzchnie bardziej skomplikowane należy podzielić na trójkąty, a następnie zsumować powierzchnie tych trójkątów, mnożąc długość podstawy każdego z nich przez połowę jego wysokości,
- objętości, jako iloczyn powierzchni i charakterystycznej wysokości, wyrażony w metrach kwadratowych [m³]. Przez wysokość charakterystyczną należy rozumieć średnią wysokość występującą na zdecydowanie większym fragmencie powierzchni, a nie automatycznie wartość środkową między najwyższym i najniższym punktem,
- ilość cieczy, jako wewnętrzną objętość naczynia w jakim się znajdują, podaną w litrach [l] ewentualnie w metrach sześciennych [m³]
- wagę jako ciężar, podany w tonach [t] lub kilogramach [kg]

7.4. Urządzenia i sprzęt pomiarowy

Wszystkie urządzenia i sprzęt pomiarowy, stosowany w czasie obmiaru robót muszą być zaakceptowane przez Inżyniera Kontraktu. Urządzenia i sprzęt pomiarowy dostarcza Wykonawca. Jeżeli urządzenia lub sprzęt wymagać będą badań atestujących, to Wykonawca powinien posiadać ważne świadectwa legalizacji. Wszystkie urządzenia pomiarowe muszą być przez Wykonawcę utrzymywane w dobrym stanie, przez cały okres trwania robót.

7.5. Wagi i zasady ważenia

Wykonawca dostarczy i zainstaluje urządzenia wagowe odpowiadające jednoznacznie przepisom. Będzie też utrzymywać w sposób ciągły to wyposażenie w należytych stanie, zapewniając zachowanie dokładności wg norm zatwierdzonych przez Inżyniera.

8. ODBIÓR ROBÓT

Dokumenty do odbiorów robót

Przed ustaleniem terminu odbioru Wykonawca jest zobowiązany przygotować następujące dokumenty:

- dokumentację projektową i specyfikacje techniczne,
- dokumentację powykonawczą,
- dziennik budowy,
- księgę obmiarów,
- wyniki pomiarów kontrolnych oraz badań i oznaczeń laboratoryjnych zgodnych ze STWiOR;
- deklaracje zgodności lub certyfikaty zgodności wbudowanych materiałów zgodnie z STWiOR,
- opinię technologiczną sporządzoną na podstawie wszystkich wyników badań i pomiarów załączonych do dokumentów odbioru wykonanych zgodnie z STWiORB i PZJ;
- inne dokumenty, np. notatki z ustaleń roboczych, korespondencję itp.

Zakończenie części lub całości robót oraz gotowość do odbioru Wykonawca potwierdzi wpisem do dziennika budowy oraz pisemnym powiadomieniem Inwestora, Zamawiającego, Inżyniera Kontraktu, inspektora nadzoru inwestorskiego i Projektanta.

Odbiory następować będą w terminach ustalonych w Kontrakcie, a jeśli tego nie zapisano, nie wcześniej niż po 7 dniach licząc od dnia powiadomienia przez Wykonawcę o zakończeniu robót.

W przypadku, gdy Wykonawca nie będzie przygotowany do odbioru, tzn. nie będzie dysponował całością ww. dokumentów komisja nie będzie prowadziła dalszego odbioru, tylko wyznaczy nowy termin odbioru, na koszt i ryzyko Wykonawcy.

8.1. Rodzaje odbiorów przewidzianych w trakcie budowy

W zależności od ustaleń Kontraktu i ST, roboty podlegać będą następującym odbiorom:

- a) odbiorom robót zanikających i ulegających zakryciu,
- b) odbiorom częściowym,
- c) odbiorowi końcowemu,
- d) odbiorowi ostatecznemu (bezusterkowemu),
- e) odbiorom gwarancyjnym,
- f) odbiorowi pogwarancyjnemu.

8.2. Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu

Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu polega na finalnej ocenie ilości i jakości wykonywanych robót, które w dalszym procesie realizacji znikną lub ulegają zakryciu.

Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu będzie dokonany w czasie umożliwiającym wykonanie ewentualnych korekt i poprawek bez hamowania ogólnego postępu robót.

Odbioru robót dokonuje inżynier Kontraktu, względnie Zamawiający osobiście lub przez osoby przez niego wyznaczone i upoważnione. W przypadku prawidłowego powiadomienia, a mimo to braku innych uczestników odbioru robót zanikających i ulegających zakryciu, Wykonawca może sam dokonać tego odbioru, ale pod warunkiem wykonania takiej dokumentacji fotograficznej,

która służyć będzie mogła jako materiał dowodowy, na potwierdzenie, że całość prac zanikowych lub ulegających zakryciu została wykonana prawidłowo.

8.3. Odbiór częściowy

Zasady tego odbioru są takie same jak dla odbioru robót zanikających i ulegających zakryciu.

8.4. Odbiór końcowy

Odbiór końcowy polega na finalnej ocenie rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich ilości i jakości określonej w dokumentacji projektowej i specyfikacji. Odbioru końcowego robót dokona komisja wyznaczona przez Inżyniera Kontraktu w obecności Wykonawcy. Komisja dokonać ma wizualnej oceny zgodności wykonanych robót z dokumentacją projektową i specyfikacjami technicznymi oraz oceny jakościowej na podstawie przedłożonych przez Wykonawcę dokumentów, wyników badań i pomiarów.

W toku odbioru końcowego robót komisja zapozna się w pierwszej kolejności z realizacją ustaleń przyjętych w trakcie odbiorów robót zanikających i ulegających zakryciu, zwłaszcza w zakresie wykonania robót uzupełniających i robót poprawkowych.

W przypadku stwierdzenia, że roboty nie zostały jeszcze zakończone, komisja przerwie odbiór i wyznaczy nowy termin na koszt i ryzyko Wykonawcy.

W przypadku stwierdzenia, że jakość wykonywanych robót w poszczególnych asortymentach nieznacznie odbiega od efektu oczekiwanego, komisja ustali czy rozbieżności mieszczą się w zakresie tolerancji opisanym w ST. W przypadku gdy wartości te zostaną przekroczone, ale efekt robót nie będzie zagrażał życiu, zdrowiu, ani bezpieczeństwu mienia, komisja dokona odbioru z uwagami (wyszczególnieniem usterek).

8.5. Odbiór ostateczny (bezusterkowy)

Po usunięciu wszystkich ewentualnych usterek ujawnionych w trakcie odbioru końcowego wykonawca pisemnie powiadomi osoby uczestniczące w odbiorze końcowym o terminie odbioru ostatecznego.

Odbiór ostateczny polega na ocenie wykonanych robót związanych z usunięciem wad i usterek stwierdzonych przy odbiorze końcowym i ew. nowych, ujawnionych w tzw. międzyczasie.

8.6. Odbiór gwarancyjny

Użytkownik w okresie gwarancyjnym, po ujawnieniu jego zdaniem nieprawidłowości powinien pisemnie powiadomić o tym wykonawcę i wyznaczyć termin odbioru, chyba że Wykonawca uzna wadę bez potrzeby dokonywania odbioru. Odbiór gwarancyjny ma na celu potwierdzenie lub wykluczenie winy Wykonawcy w ujawnionej nieprawidłowości. Z czynności odbioru sporządza się notatkę, w której należy podać kogo komisja obarcza winą za nieprawidłowość i do kiedy wyznacza się termin na jej naprawienie. Nieobecność Wykonawcy nie zwalnia go z odpowiedzialności, w przypadku stwierdzenia przez komisję jego winy w zaistniałej nieprawidłowości.

8.7. Odbiór pogwarancyjny

Przed zakończeniem okresu gwarancyjnego zostanie ustalony termin odbioru pogwarancyjnego. Odbiór ten polega na wizualnej ocenie całości inwestycji i ocenie ewentualnych robót

wykonanych w związku z usuwaniem wad i usterek zgłaszanych w okresie gwarancyjnym. W przypadku ujawnienia jakichkolwiek nieprawidłowości zostaną one spisane jako ostatnie zgłoszenia gwarancyjne.

9. ROZLICZENIA ROBÓT TYMCZASOWYCH I PRAC TOWARZYSZĄCYCH

9.1. Jeśli kontrakt zakłada rozliczenie w formie ryczałtu, wszelkie roboty tymczasowe i prace towarzyszące powinny być ujęte w cenie ofertowej.

Zaoferowana wartość robót musi obejmować w szczególności:

- robocizną bezpośrednią,
- wartość użytych wyrobów wraz z kosztami ich zakupu, załadunku, transportu na plac budowy, rozładunku, składowania i magazynowania,
- wartość pracy sprzętu wraz z towarzyszącymi kosztami,
- prace pomiarowe i pomocnicze,
- koszt niezbędnej dokumentacji,
- koszt pobranie próbek i badań,
- transport poziomy i pionowy w obrębie placu budowy,
- ustawienie i demontaż szalunków i rusztowań,
- oświetlenie, energię elektryczną i ogrzewanie (jeśli będzie potrzebne),
- sprzątanie,
- ubezpieczenie,
- koszt opracowania dokumentacji powykonawczej i instrukcji,
- szkolenie personelu,
- koszty pośrednie, zysk kalkulacyjny i ryzyko,
- podatki obliczane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

9.2. Nawet w przypadku ryczałtu wynagrodzenie dodatkowe należy się Wykonawcy w przypadku:

- a) zwiększenia zakresu, czy powiększenie obiektu zasadniczego,
- b) zmiany zakresu budowy określonej w dokumentacji, dokonanej przez Inwestora lub Zamawiającego już po zakończeniu przetargu (nie dotyczy drobnych zmian wynikających z poprawienia, czy uzupełnienia dokumentacji, które Wykonawca na bazie swojego doświadczenia powinien przewidzieć jeszcze na etapie przetargu),
- c) natrafienia na nieprzewidziane okoliczności, np. odkopania znalezisk archeologicznych, niezinwentaryzowanych i niedających się przewidzieć budowli podziemnych itp.
- d) konieczności czasowego wstrzymania budowy na prośbę Inwestora lub Zamawiającego, niezawiniony w żaden sposób przez Wykonawcę.
- e) innych okoliczności określonych w kontrakcie np. klęsk żywiołowych itp.

9.3. Jeśli Wykonawca w ramach przetargu podawał koszty poszczególnych pozycji w kosztorysie ofertowym, to w przypadku ustalenia robót dodatkowych, albo zamiennych, będą one służyły jako podstawa ustalenia wartości jednostkowej określonych prac.

10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

Dokumentami, do których odnosi się niniejsza specyfikacja oraz dokumentami, które w razie potrzeby, bądź wątpliwości służyć będą jako uzupełnienie niniejszej specyfikacji, będą:

10.1. Dokumentacja projektowa:

- projekt budowlany (P.B.) wykonany przez Projektanta – w zakresie formalno-prawnym,
- projekt organizacji placu budowy wykonany przez Wykonawcę,
- plan BiOZ wykonany przez Kierownika Budowy,
- projekty dla robót tymczasowych i towarzyszących, dostarczone przez Wykonawcę,
- projekty warsztatowe i montażowe dostarczone przez Wykonawcę,
- dokumentacja powykonawcza wykonana przez Kierownika Budowy,
- świadectwo charakterystyki energetycznej dostarczone przez Wykonawcę,
- schematy działania, instrukcje itp.

10.2. Normy:

Wszelkie polskie i europejskie normy, których tematyka związana jest z danym zagadnieniem.

W przypadku wydania uaktualnienia danej normy rozpatrywane będzie zawsze wydanie aktualne, a w przypadku zastąpienia danej normy inną, norma, która zastąpiła poprzednią. W przypadku wycofania danej normy bez zastąpienia, Inżynier decydować będzie o przydatności takiej normy do wykonywania i odbioru prac.

10.3. Aprobaty techniczne,

Dla wyrobów, dla których nie ustanowiono norm, albo których właściwości użytkowe, odnoszące się do wymagań podstawowych, różnią się istotnie od właściwości określonych w ustanowionej normie, podstawą do analizowania będą aprobaty techniczne opracowane przez jednostki organizacyjne upoważnione do ich wydawania, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z 08.11. 2004r. w sprawie aprobat technicznych oraz jednostek organizacyjnych upoważnionych do ich wydawania (Dz. U. Nr 249, poz. 2497 z późniejszymi zmianami).

10.4. Inne dokumenty i ustalenia techniczne

Ustawy:

- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane;
- Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych;
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych;
- Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej;
- Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym;
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony Środowiska;
- Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Rozporządzenia:

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie systemów oceny zgodności, wymagań, jakie powinny spełniać notyfikowane jednostki uczestniczące w ocenie zgodności, oraz sposobu oznaczania wyrobów budowlanych oznakowaniem CE (Dz. U. 2004 nr 195 poz. 2011);

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 października 2004 r. w sprawie europejskich aprobat technicznych oraz polskich jednostek organizacyjnych upoważnionych do ich wydawania (Dz. U. 2004 nr 237 poz. 2375).
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. 2003 nr 169 poz. 1650);
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. 2003 nr 47 poz. 401);
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz. U. 2003 nr 120 poz. 1126);
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. 2004 nr 202 poz. 2072);
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie sposobów deklarowania zgodności wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym (Dz. U. 2004 nr 198 poz. 2041);
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 27 sierpnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia (Dz. U. 2004 nr 198 poz. 2042 z późniejszymi zmianami).

Inne dokumenty i instrukcje:

- Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych (tom I, II, III, IV, V), wydawnictwo Arkady, Warszawa 1989-1990.
- Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych, Wydawnictwo Instytutu Techniki Budowlanej, Warszawa.
- Warunki techniczne wykonania i odbioru sieci i instalacji. Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Techniki Instalacyjnej INSTAL, Warszawa.
- Instrukcje stosowania materiałów i montażu urządzeń wydane przez ich producentów.

Wykonawca jest zobowiązany znać i przestrzegać wszystkie przepisy prawne wydawane zarówno przez władze państwowe jak i lokalne oraz inne regulacje prawne i wytyczne, które są w jakikolwiek sposób związane z prowadzonymi robotami i będzie w pełni odpowiedzialny za przestrzeganie tych reguł i wytycznych w trakcie realizacji robót.

ST.01 - ROBOTY ROZBIÓRKOWE

45111300-1 Roboty rozbiórkowe

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1. Nazwa zamówienia

Nazwa zamówienia została określona w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.2. Przedmiot

Przedmiotem niniejszej specyfikacji jest opis wszelkich warunków wykonania i odbioru robót w zakresie przygotowania terenu pod budowę i robót rozbiórkowych, wykonywanych w ramach realizacji inwestycji opisanej w pkt.1.1.

1.3. Zakres Robót objętych niniejszą specyfikacją

Niniejsza specyfikacja obejmuje wszystkie czynności takie jak:

- Rozbiórkę ścian wewnętrznych,
- Demontaż zabudów w systemie lekkim,
- Demontaż wyposażenia instalacyjnego,
- Demontaż okładziny ścian zewnętrznych
- Demontaż naświetli oraz stolarki wewnętrznej, zewnętrznej oraz bram
- rozbiórka istniejących warstw podłogi na gruncie, do poziomu istniejącej płyty betonowej
- rozbiórka istniejących warstw poszycia (do poziomu blachy trapezowej)

1.4. Wymagania ogólne dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w ST.00 Wymagania Ogólne. Wykonawca jest odpowiedzialny za jakość wykonania robót oraz ich zgodność z Dokumentacją Projektową, ST i poleceniami Inspektora. Określenia: „wykonać, zamontować itp.” oznaczają wykonanie danego elementu łącznie z wykonaniem wszystkich niezbędnych po temu czynności oraz dostarczeniem niezbędnych materiałów, zabezpieczeń, urządzeń itp. Wykonawca w cenie uwzględni niezbędne rusztowania wewnętrzne i zewnętrzne. Wykonawca w cenie uwzględni transport na terenie budowy i poza nią niezbędny do wykonania elementów niniejszej ST oraz ustali we własnym zakresie miejsce składowania ziemi i gruzu.

Wszystkie prace rozbiórkowe mają się odbywać pod nadzorem technicznym. W razie stwierdzonych nieprawidłowości należy wstrzymać roboty i powiadomić nadzór budowy. Projekt zagospodarowania placu budowy na czas prowadzenia prac rozbiórkowych należy przedstawić przed rozpoczęciem tych prac. Na projekcie zaznaczyć:

- strefy bezpieczeństwa
- miejsce składowania materiałów rozbiórkowych - kontenery na gruz i odpady budowlane

Wielkość miejsc składowania należy dostosować do rzeczywistej ilości składowanego materiału.

Obowiązkiem kierownika budowy jest zabezpieczenie terenu budowy w takim stopniu, aby uniknąć wszelkich zagrożeń, tak dla osób pracujących bezpośrednio na budowie, jak i osób postronnych. Dotyczy to również użytkowników sąsiednich budynków. Kierownik budowy jest obowiązany, sporządzić lub zapewnić wykonanie, przed rozpoczęciem budowy, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, uwzględniając specyfikę obiektu budowlanego i warunki

prowadzenia robót rozbiórkowych (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia), biorąc pod uwagę informacje zawarte w projekcie. Przewidywane zagrożenia występujące podczas robót rozbiórkowych to wyszczególnione w informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w P.B. Obowiązkiem kierownika budowy jest sporządzenie szczegółowego zakresu prac, kolejności i technologii wykonania robót, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i higienę wykonywanych robót, uwzględniając informacje podane w powyższym projekcie. Zakres robót został podany w opisie technicznym. Całość prac należy prowadzić pod bezpośrednim nadzorem osoby uprawnionej z zachowaniem zasad sztuki budowlanej, zgodnie z „Warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych” wraz z zachowaniem zasad BHP.

2. MATERIAŁY

Uzyskane w wyniku prac rozbiórkowych i demontaży materiały należy posegregować na dwie grupy: materiały nadające się do ponownego wykorzystania oraz materiały nie nadające się do wykorzystania. Materiały uznane za nadające się do wykorzystania powinny być zagospodarowane w uzgodnieniu z Inspektorem. Materiały nie nadające się do wykorzystania należy podzielić w zależności od typu odpadów, a następnie należy poddać je utylizacji.

Transportem i utylizacją odpadów powinna się zająć firma posiadająca zezwolenie na zbieranie i transport odpadów innych niż niebezpieczne.

3. SPRZĘT

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w ST.00 Wymagania ogólne.

Większość prac prowadzić ręcznie. Sprzętu mechanicznego można używać wyłącznie w miejscach nie zagrażających uszkodzeniem innych elementów konstrukcji.

Jakikolwiek sprzęt, maszyny lub narzędzia nie gwarantujące zachowania wymagań jakościowych robót i przepisów BIOZ zostaną przez zarządzającego realizacją umowy zdyskwalifikowane i niedopuszczone do robót. Wykonawca powinien dysponować następującym sprzętem:

- samochodami do wywozu odpadów,
- kontenerami do gromadzenia odpadów na placu budowy,
- drobnym sprzętem pomocniczym.

4. TRANSPORT

Ogólne wymagania stawiane transportowi podano w ST.00 Wymagania Ogólne.

Transport materiałów uzyskanych w wyniku rozbiórek i wyburzeń powinien być transportowany i utylizowany przez firmę posiadającą odpowiednią zgodę wydana przez Prezydenta Miasta. Odpady należy przewozić zabezpieczone tak aby nie wypadły w trakcie transportu i nie zanieczyszczały środowiska. Zalecany jest transport w szczelnie zamkniętych kontenerach.

5. WYKONANIE ROBÓT

Ogólne warunki wykonania robót podano w ST.00 Wymagania Ogólne.

Przed przystąpieniem do wykonywania robót rozbiórkowych należy wykonać:

- wszelkie niezbędne zabezpieczenia, jak oznakowanie terenu robót rozbiórkowych,

- wygrodenie stref bezpieczeństwa
- zgromadzenie narzędzi i sprzętu, w tym sprzętu zabezpieczającego,
- zainstalowanie zsyków do usuwania materiału rozbiórkowego,
- wygrodenie i oznaczenie strefy składowania gruzu (gruz należy usuwać w sposób ograniczający rozrzut i pylenie) i materiałów rozbiórkowych.

Pracownicy zatrudnieni przy robotach rozbiórkowych muszą być dokładnie zaznajomieni z zakresem prac, kolejnością i technologią ich wykonania, a także z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy. Powinni być zaopatrzeni w komplet potrzebnych narzędzi oraz w odzież roboczą, środki ochrony osobistej (kaski ochronne, okulary i rękawice ochronne). Robót rozbiórkowych na zewnątrz budynku nie wolno prowadzić w czasie opadów atmosferycznych i w czasie silnego wiatru. Gromadzenie gruzu i innych materiałów rozbiórkowych powinno odbywać się w miejscach wyznaczonych - kontenery.

5.1 Rozbiórkę należy prowadzi w następującej kolejności:

- demontaż wyburzenie lekkich ścian wewnętrznych wraz z instalacjami
- demontaż naświetli, okien oraz stolarki zewnętrznej z bramami,
- demontaż warstw posadzkowych,
- demontaż okładzin ścian zewnętrznych i poszycia dachów
- wykonanie otworów pod nowe okna w ścianach zewnętrznych murowanych

Rozbiórkę prowadzić w razie konieczności, z podnośnika montażowego samochodowego.

Podstawową zasadą robót rozbiórkowych jest stopniowe zmniejszanie obciążenia elementów konstrukcyjnych oraz demontaż elementów osadzonych wyżej. Przed przystąpieniem do bezpośrednich robót rozbiórkowych należy wykonać wszystkie niezbędne zabezpieczenia. Należy także przestrzegać zasad bezpieczeństwa, ochrony życia i zdrowia:

- wykonać wygrodenie placu rozbiórki z uwzględnieniem stref bezpieczeństwa wyznaczonych przepisami i zabezpieczenie rejonu robót wraz z oznakowaniem tablicami ostrzegawczymi i informacyjnymi.
- wykonać zabezpieczenie przejść dla pieszych i tras przejazdu (daszki barierki, wygrodenia, oznakowanie)
- wyznaczyć i zabezpieczyć organizację ruchu w rejonie rozbiórki i na placu rozbiórki.
- ustalić miejsca segregacji odpadów - surowców wtórnych, odpadów niebezpiecznych ustalić drogi transportowe i przygotowanie podejść sprzętu a w szczególności żurawi i sprzętu transportowo załadowczego pracownicy winni posiadać odpowiednie kwalifikacje i przeszkolenie w zakresie prac niebezpiecznych, w przypadku pracy na rusztowaniach i na wysokości posiadać do tego celu niezbędne uprawnienia.
- Z uwagi na prace na wysokości pracownicy powinni mieć uprawnienia do pracy na wysokości, posiadać inne niezbędne uprawnienia oraz przeszkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy przed przystąpieniem do robót rozbiórkowych pracownicy powinni być zapoznani z programem rozbiórki i poinstruowani o bezpiecznym sposobie jej wykonywania co powinni potwierdzić własnoręcznym podpisem przed dopuszczeniem pracownika do pracy należy sprawdzić odzież roboczą i ochronną zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami

sprzęt ochrony osobistej pracowników powinien posiadać atesty oraz instrukcję określającą sposób jego użytkowania, konserwacji i przechowywania. narażeni pracownicy na urazy mechaniczne, porażenia prądem, upadki z wysokości, oparzenia, zatrucia, promieniowanie, wibrację oraz inne szkodliwe czynniki i zagrożenia związane z wykonywaną pracą powinni być zaopatrzeni w sprzęt ochrony osobistej (dotyczy też to innych osób przebywających na terenie rozbiórki)

- na budowie powinien być punkt pierwszej pomocy usuwanie jednego elementu nie powinno wywoływać nieprzewidzianego spadania lub zawalenia się innego zachować kolejność robót, nie dopuszczać do niekontrolowanej utraty stateczności elementów konstrukcji
- prowadzenie robot rozbiórkowych, jeżeli zachodzi możliwość obalenia części konstrukcji obiektu przez wiatr, jest zabronione
- podczas wiatru o szybkości większej niż 10 m/s należy roboty wstrzymać
- przy usuwaniu gruzu z rozbieranego obiektu należy stosować suwnice pochyłe lub rynny zsympowe. Suwnice powinny mieć zabezpieczenia przed spadaniem lub wypadaniem gruzu
- gromadzenie gruzu na stropach, rusztowaniach, balkonach, klatkach schodowych i innych konstrukcyjnych częściach obiektu jest zabronione.
- materiały wymagające specjalistycznej utylizacji przekazywać uprawnionym do tego podmiotom
- wykonawca będzie odpowiedzialny za wszelkie straty powstałe w wyniku pożaru, który mógłby powstać w okresie realizacji robót lub został spowodowany przez któregośkolwiek z jego pracowników
- jakiegokolwiek materiały z odzysku lub pochodzące z recyklingu i mające być użyte do robót (np. użytkowy gruz budowlany) muszą być poświadczone przez odpowiednie urzędy i władze jako bezpieczne dla środowiska
- ustalenie zaplecza sanitarno-socjalnego dla wykonawców
- sprawdzenie ustawienia rusztowań (dot. zwłaszcza wysokich rusztowań przy wyk. prac na wysokości w tym zabezpieczenie przejść)
- zabezpieczenie prac na wysokości odpowiednimi siatkami przed upadkiem gruzu i rozprzestrzenianiem kurzu, pyłu
- zapewnienie bezpyłowego transportu gruzu z wysokości przez zamknięte kanały bezpośrednio na środki transportu
- zabezpieczenie odpowiednich urządzeń podnośnych do transportu i sprawdzenie ich gotowości i ważności atestów
- zachowanie technologii rozbiórki i prawidłowej kolejności demontażu elementów, zachowanie kolejności etapów realizacji, ewentualne zmiany wymagają przeanalizowania bezpieczeństwa technologii
- bezpieczne i racjonalne składowanie materiałów z zapewnieniem drożności tras komunikacyjnych i ich bezpieczeństwa. Materiały z rozbiórki usuwać natychmiast z dróg transportowych, rusztowań itp. i składować w miejscach na to przeznaczonych
- zapewnienie sukcesywnego wywozu gruzu z budowy
- zachowanie technologicznej kolejności wykonania robót rozbiórkowych. Szczególną ostrożność należy zachować przy rozbiórce elementów stalowych. Zastosować bezpieczne podstemplowania, ciąć na mniejsze, odpowiednie do środków transportu części, zachować

bezpieczną kolejność rozbiórki i transportu. Przed rozpoczęciem robót Wykonawca w oparciu o przedstawione wytyczne powinien sprawdzić aktualne uwarunkowania, sporządzić harmonogram robót, Plan Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia.

- generalnie należy stosować się do przepisów obowiązujących w budownictwie, wykonywać pracę zgodnie ze sztuką budowlaną i przestrzegać przepisów BHP i PPOŻ.
- wszystkie roboty należy wykonywać zgodnie z obowiązującymi w Polsce normami i normatywami. W wyjątkowych przypadkach można dopuścić stosowanie innych norm i przepisów lecz muszą one być wyraźnie określone i nie sprzeczne z obowiązującymi przepisami oraz zaakceptowane przez obie strony umowy

Materiały porozbiórkowe

Materiały porozbiórkowe po segregacji należy poddać zagospodarowaniu zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie środowiska poprzez recykling i utylizację. Gruz z rozkruszonych elementów betonowych, żelbetowych i ceglanych będzie zutyliczowany poza placem rozbiórki. Papa, tworzywa sztuczne jako elementy szczególnie uciążliwe dla środowiska będą poddane utylizacji w wyspecjalizowanych jednostkach. Wywozem i utylizacją materiałów porozbiórkowych zajmie się specjalistyczna firma. Nie przewiduje się urządzenia placu składowego dla materiałów pochodzących z rozbiórki. Załadunek będzie się odbywał bezpośrednio, na przygotowane przez tę firmę środki transportowe (kontenery). Do obowiązków wykonawcy robót rozbiórkowych należy segregacja materiałów rozbiórkowych.

Podstawowe grupy segregowanych materiałów to: gruz, szkło, papa, stal, aluminium, stolarka okienna i drzwiowa. W przypadku stali i aluminium, konieczne jest rozliczenie zbycia tych materiałów z inwestorem.

Na wszystkie wywiezione rozbiórkowe materiały muszą być dostarczone dokumenty ich zagospodarowania, złomowania i wysypywania na składach śmieci lub innych składowiskach odpadów.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

Ogólne zasady kontroli jakości Robót podano w ST.00 Wymagania Ogólne

Przebieg robót rozbiórkowych powinien być odnotowany w dzienniku rozbiórki, który oprócz porządkowych danych powinien zawierać:

- a) kolejność i sposób wykonywania robót,
- b) protokolarne stwierdzenie, czy ściany, mury, stropy i inne części konstrukcyjne, na których mają się znajdować robotnicy w czasie rozbiórki, bądź na których mają opierać się drabiny lub inne urządzenia pomocnicze, mają dostateczną do tego wytrzymałość,
- c) opis środków zabezpieczających, użytych przy rozbiórce,
- d) datę założenia i usunięcia urządzeń pomocniczych mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa i ochronę zdrowia ludzkiego oraz dane dotyczące okresowego i doraźnego badania tych urządzeń,
- e) opis okoliczności towarzyszących rozbiórce i mogących mieć wpływ na jej przebieg oraz na bezpieczeństwo życia i zdrowia budzi pracujących przy rozbiórce. Wykonawca prowadzący roboty rozbiórkowe powinien zatrudniać uprawnionego kierownika robót o odpowiednich kwalifikacjach technicznych i pracowników dobrze obeznanych z tego rodzaju robotami.

7. OBMIAR ROBÓT

Ogólne zasady obmiaru podano w ST.00 Wymagania Ogólne.

Ilość wykonanych robót określa się na podstawie Dokumentacji Technicznej i pomiaru w terenie. Jednostki obmiarowe zgodnie z przedmiarem robót.

8. PRZEJĘCIE ROBÓT

Ogólne zasady przejęcia robót podano w ST.00 Wymagania Ogólne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Ogólne zasady płatności podano w ST.00 Wymagania Ogólne.

Cena robót obejmuje, w przypadku wszystkich robót rozbiórkowych objętych niniejszą ST:

- wyznaczenie zakresu prac,
- oznakowanie i zabezpieczenie obszaru prac pod względem BHP, zabezpieczenie zachowywanych elementów przed uszkodzeniem,
- przeprowadzenie demontażu,
- rozdrobnienie zdemontowanych elementów,
- oczyszczenie podłoża po zdemontowanych elementach,
- przetransportowanie odpadów z miejsca rozbiórki do kontenerów,
- selektywne złożenie odpadów w kontenerach.

Cena robót obejmuje w przypadku wywozu i utylizacji odpadów:

- załadunek odpadów,
- zabezpieczenie ładunku,
- przewóz odpadów do miejsca utylizacji,
- opłatę za utylizację odpadów.

10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

1. Obowiązujące w Rzeczypospolitej Polskiej przepisy BHP i ochrony środowiska (w tym ustawa o odpadach i wynikające z niej przepisy szczegółowe).
2. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.
3. Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 14 października 2005 r. w sprawie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy przy zabezpieczaniu i usuwaniu wyrobów zawierających azbest oraz programu szkolenia w zakresie bezpiecznego użytkowania takich wyrobów
4. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach
5. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych i rozporządzenia wydane na jej podstawie

ST.02 - KONSTRUKCJE STALOWE

45262400-5 Wnoszenie konstrukcji ze stali konstrukcyjnej

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1. Nazwa zamówienia

Nazwa zamówienia została określona w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.2. Przedmiot

Przedmiotem niniejszej specyfikacji jest opis wszelkich warunków wykonania i odbioru konstrukcji stalowych wykonywanych w ramach realizacji inwestycji opisanej w pkt.1.1.

1.3. Zakres Robót objętych niniejszą specyfikacją

Niniejsza specyfikacja obejmuje wszystkie czynności związane z :

- Wykonanie elementów stalowych konstrukcyjnych, konstrukcja dachu – płatwie
- Wykonanie elementów stalowych konstrukcyjnych, belki stalowe do osadzenia okien i drzwi zewnętrznych w ścianach zewnętrznych
- Wykonanie elementów stalowych konstrukcyjnych rusztu ściany działowej

1.4. Prace towarzyszące i roboty tymczasowe

Prace te zostały opisane w ST.00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują odpowiednio.

1.5. Informacja o terenie budowy

Informacja o terenie budowy znajduje się w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.6. Określenia użyte w niniejszej Specyfikacji Technicznej :

Określenia podstawowe wyjaśnione są w ST.00 „Wymagania Ogólne”. Ponadto, ilekroć w ramach niniejszej specyfikacji pojawią się poniższe sformułowania, należy przez nie rozumieć :

- określenie „Wykonawca” oznacza firmę lub inną jednostkę wykonującą prace objęte niniejszą specyfikacją. Może to być bezpośrednio Generalny Wykonawca prac budowlanych, jak też wyznaczony przez niego Podwykonawca,
- określenie „wykonać, zamontować itp.” oznaczają wykonanie danego elementu łącznie z wszelkimi niezbędnymi ku temu czynnościami pomocniczymi oraz dostarczeniem niezbędnych materiałów i sprzętu,
- określenie „zgodnie” oznacza spełnienie stawianych wymagań i zaleceń w pełni, ewentualnie z marginesem błędu, który niniejsza specyfikacja określa jako dopuszczalny,
- określenie „procedura” oznacza informację " kto ?, co ?, jak ?, kiedy? i gdzie ?” wykonuje i kontroluje, w celu zapewnienia wymaganej jakości robót. Zapisy odpowiednich norm, aprobat lub instrukcje producenta, będą traktowane jako właściwa procedura.
- określenie „systemowy” oznacza procedurę, która została przewidziana przez konkretnego producenta specjalnie w określonym celu. Jako rozwiązania systemowe będą traktowane wyłącznie rozwiązania, przy realizacji których nastąpiła pełna zgodność z tą procedurą,

W niniejszej specyfikacji pojawiać się będą także określenia fachowe, takie jak :

- stal – stop żelaza z węglem, plastycznie obrobiony i obrabialny cieplnie, o zawartości węgla nieprzekraczającej 2,11%,
- stal walcowana – ogół wyrobów stalowych, powstałych w hucie, w trakcie tzw. walcowania, czyli zginięcia rozgrzanej stali między obracającymi się walcami,
- stal zimnogięta - ogół wyrobów stalowych, powstałych przez obróbkę blach stalowych, np. gięcie, ew. prasowanie,
- stal nierdzewna – grupa stali o specjalnych właściwościach fizykochemicznych, odpornych na korozję,
- stal kwasoodporna – grupa stali o specjalnych właściwościach fizykochemicznych, odpornych na działanie kwasów o mniejszej mocy od kwasu siarkowego,
- blacha trapezowa – arkusze blachy, wygięte fabrycznie w równoległe pasy, tworzące w przekroju formę trapezu,
- blacha falista - arkusze blachy, wygięte fabrycznie w równoległe pasy, tworzące w przekroju formę sinusoidy,
- cynkowanie – pokrywanie stali cienką powłoką cynku w celu ochrony przed korozją powodowaną działaniem wody i powietrza,
- spawanie - łączenie materiałów poprzez ich miejscowe stopienie i zestalenie,
- zgrzewanie - łączenie materiałów przez miejscowe dociskanie łączonych elementów przy jednoczesnym podgrzewaniu wystarczającym do doprowadzenia łączonych materiałów do stanu plastyczności (ciastowatości),
- nitowanie - łączenie materiałów poprzez trzpienie, tzw. nity, włożone w wywiercone w obu materiałach otwory, z wyrobionymi z obu stron łbami, uniemożliwiającymi rozłączenie

2. WYROBY BUDOWLANE

Wszystkie wyroby budowlane użyte przez Wykonawcę do wykonania robót objętych niniejszą specyfikacją muszą być zgodne z dokumentacją projektową i spełniać wymagania ogólne dotyczące wyrobów budowlanych, określone w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Wyroby stalowe muszą być zabezpieczone antykorozyjnie (i ew. przeciwpożarowo) zgodnie z odrębną specyfikacją.

Wyroбами budowlanymi, jakie przewidziano do użycia w ramach robót są :

2.1. Stal walcowana - powierzchnia walcówki powinna być bez pęknięć, pęcherzy i naderwań. Na powierzchniach czołowych niedopuszczalne są pozostałości jamy usadowej, rozwarstwienia i pęknięcia widoczne gołym okiem.

Wady powierzchniowe takie jak rysy, drobne łuski i zawalcowania, wtrącenia niemetaliczne, wżery, wypukłości, wgniecenia, zgorzeliny i chropowatości są dopuszczalne jeżeli :

- mieszczą się w granicach dopuszczalnych odchyłek
- nie przekraczają :
 - a) 0.5 mm dla walcówki o grubości od 25 mm,
 - b) 0,7 mm dla walcówki o większej grubości

Jeśli dokumentacja projektowa nie przewiduje inaczej, to własności mechaniczne i technologiczne powinny odpowiadać wymaganiom podanym w PN-EN 10025-2:2007, PN-EN 10025-1:2007.

2.2. Stal zimnogięta – wymagania analogiczne do stali walcowanej

2.3. Połączenia

Jako łączniki mogą występować połączenia spawane lub/i połączenia na śruby. Wszystkie łączniki winny być cechowane. Śruby i nakrętki muszą mieć wywalcowane cechy na główkach.

2.3.1. Materiały do spawania

Jeśli dokumentacja projektowa nie przewiduje inaczej, to do spawania konstrukcji ze stali zwykłej stosuje się spawanie elektryczne przy użyciu elektrod otulonych EA-146 wg PN-M-69430:1991. Zastępczo można stosować elektrody ER-346 lub ER-546.

Elektrody EA-146 są to elektrody grubootulone przeznaczone do spawania konstrukcji stalowych narażonych na obciążenia statyczne i dynamiczne.

Elektrody powinny mieć :

- zaświadczenie jakości
- spełniać wymagania norm przedmiotowych

2.3.2. Śruby

Jeśli dokumentacja projektowa nie przewiduje inaczej, to do skręcania konstrukcji stalowych należy stosować :

i. śruby z łbem sześciokątnym wg PN-EN ISO 4014:2004 średniodokładne klasy :

- dla średnic 8÷16 mm – 4.8-II;
- dla średnic powyżej 16 mm – 5.6-II;

- stan powierzchni wg PN-EN 26157-3:1998;
- tolerancje wg PN-EN 20898-7:1997
- własności mechaniczne wg PN-EN 20898-7:1997.
 - śruby fundamentowe wg PN-M-85061:1972 zgrubne rodzaju W; Z lub P
 - nakrętki sześciokątne wg PN-EN ISO 4034:2004;
- własności mechaniczne wg PN-EN ISO 898-6:2003, PN-EN 20898-2:1998;
- podkładki okrągłe zgrubne wg PN-EN ISO 7091:2003;
- podkładki klinowe do dwuteowników wg PN-M-82009:1979;
- podkładki klinowe do ceowników wg PN-M-82018:1979;

3. SPRZĘT I MASZYNY

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu i maszyn podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Sprzęt i maszyny przewidziane w ramach niniejszej specyfikacji :

3.1. Sprzęt do robót spawalniczych

Sprzęt spawalniczy, planowany do użycia przez Wykonawcę, powinien umożliwiać wykonanie złączy zgodnych z dokumentacją projektową i przyjętą technologią spawania. Mogą to być :

- półautomaty spawalnicze MIG/MAG,
- urządzenia do spawania metodą TIG,
- spawarki elektrodowe (MMA) zarówno transformatorowe, jak i inwertorowe,
- przecinarki plazmowe,
- uchwyty do urządzeń (MIG, TIG, plazma),
- palniki gazowe (do cięcia ,spawania, lutowania, podgrzewania oraz inne),
- reduktory gazowe,
- przecinarki półautomatyczne,
- lutownice (elektryczne oraz gazowe)

Do prac spawalniczych używać należy osobistego sprzętu ochronnego, jak maski spawalnicze, przyłbice spawalnicze, rękawice, fartuchy, szybki spawalnicze i inne.

Stanowisko robocze powinno być urządzone zgodnie z przepisami BHP i przeciwpożarowymi, zabezpieczone od wpływów atmosferycznych, oświetlone i z dostateczną wentylacją. Stanowisko takie musi być wcześniej odebrane przez uprawnioną osobę.

3.2. Sprzęt do połączeń na śruby

Sprzęt planowany do użycia przez Wykonawcę do połączeń śrubowych powinien umożliwiać wykonanie złączy zgodnych z dokumentacją projektową i przyjętą technologią spawania.

Mogą to być :

- wkrętarki (elektryczne, pneumatyczne, hydrauliczne),
- klucze (francuskie i szwedzkie)

3.3. Pozostały sprzęt :

- nożyce elektryczne, przeznaczone do cięcia arkuszy blach stalowych - gładkich i kształtowych,

- ręczne przecinarki elektryczne do metalu,
- wkrętkarki do śrub samonaprowadzających,
- osadzaki prochowe do kołków wstrzeliwanych,
- szlifierki,
- wiertarki, wiertnice, wkrętkarki itp.

4. ŚRODKI TRANSPORTU

Ogólne wymagania dotyczące środków transportu podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Niniejsza specyfikacja zakłada, że transport zarówno gotowych (sprefabrykowanych) konstrukcji jak i pojedynczych wyrobów odbywać się będzie dostosowanymi do tego środkami transportu. Dla wyrobów ponadgabarytowych zapewnić należy specjalne środki transportu, pilotowane przez odrębne pojazdy. Trasa przejazdu takiego transportu musi być wcześniej przewidziana i uzgodniona z właściwymi jednostkami.

Załadunek/wyładunek większych wyrobów dostarczanych na budowę, powinien być prowadzony żurawiami. Do wyładunku mniejszych elementów można użyć wciągarek lub wciągników. Elementy ciężkie, długie i wiotkie należy przenosić za pomocą trawersów i zawiesi oraz usztywnić dla zabezpieczenia przed odkształceniem. Drobne elementy jak nity, śruby, itp. powinny być zabezpieczone przed zagubieniem.

Dla zabezpieczenia konstrukcji przed uszkodzeniami w czasie transportu należy :

- tak wybrać przynajmniej dwa punkty podwieszenia, aby element nie mógł doznać trwałych odkształceń pod działaniem ciężaru własnego,
- podłożyć podkładki z drewna, metalu lub szmat w miejscach zetknięcia się uchwytów linowych z ostrymi krawędziami elementów,
- przymocować do końców elementu konopne liny odciągowe, aby osoby prowadzące załadunek/wyładunek miały kontrolę nad kierunkiem ustawienia danego elementu.

4.1. Składowanie materiałów i konstrukcji

Elementy układać w sposób umożliwiający odczytanie znakowania. Elementy do scalania powinny być w miarę możliwości składowane w sąsiedztwie miejsca przeznaczonego do scalania.

Na miejscu składowania należy rejestrować konstrukcje niezwłocznie po jej nadejściu, segregować i układać na wyznaczonym miejscu, oczyszczać i naprawiać powstałe w czasie transportu ewentualne uszkodzenia samej konstrukcji, jak i jej powłoki antykorozyjnej.

Konstrukcję należy układać w pozycji poziomej na podkładkach drewnianych z bali lub desek, na wyrównanej do poziomu ziemi w odległości 2.0 do 3.0 m od siebie (elementy, które po wbudowaniu zajmują położenie pionowe składować w tym samym położeniu).

Elektrody składować w magazynie w opakowaniach, zabezpieczone przed zawilgoceniem.

Łączniki (śruby, nakrętki, podkładki) składować w magazynie w skrzynkach lub beczkach.

5. WYKONYWANIE ROBÓT

Ogólne wymagania dotyczące wykonywania robót podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio. Prace należy prowadzić w sposób zgodny z niniejszą specyfikacją i

dokumentami odniesienia (wyszczególnionymi w punkcie 10). Na podstawie otrzymanej dokumentacji, Wykonawca zobowiązany jest przygotować :

- rysunki warsztatowe,
- projekt technologii spawania,
- projekt montażowy

Technologia spawania powinna być opracowana przez specjalistę spawalnika i zawierać m.in.:

- dobór parametrów spawania w dostosowaniu do przyjętej technologii spawania (spawanie ręczne, półautomatyczne, automatyczne) zarówno dla prac warsztatowych, jak i montażowych;
- określenie kolejności spawania w aspekcie ograniczenia do minimum odkształceń i naprężeń spawalniczych, a także najdogodniejszego dostępu do spoin.

Wszystkie ww. opracowania uzupełniające winny być uzgodnione z Projektantem.

5.1. Cięcie

Ciecia elementów konstrukcyjnych można dokonywać gazowo (tlenowo) przy użyciu urządzeń automatycznych lub półautomatycznych. Arkusze nie obcięte w hucie należy wyrównać i stępić przez wyokrąglenie. Przy cieciu tlenowym można pozostawić bez obróbki mechanicznej te brzegi, które mają być poddane przetopieniu w następnych operacjach spawania. Brzegi po cięciu powinny być czyste, bez naderwań, gradu i zadziorów, żużla, nacieków i rozprysków metalu po cięciu. Miejscowe nierówności zaleca się wyszlifować.

5.2. Prostowanie i gięcie

Prostowanie na zimno na walcach i prasach jest dopuszczalne tylko w przypadku gdy promienie krzywizny „R” są mniejsze niż dopuszczalne wartości. Nie dopuszcza się odkształcania na zimno elementów ze stali o grubości ponad 12mm.

W przypadkach, gdy nie zachodzą warunki jw. prostowania należy dokonywać na gorąco po podgrzaniu do temperatury nie niższej niż 950°C. Obszar nagrzewania materiału powinien być od 1,5 do 2 razy większy niż obszar odkształcony. Chłodzenie elementów musi odbywać się wolno, w temperaturze otoczenia nie niższej niż 5°C (zabrania się chłodzenia wodą).

Po wyprostowaniu należy sprawdzić, czy nie wystąpiły pęknięcia w materiale i spoinach.

5.3. Przygotowanie elementów do spawania.

Ukosowanie brzegów elementów można wykonywać ręcznie, mechanicznie lub palnikiem tlenowym usuwając zgorzeliny i nierówności. Powierzchnie brzegów powinny być na tyle gładkie, aby parametry charakteryzujące powierzchnie ciecia wg PN-EN ISO 9013:2008 nie były większe niż dla klasy 2-2-2-2, a przy głębokim przetopie materiału rodzimego nie większa niż 1,5mm. Krawędzie cięte gazowo, a nie przetopione należy bezwzględnie obrobić mechanicznie (np. przez szlifowanie) na głębokość 1mm. Brzegi i rowki do spawania należy przygotować zgodnie z PN-M-69014:1975, oraz PN-EN ISO 9692-2:2002.

5.4. Roboty spawalnicze.

Roboty spawalnicze prowadzić należy zgodnie z przygotowanym, w oparciu o normę PN-B-06200:2002 projektem technologii spawalniczej.

Brzegi do spawania wraz z przyległymi pasami szerokości 15 mm powinny być oczyszczone z rdzy, farby i zanieczyszczeń oraz nie powinny wykazywać rozwarstwień i rzadziżn widocznych gołym okiem.

Kąt ukosowania, położenie i wielkość progu, wymiary rowka oraz dopuszczalne odchyłki przyjmuje się według właściwych norm spawalniczych.

Szczelinę między elementami o nieukosowanych brzegach stosować nie większą od 1,5 mm.

Wykonanie spoin :

Rzeczywista grubość spoin może być większa od nominalnej

- o 20%, a tylko miejscowo dopuszcza się grubość mniejszą:
- o 5% – dla spoin czołowych
- o 10% – dla pozostałych.

Dopuszcza się miejscowe podtopienia oraz wady lica i grani jeśli wady te mieszczą się w granicach grubości spoiny. Niedopuszczalne są pęknięcia, braki przetopu, kratery i nawisy lica.

Wymagania dodatkowe takie jak:

- obróbka spoin
- przetopienie grani

wymaganą technologię spawania może zalecić Inżynier wpisem do dziennika budowy.

Zalecenia technologiczne:

spoiny szczepne powinny być wykonane tymi samymi elektrodami co spoiny konstrukcyjne.

Wady zewnętrzne spoin można naprawić uzupełniającym spawaniem, natomiast pęknięcia, nadmierną ospowatość, braki przetopu, pęcherze należy usunąć przez szlifowanie spoin i ponowne ich wykonanie.

5.4.1. Połączenia na śruby

Długość śruby powinna być taka aby można było stosować możliwie najmniejszą liczbę podkładek, przy zachowaniu warunku, że gwint nie powinien wchodzić w otwór głębiej jak na dwa zwoje. Nakrętka i łeb śruby powinny bezpośrednio lub przez podkładkę dokładnie przylegać do łączonych powierzchni. Powierzchnie gwintu oraz powierzchnie oporowe nakrętek i podkładek przed montażem pokryć warstwą smaru.

Śruba w otworze nie powinna przesuwać się, ani drgać przy ostukiwaniu młotkiem kontrolnym.

5.5. Montaż konstrukcji

Montaż należy prowadzić zgodnie z dokumentacją techniczną i przy udziale środków, które zapewnią osiągnięcie projektowanej wytrzymałości i stateczności, układu geometrycznego i wymiarów konstrukcji. Kolejne elementy mogą być montowane po wyregulowaniu i zapewnieniu stateczności elementów uprzednio zmontowanych.

Przed przystąpieniem do prac montażowych należy sprawdzić stan fundamentów, kompletność i stan śrub fundamentowych oraz reperów wytyczających osie i linie odniesienia.

5.6. Składanie zespołów

Części do składania powinny być czyste oraz zabezpieczone przed korozją co najmniej w miejscach, które po montażu będą niedostępne (powłoki antykorozyjne wykonać należy zgodnie z odrębną specyfikacją).

5.7. Tolerancja wykonania.

Tolerancje wykonania nie mogą być gorsze niż określa to z norma PN-B-06200:2002.

Stosowany sprzęt i metody i powinny zagwarantować dotrzymanie wymagań dokładności zespołów i wykonania połączeń według poniższych tabeli :

Tabela 1

wymiar nominalny mm	dopuszczalna odchyłka wymiaru [mm]	
	przyłączeniowy	swobodny
do 500	0,5	2,5
500-1000	1,0	2,5
1.000-.2000	1,5	2,5
2.000-4.000	2,0	4,0
4.000-8.000	3,0	6,0
8.000-16.000	5,0	10,0
16.000-32.000	8,0	16,0
powyżej 32.000	12	25

Tabela 2

Rodzaj odchyłki	Dopuszczalna odchyłka
odchylenie osi słupa względem osi teoret.	5 mm
odchylenie osi słupa	od pionu 15 mm
strzałka wygięcia słupa	$h/750$ lecz nie więcej niż 15 mm
wygięcie belki lub wiażara	$l/750$ lecz nie więcej niż 15 mm
odchyłka strzałki montażowej	0,2 projektowanej
Nieprosto liniowość (sierpowatość i falistość)	0,001 długości, lecz nie więcej jak 10 mm
skręcenie pręta (mierzone wzajemnym przesunięciem odpowiadających sobie punktów przekroju elementu)	0,002 długości, lecz nie więcej niż 10 mm
odchyłki płaskości półek, ścianek środników i innych płaszczyzn elementów	2 mm na dowolnym odcinku 1000 mm
wymiary przekroju	do 0,01 wymiaru, lecz nie więcej niż 5 mm

przesunięcie środka	0,006 wysokości
wygięcie środka	0,003 wysokości

6. KONTROLA I BADANIA

Ogólne zasady kontroli podano w ST-00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują one odpowiednio.

Celem kontroli jest wykluczenie ewentualnych wyrobów budowlanych niezgodnych z dokumentacją projektową i niespełniających wymogów niniejszej specyfikacji oraz prowadzenia robót nieprzewidzianych w projekcie oraz w sposób niezgodny z określonymi wymaganiami.

Uznaje się, że kontrola dała wynik pozytywny gdy wszystkie właściwości wyrobów budowlanych oraz sposób wykonania prac jest zgodny z wymaganiami narzuconymi w dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznej, aprobacie i odpowiednich normach, ewentualnie gdy odchyłki mieszczą się dopuszczalnych niniejszą specyfikacją wartościami.

W ramach niniejszej specyfikacji przewiduje się w szczególności kontrole :

6.1. Kontrole wyrobów budowlanych planowanych do wbudowania.

Badania kształtowników stalowych powinny być prowadzone na budowie, na podstawie atestu, w który powinien być zaopatrzony każdy element lub partia materiału. Atest powinien zawierać :

- znak wytwórcy
- profil
- gatunek stali
- numer wyrobu lub partii
- znak obróbki cieplnej.

Cechowanie materiałów wywalcowane na profilach lub na przywieszkach metalowych.

Badania gotowych elementów wykonywanych poza budową, powinny być prowadzone w formie oględzinach u Wytwórcy i sprawdzeniu wyników wszystkich badań przewidzianych w programie wytwarzania konstrukcji. Wytwórca powinien przedstawić :

- rysunki warsztatowe;
- dziennik wytwarzania;
- atesty użytych materiałów;
- świadectwa kontroli laboratoryjnej;
- protokoły odbiorów częściowych;
- inne dokumenty przewidziane w procesie wytwarzania.

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót.

Przed przystąpieniem do robót ocenić należy czy warunki w jakich prowadzone byłyby prace odpowiadają wymaganiom specyfikacji oraz czy prace, które miały być wykonane wcześniej zostały już zakończone.

W szczególności skontrolować należy prawidłowość wykonania fundamentów.

6.3. Badania w czasie wykonywania robót.

W okresie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić kontrole zgodności wykonywanych robót z założeniami określonymi w dokumentacji projektowej i specyfikacji technicznej.

W szczególności kontrolować należy :

- gotowe elementy konstrukcji, wykonywane w wytwórni, poza budową - każdą taką konstrukcję należy zbadać pod względem jakości materiałów, spoin, otworów na śruby, zgodności z projektem, zgodności z atestem wytwórni, jakości wykonania z uwzględnieniem dopuszczalnych tolerancji jakości powłok antykorozyjnych. Odbiór konstrukcji oraz ewentualne zalecenia co do sposobu naprawy powstałych uszkodzeń w czasie transportu należy potwierdzić wpisem do dziennika budowy,
- prawidłowość wykonywania połączeń spawanych,
 - a) doczołowych :

pełnej 100% kontroli radiograficznej podlegają wszystkie spoiny, którymi należy łączyć poszczególne elementy ram, oraz spoiny w narożach ram i w obrębie stóp słupów - klasa wadliwości W2. 20% pozostałych spoin należy również sprawdzić radiograficznie - klasa wadliwości W3, a resztę poprzez oględziny.
 - b) pachwinowych :

15% ogólnej długości tych spoin należy poddawać sprawdzeniu za pomocą badań magnetyczno-proszkowych lub penetracyjnych, względnie ultradźwiękowych. Klasa wadliwości tych spoin (wg PN-EN 970:1999) winna być gorsza niż W2 dla ram i W3 dla pozostałych elementów.
 - b) pozostałych :

pozostałe spoiny należy sprawdzić poprzez oględziny. Niedopuszczalne są rysy lub pęknięcia w spoinie lub materiale w jej sąsiedztwie. W przypadku, gdy w 15% partii spoin podlegających szczegółowej kontroli okaże się znaczna ilość spoin nie spełniających warunków normy - powyższy zakres kontroli należy odpowiednio rozszerzyć.
- prawidłowość oczyszczenia pod powłoki ochronne (wg odrębnej specyfikacji),
- prawidłowość montażu – zakres badań powinien być taki sam, jak przy kontroli konstrukcji w wytwórni

6.4. Badania po wykonaniu robót.

Po wykonaniu robót i sprawdzeniu ich zgodności z dokumentacją projektową należy dokonać prób i pomiarów. Próby powinny potwierdzić poprawne działanie. Pomiary muszą potwierdzić osiągnięcie zakładanych rezultatów i zgodność z przepisami.

Badania po wykonaniu konstrukcji powinny obejmować sprawdzenie i ocenę dokumentów kontroli i badań z całego okresu realizacji, w celu ustalenia, czy wykonana konstrukcja jest zgodna z projektem i wymaganiami normy PN-B-06200:2002 oraz innych norm technicznych.

W szczególności powinny być sprawdzone :

- podpory konstrukcji,
- odchyłki geometryczne układu,
- jakość materiałów i spoin,
- stan elementów konstrukcji i powłok ochronnych (zgodnie z odrębną specyfikacją),
- stan i kompletność połączeń

6.5. Błędy, wady i uszkodzenia

Należy przestrzegać ogólnych procedur postępowania z wyrobami nie odpowiadającymi wymaganiom, podanych w specyfikacji ST.00 – „Wymagania ogólne”.

Wszelkie ujawnione w trakcie kontroli wadliwie wykonane elementy Wykonawca wymieni na swój koszt na nowe, a stwierdzone uszkodzenia i inne niezgodności od razu naprawi, nawet jeśli wiązać by się to miało z rozpoczęciem pracy od nowa.

7. PRZEDMIAR i OBMIAR

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Jednostkami obmiaru są:

- masa gotowej konstrukcji w tonach.

8. ODBIÓR ROBÓT

Odbiór odbędzie się zgodnie z procedurą określoną w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Celem odbioru jest protokolarne dokonanie finalnej oceny rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich ilości, jakości i wartości. W przypadku stwierdzenia podczas odbioru że :

- odchyłki wykonania konstrukcji przekraczają dopuszczalną tolerancję,
- konstrukcje zagrażają bezpieczeństwu

roboty nie mogą zostać odebrane, nawet w przypadku obniżenia ich wartości przez Wykonawcę

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Płaci się za roboty wykonane w jednostkach podanych w punkcie 7.

Cena obejmuje wszystkie czynności wymienione w ST.

9.1 Cena wykonania robót obejmuje:

- roboty przygotowawcze i pomiarowe
- zakup i dostarczenie materiałów transport materiałów na miejsce wbudowania wykucie niezbędnych otworów montażowych;
- przygotowanie prefabrykatów stalowych (ramki, krawędzie, słupki itp.), zamontowanie gotowych elementów;
- roboty konstrukcyjne, wykonanie ochrony antykorozyjnej, wykonanie uszczelnień w miejscu wbudowania elementu stalowego przy pomocy środków nie reagujących z elementem wbudowywanym;
- wykucie niezbędnych otworów montażowych;
- niezbędne obetonowanie elementów wbudowanych w otwory montażowe;
- prace porządkowe;
- wykonanie niezbędnych badań i pomiarów.

10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

Dokumentami, do których odnosi się niniejsza specyfikacja oraz dokumentami, które w razie potrzeby, bądź wątpliwości służyć będą jako uzupełnienie niniejszej specyfikacji, będą:

10.1. Dokumentacja projektowa :

- dokumentacja projektowa wykonana przez Projektanta,
- dokumentacja projektowa dostarczona przez Wykonawcę, a dotycząca :
 - robót tymczasowych i towarzyszących,
 - rozwiązań warsztatowych,
 - techniki montażu (technologii spawania, opracowany przez specjalistę spawalnictwa),
 - organizacji montażu,
- dokumentacja powykonawcza wykonana przez Wykonawcę
- schematy działania, instrukcje itp.

10.2. Normy :

- PN-B-06200:2002 i PN-B-06200:2002/Ap1:2005 Konstrukcje stalowe budowlane -- Warunki wykonania i odbioru -- Wymagania podstawowe
- PN-EN 10025-1:2007 Wyroby walcowane na gorąco ze stali konstrukcyjnych -- Część 1: Ogólne warunki techniczne dostawy
- PN-EN 10025-2:2007 Wyroby walcowane na gorąco ze stali konstrukcyjnych -- Część 2: Warunki techniczne dostawy stali konstrukcyjnych niestopowych
- PN-EN 10025-3:2007 Wyroby walcowane na gorąco ze stali konstrukcyjnych -- Część 3: Warunki techniczne dostawy spawalnych stali konstrukcyjnych drobnoziarnistych po normalizowaniu lub walcowaniu normalizującym
- PN-EN 10025-4:2007 Wyroby walcowane na gorąco ze stali konstrukcyjnych -- Część 4: Warunki techniczne dostawy spawalnych stali konstrukcyjnych drobnoziarnistych po walcowaniu termomechanicznym
- PN-EN 10025-5:2007 Wyroby walcowane na gorąco ze stali konstrukcyjnych -- Część 5: Warunki techniczne dostawy stali konstrukcyjnych trudnordzewiejących
- PN-EN 10025-6+A1:2009 Wyroby walcowane na gorąco ze stali konstrukcyjnych -- Część 6: Warunki techniczne dostawy wyrobów płaskich o podwyższonej granicy plastyczności w stanie ulepszonym cieplnie
- PN-H-93407:1991 Stal -- Dwuteowniki walcowane na gorąco
- PN-EN 10024:1998 Dwuteowniki stalowe z pochyloną wewnętrzną powierzchnią stopek walcowane na gorąco -- Tolerancje kształtu i wymiarów
- PN-EN 10034:1996 i PN-EN 10034:1996/Ap1:1999 Dwuteowniki I i H ze stali konstrukcyjnej -- Dopuszczalne odchyłki wymiarowe i odchyłki kształtu
- PN-H-93419:2006 i PN-H-93419:2006/Az1:2009 oraz PN-H-93452:2006 Dwuteowniki stalowe równoległościennie walcowane na gorąco -- Wymiary
- PN-H-93453:2004 Spawane dwuteowniki stalowe
- PN-H-93400:2003 Ceowniki stalowe walcowane na gorąco -- Wymiary
- PN-H-93451:2007 Ceowniki ekonomiczne stalowe walcowane na gorąco -- Wymiary
- PN-EN 10279:2003 Ceowniki stalowe walcowane na gorąco -- Tolerancje kształtu, wymiarów i masy
- PN-EN 10056-1:2000 Kątowniki równoramienne i nierównoramienne ze stali konstrukcyjnej -- Wymiary
- PN-EN 10056-2:1998 i PN-EN 10056-2:1998/Ap1:2003 Kątowniki równoramienne i nierównoramienne ze stali konstrukcyjnej -- Tolerancje kształtu i wymiarów

- PN-EN 970:1999 i PN-EN 970:1999/Ap1:2003 Spawalnictwo -- Badania nieniszczące złączy spawanych -- Badania wizualne
- PN-EN ISO 6947:1999 Spawalnictwo -- Pozycje spawania -- Określanie kątów pochylenia i obrotu
- PN-EN ISO 13916:1999 Spawalnictwo -- Spawanie -- Wytyczne pomiaru temperatury podgrzania, temperatury międzysciegowej i temperatury utrzymania
- PN-EN ISO 13920:2000 Spawalnictwo -- Tolerancje ogólne dotyczące konstrukcji spawanych -- Wymiary liniowe i kąty -- Kształt i położenie
- PN-M-69008:1987 Spawalnictwo -- Klasyfikacja konstrukcji spawanych
- PN-M-69011:1978 Spawalnictwo -- Złącza spawane w konstrukcjach stalowych -- Podział i wymagania
- PN-M-69020:1974 Spawalnictwo -- Klasyfikacja jakości zgrzein punktowych
- PN-M-69023:1990 Spawalnictwo -- Spawanie łukowe stali platerowanych stalą odporną na korozję -- Wytyczne projektowania i wykonywania złączy spawanych
- PN-M-69776:1987 Spawalnictwo -- Określanie wysokości wad spoin na podstawie gęstości optycznej obrazu na radiogramie
- PN-ISO 8992:1996 Części złączne -- Ogólne wymagania dla śrub, wkrętów, śrub dwustronnych i nakrętek
- PN-EN 26157-1 i 3:1998 Części złączne -- Nieciągłości powierzchni -- Śruby, wkręty i śruby dwustronne ogólnego stosowania
- PN-EN ISO 898-5:2001 Własności mechaniczne części złącznych wykonanych ze stali węglowej oraz stopowej -- Część 5: Śruby bez łba i podobne gwintowane części złączne nie podlegające rozciąganiu
- PN-EN ISO 3506-1:2009 Własności mechaniczne części złącznych odpornych na korozję ze stali nierdzewnej -- Część 1: Śruby i śruby dwustronne
- PN-EN ISO 3506-2:2009 Własności mechaniczne części złącznych odpornych na korozję ze stali nierdzewnej -- Część 2: Nakrętki
- PN-EN ISO 3506-3:2009 Własności mechaniczne części złącznych odpornych na korozję ze stali nierdzewnej -- Część 3: Śruby bez łba z gwintem na całej długości oraz podobne części złączne nie podlegające rozciąganiu
- PN-EN ISO 3506-4:2009 Własności mechaniczne części złącznych odpornych na korozję ze stali nierdzewnej -- Część 4: Wkręty samogwintujące
- PN-EN ISO 6157-2:2006 Części złączne -- Nieciągłości powierzchni -- Część 2: Nakrętki
- PN-EN ISO 4042:2001/Ap1:2004 Części złączne -- Powłoki elektrolityczne
- PN-EN 20898-2:1998 Własności mechaniczne części złącznych -- Nakrętki z określonym obciążeniem próbnym -- Gwint zwykły
- PN-EN 20898-7:1997 Własności mechaniczne części złącznych -- Próba skręcania i minimalne momenty skręcające dla śrub i wkrętów o średnicach znamionowych od 1 mm do 10 mm
- PN-EN ISO 898-1:2009 Własności mechaniczne części złącznych wykonanych ze stali węglowej oraz stopowej -- Część 1: Śruby i śruby dwustronne o określonych klasach własności -- Gwint zwykły i drobnoszwojny

- PN-EN ISO 898-5:2001 Własności mechaniczne części złącznych wykonanych ze stali węglowej oraz stopowej -- Część 5: Śruby bez łba i podobne gwintowane części złączne nie podlegające rozciąganiu
- PN-EN ISO 898-6:2003 Własności mechaniczne części złącznych -- Część 6: Nakrętki z określoną wartością obciążenia próbnego -- Gwint drobnozwojny
- PN-EN 28839:1999 Własności mechaniczne części złącznych -- Śruby, śruby dwustronne i nakrętki wykonane z metali nieżelaznych
- PN-EN ISO 4759-1:2004 Tolerancje części złącznych -- Część 1: Śruby, wkręty, śruby dwustronne i nakrętki -- Klasy dokładności A, B i C
- PN-EN ISO 4759-3:2004 Tolerancja części złącznych -- Część 3: Podkładki okrągłe do śrub, wkrętów i nakrętek -- Klasy dokładności A i C
- PN-EN ISO 3269:2004 Części złączne -- Kontrola odbiorcza
- PN-EN ISO 16426:2005 Części złączne -- System zapewnienia jakości
- PN-H-04684:1997 Ochrona przed korozją -- Nakładanie powłok metalizacyjnych z cynku, aluminium i ich stopów na konstrukcje stalowe i wyroby ze stopów żelaza
- PN-B-01808:1988 Antykorozyjne zabezpieczenia w budownictwie -- Zasady określania uszkodzeń powłok zabezpieczających konstrukcje stalowe i żelbetowe

10.3. Inne dokumenty i ustalenia techniczne :

- Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót budowlano-montażowych, Wydawnictwo Arkady, tom I, część I~IV,
- Instrukcje stosowania materiałów i montażu urządzeń wydane przez ich producentów.

ST.03 - ROBOTY MURARSKIE
CPV 45262500-6 Roboty murarskie

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1. Nazwa zamówienia

Nazwa zamówienia została określona w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.2. Przedmiot

Przedmiotem niniejszej specyfikacji jest opis wszelkich warunków wykonania i odbioru robót murarskich wykonywanych w ramach realizacji inwestycji opisanej w pkt.1.1.

1.3. Zakres Robót objętych niniejszą specyfikacją

Niniejsza specyfikacja obejmuje wszystkie czynności związane z:

- wznoszenie ścian z bloczków silikatowych,
- wznoszenie ścian z cegieł pełnych,
- zamurowania z cegieł pełnych,

1.4. Prace towarzyszące i roboty tymczasowe

Prace te zostały opisane w ST.00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują odpowiednio.

1.5. Informacja o terenie budowy

Informacja o terenie budowy znajduje się w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.6. Określenia użyte w niniejszej Specyfikacji Technicznej:

Określenia podstawowe wyjaśnione są w ST.00 „Wymagania Ogólne”. Ponadto, ilekroć w ramach niniejszej specyfikacji pojawią się poniższe sformułowania, należy przez nie rozumieć:

- określenie „Wykonawca” oznacza firmę lub inną jednostkę wykonującą prace objęte niniejszą specyfikacją. Może to być bezpośrednio Generalny Wykonawca prac budowlanych, jak też wyznaczony przez niego Podwykonawca,
- określenie „wykonać, zamontować itp.” oznaczają wykonanie danego elementu łącznie z wszelkimi niezbędnymi ku temu czynnościami pomocniczymi oraz dostarczeniem niezbędnych materiałów i sprzętu,
- określenie „zgodnie” oznacza spełnienie stawianych wymagań i zaleceń w pełni, ewentualnie z marginesem błędu, który niniejsza specyfikacja określa jako dopuszczalny,
- określenie „procedura” oznacza informację " kto ?, co ?, jak ?, kiedy? i gdzie ?” wykonuje i kontroluje, w celu zapewnienia wymaganej jakości robót. Zapisy odpowiednich norm, aprobat lub instrukcje producenta, będą traktowane jako właściwa procedura.
- określenie „systemowy” oznacza procedurę, która została przewidziana przez konkretnego producenta specjalnie w określonym celu. Jako rozwiązania systemowe będą traktowane wyłącznie rozwiązania, przy realizacji których nastąpiła pełna zgodność z tą procedurą.

2. WYROBY BUDOWLANE

Wszystkie wyroby budowlane użyte przez Wykonawcę do wykonania robót objętych niniejszą specyfikacją muszą być zgodne z dokumentacją projektową i spełniać wymagania ogólne dotyczące wyrobów budowlanych, określone w ST.00 „Wymagania Ogólne”, a ponadto :

1.1. Elementy wapienno-piaskowe stosowane są przede wszystkim do wznoszenia konstrukcji murowych w budownictwie mieszkaniowym, przemysłowym i inwentarskim. Produkcja z naturalnych surowców – piasku, wapna i wody, oraz duża gęstość bloków sprawiają, że charakteryzują się one szeregiem bardzo korzystnych właściwości.

- Wysoka wytrzymałość - bloki charakteryzują się wytrzymałością do 25 N/mm². Tak wysoka wytrzymałość pozwala na projektowanie ścian konstrukcyjnych o grubości 18, 15 lub nawet 12 cm.
- Izolacyjność akustyczna - zgodnie z prawem masy, im większy ciężar przegród, tym wyższa izolacyjność akustyczna. Dzięki wysokiej gęstości, ściany z bloków stanowią masywną przegrodę o bardzo dobrej izolacyjności akustycznej, co ma szczególne znaczenie w budownictwie wielorodzinnym.
- Trwałość - mury z bloków należą do najtrwalszych konstrukcji pod względem mrozoodporności. To pozwala na ich stosowanie nawet w bardzo trudnych warunkach, w których nie można stosować innych elementów murowych.
- Odporność ogniowa - bloki to mineralne elementy murowe o klasie A1 reakcji na ogień. W trakcie pożaru nie rozprzestrzenia ognia, ani szkodliwych substancji. Mury z bloków przez długi czas zachowują swoją nośność oraz szczelność, gwarantując bardzo wysoką odporność ogniową i bezpieczeństwo.
- Naturalność - naturalne surowce oraz precyzyjny system kontroli jakości sprawiają, że bloki wapienno-piaskowe należą do najzdrowszych materiałów budowlanych.

1.2. Cement portlandzki [PN-EN 197-1:2002]

Cement powinien spełniać wymagania obowiązującej normy przedmiotowej, a w szczególności:

1. nie należy stosować cementu murarskiego;
2. w okresie obniżonych temperatur (poniżej +50C) cementu hutniczego;
3. normy związane PN-B-30010:1990; PN-EN 196-1:2006; PN-73/B-04302.

1.3. Wapno [PN-EN 459-1:2003]

Wapno powinno spełniać wymagania obowiązującej normy przedmiotowej, a w szczególności: nie należy stosować wapna zbrylonego.

1.4. Zaprawa

Zaprawa murarska powinna mieć dobre właściwości wiążące, dobrą przyczepność do podłoża oraz odpowiednie właściwości techniczne. Marka i skład zaprawy powinny być zgodne z wymaganiami podanymi w projekcie. Zaprawy budowlane cementowe i cementowo-wapienne powinny spełniać wymagania PN-B-14501:1990.

- a. Zaprawy budowlane cementowo-wapienne

Marka i skład zaprawy powinny być zgodne z wymaganiami podanymi w normie.

Orientacyjny stosunek objętościowy składników zaprawy dla marki 50:

cement: ciasto wapienne: piasek

1. 1: 0,3: 4

2. 1: 0,5: 4,5

cement: wapienne hydratyzowane: piasek

1. 1: 0,3: 4

2. 1: 0,5: 4,5

Przygotowanie zapraw do robót murowych powinno być wykonywane mechanicznie.

Zaprawę należy przygotować w takiej ilości, aby mogła być wbudowana możliwie wcześnie po jej przygotowaniu tj. ok. 3 godzin.

Do zapraw murarskich należy stosować piasek rzeczny lub kopalniany.

Do zapraw cementowo-wapiennych należy stosować cement portlandzki z dodatkami dopuszczonymi do stosowania w budownictwie.

Do zapraw cementowo-wapiennych należy stosować wapno suchogaszone lub gaszone w postaci ciasta wapiennego otrzymanego z wapna niegaszonego, które powinno tworzyć jednolitą i jednobarwną masę, bez grudek niegaszonego wapna i zanieczyszczeń obcych.

Skład objętościowy zapraw należy dobierać doświadczalnie, w zależności od wymaganej marki zaprawy oraz rodzaju cementu i wapna.

1.5. Woda zarobowa do zapraw wg PN-EN 1008:2004.

Do przygotowania zapraw stosować można każdą wodę zdatną do picia z wyjątkiem wód mineralnych, ze studni, z rzeki lub jeziora o ile nie zawierają związków siarkowych, kwasowych czy zasadowych. Niedozwolone jest użycie wód ściekowych, kanalizacyjnych, bagiennych oraz wód zawierających tłuszcze organiczne, oleje i muł.

1.6. Piasek

Piasek powinien spełniać wymagania norm PN-EN 13139:2003, PN-EN 13139:2003/AC:2004 „Kruszywa do zaprawy”, a w szczególności:

- a) nie zawierać domieszek organicznych
- b) mieć frakcje różnych wymiarów, a mianowicie: piasek drobnoziarnisty 0,25-0,5 mm, piasek średnioziarnisty 0,5-1,0 mm, piasek gruboziarnisty 1,0-2,0 mm.

1.7. Kruszywo mineralne do betonów [PN-EN 12620+A1:2008]

Kruszywo powinno spełniać wymagania obowiązującej normy przedmiotowej, a w szczególności:

1. nie zawierać domieszek organicznych i pylastych
2. posiadać frakcje przechodzące przez sito o oczkach kwadratowych 32 mm. W zależności od rodzaju elementu wymiar największego ziarna kruszywa powinien być mniejszy od 1/3 najmniejszego wymiaru przekroju poprzecznego oraz od 3 odległości w świetle między prętami leżącymi w jednej płaszczyźnie prostopadłej do kierunku betonowania. Zalecane graniczne krzywe uziarnienia kruszywa do betonu łączne dla frakcji kruszywa 0÷16 mm, 0÷32 mm i 0÷63 mm podano wg PN-EN 206-1:2003.

2. SPRZĘT i MASZYNY

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu i maszyn podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Sprzęt i maszyny przewidziane w ramach niniejszej specyfikacji:

- kielnia, młotek murarski, łopata, wiadro, taczka, czerpaki do zapraw, betoniarka;
- pion, poziomica, łąta murarska, sznur murarski, kątowniki murarskie;
- nożyce do cięcia prętów- ręczne i mechaniczne;
- kasty na zaprawę, warstwopiony, kielnie, szpachle;
- poziomice, kątowniki murarskie, bloczki.

3. ŚRODKI TRANSPORTU

Ogólne wymagania dotyczące środków transportu podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Cegły i bloczki należy przewozić i składować z zachowaniem ogólnych zasad. Miejsca składowania powinny być suche i przewiewne oraz zabezpieczać wyroby przed opadami atmosferycznymi. Ustawione wyroby należy przymocować do środka transportu (np. pasami zabezpieczającymi), aby zapewnić im stabilność i zabezpieczyć je przed przemieszczaniem i uszkodzeniem w czasie transportu.

Wszelkie materiały przewożone na paletach powinny być zabezpieczone przed przemieszczaniem się i uszkodzeniem w czasie transportu, a ich górna warstwa nie powinna wystawać poza ściany środka transportowego więcej niż 1/3 wysokości palety.

4. WYKONYWANIE ROBÓT

Ogólne wymagania dotyczące wykonywania robót podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Wymagania ogólne:

1. Mury należy wykonywać warstwami, z zachowaniem prawidłowego wiązania i grubości spoin, do pionu i sznura, z zachowaniem zgodności z rysunkiem co do odsadzek, wyskoków i otworów;
2. Mury należy wznosić możliwie równomiernie na całej ich długości. W miejscu połączenia murów wykonanych niejednocześnie należy stosować strzępią zazębione końcowe;
3. W pierwszej kolejności należy wykonywać mury nośne. Ścianki działowe grubości poniżej 1 cegły należy murować nie wcześniej niż po zakończeniu ścian głównych;
4. Cegły układane na zaprawie powinny być czyste i wolne od kurzu;
5. Przy murowaniu cegłą suchą, zwłaszcza w okresie letnim, należy cegły przed ułożeniem w murze polewać lub moczyć w wodzie;
6. Wnęki i bruzdy instalacyjne należy wykonywać jednocześnie ze wznoszeniem murów;
7. Mury grubości mniejszej niż 1 cegła (25 cm) mogą być wykonywane przy temperaturze powyżej 0°C;
8. W przypadku przerwania robót na okres zimowy lub z innych przyczyn, wierzchnie warstwy murów powinny być zabezpieczone przed szkodliwym działaniem czynników

atmosferycznych (np. przez przykrycie folią lub papą). Przy wznowianiu robót po dłuższej przerwie należy sprawdzić stan techniczny murów, łącznie ze zdjęciem wierzchnich warstw cegieł i uszkodzonej zaprawy.

5.1. Przygotowanie zapraw

Przygotowanie zapraw do robót murowych winno być z zasady wykonywane mechanicznie, w takiej ilości aby zaprawa mogła być zużyta maksymalnie: w ciągu 3 godzin – zaprawa cementowo-wapienna i 2 godzin – zaprawa cementowa.

5.2. Wykonywanie murów

Roboty murowe powinny być wykonywane zgodnie z dokumentacją projektową. Roboty należy wykonywać warstwami z zachowaniem prawidłowego wiązania, grubości spoin oraz poziomu i pionu. Cegły i bloczki betonowe powinny być czyste i wolne od kurzu. Przy murowaniu cegłą suchą – zwłaszcza w okresie letnim – należy cegły przed ułożeniem polewać lub moczyć w wodę. Wilgotność bloczków betonowych w chwili wbudowania nie może przekraczać 20%.

5.2.1. Mury z cegły pełnej

Spoiny w murach powinny mieć

- 12 mm w spoinach poziomych, przy czym maksymalna grubość nie powinna przekraczać 17 mm, a minimalna 10 mm,
- 10 mm w spoinach pionowych podłużnych i poprzecznych, przy czym grubość maksymalna nie powinna przekraczać 15 mm, a minimalna - 5mm.

Spoiny powinny być dokładnie wypełnione zaprawą. W ścianach przewidzianych do tynkowania nie należy wypełniać zaprawą spoin przy zewnętrznych licach na głębokości 5-10mm.

Stosowanie połówek i cegieł ułamkowych.

Liczba cegieł użytych w połówkach do murów nośnych nie powinna być większa niż 1.5% całkowitej liczby cegieł.

- Jeżeli na budowie jest kilka gatunków cegły (np. cegła nowa i rozbiórkowa), należy przestrzegać zasady, że każda ściana powinna być wykonana z cegły jednego wymiaru;
- Połączenie murów stykających się pod kątem prostym i wykonanych z cegieł o grubości różniącej się więcej niż o 5mm należy wykonywać na strzępią zazębione boczne.

6. KONTROLA I BADANIA

Ogólne zasady kontroli podano w ST-00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują one odpowiednio.

Celem kontroli jest wykluczenie ewentualnych wyrobów budowlanych niezgodnych z dokumentacją projektową i wykluczenie prowadzenia robót niezgodnych z dokumentacją projektową i w sposób niezgodny z wymaganiami specyfikacji technicznej.

Sprawdzenie wykonania robót budowlanych stanowiących przedmiot niniejszej specyfikacji polega na kontrolowaniu zgodności z wymaganiami określonymi w dokumentacji projektowej i niniejszej specyfikacji. W czasie kontroli szczególną uwagę należy zwrócić na:

- poprawność przygotowanej izolacji pod projektowane ścianki i ściany;
- zgodność zastosowanego materiału z wymaganiami dokumentacji projektowej i ST, zgodność klasy, wymiarów i innych cech;

- wykonanie badań makroskopowych polegających oględzinach, mierzeniu i opukaniu materiału pod kątem zgodności wymiarów i kształtu, odporności na uderzenia, liczby szczerb, pęknięć, kruszeń. W przypadku niemożności określenia jakości bloczków przez badanie makroskopowe należy ją poddać badaniom laboratoryjnym (szczególnie co do klasy i odporności na działanie mrozu);
- właściwą markę i konsystencję zaprawy. W przypadku gdy zaprawa wytwarzana jest na placu budowy, należy kontrolować jej markę i konsystencję w sposób podany w obowiązującej normie. Wyniki odbiorów materiałów i wyrobów powinny być każdorazowo wpisywane do dziennika budowy.

6.1. Kontrola materiałów ceramicznych.

Przy odbiorze cegły należy przeprowadzić na budowie:

- sprawdzenie zgodności klasy oznaczonej na ceglach z zamówieniem i wymaganiami stawianymi w dokumentacji technicznej,
- badanie makroskopowe polegające przez oględzinach materiału, opukiwaniu i mierzeniu:
- wymiarów i kształtu cegły;
- liczby szczerb i pęknięć;
- odporności na uderzenia;
- przełomu ze zwróceniem szczególnej uwagi na zawartość margla.

W przypadku niemożności określenia jakości cegły przez próbę doraźną należy ją poddać badaniom laboratoryjnym (szczególnie co do klasy i odporności na działanie mrozu).

6.2. Odbiór końcowy

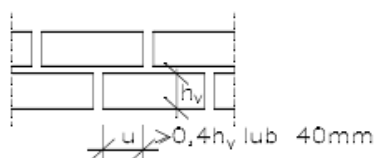
a) Wraz z Inspektorem sprawdzić wszystkie zamurowani i uzupełnienia są wykonane we właściwym miejscu i o właściwej grubości,

b) Sprawdzenie normowe grubości spoiny:

12 mm w spoinach wspornych (poziomych), przy czym grubość maksymalna nie powinna przekraczać 17 mm, a minimalna 10mm,

10 mm w spoinach pionowych podłużnych i poprzecznych, przy czym grubość maksymalna nie powinna przekraczać 15 mm a minimalna 5 mm,

spoiny powinny być dokładnie wypełnione zaprawą,

c) Dopuszczalne odchyłki wymiarów murów z cegły i bloczków betonowych powinny odpowiadać wymaganiom określonym w poniższej tabeli:

L.	Rodzaje odchyłek	Dopuszczalne odchyłki dla murów [mm]

		Z cegły		Z drobno- wymiaro- wych elementó w z betonu komórko- wego
		Mury spoino- wane	Mury niespoin- owane	
1	Zwichrowania i skrzywienia powierzchni murów: na długości 1m na całej powierzchni ściany pomieszczenia	3 10	6 20	4 -
2	Odchylenia od pionu powierzchni i krawędzi: na wysokości 1m na wysokości jednej kondygnacji na całej wysokości ściany	3 6 20	6 10 30	3 6 15
3	Odchylenia od kierunku poziomego górnej powierzchni każdej warstwy muru: na odległości 1m na całej długości budynku	1 15	2 30	2 30
4	Odchylenia od kierunku poziomego górnej powierzchni ostatniej warstwy muru pod stropem: na długości 1m na całej długości budynku	1 10	2 20	- -
5	Odchylenia przecinających się powierzchni muru od kąta przewidzianego w projekcie (najczęściej prostego): na długości 1m na całej długości ściany	3 -	6 -	10 30
6	Odchylenie wymiarów otworów w świetle ościeży dla otworów o wymiarach:			±10
	do 100cm	szerokość wysokość	+6, -3 +15, -10	
	powyżej 100cm	szerokość wysokość	+10, -5 +15, -10	

- d) Przerwy dylatacyjne zapobiegają zarysowaniu konstrukcji w wyniku występowania: odkształceń cieplnych, nierównomiernego osiadania lub różnej odkształcalności

sąsiadujących fragmentów fundamentów itp. W konstrukcjach murowych przerwy dylatacyjne przechodzą przez całą wysokość konstrukcji, tj. od wierzchu fundamentu do zwieńczenia konstrukcji np. przekryciem dachowym. Jeżeli zastosowanie przerwy dylatacyjnej wynika ze zmiennych warunków gruntowych, to dylatacja prowadzona jest również przez fundament. Maksymalne odległości między przerwami dylatacyjnymi, związanymi z odkształceniami cieplnymi, dla których to wartości nie jest wymagane przeprowadzanie dodatkowych obliczeń na odkształcenia cieplne określa PN /B-03002. Odległości między przerwami dylatacyjnymi:

Rodzaj muru ściany zewnętrznej	Odległość L_d			
	ściana jednorodna		warstwa wewnętrzna ściany szczelinowej	
	na zaprawie cementowej	na zaprawie cementowo- wapiennej	na zaprawie cementowej	na zaprawie cementowo- wapiennej
	m			
z elementów ceramicznych	50	60	60	72
z innych elementów murowych	25	40	30	48

7. PRZEDMIAR i OBMAR

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

8. ODBIÓR ROBÓT

Odbiór odbędzie się zgodnie z procedurą określoną w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Celem odbioru jest protokolarne dokonanie finalnej oceny rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich ilości, jakości i wartości.

9. ROZLICZENIA ROBÓT TYMCZASOWYCH I PRAC TOWARZYSZĄCYCH

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

Dokumentami odniesienia, tj. dokumentami będącymi podstawą do wykonania robót budowlanych będą:

10.1. Dokumentacja projektowa:

Dokumentacja projektowa określona została w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

10.2. Normy:

- PN-B-10020:1968 Roboty murowe z cegły. Wymagania i badania przy odbiorze (norma wycofana bez zastąpienia);
- PN-B-10024:1968 Roboty murowe. Mury z drobnowymiarowych elementów z autoklawizowanych betonów komórkowych. Wymagania i badania przy odbiorze (norma wycofana bez zastąpienia);
- PN-B-12050:1996 Wyroby budowlane ceramiczne. Cegły budowlane (norma wycofana bez zastąpienia);

- PN-B-12066:1998, PN-B-12066:1998/Az3:2001 Wyroby budowlane silikatowe. Cegły, bloki, elementy (norma wycofana bez zastąpienia);
- PN-EN 197-1:2002, PN-EN 197-1:2002/A1:2005, PN-EN 197-1:2002/A3:2007 Cement -- Część 1: Skład, wymagania i kryteria zgodności dotyczące cementów powszechnego użytku;
- PN-EN 13139:2003, PN-EN 13139:2003/AC:2004 Kruszywa do zaprawy;
- PN-B-14501:1990 Zaprawy budowlane zwykłe (norma wycofana bez zastąpienia);
- PN-EN 1008:2004 Woda zarobowa do betonu. Specyfikacja pobierania próbek, badanie i ocena przydatności wody zarobowej do betonu, w tym wody odzyskanej z procesów produkcji betonu;
- PN-EN 13139:2003, PN-EN 13139:2003/AC:2004 Kruszywa do zaprawy.

10.3. Inne dokumenty i ustalenia techniczne:

1. Instrukcje stosowania materiałów i montażu urządzeń wydane przez ich producentów,
2. Świadectwa dopuszczenia materiałów do stosowania wydane przez Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie lub inne upoważnione instytucje,
3. Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót budowlano-montażowych, tom I, część I~IV,

ST.04 - ŚCIANY DZIAŁOWE LEKKIE

45421141-4 Instalowanie ścianek działowych

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1. Nazwa zamówienia

Nazwa zamówienia została określona w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.2. Przedmiot

Przedmiotem niniejszej ST jest opis wszelkich warunków wykonania i odbioru ścian działowych wykonywanych w ramach realizacji inwestycji opisanej w pkt.1.1.

1.3. Zakres Robót objętych niniejszą specyfikacją

Niniejsza ST obejmuje wszystkie czynności związane z :

- projektowana ściana w części wysokiej hali - jednostronna płyta warstwowa z rdzeniem z pianki PIR gr.12 cm, na podkonstrukcji stalowej (płyta od strony zewnętrznej pomieszczenia) – zabezpieczenie p.poż konstrukcji stalowej – 2xpłyta gk, typ DF od strony pomieszczenia, wykończenie gładź gipsowa, dwu-krotnie malowana

1.4. Prace towarzyszące i roboty tymczasowe

Prace towarzyszące i roboty tymczasowe zostały opisane w ST.00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują odpowiednio.

1.5. Informacja o terenie budowy

Informacje o terenie budowy znajdują się w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.6. Określenia użyte w niniejszej Specyfikacji Technicznej :

Określenia podstawowe wyjaśnione są w ST.00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują odpowiednio. Ponadto, ilekroć w ramach niniejszej specyfikacji pojawią się poniższe sformułowania, należy przez nie rozumieć :

- określenie „Wykonawca” oznacza firmę lub inną jednostkę wykonującą prace objęte niniejszą specyfikacją. Może to być bezpośrednio Wykonawca prac budowlanych, jak też wyznaczony przez niego Podwykonawca,
- określenie „wykonać, zamontować itp.” oznaczają wykonanie danego elementu łącznie z wszelkimi niezbędnymi ku temu czynnościami pomocniczymi oraz dostarczeniem niezbędnych materiałów i sprzętu,
- określenie „zgodnie” oznacza spełnienie stawianych wymagań i zaleceń w pełni, ewentualnie zgodnie z ustalonym w niniejszej specyfikacji, dopuszczalnym marginesem błędu,
- określenie „procedura” oznacza informację " kto ?, co ?, jak ?, kiedy? i gdzie ?” wykonuje i kontroluje, w celu zapewnienia wymaganej jakości robót. Zapisy odpowiednich norm, aprobat lub instrukcje producenta, będą traktowane jako właściwa procedura.
- określenie „systemowy” oznacza procedurę, która została przewidziana przez konkretnego producenta specjalnie w określonym celu. Jako rozwiązania systemowe

będą traktowane wyłącznie rozwiązania, przy realizacji których nastąpiła pełna zgodność z tą procedurą,

W niniejszej specyfikacji pojawić się mogą także określenia fachowe, takie jak :

- ściana (ścianka) działowa – nienośna przegroda pionowa w budynku, powodująca podział wnętrza na obszary (strefy),
- konstrukcja ścianek działowych – ruszt z kształowników, stanowiący element konstrukcyjny dla zamocowania obudowy, ale nie stanowiący konstrukcji budynku,
- obudowa ścianek działowych – materiał mocowany do konstrukcji ścianek działowych

2. WYROBY BUDOWLANE

Wszystkie wyroby budowlane użyte przez Wykonawcę do wykonania robót objętych niniejszą specyfikacją muszą być zgodne z dokumentacją projektową i spełniać wymagania ogólne dotyczące wyrobów budowlanych, określone w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Jeżeli dokumentacja projektowa wyraźnie nie określa tego inaczej, wyrobami budowlanymi stosowanymi do wykonania prac objętych niniejszą specyfikacją będą :

2.1. systemy do wykonywania ścianek działowych, składające się w szczególności z:

2.1.1. Obudów ścian gładkich, wykonanych z płyt gipsowo-kartonowych. Płyty powinny mieć fabrycznie spłaszczone krawędzie wzdłużne oraz widoczne rdzenie w krawędziach poprzecznych. „Prawa” strona płyty gipsowo-kartonowej pełni rolę jej lica i po zamontowaniu skierowana jest do wnętrza pomieszczenia. Strona „lewa” płyty (niewidoczna po zamontowaniu) posiada nadruk z symbolem producenta oraz zakładkowe połączenia kartonu. Płyty gipsowo-kartonowe, odpowiednio do swojej grubości powinny charakteryzować się :

Grubość nominalna płyty gipsowej [mm]	Odległość podpór l [mm]	PRÓBA ZGINANIA			
		Obciążenie niszczące [N]		Ugięcie [mm]	
		Prostopadłe do kierunku włókien kartonu	Równoległe do kierunku włókien kartonu	Prostopadłe do kierunku włókien kartonu	Równoległe do kierunku włókien kartonu
9,5	380	450	150	-	-
12,5	500	600	180	0,8	1,0
15,0	600	600	180	0,8	1,0
> 18,0	720	500	-	-	-

Płyty gipsowo-kartonowe, produkowane są w wersjach standardowych, ognioodpornych, wodoodpornych oraz ognio- i wodoodpornych (łącznie). Płyty, odpowiednio do wersji powinny spełniać poniższe wymagania :

Lp.	Wymagania		GKB zwykła	GKF ognioodporna	GKBI wodoodporna	GKFI wodo- i ognioodporna
1	2		3	4	5	6
1.	Powierzchnia		równa, gładka, bez uszkodzeń kartonu, narożników i krawędzi			
2.	Przyczepność kartonu do rdzenia gipsowego		karton powinien być złączony z rdzeniem gipsowym w taki sposób, aby przy odrywaniu ręką rwał się, nie powodując odklejania się od rdzenia			
3.	Wymiary i tolerancje [mm]		Grubość	9,5±0,5; 12,5±0,5;; 15,0±0,5; ≥18,0±0,5		
			Szerokość	1200 (+0; -5,0)		
			Długość	[2000÷3000] (+0; -6)		
			prostokątność	różnica w długości przekątnych ≤5		
4.	Masa 1m ² płyty o grubości [kg]	9,5	≤9,5	-	-	-
		12,5	≤12,5	11,0÷13,0	≤12,5	11÷13,0
		15,0	≤15,0	13,5÷16,0	≤15,0	13,5÷15,0
		≥18,0	≤18,0	16,0÷19,0	-	-
5.	Wilgotność [%]		≤10,0			
6.	Trwałość struktury przy opalaniu [min]		-	≥20	-	≥20
7.	Nasiąkliwość [%]		-	-	≤10	≤10
8.	Oznakowanie	napis na tylnej stronie płyty	nazwa, symbol rodzaju płyty; grubość ; PN; data produkcji			
		kolor kartonu	szary jasny	szary jasny	zielony jasny	zielony jasny
		barwa napisu	niebieska	czerwona	niebieska	czerwona

2.2. Materiały pomocnicze :

Materiałami pomocniczymi do wykonywania systemowych ścianek działowych będą :

wykonywanie konstrukcji		<u>kołki rozporowe</u> służą do mocowania profili U i UD do ścian i stropów żelbetowych
wykonywanie konstrukcji		specjalne wkręty do blachy, do mocowania pomiędzy sobą elementów konstrukcyjnych wykonanych z blachy o grubości do 2 mm
mocowanie obudowy		blachowkręty do mocowania płyt gipsowo-kartonowych na metalowych konstrukcjach nośnych
akustyka		taśma uszczelniająca poprawia od 2 do 3 dB izolacyjność akustyczną połączenia ścianek działowych z podłożem
łączenia płyt		taśma z włókna szklanego, szerokości 50mm, do spoinowania styków pomiędzy płytami gipsowo-kartonowymi, stosowana jest również w konstrukcjach ognioodpornych
narożniki		<u>narożnik aluminiowy perforowany</u>
zakończenia		półnarożnik aluminiowy perforowany, 13 x 23 mm. Do zabezpieczenia i wykańczania krawędzi ciętych płyt gipsowo-kartonowych
gips		gips szpachlowy przeznaczony do ręcznego spoinowania połączeń płyt gipsowo-kartonowych z zastosowaniem taśmy zbrojącej oraz prac wykończeniowych
gładź		gipsowa gładź szpachlowa przeznaczona do ręcznego całopowierzchniowego szpachlowania ścian i sufitów

3. SPRZĘT I MASZyny

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu i maszyn podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Wykonawca przystępujący do wykonania suchych tynków, powinien wykazać się posiadaniem co najmniej :

- samopoziomującej się laserowej poziomicy krzyżowej na regulowanym statywie,
- wkrętarki, wiertarki i otwornicy,
- drabin i rusztowań

oraz bogatym zestawem drobnego sprzętu budowlanego, takiego jak : miarek, specjalnych nożyc i piłek do cięcia blach, ostrych, wysuwanych noży do nacinania i piłek do cięcia płyt gips-karton, specjalnych tarników, pilników i papierów ściernych oraz zestawu pac i szpachelek.

4. ŚRODKI TRANSPORTU

Ogólne wymagania dotyczące środków transportu podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Ponadto:

- 4.1. Płyty GK oraz płyty stropowe podwieszane powinny być zabezpieczone w trakcie transportu przed działaniem zewnętrznych warunków atmosferycznych, a w szczególności zabezpieczone przed działaniem wilgoci, dlatego transport powinien odbywać się przy pomocy rozbieralnych zestawów samochodowych (pokrytych plandekami), które umożliwiają przewóz (jednorazowo) około 2.000 m² płyt gipsowo-kartonowych o grubości 12,5 mm.

Rozładunek płyt powinien odbywać się w sposób zmechanizowany przy pomocy wózka widłowego o udźwigu co najmniej 2000 kg lub żurawia wyposażonego w zawiesie z widłami.

Kształtowniki stalowe można przewozić dowolnymi środkami transportu przystosowanymi do przewozu tego typu ładunków. Kształtowniki powinny być dostarczane w związanych pakietach.

- 4.2. Pakowanie i magazynowanie płyt gipsowo-kartonowych

Płyty powinny być pakowane w formie stosów, układanych poziomo na kilku podkładach dystansowych, w odległości zalecanej przez producenta, ale nie mniejszej niż 50cm. Pierwsza płyta od dołu spełnia rolę opakowania stosu. Każdy ze stosów powinien być spięty taśmą stalową dla usztywnienia, w miejscach usytuowania podkładek. Pakiety należy składować w pomieszczeniach zamkniętych i suchych, na równym i mocnym, a zarazem płaskim podkładzie. Wysokość składowania do pięciu pakietów o jednakowej długości, nakładanych jeden na drugi.

Kształtowniki należy przechowywać pod zadaszeniem, na równym i utwardzonym podłożu.

5. WYKONYWANIE ROBÓT

- 5.1. Ogólne warunki wykonania robót

Warunki ogólne podano w „ST.00 Wymagania Ogólne” i obowiązują one odpowiednio.

Ścianki działowe mogą być wykonywane dopiero po zakończeniu prac związanych z konstrukcją nośną i powinny być wykonywane przed ułożeniem warstw posadzkowych. Gdyby okazało się inaczej, to w miejscach, w których przewidziane są ścianki należy wykonać bruzdy, aż do konstrukcji nośnej stropu.

Przed przystąpieniem do zasadniczych prac pomieszczenie, w którym mają być prowadzone prace, należy uprzątnąć ze wszelkiego rodzaju zanieczyszczeń, jak gruz, pył itp.

Prace objęte niniejszą ST można wykonywać przy temperaturze od +10°C do +40°C oraz przy wilgotności powietrza pomiędzy 40%, a 70%, a pomieszczenia, w których prowadzone będą prace powinny być dobrze przewietrzane.

Na zakończenie każdego dnia pracy oraz po zakończeniu całości prac pomieszczenie, w którym wykonywane były roboty należy uprzątnąć ze wszelkiego rodzaju odpadów, w szczególności odciętych kawałków konstrukcji stalowej, luźnych blachowkrętów i innych elementów stwarzających zagrożenie.

Przy wykonywaniu okładzin z płyt gipsowo-kartonowych należy przestrzegać zasad podanych w normie PN-B-10122:1972 „Roboty okładzinowe. Suche tynki. Wymagania i badania przy odbiorze”.

5.2. Wykonywanie lekkich (niekonstrukcyjnych) ścianek działowych

5.2.1. Wyznaczanie położenia ściany

Przed zamocowaniem profili należy wyznaczyć osie ścian za pomocą prawidłowo wypoziomowanego urządzenia laserowego. Należy upewnić się, że ściana montowana będzie do właściwej konstrukcji budynku, a nie do posadzki pływającej czy stropu podwieszonego.

5.2.2 Montaż profili przyłączeniowych

Obudowa lekkich ścianek działowych mocowana będzie do systemowej konstrukcji wykonanej z profili stalowych. Grubość szkieletu należy dobrać, wg zaleceń producenta, do wysokości ścianki, ale powinna być szersza, jeśli tak została określona w dokumentacji projektowej. Ze względów akustycznych bardzo istotne jest umieszczenie taśm uszczelniających między profile, a przegrody budynku, wokół całej budowanej ściany. W tym celu profile przyłączeniowe (profil U) należy dokładnie (bez przerw) okleić taśmą uszczelniającą i zamocować ściśle do podłoża i stropu za pomocą kołków rozporowych i wkrętów lub kołków rozporowych wbijanych w odstępach $\leq 1\text{m}$. Przyłączenia boczne muszą mieć min. 3 punkty mocowania. W połączeniach ze stropami masywnymi należy używać taśmy elastyczne (np. paski z włókna mineralnego o gr. 10mm). Jeżeli istnieje prawdopodobieństwo ugięć stropu w zakresie powyżej 10mm, należy zastosować połączenie elastyczne.

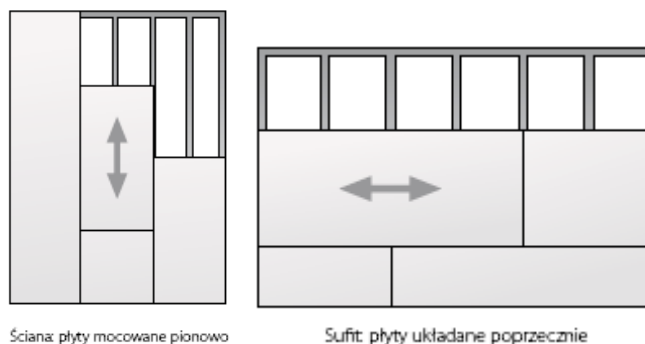
W przypadku gdy konstrukcja ścianek działowych składać się ma z podwójnego szkieletu, szkielety te należy oddzielić od siebie przekładką izolującą.

5.2.3 Montaż profili pionowych

W profile „U” należy wstawić profile „C” i dokładnie wypoziomować. Maksymalny rozstaw osiowy profili pionowych wynosi 600mm. Profile te należy rozmieścić gęściej, jeżeli wymaga tego konstrukcja (np. specjalne ściany wysokie). Także w ścianach wykańczanych okładziną z płytek ceramicznych rozstaw profili należy zmniejszyć do 500mm. Profile pionowe „C” muszą zachodzić na profile przyłączeniowe „U” na głębokość $\geq 15\text{mm}$.

5.2.4 Wykonywanie obudowy

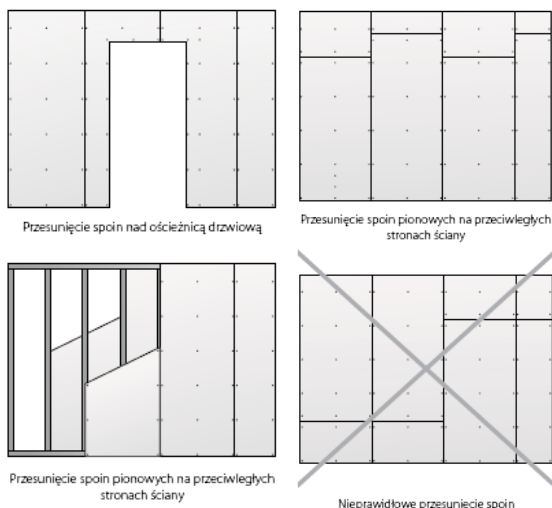
Płyty stanowiące obudowę ścian mogą być mocowane na szkielecie nośnym pionowo lub poziomo.

Ściana: płyty mocowane pionowo

Sufit: płyty układane poprzecznie

Okładanie konstrukcji rozpocząć należy od płyty o pełnej szerokości (1200mm). W tym samym miejscu, ale z drugiej strony ściany należy użyć płyty o połowie szerokości (600mm)

Przesunięcie spoin nad ościeżnicą drzwiową

Przesunięcie spoin pionowych na przeciwnych stronach ściany

Przesunięcie spoin pionowych na przeciwnych stronach ściany

Nieprawidłowe przesunięcie spoin

Do mocowania używa się wkręta i specjalnych blachowkrętów. Płyty o gr.12,5mm należy mocować blachowkrętami 3,5×25mm. Do płyt o większych grubościach należy stosować dłuższe blachowkręty tak, aby ich głębokość wwiercenia w profil metalowy nie była mniejsza niż 10mm. Płyty powinny być mocowane do profili w odstępach ≤ 25 cm. Przy okładzinach kilkuwarstwowych można w warstwach wewnętrznych zwiększyć rozstaw wkrętów do ≤ 75 cm. Ponadto należy zachować 10mm odstęp elementów mocujących od krawędzi płyt (dla krawędzi osłoniętych kartonem) i 15mm (dla krawędzi nie osłoniętych). Wkręty należy umieszczać prostopadle do płaszczyzny płyty i wpuszczać tylko na taką głębokość, aby nie uszkodzić kartonu główką elementu mocującego. W czasie prac montażowych nie dopuszczać do powstania odkształceń (spęczenia, naprężenia).

Poprzeczne połączenia płyt należy rozmieszczać z wzajemnym przesunięciem styków ≥ 40 cm. Niedopuszczalne są styki krzyżowe. Przy okładzinach pojedynczych pod styki poprzeczne należy podłożyć profil metalowy lub zaspachlować je z taśmą zbrojącą.

Aby uniknąć odkształceń, płyty powinny być krótsze o ok. 5~10mm niż wysokość pomieszczenia i ściśle przylegać do konstrukcji.

5.3. Spoinowanie

Spoinowanie można rozpocząć dopiero wtedy, gdy nie występują już żadne zmiany długości płyt powodowane zmianami ich wilgotności i temperatury.

Spoinować można krawędzie płyt spłaszczone fabrycznie, bądź krawędzie indywidualnie sfrezowane. Do spoinowania używać należy gotowych mas szpachlowych i taśm zbrojących z włókna szklanego (flizeliny). W zagłębienie na połączeniu krawędzi płyt należy wcisnąć

szpachelką pierwszą warstwę masy, następnie w masę tę wcisnąć taśmę zbrojącą i ponownie nałożyć warstwę masy, szerszą o 5~6cm od taśmy. Po wyschnięciu ostatniej warstwy gipsu należy zeszlifować i wygładzić spoinę za pomocą zacieraczki i drobnoziarnistego ściernego papieru siateczkowego.

5.4. Izolacje

Materiał izolacyjny musi być zgodny z przeznaczeniem przegrody (izolacja termiczna, ppoż. względnie akustyczna). Izolacje (w płytach, bądź z rolki) w lekkich ścianach działowych można zacząć układać dopiero po wykonaniu okładzin z jednej strony. Układając izolację należy zabezpieczać ją przed osuwaniem się, bądź wypadaniem. Warstwa izolacyjna nie może być ściśnięta bardziej niż do 2/3 jej początkowej grubości.

5.5. Otwory

Jako ościeża do przyszłego zamontowania stolarki należy użyć specjalnie pogrubionych profili „UA”, mocując je za pomocą specjalnych kątowników bezpośrednio do konstrukcji nośnej podłogi i stropu. Przy większych gabarytach stolarki (np. drzwi 2-skrzydłowe) należy zastosować indywidualną konstrukcję, wynikającą z konkretnej analizy. Należy przestrzegać zaleceń producentów drzwi. W obrębie otworów, płyty obudowy należy przyciąć w taki sposób, aby nad otworem nie powstały ciągłe spoiny pionowe. Wzajemne przesunięcie spoin nad rygłem wynosić powinno $\geq 15\text{cm}$.

5.6. Połączenia ściany ze ścianą

Okładzina ściany do której ma być dostawiona inna ściana powinna być przecięta spoiną pionową umieszczoną na przedłużeniu osi dostawianej ściany. Dla poprawy stateczności w ścianie, do której będzie dostawiana inna ściana, w miejscu łączenia (obok spoiny) montuje się dodatkowy profil pionowy.

5.7. Połączenia ściany z sufitem

Lekkie ścianki działowe należy montować bezpośrednio do stropu właściwego, unikając połączenia ze stropem podwieszonym. Ściana na całej swej wysokości (również ponad poziomem stropu podwieszanego) powinna mieć taką samą budowę (wypełnienie i obudowę).

5.8. Wymagania specjalne

W celu zapewnienia specjalnych wymagań np. ppoż. lub akustycznych należy ściśle przestrzegać określonych procedur, w tym stosować wszystkie materiały o zalecanych właściwościach, tworzących razem rozwiązanie systemowe.

Wszystkie połączenia i spoiny muszą być szczelnie wypełnione, a wszelkie zagłębienia (np. wnęki na szafki elektryczne czy hydranty) należy odpowiednio zabezpieczyć (np. zwiększając ilość warstw lub dodając materiał o specjalnych właściwościach). Miejscami osłabiającymi specjalne właściwości ścian są też puszki gniazdek, rozgałęziacze, wyłączników itp. Miejsca takie również muszą zostać odpowiednio uszczelnione (np. poprzez wykonanie wewnętrznej obudowy lub uszczelnienie specjalną masą). Ponadto elementów takich nie wolno umieszczać naprzeciw

siebie, po obu stronach ściany, gdyż grozi to osłabieniem właściwości przegrody (akustyka, ppoż). Należy je wówczas przesunąć wobec siebie o min.60cm.

5.9. Dylatacje

przy długościach ścian $\geq 15\text{m}$ konieczne jest zastosowanie szczelin dylatacyjnych. Budując ścianę należy uwzględnić i przejąć szczeliny dylatacyjne elementów konstrukcyjnych budynku. Szczeliny dylatacyjne nie mogą osłabiać właściwości ścianek działowych.

5.10. Miejsca specjalne

W miejscach gdzie przewiduje się montaż cięższych elementów (np. półki, obrazy itp.) należy zamontować na odpowiedniej wysokości profil poziomy pomiędzy konstrukcyjnymi profilami pionowymi. Miejsce takie należy odpowiednio oznaczyć na gotowej ścianie.

5.11. Wyrównanie

Powierzchnie pod okładziny, tapetowanie (oprócz tapet jedwabnych, winylowych i metalowych) oraz pod malowanie farbami teksturowymi, stiukami itp. mogą mieć minimalne nierówności widoczne w postaci drobnych cieni po przyłożeniu pod kątem źródła światła.

Powierzchnie pod malowanie powinny być szczególnie równe. W tym celu zwiększa się szerokości wypłaszczeń na stykach płyt i wykonuje szerszą spoinę, która powinna zniwelować różnice. Gdyby nawet w takim wypadku widoczne były odkształcenia w obrębie płaszczyzn, wówczas całą ścianę należy pokryć masą szpachlową i po wyschnięciu zeszlifować.

6. KONTROLA I BADANIA

Ogólne zasady kontroli podano w ST-00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują one odpowiednio.

Celem kontroli jest wykluczenie ewentualnych wyrobów budowlanych niezgodnych z dokumentacją projektową i niespełniających wymogów niniejszej specyfikacji oraz prowadzenia robót nieprzewidzianych w projekcie oraz w sposób niezgodny z określonymi wymaganiami.

Uznaje się, że kontrola dała wynik pozytywny gdy wszystkie właściwości wyrobów budowlanych oraz sposób wykonania prac jest zgodny z wymaganiami narzuconymi w dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznej, aprobacie i odpowiednich normach, ewentualnie gdy odchyłki mieszczą się dopuszczalnych niniejszą specyfikacją wartościami.

W ramach niniejszej specyfikacji przewiduje się w szczególności kontrole:

6.1. Kontrole wyrobów budowlanych planowanych do wbudowania, pod kątem ich zgodności z dokumentacją projektową i specyfikacją techniczną oraz pod kątem posiadania dla nich kompletu dokumentów potwierdzających możliwość ich wykorzystania.

Kontrola materiałów do wykonania konstrukcji powinna obejmować w szczególności sprawdzenie kształtu, wymiarów, stanu powłoki kształtowników (wyklucza się elementy posiadające ślady korozji, albo nie mające powłoki cynkowej)

Kontrola materiałów na obudowę powinna obejmować w szczególności sprawdzenie przeznaczenia (np. ognioodporności) i stanu (wyklucza się elementy zawilgocone, popękane i z ukruszonymi krawędziami)

6.2. Kontrole przejściowe (międzyoperacyjne) – w odniesieniu do prac zanikających. W trakcie badań w szczególności powinna być oceniana :

- zgodność wymiarów z dokumentacją,
- sposób zamocowania konstrukcji ścianek do konstrukcji budynku,
- rozmieszczenie i zamocowanie profili w ściankach,
- prawidłowość wykonania izolacji pomiędzy elementami konstrukcyjnymi,
- sposób rozmieszczenia względem siebie elementów obudowy i rozmieszczenie łączników,
- prawidłowość wykonania połączeń styków elementów obudowy,
- stan i wygląd całych ścian pod względem równości, pionowości i sztywności,
- prawidłowość wykonania uszczelnienia miejsc osłabiających,
- prawidłowość wykończenia narożników i krawędzi,

6.3. Kontrolę końcową - po zakończeniu całości prac, w trakcie której oceniana będzie równość całej powierzchni ścian i sufitów podwieszanych

6.4. Błędy, wady i uszkodzenia

Należy przestrzegać ogólnych procedur postępowania z materiałami nie odpowiadającymi wymaganiom, podanych w ST.00 – „Wymagania ogólne.

Nierówne powierzchnie ścian należy poprawić, szpachlując powierzchnię całej ściany masą szpachlową i po wysuszeniu wyrównując ją papierem ściernym.

Ściany wykonane niezgodnie z wyznaczoną dla nich procedurą nie mogą zostać odebrane, nawet w przypadku zmniejszenia ich wartości.

7. PRZEDMIAR I OBMAR

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

8. ODBIÓR ROBÓT

Odbiór odbędzie się zgodnie z procedurą określoną w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Celem odbioru jest protokolarne dokonanie finalnej oceny rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich ilości, jakości i wartości.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

9.1 Cena wykonania robót obejmuje:

- przygotowanie stanowiska roboczego,
- obsługę sprzętu niewymagającego etatowej obsługi,
- ustawienie i rozbiórkę rusztowań o wysokości do 4 m,
- przygotowanie podłoża,
- oczyszczenie miejsca pracy z resztek materiałów.

9.2 Cena wykonania okładzin i zabudów z płyt gipsowo-kartonowych dodatkowo obejmuje:

- wykonanie rusztu pod okładzinę zgodnie z wytycznymi wybranego systemu,
- przymocowanie płyt do gotowego rusztu wraz z przycięciem i dopasowaniem,
- przygotowanie zaprawy z gipsu szpachlowego,
- szpachlowanie połączeń i styków płyt ze ścianami i stropami,
- zabezpieczenie spoin taśmą,
- szpachlowanie i cyklinowanie wykończeniowe.

10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

Dokumentami odniesienia, tj. dokumentami będącymi podstawą do wykonania robót budowlanych będą :

10.1. Dokumentacja projektowa :

- dokumentacja projektowa wykonana przez Projektanta,
- ewentualna dokumentacja projektowa wykonana przez Wykonawcę,
- dokumentacja powykonawcza

10.2. Normy :

- PN-EN 14195:2006/Ap1:2008 Elementy szkieletowej konstrukcji metalowej do stosowania z płytami gipsowo-kartonowymi -- Definicje, wymagania i metody badań
- PN-EN 14353+A1:2010 Metalowe narożniki i profile specjalne do stosowania z płytami gipsowo-kartonowymi -- Definicje, wymagania i metody badań
- PN-EN 15283-1+A1:2010 Płyty gipsowe ze wzmocnieniem włóknistym -- Definicje, wymagania i metody badań -- Część 1: Płyty gipsowe ze zbrojeniem w postaci mat,
- PN-EN 520+A1:2010 Płyty gipsowo-kartonowe -- Definicje, wymagania i metody badań
- PN-B-79406:1997 Płyty warstwowe gipsowo-kartonowe,
- PN-EN 15283-2+A1:2010 Płyty gipsowe ze wzmocnieniem włóknistym -- Definicje, wymagania i metody badań -- Część 2: Płyty gipsowo-włóknowe
- PN-EN 13963:2008 Materiały do spoinowania płyt gipsowo-kartonowych -- Definicje, wymagania i metody badań
- PN-EN 14566+A1:2010 Łączniki mechaniczne do konstrukcji z płyt gipsowo-kartonowych -- Definicje, wymagania i metody badań
oraz
- PN-B-10122:1972 Roboty okładzinowe. Suche tynki. Wymagania i badania przy odbiorze.
– norma wycofana bez zastąpienia.

10.3. Inne dokumenty i ustalenia techniczne

8. Ustawa z dnia 7 lipca 1994r. Prawo Budowlane (tekst jednolity: Dz.U. 2006 nr 156 poz. 1118; z późniejszymi zmianami).
9. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o wyrobach budowlanych (Dz.U. 2004 nr 92 poz. 881),
10. Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002r. o systemie oceny zgodności (Dz.U. 2002 nr 166 poz. 1360, z późniejszymi zmianami).

11. Informator-Poradnik "Zastosowanie płyt gipsowo-kartonowych w budownictwie" - wydanie IV - Kraków 1996 r.
12. Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót budowlano-montażowych, tom I, część I~IV,
13. Poradnik firmy Knauf,
14. Poradnik firmy Lafarge – Nida Gips,
15. Poradnik firmy Rigips,
16. Poradnik firmy Fermacell.

ST.05 - SUFITY PODWIESZANE

45421146-9 Instalowanie sufitów podwieszanych

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1. Nazwa zamówienia

Nazwa zamówienia została określona w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.2. Przedmiot

Przedmiotem niniejszej ST jest opis wszelkich warunków wykonania i odbioru sufitów podwieszonych wykonywanych w ramach realizacji inwestycji opisanej w pkt.1.1.

1.3. Zakres Robót objętych niniejszą specyfikacją

Niniejsza ST obejmuje wszystkie czynności związane z :

- Systemowe sufity kasetonowe na ruszcie aluminiowym, zgodność z PN – EN 13964:2014
 - wymiary kasetonu: 600x600x25mm,
 - materiał: aluminium lakierowane metodą Coil Coating
 - wykończenie: lakierowanie proszkowe
 - powierzchnia: gładka
 - sposób montażu do dźwigarów nośnych: dolny klips mocujący
 - reakcja na ogień: A1
- Niezabudowane elementy konstrukcji stalowej: farba pędzniąca z zabezpieczeniem do parametru R 30

1.4. Prace towarzyszące i roboty tymczasowe

Prace towarzyszące i roboty tymczasowe zostały opisane w ST.00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują odpowiednio.

1.5. Informacja o terenie budowy

Informacje o terenie budowy znajdują się w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.6. Określenia użyte w niniejszej Specyfikacji Technicznej :

Określenia podstawowe wyjaśnione są w ST.00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują odpowiednio. Ponadto, ilekroć w ramach niniejszej specyfikacji pojawią się poniższe sformułowania, należy przez nie rozumieć :

- określenie „Wykonawca” oznacza firmę lub inną jednostkę wykonującą prace objęte niniejszą specyfikacją. Może to być bezpośrednio Generalny Wykonawca prac budowlanych, jak też wyznaczony przez niego Podwykonawca,
- określenie „wykonać, zamontować itp.” oznaczają wykonanie danego elementu łącznie z wszelkimi niezbędnymi ku temu czynnościami pomocniczymi oraz dostarczeniem niezbędnych materiałów i sprzętu,
- określenie „zgodnie” oznacza spełnienie stawianych wymagań i zaleceń w pełni, ewentualnie z marginesem błędu, który niniejsza specyfikacja określa jako dopuszczalny,

- określenie „procedura” oznacza informację "kto?, co?, jak?, kiedy? i gdzie?” wykonuje i kontroluje, w celu zapewnienia wymaganej jakości robót. Zapisy odpowiednich norm, aprobat lub instrukcje producenta, będą traktowane jako właściwa procedura.
- określenie „systemowy” oznacza procedurę, która została przewidziana przez konkretnego producenta specjalnie w określonym celu. Jako rozwiązania systemowe będą traktowane wyłącznie rozwiązania, przy realizacji których nastąpiła pełna zgodność z tą procedurą,

W niniejszej specyfikacji pojawiać się będą także określenia fachowe, takie jak :

- sufit podwieszany – lekka (nienośna) przegroda pozioma w budynku, powodująca optyczne obniżenie wnętrza (wykonywana najczęściej dla ukrycia instalacji),
- sufit monolityczny – sufit tworzący jednolitą, płaską powierzchnię,
- sufit modułarny (rastrowy) – sufit, którego powierzchnia powstaje przez ułożenie na specjalnym ruszcie prefabrykowanych modułów, tzw. rastrów,
- sufit typu wyspa (chmurka) – luźne zestawienie elementów nie tworzących ze sobą zwartej całości, tzw. wysp lub chmurek,
- sufit akustyczny – sufit o właściwościach pochłaniających fale dźwiękowe,
- sufit zmywalny – sufit, którego powierzchnię można zmywać bez utraty jego właściwości, z częstotliwością dostosowaną do charakteru pomieszczenia,
- konstrukcja sufitów podwieszanych – ruszt z kształtowników, nie stanowiący konstrukcji budynku, ale stanowiący element do zamocowania obudowy, albo umieszczenia rastrów,
- obudowa sufitów podwieszanych – materiał mocowany od spodu do konstrukcji sufitów,
- wypełnienie sufitów podwieszanych – materiał umieszczany na, względnie podwieszany do konstrukcji sufitów podwieszanych,

2. WYROBY BUDOWLANE

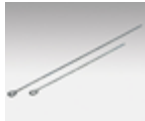

Wszystkie wyroby budowlane użyte przez Wykonawcę do wykonania robót objętych niniejszą specyfikacją muszą być zgodne z dokumentacją projektową i spełniać wymagania ogólne dotyczące wyrobów budowlanych, określone w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Jeżeli dokumentacja projektowa wyraźnie nie określa tego inaczej, wyrobami budowlanymi stosowanymi do wykonania prac objętych niniejszą specyfikacją będą :

2.1. Systemy do wykonywania monolitycznych sufitów podwieszonych, składające się w szczególności z :

2.1.1. Stalowej i ocynkowanej konstrukcji sufitów podwieszonych, wykonanej zgodnie z PN-EN-14195:2006/Ap1:2008 Elementy szkieletowej konstrukcji metalowej do stosowania z płytami gipsowo-kartonowymi - Definicje, wymagania i metody badań, tj. ze stali gatunku DX51D i pokryte warstwą cynku klasy min. Z140. Nie dopuszcza się konstrukcji drewnianej. Na system konstrukcyjny składają się :

profil „CD”		profil do budowy konstrukcji gładkich sufitów podwieszanych,
-------------	---	--

		grubości 0,6mm, w 2 wysokościach : 60 i 45mm
wieszak obrotowy, rozprężny		element służący do połączenia prętów z profilami i jednocześnie regulujący wysokości zawieszenia sufitu podwieszanego dzięki zintegrowanym elementom rozprężnym
pręt mocujący		element służący do podwieszania konstrukcji sufitu podwieszonego do konstrukcji nośnej budynku,
noniusz		element służący do regulacji wysokości zawieszenia sufitu podwieszanego w systemie noniuszowym, umożliwiając bardzo dokładne ustawienie dowolnej wysokości zawieszenia
wieszak obrotowy, noniuszowy		element służący do połączenia noniuszy z profilami
wieszak noniuszowy górny		element służący do połączenia noniuszy ze stropem nośnym

2.1.2 Okładzin sufitowych, wykonanych z płyt gipsowo-kartonowych. Płyty powinny mieć fabrycznie spłaszczone krawędzie wzdłużne oraz widoczne rdzenie w krawędziach poprzecznych. „Prawa” strona płyty gipsowo-kartonowej pełni rolę jej lica i po zamontowaniu skierowana jest do wnętrza pomieszczenia. Strona „lewa” płyty (niewidoczna po zamontowaniu) posiada nadruk z symbolem producenta oraz zakładkowe połączenia kartonu. Płyty gipsowo-kartonowe, odpowiednio do swojej grubości powinny charakteryzować się :

Grubość nominalna płyty gipsowej [mm]	Odległość podpór l [mm]	PRÓBA ZGINANIA			
		Obciążenie niszczące [N]		Ugięcie [mm]	
		Prostopadle do kierunku włókien kartonu	Równolegle do kierunku włókien kartonu	Prostopadle do kierunku włókien kartonu	Równolegle do kierunku włókien kartonu
9,5	380	450	150	-	-
12,5	500	600	180	0,8	1,0
15,0	600	600	180	0,8	1,0
> 18,0	720	500	-	-	-

Płyty gipsowo-kartonowe, produkowane są w wersjach standardowych, ognioodpornych, wodoodpornych oraz ognio- i wodoodpornych (łącznie). Płyty, odpowiednio do wersji

powinny spełniać poniższe wymagania :

Lp.	Wymagania		GKB zwykła	GKF ognioodporna	GKBI wodoodporna	GKFI wodo- i ognioodporna
1	2		3	4	5	6
1.	Powierzchnia		równa, gładka, bez uszkodzeń kartonu, narożników i krawędzi			
2.	Przyczepność kartonu do rdzenia gipsowego		karton powinien być złączony z rdzeniem gipsowym w taki sposób, aby przy odrywaniu ręką rwał się, nie powodując odklejania się od rdzenia			
3.	Wymiary i tolerancje [mm]		Grubość	9,5±0,5; 12,5±0,5;; 15,0±0,5; ≥18,0±0,5		
			Szerokość	1200 (+0; -5,0)		
			Długość	[2000÷3000] (+0; -6)		
			prostokątność	różnica w długości przekątnych ≤5		
4.	Masa 1m ² płyty o grubości [kg]	9,5	≤9,5	-	-	-
		12,5	≤12,5	11,0÷13,0	≤12,5	11÷13,0
		15,0	≤15,0	13,5÷16,0	≤15,0	13,5÷15,0
		≥18,0	≤18,0	16,0÷19,0	-	-
5.	Wilgotność [%]		≤10,0			
6.	Trwałość struktury przy opalaniu [min]		-	≥20	-	≥20
7.	Nasiąkliwość [%]		-	-	≤10	≤10
8.	Oznakowanie	napis na tylnej stronie płyty	nazwa, symbol rodzaju płyty; grubość ; PN; data produkcji			
		kolor kartonu	szary jasny	szary jasny	zielony jasny	zielony jasny
		barwa napisu	niebieska	czerwona	niebieska	czerwona

2.2. system do wykonania modułarnych sufitów podwieszanych, składające się w szczególności z :

2.2.1. podwieszanej konstrukcji, niepalnej (klasa min. A1), odpornej na korozję (klasa min. B), zapewniającej nośność min. 10kg/m², ze specjalnych profili ze stali ocynkowanej, wykańczanych powłoką poliestrową.

Na system konstrukcyjny składają się :

profil T24 główny i poprzeczny		profil do budowy konstrukcji modułowych sufitów podwieszanych, szer. 24mm, o gwarantowanych i deklarowanych w ramach Deklaracji Zgodności CE parametrach
profil T24 poprzeczny		jak T24 główny, z tym że o długości modularnej 60, 120 lub 180cm
profil L przyścienny		profil do budowy konstrukcji modułowych sufitów podwieszanych, profil przyścienny kątowy L wersje w zależności od producenta
wieszak systemowy		wieszak do podwieszania konstrukcji modułowych sufitów podwieszanych, wieszak sprężynowy dwu-hakowy wersje w zależności od producenta

2.3. rodzaje okładzin sufitowych

2.3.1. Sufit podwieszany modułowy(systemowy) akustyczny w pomieszczeniach biurowych i innych poza mokrymi:

- płyty wypełniające z prasowanej wełny kamiennej w module 600x600, o grubości 22mm
- współczynnik pochłaniania dźwięku $\alpha_w=1,00$,
- reakcja na ogień zgodnie z EN 13501-1 - Euro klasa A1,
- uwalnianie formaldehydu - Klasa E1,
- odporność na zginanie - Klasa 1/C/ON,
- reakcja na ogień zgodnie z EN 13501-1 - Euro klasa A1,
- odporności na korozję - Klasa trwałości B,
- Wykończenie przy ścianie w postaci kątownika przyściennego prostego lub schodkowego z płytą dociętą do wymiaru
- Konstrukcja nośna z profili z blachy stalowej ocynkowanej ze stopką pokrytą blachą z powłoką lakierniczą w kolorze białym, Dopuszczalne obciążenie konstrukcji 16,5 kg/m² przy rozstawie wieszaków 120x120cm

Materiały pomocnicze :

Materiałami pomocniczymi do wykonywania systemowych ścianek działowych będą :

wykonywanie konstrukcji		<u>kołki rozporowe</u> służą do mocowania profili U i UD do ścian i stropów żelbetowych
-------------------------	---	---

wykonywanie konstrukcji		specjalne wkręty do blachy, do mocowania pomiędzy sobą elementów konstrukcyjnych wykonanych z blachy o grubości do 2 mm
mocowanie obudowy		blachowkręty do mocowania płyt gipsowo-kartonowych na metalowych konstrukcjach nośnych
akustyka		taśma uszczelniająca poprawia od 2 do 3 dB izolacyjność akustyczną połączenia ścianek działowych z podłożem
łączenia płyt		taśma z włókna szklanego, szerokości 50mm, do spoinowania styków pomiędzy płytami gipsowo-kartonowymi, stosowana jest również w konstrukcjach ognioodpornych
narożniki		<u>narożnik aluminiowy perforowany</u>
zakończenia		półnarożnik aluminiowy perforowany, 13 x 23 mm. Do zabezpieczenia i wykańczania krawędzi ciętych płyt gipsowo-kartonowych
gips		gips szpachlowy przeznaczony do ręcznego spoinowania połączeń płyt gipsowo-kartonowych z zastosowaniem taśmy zbrojącej oraz prac wykończeniowych
gładź		gipsowa gładź szpachlowa przeznaczona do ręcznego całopowierzchniowego szpachlowania ścian i sufitów

3. SPRZĘT I MASZYNY

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu i maszyn podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Wykonawca przystępujący do wykonania suchych tynków, powinien wykazać się posiadaniem co najmniej :

- laserowego dalmierza i samopoziomującej się laserowej poziomicy na statywie,
- wkrętarki, wiertarki i otwornicy,
- drabin i rusztowań

oraz bogatym zestawem drobnego sprzętu budowlanego, takiego jak : miarek, specjalnych nożyc i piłek do cięcia blach, ostrych, wysuwanych noży do nacinania i piłek do cięcia płyt gips-karton, specjalnych tarników, pilników i papierów ściernych oraz zestawu pac i szpachelek.

4. ŚRODKI TRANSPORTU

Ogólne wymagania dotyczące środków transportu podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Ponadto :

- 4.1. Płyty GK powinny być zabezpieczone w trakcie transportu przed działaniem zewnętrznych warunków atmosferycznych, a w szczególności zabezpieczone przed działaniem wilgoci, dlatego transport powinien odbywać się przy pomocy rozbieganych zestawów samochodowych (pokrytych plandekami), które umożliwiają przewóz (jednorazowo) około 2.000 m² płyt gipsowo-kartonowych o grubości 12,5 mm.

Rozładunek płyt powinien odbywać się w sposób zmechanizowany przy pomocy wózka widłowego o udźwigu co najmniej 2000 kg lub żurawia wyposażonego w zawieszanie z widłami.

Kształtowniki stalowe można przewozić dowolnymi środkami transportu przystosowanymi do przewozu tego typu ładunków. Kształtowniki powinny być dostarczane w związanych pakietach.

- 4.2. Pakowanie i magazynowanie płyt gipsowo-kartonowych

Płyty powinny być pakowane w formie stosów, układanych poziomo na kilku podkładach dystansowych, w odległości zalecanej przez producenta, ale nie mniejszej niż 50cm. Pierwsza płyta od dołu spełnia rolę opakowania stosu. Każdy ze stosów powinien być spięty taśmą stalową dla usztywnienia, w miejscach usytuowania podkładek. Pakiety należy składować w pomieszczeniach zamkniętych i suchych, na równym i mocnym, a zarazem płaskim podkładzie. Wysokość składowania do pięciu pakietów o jednakowej długości, nakładanych jeden na drugi.

Kształtowniki należy przechowywać pod zadaszeniem, na równym i utwardzonym podłożu.

5. WYKONYWANIE ROBÓT

- 5.1. Ogólne warunki wykonania robót

Warunki ogólne podano w „ST.00 Wymagania Ogólne” i obowiązują one odpowiednio.

Przed przystąpieniem do wykonywania sufitów podwieszanych powinny być już wykonane instalacje podstropowe, a co najmniej zamontowane kanały instalacji wentylacyjnej, orurowanie wod-kan i C.O. oraz korytka kablowe.

Jeśli stropy konstrukcyjne miały być wg dokumentacji projektowej zaizolowane bezpośrednio od spodu, to izolacja taka powinna być już wykonana przed przystąpieniem do wykonywania sufitów podwieszanych.

Przed rozpoczęciem wiercenia otworów w stropie nośnym należy zapoznać się z jego konstrukcją. W przypadku stropów prefabrykowanych, sprężonych, otwory wykonywać można wyłącznie w miejscach, i o średnicach na jakie zezwala producent.

Prace z elementami modułowymi, które nie będą już wykańczane (powierzchnia ich jest już odpowiednio wykończona) należy prowadzić w rękawiczkach, uniemożliwiając ich zabrudzenie.

Przed przystąpieniem do zasadniczych prac pomieszczenie, w którym mają być prowadzone prace, należy uprzątnąć ze wszelkiego rodzaju zanieczyszczeń, jak gruz, pył itp.

Prace objęte niniejszą ST można wykonywać przy temperaturze od +10°C do +40°C oraz przy wilgotności powietrza pomiędzy 40%, a 70%, a pomieszczenia, w których prowadzone będą prace powinny być dobrze przewietrzane.

Na zakończenie każdego dnia pracy oraz po zakończeniu całości prac pomieszczenie, w którym wykonywane były roboty należy uprzątnąć ze wszelkiego rodzaju odpadów, w szczególności odciętych kawałków konstrukcji stalowej, luźnych blachowkrętów i innych elementów stwarzających zagrożenie.

Przy wykonywaniu okładzin z płyt gipsowo-kartonowych należy przestrzegać zasad podanych w normie PN-B-10122:1972 „Roboty okładzinowe. Suche tynki. Wymagania i badania przy odbiorze”.

5.2. Wykonywanie monolitycznych sufitów podwieszonych

5.2.1. Wyznaczanie położenia sufitu

Na ścianach za pomocą poziomnicy leserowej należy wyznaczyć położenie wieszanego sufitu. Następnie, na stropie nośnym należy wyznaczyć osie profili głównych. Profile główne to warstwa wyższa, która zostanie zamontowana do konstrukcji nośnej budynku. Profile nośne to warstwa niższa, do której mocowana będzie obudowa.

5.2.2. Układ konstrukcyjny sufitu podwieszonego

Obudowa z płyt będzie mocowana do tzw. rusztu, wykonanego z prostopadłe do siebie ustawionych profili głównych i nośnych. Profile główne powinny zostać zamontowane do konstrukcji nośnej budynku, poprzez regulowane wieszaki, za pomocą kołków rozporowych i wkrętów, w odstępach zależnych od ciężaru sufitu podwieszonego (ilości warstw płyt, grubości płyt, izolacji itp.), grubości płyt i rozstawu warstwy głównej - wg zaleceń producenta (przy płycie gr. 12,5mm, całkowitym obciążeniu stropu $\leq 0,15 \text{ kN/m}^2$ i rozstawie warstwy głównej co 1m jest to 90cm). Przy sztywnym podwieszaniu sufitów należy używać wieszaków obrotowych noniuszowych. Dzięki nim można co do milimetra ustawić wysokość podwieszenia sufitu. Alternatywnie można zastosować wieszaki obrotowe z elementami rozprężnymi. Rozstaw profili w warstwie nośnej zależy jest od obciążenia stropu, grubości płyt i ich ułożenia i wynosi max. :

grubość płyty (mm)	ułożenie płyt	
	wzdłuż w mm	w poprzek w mm
12,5	400	500
15,0	400	500
18,0	400	500
20,0	600	750
25,0	600	750

Jeśli dokumentacja projektowa zakłada sufit podwieszony połączony ze ścianami, wówczas wokół ścian należy zamontować specjalny profil przyścienny, montowany do ściany, a nie podwieszany. Z profilem tym połączone będą profile warstwy nośnej i do niego montowane będą skrajne końcówki płyt.

Jeśli natomiast dokumentacja projektowa zakłada oddylatowanie od ścian lub wręcz sufit typu „chmurka”, wówczas wokół podwieszonego fragmentu sufitu podwieszanego wykonać należy boki i zakończyć specjalnym profilem ozdobnym.

5.2.3. Mocowanie płyt

Kierunek rozmieszczenia płyt powinny być prostopadły do elementów warstwy nośnej i jednocześnie możliwie tak, by wzdłużne krawędzie płyt biegły równolegle do kierunku padania promieni słonecznych. Płyty gipsowo-kartonowe muszą być montowane zawsze w tym samym kierunku – w tym celu znakuje się jedną krawędź płyt ułożonych na palecie kredą. Wszystkie styki krawędzi płyt muszą się zawsze opierać na konstrukcji nośnej. Płyty należy rozmieścić tak aby na obu końcach rzędu płyt znalazły się kawałki płyt o szerokości zbliżonej do połowy płyty. Styki poprzeczne płyt w dwu sąsiadujących pasmach muszą być przesunięte względem siebie o połowę rozmiaru płyty. Niedopuszczalne są połączenia krzyżowe. Jeżeli sufit ma być wykonany z dwu warstw płyt to drugą warstwę należy mocować mijankowo w stosunku do pierwszej, przesuwając ją o jeden rozstaw między nośnymi elementami rusztu.

Do mocowania używa się wkrętarki i wkrętów. Płyty mocowane powinny być do profili w odstępach $\leq 17\text{cm}$, a w sufitach o właściwościach ppoż. $\leq 15\text{cm}$. Przy okładzinach kilkuwarstwowych można w warstwach wewnętrznych zwiększyć rozstaw wkrętów do $\leq 50\text{cm}$. Ponadto należy zachować następujące odstępów elementów mocujących od krawędzi płyt :

- krawędzie osłonięte kartonem co najmniej 10mm,
- krawędzie nie osłonięte kartonem co najmniej 15mm.

Wkręty należy umieszczać prostopadle do płaszczyzny płyty i wpuszczać tylko na taką głębokość, aby nie uszkodzić kartonu główką elementu mocującego. W czasie prac montażowych nie dopuszczać do powstania odkształceń (spęczenia, naprężenia). Długość elementu mocującego zależy od grubości płyty lub grubości okładziny oraz od wymaganej głębokości wpuszczenia go w konstrukcję nośną. Minimalna głębokość osadzenia wkrętów w konstrukcji nośnej wynosi 10mm. Aby uniknąć odkształceń płyty powinny ściśle przylegać do konstrukcji nośnej.

5.2.4. Spoinowanie

Spoinowanie można rozpocząć dopiero wtedy, gdy nie występują już żadne zmiany długości płyt powodowane zmianami ich wilgotności i temperatury. Spoinować należy masą szpachlową z taśmą zbrojącą z włókna szklanego (z fizeliny). Przy okładzinach wielowarstwowych w wyższych warstwach wystarczy wypełnienie spoin.

W fabryczną krawędź styku dwóch płyt lub w krawędź sfrezowaną pod kątem 45° należy wcisnąć szpachelką pierwszą warstwę gipsu. Następnie wcisnąć taśmę zbrojącą i ponownie nałożyć warstwę gipsu szpachlowego, szerszą o 5~6cm od taśmy. Po wyschnięciu ostatniej warstwy gipsu należy zeszlifować i wygładzić spoinę za pomocą zacieraczki i drobnoziarnistego ściernego papieru siateczkowego.

5.2.5. Izolacja

Izolacje (akustyczne, termiczne lub ppoż.) nad sufitem podwieszonym należy wykonywać zgodnie z odrębnymi procedurami. W zależności od wymagań dotyczących izolacyjności, określonych w

dokumentacji projektowej, warstwę izolacji należy przymocować nad stropem podwieszonym, bezpośrednio do konstrukcji nośnej budynku.

5.2.6. Instalacje

Instalacje nad sufitem podwieszonym muszą być montowane do konstrukcji nośnej budynku niezależnie od konstrukcji sufitu podwieszanego. Dotyczy to także przewodów elektrycznych, które prowadzić należy w specjalnych korytkach.

5.2.7. Wymagania specjalne

W celu zapewnienia specjalnych wymagań np. ppoż., akustycznych itp. należy ściśle przestrzegać określonych procedur, w tym stosować wszystkie materiały o zalecanych właściwościach, tworzących wspólnie rozwiązanie systemowe. Wszystkie połączenia i spoiny muszą być szczelnie wypełnione. Przejścia instalacji przez strop (kable, wentylacja, tryskacze itp.) muszą być odpowiednio zabezpieczone (np. masą ppoż.). Osadzanie opraw oświetleniowych wbudowanych w stop i zamontowanie urządzeń wentylacyjnych w suficie podwieszonym o specjalnych wymaganiach powinno być poprzedzone wykonaniem odpowiedniej wielkości gniazd z płyt i izolacji odpowiadającej całemu sufitowi.

5.2.8. Dylatacje

przy większych rozpiętościach konieczne jest zastosowanie szczelin dylatacyjnych. Budując sufity należy uwzględnić i przejść szczeliny dylatacyjne elementów konstrukcyjnych budynku. Szczeliny dylatacyjne nie mogą osłabiać właściwości sufitów.

5.2.9. Miejsca specjalne

W miejscach gdzie przewiduje się montaż cięższych elementów (np. żyrandole itp.) należy zamontować dodatkowy profil konstrukcyjny. Miejsce takie należy odpowiednio oznaczyć na wykończonym suficie.

5.2.10. Wyrównanie

Powierzchnie pod malowanie powinny być szczególnie wyrównane. W tym celu należy zwiększyć szerokość spoin, albo wręcz pokryć masą szpachlową całą powierzchnię sufitu. Niedopuszczalne jest występowanie cieni od spoin.

5.2.11. Montaż konstrukcji

Rastry układane będą pomiędzy specjalną konstrukcją wykonaną z prostopadle do siebie ustawionych profili głównych i poprzecznych. Profile te zamontowane powinny być w jednej płaszczyźnie (profile główne to te, które są zawieszane do konstrukcji budynku, profile poprzeczne wyrównują tylko odstępy profili głównych). Profile główne powinny zostać zamontowane do konstrukcji nośnej budynku, poprzez regulowane wieszaki, za pomocą kołków rozporowych i wkrętów, w odstępach zależnych od ciężaru sufitu podwieszonego (wraz z ewentualnie umieszczonymi na nim elementami jak oprawy oświetleniowe itp.) i rozstawu warstwy głównej (zależnego o wymiaru rastrów) - wg zaleceń producenta. Przy sztywnym podwieszaniu sufitów należy używać wieszaków obrotowych noniuszowych. Dzięki nim można co

do milimetra ustawić wysokość podwieszenia sufitu. Alternatywnie można zastosować wieszaki obrotowe z elementami rozprężnymi.

W zależności od rozwiązania określonego w dokumentacji projektowej wokół ścian lub na zewnętrznym obrysie rastrów należy zamontować specjalny profil wykańczający.

5.2.12. Narożniki i skrzyżowania

Profile powinny być przycięte symetrycznie (zwykle pod kątem 45°) oraz ściśle dopasowane na wszystkich połączeniach narożnych. Połączenia na wewnętrznych narożnikach przy użyciu metalowych listew mogą się nakładać, jeżeli nie istnieją inne specyficzne zalecenia.

5.2.13. Izolacja

Na suficie modułarnym nie wolno układać żadnych dodatkowych obciążeń. Jeśli dokumentacja projektowa zakłada specjalne właściwości takiego sufitu (np. akustyczne, termiczne lub ppoż.) wówczas właściwości takie musi posiadać sam sufit, a w szczególności moduły (rastry).

5.2.14. Instalacje

Instalacje nad sufitem podwieszonym muszą być montowane do konstrukcji nośnej budynku niezależnie od konstrukcji sufitu podwieszanego. Dotyczy to także przewodów elektrycznych, które prowadzić należy w specjalnych korytkach.

5.2.15. Wymagania specjalne

W celu zapewnienia specjalnych wymagań np. ppoż., akustycznych itp. należy ściśle przestrzegać określonych procedur, w tym stosować wszystkie materiały o zalecanych właściwościach, tworzących wspólnie rozwiązanie systemowe.

5.2.16. Dylatacje

przy większych rozpiętościach konieczne jest zastosowanie szczelin dylatacyjnych. Budując sufity należy uwzględnić i przejąć szczeliny dylatacyjne elementów konstrukcyjnych budynku. Szczeliny dylatacyjne nie mogą osłabiać właściwości sufitów.

5.2.17. Miejsca specjalne

Osadzanie opraw oświetleniowych, urządzeń wentylacyjnych i innych elementów powinno następować zawsze w środku rastra. Miejsca takie powinny być odpowiednio wzmocnione.

5.2.18. Wyrównanie

W pomieszczeniach, w których ze względu na różnice ciśnień zachodzi prawdopodobieństwo przesuwania się („podskakiwania”) rastrów swobodnie ułożonych na konstrukcji należy stosować specjalne rastry wentylacyjne lub używać tzw. klipsów.

6. KONTROLA I BADANIA

Ogólne zasady kontroli podano w ST-00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują one odpowiednio.

Celem kontroli jest wykluczenie ewentualnych wyrobów budowlanych niezgodnych z dokumentacją projektową i niespełniających wymogów niniejszej specyfikacji oraz prowadzenia robót nieprzewidzianych w projekcie oraz w sposób niezgodny z określonymi wymaganiami.

Uznaje się, że kontrola dała wynik pozytywny gdy wszystkie właściwości wyrobów budowlanych oraz sposób wykonania prac jest zgodny z wymaganiami narzuconymi w dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznej, aprobacie i odpowiednich normach, ewentualnie gdy odchyłki mieszczą się dopuszczalnych niniejszą specyfikacją wartościami.

W ramach niniejszej specyfikacji przewiduje się w szczególności kontrole:

6.1. Kontrole wyrobów budowlanych planowanych do wbudowania, pod kątem ich zgodności z dokumentacją projektową i specyfikacją techniczną oraz pod kątem posiadania dla nich kompletu dokumentów potwierdzających możliwość ich wykorzystania.

Kontrola materiałów do wykonania konstrukcji powinna obejmować w szczególności sprawdzenie kształtu, wymiarów, stanu powłoki kształtowników (wyklucza się elementy posiadające ślady korozji, albo nie mające powłoki cynkowej)

Kontrola materiałów na obudowę powinna obejmować w szczególności sprawdzenie przeznaczenia (np. ognioodporności) i stanu (wyklucza się elementy zawilgocone, popękane i z ukruszonymi krawędziami)

6.2. Kontrole przejściowe (międzyoperacyjne) – w odniesieniu do prac zanikających. W trakcie badań w szczególności powinna być oceniana :

- zgodność wymiarów z dokumentacją,
- sposób zamocowania konstrukcji sufitu do konstrukcji budynku,
- rozmieszczenie i połączenie ze sobą profili,
- sposób rozmieszczenia względem siebie elementów obudowy i rozmieszczenie łączników,
- prawidłowość wykonania połączeń styków elementów obudowy,
- stan i wygląd całego sufitu pod względem równości, spoziomowania i sztywności,
- prawidłowość wykonania uszczelnienia miejsc osłabiających,
- prawidłowość wykończenia narożników i krawędzi,

6.3. Kontrolę końcową - po zakończeniu całości prac, w trakcie której oceniana będzie równość całej powierzchni ścian i sufitów podwieszanych

6.4. Błędy, wady i uszkodzenia

Należy przestrzegać ogólnych procedur postępowania z materiałami nie odpowiadającymi wymaganiom, podanych w ST.00 – „Wymagania ogólne.

7. PRZEDMIAR I OBMAR

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

8. ODBIÓR ROBÓT

Odbiór odbędzie się zgodnie z procedurą określoną w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Celem odbioru jest protokolarne dokonanie finalnej oceny rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich ilości, jakości i wartości.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

9.1 Cena wykonania robót obejmuje:

- przygotowanie stanowiska roboczego,
- obsługę sprzętu niewymagającego etatowej obsługi,
- ustawienie i rozbiórkę rusztowań o wysokości do 4 m,
- przygotowanie podłoża,
- oczyszczenie miejsca pracy z resztek materiałów.

9.2 Cena wykonania okładzin i zabudów z płyt gipsowo-kartonowych dodatkowo obejmuje:

- wykonanie rusztu pod okładzinę zgodnie z wytycznymi wybranego systemu,
- przymocowanie płyt do gotowego rusztu wraz z przycięciem i dopasowaniem,
- przygotowanie zaprawy z gipsu szpachlowego,
- szpachlowanie połączeń i styków płyt ze ścianami i stropami,
- zabezpieczenie spoin taśmą,
- szpachlowanie i cyklinowanie wykończeniowe.

10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

Dokumentami, do których odnosi się niniejsza specyfikacja oraz dokumentami, które w razie potrzeby, bądź wątpliwości służyć będą jako uzupełnienie niniejszej specyfikacji, będą :

10.1. Dokumentacja projektowa :

- dokumentacja projektowa wykonana przez Projektanta,
- dokumentacja projektowa dostarczona przez Wykonawcę, a dotycząca :
 - robót tymczasowych i towarzyszących,
 - rozwiązań warsztatowych i techniki montażu,
- dokumentacja powykonawcza wykonana przez Wykonawcę
- schematy działania, instrukcje itp.

10.2. Normy :

- EN 13964 "Sufity podwieszane. Wymagania i metody badań"
- PN-EN 14195:2006/Ap1:2008 Elementy szkieletowej konstrukcji metalowej do stosowania z płytami gipsowo-kartonowymi -- Definicje, wymagania i metody badań
- PN-EN 14353+A1:2010 Metalowe narożniki i profile specjalne do stosowania z płytami gipsowo-kartonowymi -- Definicje, wymagania i metody badań
- PN-EN 15283-1+A1:2010 Płyty gipsowe ze wzmocnieniem włóknistym -- Definicje,

wymagania i metody badań -- Część 1: Płyty gipsowe ze zbrojeniem w postaci mat,

- PN-EN 15283-2+A1:2010 Płyty gipsowe ze wzmocnieniem włóknistym -- Definicje, wymagania i metody badań -- Część 2: Płyty gipsowo-włóknowe
 - PN-EN 520+A1:2010 Płyty gipsowo-kartonowe -- Definicje, wymagania i metody badań
 - PN-B-79406:1997 Płyty warstwowe gipsowo-kartonowe,
 - PN-EN 13963:2008 Materiały do spoinowania płyt gipsowo-kartonowych -- Definicje, wymagania i metody badań
 - PN-EN 14566+A1:2010 Łączniki mechaniczne do konstrukcji z płyt gipsowo-kartonowych -- Definicje, wymagania i metody badań
- oraz
- PN-B-10122:1972 Roboty okładzinowe. Suche tynki. Wymagania i badania przy odbiorze. – norma wycofana bez zastąpienia.

10.3. Inne dokumenty i ustalenia techniczne :

- Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót budowlano-montażowych, Wydawnictwo Arkady, tom I, część I~IV,
- Instrukcje stosowania materiałów i montażu urządzeń wydane przez ich producentów.

ST.06 - TYNKOWANIE
45410000-4 Tynkowanie

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1. Nazwa zamówienia

Nazwa zamówienia została określona w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.2. Przedmiot

Przedmiotem niniejszej ST jest opis wszelkich warunków wykonania i odbioru tynków wewnętrznych wykonywanych w ramach realizacji inwestycji opisanej w pkt.1.1.

1.3. Zakres Robót objętych niniejszą specyfikacją

Niniejsza ST obejmuje wszystkie czynności związane z:

- wykonywaniem tynków i gładzi gipsowych,

1.4. Prace towarzyszące i roboty tymczasowe

Prace towarzyszące i roboty tymczasowe zostały opisane w ST.00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują odpowiednio.

1.5. Informacja o terenie budowy

Informacje o terenie budowy znajdują się w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.6. Określenia użyte w niniejszej Specyfikacji Technicznej:

Określenia podstawowe wyjaśnione są w ST.00 „Wymagania Ogólne”. Ponadto, ilekroć w ramach niniejszej specyfikacji pojawią się poniższe sformułowania, należy przez nie rozumieć:

- określenie „Wykonawca” oznacza firmę lub inną jednostkę wykonującą prace objęte niniejszą specyfikacją. Może to być bezpośrednio Generalny Wykonawca prac budowlanych, jak też wyznaczony przez niego Podwykonawca,
- określenie „wykonać, zamontować itp.” oznaczają wykonanie danego elementu łącznie z wszelkimi niezbędnymi ku temu czynnościami pomocniczymi oraz dostarczeniem niezbędnych materiałów i sprzętu,
- określenie „zgodnie” oznacza spełnienie stawianych wymagań i zaleceń w pełni, ewentualnie z marginesem błędu, który niniejsza specyfikacja określa jako dopuszczalny,
- określenie „procedura” oznacza informację " kto ?, co ?, jak ?, kiedy? i gdzie ?" wykonuje i kontroluje, w celu zapewnienia wymaganej jakości robót. Zapisy odpowiednich norm, aprobat lub instrukcje producenta, będą traktowane jako właściwa procedura.
- określenie „systemowy” oznacza procedurę, która została przewidziana przez konkretnego producenta specjalnie w określonym celu. Jako rozwiązania systemowe będą traktowane wyłącznie rozwiązania, przy realizacji których nastąpiła pełna zgodność z tą procedurą,

2. WYROBY BUDOWLANE

Wszystkie wyroby budowlane użyte przez Wykonawcę do wykonania robót objętych niniejszą specyfikacją muszą być zgodne z dokumentacją projektową i spełniać wymagania ogólne dotyczące wyrobów budowlanych, określone w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Ponadto wyrobami budowlanymi, które przewiduje niniejsza specyfikacja mogą być:

2.1. Tynki gipsowe:

- gips szpachlowy nie wykazujący w ciągu 90 dni od daty wysyłki odchyłań od PN-B/30042:1997 – „Spoiwa gipsowe. Gips szpachlowy, gips tynkarski i klej gipsowy” i spełniający następujące wymagania:
- wytrzymałość na ściskanie (po 7 dniach twardnienia i wysuszeniu do stałej masy) $\leq 5\text{MPa}$,
- odsiew na siatce o boku oczka kwadratowego 0,2mm nie więcej niż 2% masy spoiwa, odsiew na siatce 1mm – 0%,
- początek wiązania po 30~60 minutach,
- ilość wody odciągniętej z zaczynu w ilości zawartej w pierścieniu przyrządu Vicata $\leq 0,5\text{g}$,

2.3. Woda (PN-EN 1008:2004)

Do przygotowania zapraw stosować można każdą wodę zdatną do picia, oraz wodę z rzeki lub jeziora. Niedozwolone jest użycie wód ściekowych, kanalizacyjnych bagiennych oraz wód zawierających tłuszcze organiczne, oleje i muł.

3. SPRZĘT I MASZYNY

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu i maszyn podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Sprzęt i maszyny przewidziane w ramach niniejszej specyfikacji:

- kielnie czerpakowe;
- kielnie gładkie i językowe;
- młotek murarski, łopata, paca, pędzel, sito;
- czerpaki do zapraw, skrzynia, wiadro, taczka jednokołowa;
- mieszarki do zapraw;
- agregat tynkarski;
- pompa do zapraw;
- betoniarka wolnospadowa;
- łaty;
- przenośny zbiornik na wodę.

4. ŚRODKI TRANSPORTU

Ogólne wymagania dotyczące środków transportu podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Do transportu materiałów, sprzętu budowlanego i urządzeń stosować sprawne technicznie środki transportu. Wykonawca jest zobowiązany do stosowania jedynie takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość robót i właściwości przewożonych towarów. Przy ruchu

po drogach publicznych pojazdy muszą spełniać wymagania przepisów ruchu drogowego tak pod względem formalnym jak i rzeczowym.

- Cement, wapno, gotowe suche mieszanki tynkarskie luzem należy przewozić cementowozem, natomiast;
- Materiały workowane można przewozić dowolnymi środkami transportu i w odpowiedni sposób zabezpieczone przed zawilgoceniem.

3. WYKONYWANIE ROBÓT

Podłoża w zależności od ich rodzaju powinny być przygotowane zgodnie z wymaganiami normy PN-B-10100:1970.

Przy wykonaniu tynków zwykłych należy przestrzegać zasad podanych w normie PN-B-10100:1970;

5.1. Tynkowanie

Tynki należy wykonywać po zakończeniu wszystkich robót, których późniejsze wykonywanie mogłoby spowodować uszkodzenia tynków. Prace prowadzić zgodnie z PN-70/B-10100 – „Roboty tynkowe - Tynki zwykłe - Wymagania i badania przy odbiorze”. Zaleca się wykonywanie robót w temp. Od +5 do +25°C i pod warunkiem iż w ciągu doby nie nastąpi spadek temp. poniżej 0°C. W przypadku gdy warunek ten nie może być spełniony należy stosować środki ochronne, jak przy wykonywaniu robót w warunkach zimowych. Jeżeli temperatura jest wyższa niż +25°C należy tynki chronić przed bezpośrednim nasłonecznieniem i zwilżać wodą (min. w ciągu pierwszych 3 dni).

Przygotowanie podłoża:

Bezpośrednio przed tynkowaniem podłoże należy oczyścić z kurzu szczotkami oraz usunąć plamy z rdzy i substancji tłustych, a następnie obficie zmyć wodą.

Podłoże z elementów ceramicznych:

Spoiny w murze powinny być nie wypełnione zaprawą na głębokość 10~15mm od lica muru. Jeżeli mur jest wykonany na spoiny pełne, należy je wyskrobać na głębokość jak wyżej lub zastosować specjalne środki zapewniające należyłą przyczepność.

Podłoże z monolitycznych betonów kruszynowych:

Podłoże pod tynk powinno być równe lecz szorstkie. Gładkie podłoże należy naciąć dłutami, a następnie oczyścić z pyłu i kurzu.

5.1.1. Tynki gipsowe:

Tynki gipsowe na betonowych ścianach monolitycznych należy wykonywać jednowarstwowo, a średnia grubość warstwy powinna wynosić 8~10mm (min. 6mm). Na ścianach murowanych tynki gipsowe można wykonywać dwuwarstwowo, przy czym drugą warstwę należy nakładać przed związaniem pierwszej warstwy, tj. najpóźniej po ok. 30 min. po wykonaniu pierwszej warstwy.

Zacieranie tynku, połączone z ew. zwilżeniem powierzchni należy rozpocząć wtedy, gdy gips zacznie wiązać. Niewielkie, lokalne nierówności należy usuwać przez szpachlowanie zaczynem (wgłębienia) lub za pomocą cyklinowania (wypukłości), lekko zwilżając wodą powierzchnię przed jego naprawą.

Dopuszczalne odchylenia dla tynków gipsowych podaje poniższa tabela:

odchylenie powierzchni tynku od płaszczyzny i odchylenie krawędzi od linii prostej	odchylenie powierzchni i krawędzi od kierunku		odchylenie przecinających się płaszczyzn od kąta przewidzianego w dokumentacji
	pionowego	poziomego	
nie większe niż 2mm i w liczbie nie większej niż 2 na 2-metrowej łacie	nie większe niż 1,5mm na 1m i ogółem nie więcej niż 3mm w pomieszczeniach do 3,5m wys. oraz nie więcej niż 4mm w pom. wyższych	nie większe niż 2mm na 1m i ogółem nie więcej niż 3mm na całej powierzchni między przegrodami pionowymi (ściany, belki itp.)	nie większe niż 2mm na 1m

5.2. Gładź gipsowa

Gładź gipsową można wykonać na gładkiej powierzchni betonowej lub żelbetowej (np. wykonanych w specjalnych szalunkach słupach konstrukcyjnych, spodach spoczników i biegów schodowych) oraz na tynkach cementowo-wapiennych, po związaniu warstwy tynku, lecz przed jej stwardnieniem. Gładź powinna być starannie pionowana i dociskana do warstwy podłoża. Naroża i krawędzie wewnętrzne powinny być starannie wykończone.

Gładzi gipsowej nie należy wykonywać w pomieszczeniach „mokrych” i nie zaleca się jej wykonywania w pomieszczeniach „wilgotnych”.

Po stwardnieniu gipsu powierzchnię należy zeszlifować drobnym papierem ściernym, zagruntować i dwukrotnie pomalować.

5.3. Wytyczne wykonania tynków

— Ściany: tynk cementowo - wapienny, maszynowy, malowany

6. KONTROLA I BADANIA

Ogólne zasady kontroli podano w ST-00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują one odpowiednio.

Celem kontroli jest wykluczenie ewentualnych wyrobów budowlanych niezgodnych z dokumentacją projektową i wykluczenie prowadzenia robót niezgodnych z dokumentacją projektową i w sposób niezgodny z wymaganiami specyfikacji technicznej.

6.1. Badania przed przystąpieniem do robót tynkowych

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien wykonać badania cementu, wapna oraz kruszyw przeznaczonych do wykonania robót, a także gipsu i wody, a wyniki tych badań przedstawić Inżynierowi Kontraktu do akceptacji. Badania te powinny obejmować wszystkie właściwości cementu, wapna, gipsu, wody oraz kruszyw.

6.2. Zaprawy

W przypadku gdy zaprawa wytwarzana jest na placu budowy, należy kontrolować jej markę i konsystencję w sposób podany w obowiązującej normie. Wyniki odbiorów materiałów i wyrobów powinny być każdorazowo wpisywane do dziennika budowy.

6.3. Podłoże

kontrolę podłoża należy przeprowadzić bezpośrednio przed przystąpieniem do robót tynkowych. Jeżeli odbiór podłoża odbywa się po dłuższym czasie od jego wykonania, należy podłoże oczyścić i umyć wodą.

6.4. Badania w czasie robót

Częstotliwość oraz zakres badań zaprawy wytwarzanej na placu budowy, a w szczególności jej marki i konsystencji, powinny wynikać z normy PN-B-14501:1990 "Zaprawy budowlane zwykłe". Wyniki badań materiałów i zaprawy powinny być wpisywane do dziennika budowy i akceptowane przez Inżyniera Kontraktu.

6.5. Badania w czasie odbioru robót

Badania tynków zwykłych powinny być przeprowadzane w sposób podany w normie PN-B-10100:1970 „Roboty tynkowe. Tynki zwykłe. Wymagania i badania przy odbiorze” i powinny umożliwić ocenę wszystkich wymagań, a w szczególności:

- zgodności z dokumentacją projektową i zmianami w dokumentacji powykonawczej,
- jakości zastosowanych materiałów i wyrobów,
- prawidłowości przygotowania podłoża,
- mrozoodporności tynków zewnętrznych,
- przyczepności tynków do podłoża,
- grubości tynku,
- wyglądu powierzchni tynku,
- prawidłowości wykonania powierzchni i krawędzi tynku,
- wykończenie tynku na narożach, stykach i szczelinach dylatacyjnych.

7. PRZEDMIAR I OBMIAR

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Jednostką obmiarową robót jest m². Ilość robót określa się na podstawie projektu z uwzględnieniem zmian zaaprobowanych przez Inżyniera i sprawdzonych w naturze.

8. ODBIÓR ROBÓT

Odbiór odbędzie się zgodnie z procedurą określoną w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Celem odbioru jest protokolarne dokonanie finalnej oceny rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich ilości, jakości i wartości.

8.1. Odbiór podłoża

Odbiór podłoża należy przeprowadzić bezpośrednio przed przystąpieniem do robót tynkowych. Podłoże powinno być przygotowane zgodnie z wymaganiami w pkt. 5.2.1. Jeżeli odbiór podłoża odbywa się po dłuższym czasie od jego wykonania, należy podłoże oczyścić i zmyć wodą.

8.2. Odbiór tynków

8.2.1. Ukształtowanie powierzchni, krawędzie przecięcia powierzchni oraz kąty dwuścienne powinny być zgodne z dokumentacją techniczną.

8.2.2. Dopuszczalne odchylenia powierzchni tynku kat. III od płaszczyzny i odchylenie krawędzi od linii prostej – nie większe niż 3 mm i w liczbie nie większej niż 3 na całej długości łaty kontrolnej 2 m.

Odchylenie powierzchni i krawędzi od kierunku:

- pionowego – nie większe niż 2 mm na 1 m i ogółem nie więcej niż 4mm w pomieszczeniu,
- poziomego – nie większe niż 3 mm na 1 m i ogółem nie więcej niż 6 mm na całej powierzchni między przegrodami pionowymi (ściany, belki itp.).

8.2.3. Niedopuszczalne są następujące wady:

- wykwity w postaci nalotu wykrystalizowanych na powierzchni tynków roztworów soli przenikających z podłoża, pilśni itp.,
- trwałe ślady zacieków na powierzchni, odstawanie, odparzenia i pęcherze wskutek niedostatecznej przyczepności tynku do podłoża.

8.3 Odbiór podłoża należy przeprowadzić bezpośrednio przed przystąpieniem do robót okładzinowych z płyt gipsowo-kartonowych. Jeżeli odbiór podłoża odbywa się po dłuższym czasie od jego wykonania, należy podłoże oczyścić i umyć wodą

8.4 Roboty uznaje się za zgodne z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inspektora nadzoru, jeżeli wszystkie pomiary i badania (z uwzględnieniem dopuszczalnych tolerancji) wg pkt. 6 ST dały pozytywne wyniki

8.5 Wymagania przy odbiorze

Wymagania przy odbiorze określa norma PN-72/B-10122. "Roboty okładzinowe. Suche tynki. Wymagania i badania przy odbiorze".

Sprawdzeniu podlega:

- zgodność z dokumentacją techniczną,
- rodzaj zastosowanych materiałów.
- przygotowanie podłoża,
- prawidłowość zamontowania płyt i ich wykończenia na stykach, narożach i obrzeżach,
- wichrowatość powierzchni.

8.6 Odbiór końcowy

Powierzchnie płyt gipsowo-kartonowych powinny stanowić płaszczyzny pionowe, poziome lub o kącie pochylecia przewidzianym w dokumentacji. Przyłożenie łaty kontrolnej o długości 2,0 mb, w dowolnym miejscu powierzchni nie może wykazywać prześwitu pomiędzy łata a powierzchnią płyt wg zestawienia:

Odchylenie powierzchni suchego tynku od płaszczyzny i odchylenia krawędzi od linii prostej	Odchylenia powierzchni i krawędzi od kierunku		Odchylenie przecinających się płaszczyzn od kąta przewidzianego w dokumentacji
	pionowego	poziomego	
nie większa niż 2 mm i w liczbie nie większej niż 2 na całej długości łaty kontrolnej o długości 2 mb	nie większe niż 1,5 mm na 1 mb i ogółem nie więcej niż 3 mm w pomieszczeniach do 3,5 mm wysokości oraz nie więcej niż 4 mm w powyżej 3,5 m wysokości	nie większe niż 2 mm na 1 mb i ogółem więcej niż 3 mm na całej powierzchni ograniczonej ścianami, belkami itp.	nie większe niż 2 mm

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

9.1 Ceny jednostkowe Płaci się za ustaloną ilość m² powierzchni ściany, która obejmuje:

- przygotowanie zaprawy,
- dostarczenie materiałów i sprzętu,
- ustawienie i rozbiórkę rusztowań,
- umocowanie i zdjęcie listew tynkarskich,
- osiatkowanie bruzd,
- obsadzenie krtek wentylacyjnych i innych drobnych elementów,
- reperacje tynków po dziurach i hakach,
- oczyszczenie miejsca pracy z resztek materiałów.

Podstawą rozliczenia finansowego, z uwzględnieniem zapisów zawartych pomiędzy Wykonawcą a Zamawiającym w umowie o wykonanie robót, jest wykonana i odebrana ilość m² powierzchni suchego tynku według ceny jednostkowej, która obejmuje:

dla wszystkich technologii (czynności przygotowawcze):

- przygotowanie stanowiska roboczego,
- obsługę sprzętu niewymagającego etatowej obsługi,
- ustawienie i rozbiórkę rusztowań, o wysokości do 4 m,
- przygotowanie podłoża,
- obsadzenie krtek wentylacyjnych i innych drobnych elementów,
- oczyszczenie miejsca pracy z resztek materiałów,

10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

Dokumentami odniesienia, tj. dokumentami będącymi podstawą do wykonania robót budowlanych będą:

10.1. Dokumentacja projektowa:

Dokumentacja projektowa określona została w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

10.2. Normy:

- PN-B-04500:1985 Zaprawy budowlane. Badania cech fizycznych i wytrzymałościowych;
- PN-B-10100:1970 Roboty tynkowe. Tynki zwykłe. Wymagania i badania przy odbiorze (norma wycofana bez zastąpienia);
- PN-EN 1008:2004 Woda zarobowa do betonu. Specyfikacja pobierania próbek, badanie i ocena przydatności wody zarobowej do betonu, w tym wody odzyskanej z procesów produkcji betonu;
- PN-EN 459-1:2003 Wapno budowlane. Część 1: Definicje, wymagania i kryteria zgodności;
- PN-EN 13139:2003, PN-EN 13139:2003/AC:2004 Kruszywa do zaprawy;
- PN-EN 771-6:2007 Wymagania dotyczące elementów murowych. Część 6: Elementy murowe z kamienia naturalnego;
- PN-B-06190:1972 Roboty kamieniarskie. Okładzina kamienna. Wymagania w zakresie wykonywania i badania przy odbiorze (norma wycofana bez zastąpienia);
- PN-EN 772-10:2000 Metody badań elementów murowych. Określenie wilgotności elementów silikatowych i elementów z autoklawizowanego betonu komórkowego;
- PN-EN 772-18:2001 Metody badań elementów murowych. Część 18: Określenie odporności na zamrażanie-odmrażanie elementów murowych silikatowych;
- PN-B-14501:1990 Zaprawy budowlane zwykłe;
- PN-EN 13499:2005 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Zewnętrzne zespolone systemy ocieplania (ETICS) ze styropianem – Specyfikacja;
- PN-EN 13163:2009 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby ze styropianu (EPS) produkowane fabrycznie – Specyfikacja;

10.3. Inne dokumenty i ustalenia techniczne:

- Instrukcje stosowania materiałów i montażu urządzeń wydane przez ich producentów,
- Świadectwa dopuszczenia materiałów do stosowania wydane przez Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie lub inne upoważnione instytucje,
- Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót budowlano-montażowych, tom I, część I~IV,

ST.07 – POSADZKI
45432110-8 Kładzenie podłóg

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1. Nazwa zamówienia

Nazwa zamówienia została określona w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.2. Przedmiot

Przedmiotem niniejszej ST jest opis wszelkich warunków wykonania i odbioru warstw posadzkowych wykonywanych w ramach realizacji inwestycji opisanej w pkt.1.1.

1.3. Zakres Robót objętych niniejszą specyfikacją

Niniejsza ST obejmuje wszystkie czynności związane z wykonywaniem posadzek

1.4. Prace towarzyszące i roboty tymczasowe

Prace towarzyszące i roboty tymczasowe zostały opisane w ST.00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują odpowiednio.

1.5. Informacja o terenie budowy

Informacje o terenie budowy znajdują się w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.6. Określenia użyte w niniejszej Specyfikacji Technicznej:

Określenia podstawowe wyjaśnione są w ST.00 „Wymagania Ogólne”. Ponadto, ilekroć w ramach niniejszej specyfikacji pojawią się poniższe sformułowania, należy przez nie rozumieć:

- określenie „Wykonawca” oznacza firmę lub inną jednostkę wykonującą prace objęte niniejszą specyfikacją. Może to być bezpośrednio Generalny Wykonawca prac budowlanych, jak też wyznaczony przez niego Podwykonawca,
- określenie „wykonać, zamontować itp.” oznaczają wykonanie danego elementu łącznie z wszelkimi niezbędnymi ku temu czynnościami pomocniczymi oraz dostarczeniem niezbędnych materiałów i sprzętu,
- określenie „zgodnie” oznacza spełnienie stawianych wymagań i zaleceń w pełni, ewentualnie z marginesem błędu, który niniejsza specyfikacja określa jako dopuszczalny,
- określenie „procedura” oznacza informację " kto ?, co ?, jak ?, kiedy? i gdzie ?" wykonuje i kontroluje, w celu zapewnienia wymaganej jakości robót. Zapisy odpowiednich norm, aprobat lub instrukcje producenta, będą traktowane jako właściwa procedura.
- określenie „systemowy” oznacza procedurę, która została przewidziana przez konkretnego producenta specjalnie w określonym celu. Jako rozwiązania systemowe będą traktowane wyłącznie rozwiązania, przy realizacji których nastąpiła pełna zgodność z tą procedurą,

W projekcie lub niniejszej specyfikacji pojawiać się mogą także takie określenia fachowe jak:

- jastrych – wylewka posadzkowa, powstała ze zmieszania gotowej mieszanki zaprawy budowlanej z wodą. Rozróżniamy jastrychy anhydrytowe, gipsowe i cementowe,

- posadzka pływająca – posadzka, w której jastrych oddylatowany jest od wszelkich przegród budowlanych, zarówno w poziomie (od stropu), jak też w pionie (od ścian),
- posadzka nośna – posadzka, która użytkowane będzie pod zwiększonym, albo dynamicznym obciążeniem, np. posadzka garaży, hal przemysłowych itp.
- zbrojenie rozproszone – drobiny drutu lub specjalnego włókna polipropylenowego, mające właściwości wzmacniające (konstrukcyjne) po dodaniu ich w odpowiednich proporcjach do jastrychu,
- warstwa poślizgowa – warstwa umożliwiająca swobodne, poziome ruchy skurczowe,
- styropian akustyczny – styropian miękkiej, który dociśnięty ciężarem wylewki posadzkowej, w sposób kontrolowany zmniejsza swoją grubość, ale nie traci właściwości sprężystości

2. WYROBY BUDOWLANE

Wszystkie wyroby budowlane użyte przez Wykonawcę do wykonania robót objętych niniejszą specyfikacją muszą być zgodne z dokumentacją projektową i spełniać wymagania ogólne dotyczące wyrobów budowlanych, określone w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Ponadto wyrobami budowlanymi, które przewiduje niniejsza specyfikacja są:

- 2.1. Podłoga techniczna hali wysokiej: płyta żelbetowa betonowa C20/25, warstwa wierzchnia wzmocniona rozproszonymi włóknami stalowymi, zatarta maszynowo, impregnowana i trudnościarlana
- 2.2. wylewka – gotowy jastrych cementowy i / lub anhydrytowy
- 2.3. warstwa poślizgowa – folia PE o grubości 0,3mm,
- 2.4. zbrojenie rozproszone – zgodnie z projektem posadzki,
- 2.5. Materiały pomocnicze – woda

Do przygotowania kompozycji klejących, zapraw klejowych i mas do spoinowania, stosować należy czystą wodę pochodzącą z sieci wodociągowej.

3. SPRZĘT I MASZYNY

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu i maszyn podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Wykonawca chcący przystąpić do robót przewidzianych niniejszą specyfikacją musi wykazać się co najmniej dysponowaniem poniższym sprzętem i maszynami:

- poziomnica,
- 2-metrowe łaty do sprawdzania równości powierzchni,
- mieszadła mechaniczne,
- zacieraczki,

oraz zestaw drobnego sprzętu jak pace, szpachle, szczotki, itp.

4. ŚRODKI TRANSPORTU

Ogólne wymagania dotyczące środków transportu podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Transport materiałów do wykonania posadzek wymaga środków transportu zabezpieczonych przed opadami atmosferycznymi. Zaleca się używać do tego samochodów zamykanych, ew. pokrytych plandekami. W czasie transportu należy zabezpieczyć przewożone materiały w sposób wykluczający uszkodzenie opakowań, czy wręcz rozsypanie. W przypadku dużych ilości materiałów zalecane jest przewożenie ich na paletach i użycie do załadunku i rozładunku urządzeń mechanicznych. Składowanie wyrobów musi odbywać się w pomieszczeniach zamkniętych, zabezpieczonych przed opadami atmosferycznymi i wilgocią.

5. WYKONYWANIE ROBÓT

Ogólne wymagania dotyczące wykonywania robót podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Wylewki powinny być wykonane z jastrychu anhydrytowego lub cementowego, klasy co najmniej B-20 i wytrzymałości na ściskanie minimum 12 MPa, a na zginanie minimum 3 MPa.

Grubości wylewki powinna wynikać z dokumentacji projektowej. Jeśli dokumentacja projektowa nie precyzuje grubości jastrychu, wówczas należy stosować się do poniższych zaleceń:

- min. grubość wylewki związanej z podłożem - 25 mm
- min. grubość wylewki na warstwie poślizgowej - 35 mm
- min. grubość wylewki "pływającej" - 40 mm

Dozwolone odchylenie od płaszczyzny poziomej, wyschniętej powierzchni wylewki, która będzie jeszcze wykańczana, nie może przekraczać 5mm na całej długości 2-metrowej łaty kontrolnej.

5.1. Warunki przystąpienia do robót

Do wykonywania posadzek można przystąpić dopiero po wykonaniu konstrukcji nośnej budynku i wzniesieniu wszelkich ścian (również działowych). Przed rozpoczęciem robót zasadniczych warstwę konstrukcyjną stropu należy oczyścić ze wszelkich luźnych zanieczyszczeń i odkurzyć. Większe nierówności należy wyrównać (zeszlifować).

Wylewki posadzkowe należy wykonywać w temperaturach nie niższych niż +5°C i temperatura ta powinna utrzymywać się w ciągu całej doby.

Na wykonane wylewki nie należy wchodzić w ciągu pierwszych dwóch po ich wykonaniu.

5.2. Wykonywanie posadzek pływających

Prace należy rozpocząć od naklejenia po obwodzie pomieszczenia specjalnych taśm brzegowych, służących do oddylatowania posadzki od ścian. Wysokość taśmy należy dopasować do grubości warstw posadzkowych. Następnie na stropie należy wykonać warstwę ślizgową z połączonych ze sobą, równoległych pasów foli w rolce.

Na tak przygotowanym podłożu należy ułożyć warstwę izolacyjną ze stykających się ze sobą płyt styropianu akustycznego (chyba, że projekt wyraźnie przewiduje co innego) i ułożyć drugą warstwę ślizgową (analogicznie jak pierwszą).

Na tak przygotowanych warstwach posadzkowych należy wykonać wylewkę dociskową z jastrychu cementowego. Należy przy tym pamiętać o konieczności przeniesienia dylatacji konstrukcyjnych budynku i wykonania dylatacji przeciwskurczowych wylewki. Pola dylatacyjne nie powinny być większe niż 6 × 6 m. Do wykonania dylatacji zaleca się używać specjalnych profili

dylatacyjnych. Profile takie ułatwią jednocześnie wykonanie jastrychu o jednolitej grubości, służąc jako prowadnica do ściągania nadmiaru wylewki.

5.3. Wykonywanie posadzek nośnych (zbrojonych)

Posadzki nośne wg niniejszej specyfikacji zbrojone będą zbrojeniem rozproszonym, wg wytycznych producenta tego zbrojenia. W tym celu przed rozpoczęciem robót Wykonawca dostarczy projekt posadzki, w którym uwzględniona będzie wymagana nośność (na 1m² i na pojedyncze koło, jeśli przewiduje się ruch kołowy, charakter użytkowania (statyczne czy dynamiczne), ścieralność, dylatacje, rodzaj wykończenia itp. Po uzgodnieniu przez Inżyniera, prace prowadzić należy ściśle wg tego projektu.

5.4. Wykonywanie posadzek izolowanych termicznie (jeśli projekt takie przewiduje)

Posadzki izolowane termicznie wykonuje się analogicznie do posadzek opisanych powyżej, z tym, że pomiędzy warstwą ślizgową, a izolacją akustyczną umieszcza się warstwę termoizolacji.

5.5. Wykonywanie posadzek z izolacją wodną lub gazową (jeśli projekt takie przewiduje)

Posadzki z izolacją wodną lub gazową wykonuje się analogicznie do posadzek opisanych powyżej, z tym, że zamiast warstwy ślizgowej z folii rozwijanej z rolki, wylewa się tzw. folię w płynie.

6. KONTROLA I BADANIA

Ogólne zasady kontroli podano w ST-00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują one odpowiednio.

Celem kontroli jest wykluczenie ewentualnych wyrobów budowlanych niezgodnych z dokumentacją projektową i niespełniających wymogów niniejszej specyfikacji oraz prowadzenia robót nieprzewidzianych w projekcie oraz w sposób niezgodny z określonymi wymaganiami.

Uznaje się, że kontrola dała wynik pozytywny gdy wszystkie właściwości wyrobów budowlanych oraz sposób wykonania prac jest zgodny z wymaganiami narzuconymi w dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznej, aprobacie i odpowiednich normach, ewentualnie gdy odchyłki mieszczą się dopuszczalnych niniejszą specyfikacją wartościami.

W ramach niniejszej specyfikacji przewiduje się w szczególności kontrole:

- Kontrole wyrobów budowlanych planowanych do wbudowania.

Kontrole przeprowadza się pod kątem oceny zgodności wyrobów z dokumentacją projektową i specyfikacją techniczną oraz pod kątem posiadania dla nich kompletu dokumentów potwierdzających możliwość ich wykorzystania,

- Badania przed przystąpieniem do robót.

Przed przystąpieniem do robót ocenić należy czy warunki w jakich prowadzone byłyby prace odpowiadają wymaganiom specyfikacji oraz czy prace, które miały być wykonane wcześniej zostały już zakończone.

W tej fazie zakres czynności kontrolnych powinien obejmować:

- sprawdzenie temperatury w pomieszczeniu,
- sprawdzenie rozmieszczenia dylatacji konstrukcyjnych,
- sprawdzenie równości stropu

- Badania w czasie wykonywania robót.

W czasie wykonywania robót należy prowadzić kontrole zgodności wykonywanych prac z założeniami określonymi w dokumentacji projektowej i specyfikacji technicznej.

W szczególności kontrolować należy:

- oddylatowanie posadzki pływającej od konstrukcji budynku,
- opracowanie projektu zbrojenia rozproszonego (w odniesieniu do posadzek nośnych),
- grubość warstw posadzkowych,
- równość powierzchni – kontrolę dokonuje się za pomocą łąty kontrolnej długości 2 m przykładanej w różnych kierunkach i w wielu miejscach; prześwit pomiędzy łątą, a badaną powierzchnią należy mierzyć z dokładności do 1 mm,
- prawidłowość wykonania spadków (w miejscach gdzie były przewidywane),

- Badania po wykonaniu robót.

Po wykonaniu robót i sprawdzeniu ich zgodności z dokumentacją projektową należy dokonać prób i pomiarów. Próby powinny potwierdzić poprawne działanie. Pomiary muszą potwierdzić osiągnięcie zakładanych rezultatów i zgodność z przepisami.

W szczególności sprawdzić należy:

- jakości (wygląd) całych powierzchni posadzek,
- prawidłowości wykonania dylatacji,

- Błędy, wady i uszkodzenia

Należy przestrzegać ogólnych procedur postępowania z wyrobami nie odpowiadającymi wymaganiom, podanych w specyfikacji ST.00 – „Wymagania ogólne.

Wszelkie ujawnione w trakcie kontroli wadliwie wykonane elementy Wykonawca wymieni na swój koszt na nowe, a stwierdzone uszkodzenia i inne niezgodności od razu naprawi, nawet jeśli wiązać by się to miało z rozpoczęciem pracy od nowa.

7. PRZEDMIAR i OBMAR

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

8. ODBIÓR ROBÓT

Odbiór odbędzie się zgodnie z procedurą określoną w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Celem odbioru jest protokolarne dokonanie finalnej oceny rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich ilości, jakości i wartości.

W przypadku stwierdzenia podczas odbioru że:

- posadzka nie przenosi dylatacji konstrukcyjnych,
- posadzka pływająca nie została oddylatowana od konstrukcji budynku,
- nie wykonano dylatacji przeciwskurczowych, ani nie zastosowano maty przeciwskurczowej,
- nie wykonano izolacji akustycznej,
- nie zbrojono posadzki (dotyczy posadzek nośnych)

roboty nie mogą zostać odebrane, nawet w przypadku obniżenia ich wartości przez Wykonawcę

9. ROZLICZENIA ROBÓT TYMCZASOWYCH I PRAC TOWARZYSZĄCYCH

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

9.1 Cena jednego m² wykonanego tynku obejmuje:

- przygotowanie stanowiska roboczego,
- przygotowanie zaprawy,
- dostarczenie materiałów i sprzętu,
- obsługę sprzętu nieposiadającego etatowej obsługi,
- ustawienie i rozbiórkę rusztowań przenośnych umożliwiających wykonanie robót na wysokości do 4,0m,
- przygotowanie podłoża,
- umocowanie i zdjęcie listew tynkarskich,
- osiatkowanie bruzd,
- obsadzenie krtek wentylacyjnych i innych drobnych elementów,
- wykonanie tynków,
- reperację tynków po dziurach i hakach,
- oczyszczenie miejsca pracy z resztek materiałów,
- likwidację stanowiska roboczego.

10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

Dokumentami odniesienia, tj. dokumentami będącymi podstawą do wykonania robót budowlanych będą:

10.1. Dokumentacja projektowa:

- dokumentacja projektowa wykonana przez Projektanta,
- dokumentacja projektowa dostarczona przez Wykonawcę, a dotycząca:
 - zbrojenia posadzek nośnych,
- dokumentacja powykonawcza wykonana przez Wykonawcę

10.2. Normy:

- PN-EN 13813:2003 Podkłady podłogowe oraz materiały do ich wykonywania,
- PN-EN 14651+A1:2007 Metoda badania betonu zbrojonego włóknem stalowym -- Pomiary wytrzymałości na rozciąganie przy zginaniu (granica proporcjonalności LOP)
- PN-EN 14721+A1:2007 Metoda badania betonu zbrojonego włóknem stalowym -- Pomiary zawartości zbrojenia w świeżym i stwardniałym betonie
- PN-EN 1170-8:2009 Metoda badania betonu zbrojonego włóknem szklanym -- Część 8: Cykliczne badanie typu na starzenie w warunkach atmosferycznych

10.3. Inne dokumenty i ustalenia techniczne:

- Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót budowlano-montażowych, Wydawnictwo Arkady, tom I, część I~IV,
- Instrukcje stosowania materiałów i montażu urządzeń wydane przez ich producentów,

ST.8 - MALOWANIE
CPV45442100-8 Roboty malarskie

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1. Nazwa zamówienia

Nazwa zamówienia została określona w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.2. Przedmiot

Przedmiotem niniejszej ST jest opis wszelkich warunków wykonania i odbioru powierzchni malowanych wykonywanych w ramach realizacji inwestycji opisanej w pkt.1.1.

1.3. Zakres Robót objętych niniejszą specyfikacją

Niniejsza ST obejmuje wszystkie czynności związane z:

- malowaniem powierzchni ścian

1.4. Prace towarzyszące i roboty tymczasowe

Prace te zostały opisane w ST.00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują odpowiednio.

1.5. Informacja o terenie budowy

Informacja o terenie budowy znajduje się w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.6. Określenia użyte w niniejszej Specyfikacji Technicznej:

Określenia podstawowe wyjaśnione są w ST.00 „Wymagania Ogólne”. Ponadto, ilekroć w ramach niniejszej specyfikacji pojawią się poniższe sformułowania, należy przez nie rozumieć:

- określenie „Wykonawca” oznacza firmę lub inną jednostkę wykonującą prace objęte niniejszą specyfikacją. Może to być bezpośrednio Generalny Wykonawca prac budowlanych, jak też wyznaczony przez niego Podwykonawca,
- określenie „wykonać, zamontować itp.” oznaczają wykonanie danego elementu łącznie z wszelkimi niezbędnymi ku temu czynnościami pomocniczymi oraz dostarczeniem niezbędnych materiałów i sprzętu,
- określenie „zgodnie” oznacza spełnienie stawianych wymagań i zaleceń w pełni, ewentualnie z marginesem błędu, który niniejsza specyfikacja określa jako dopuszczalny,
- określenie „procedura” oznacza informację " kto ?, co ?, jak ?, kiedy? i gdzie ?" wykonuje i kontroluje, w celu zapewnienia wymaganej jakości robót. Zapisy odpowiednich norm, aprobat lub instrukcje producenta, będą traktowane jako właściwa procedura.
- określenie „systemowy” oznacza procedurę, która została przewidziana przez konkretnego producenta specjalnie w określonym celu. Jako rozwiązania systemowe będą traktowane wyłącznie rozwiązania, przy realizacji których nastąpiła pełna zgodność z tą procedurą,

W projekcie lub niniejszej specyfikacji pojawiać się mogą także takie określenia fachowe jak:

- podłoże – powierzchnia np. tynku, betonu, stali, drewna, surowa, zagruntowana lub wygładzona (np. szpachlówką), na której będą prowadzone roboty malarskie,

- powłoka – warstwa farby, lakieru lub emalii, równomiernie nałożona na podłoże, decydująca o wyglądzie i kolorze malowanego elementu,
- farba – płynna lub półpłynna zawiesina, względnie mieszanina silnie rozdrobnionych ciał stałych np. pigmentu (barwnika) i różnych wypełniaczy w roztworze spoiwa,
- lakier – niepigmentowy roztwór koloidalny (np. żywic, olejów czy poliestrów), który po pokryciu nim powierzchni i wyschnięciu, tworzy przezroczystą powłokę,
- emalia – barwiony pigmentami lakier, zastygający w postaci szklistej powłoki,
- pigment – substancja barwna albo barwiąca, która nadaje kolor farbom lub emaliom,
- farba ftalowa - płynna zawiesina „tłustych” żywic alkidowych w roztworze spoiwa (najczęściej benzyny lakowej, ew. ksylenu)
- farba emulsyjna (farba dyspersyjna) – rodzaj farby - zawiesina (dyspersja) cząstek stałych (pigmentów i wypełniaczy) w spoiwie i rozpuszczalniku (np. wodzie) z dodatkiem środków pomocniczych. Spoiwami farb dyspersyjnych są najczęściej dyspersje lub emulsje polimerów akrylowych i winylowych lub kopolimerów styrenowych, maleinowych i innych,
- farba akrylowa – szczególny rodzaj farby emulsyjnej (dyspersyjnej), w którym wypełniaczem jest emulsja polimerów akrylowych,
- farba lateksowa - emulsyjna farba akrylowa, w której wysoka zawartość żywic sprawia, że powierzchnia pomalowana taką farbą jest elastyczna i daje się łatwo zmywać z użyciem wody. Wbrew panującej opinii farba ta nie zawiera lateksu.
- farba ceramiczna - emulsyjna farba akrylowa, w której zawartość piasku lub pyłu ceramicznego sprawia, że powierzchnia pomalowana taką farbą jest odporna na zarysowania i daje się zmywać, a nawet szorować
- farba fotokatalityczna – aktywna farba, której działanie opiera się na zjawisku fotokatalizacji- neutralizacji zabrudzeń i zapachów zarówno przy świetle dziennym jak i sztucznym. W efekcie tego zjawiska cząsteczki zanieczyszczeń organicznych osiadające na powierzchni powłoki malarskiej ulegają rozkładowi na dwutlenek węgla i wodę (w postaci pary wodnej). Aktywnemu oddziaływaniu takiej powłoki ulegają nawet takie substancje jak formaldehydy, butanol, toluen i hexanal, a także komórki mikroorganizmów
- malowanie proszkowe – malowanie polegające na nakładaniu na powierzchnie przewodzące (np. metal) naelektryzowanych cząstek substancji na bazie polimerów, które następnie są wytapiane w temp. 140~200°C, tworząc jednolitą powierzchnię, odporną na korozję, chemikalia, temperatury i uszkodzenia mechaniczne
- farba przeciwpożarowa (pożarowa) - farba pęczniejąca, tj. farba zamieniająca się przy temperaturze powyżej 200°C, pod wpływem zachodzących w niej reakcji chemicznych, w pianę, stanowiącą zabezpieczenie przeciwpożarowe (izolację przed wysokimi temperaturami) elementów nią pomalowanych, głównie elementów stalowych,
- LZO – (ang. - VOC - volatile organic compounds) – „lotne związki organiczne” – związki obecne w produktach do malowania jako rozpuszczalniki, rozcieńczalniki, detergenty itp. Dyrektywa Unii Europejskiej nakazuje zmniejszenie ilości LZO do poziomu poniżej 30g/litr

- airless - bezpowietrzna metoda hydraulicznego podawania farby w procesie natryskiwania,

2. WYROBY BUDOWLANE

Wszystkie wyroby budowlane użyte przez Wykonawcę do wykonania robót objętych niniejszą specyfikacją muszą być zgodne z dokumentacją projektową i spełniać wymagania ogólne dotyczące wyrobów budowlanych, określone w specyfikacji ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Wyroбами budowlanymi, jakie przewidziano do użycia w ramach robót są:

2.1. Środki gruntujące:

Przewiduje się wykorzystanie środków gruntujących gotowych do użycia, zgodnych z systemem zasadniczej powłoki malarskiej, o poniższych właściwościach:

- nie zawierających rozpuszczalników i plastyfikatorów, bezemisyjnych,
- wzmacniających powierzchniowo,
- o dobrych właściwościach penetrujących,
- poprawiających przyczepność,
- regulujących chłonność podłoża,

Środki gruntujące nie powinny być rozcieńczane, poza sytuacjami, jakie przewiduje ich producent. W takich sytuacjach należy stosować się do zaleceń producenta w tym zakresie.

2.2. Farby

Kolor farb musi odpowiadać kolorowi określonemu w dokumentacji projektowej.

2.2.1. Farby emulsyjne (dyspersyjne)

Farby dyspersyjne powinny odpowiadać wymaganiom normy PN-C-81914:2002 – „Farby dyspersyjne stosowane wewnątrz”, a zawartość LZO nie może w nich przekraczać 30g na 1 liter.

Zgodnie z niniejszą specyfikacją jako podstawowa do stosowania nawierzchniowego będzie aktywna farba fotokatalityczna, odporna na zmywanie i działanie środków dezynfekujących (stopień zmywalności i szorowalności tej farby powinien być zgodny z PN-EN 13300 oraz PN-EN ISO 11998:2007) składająca się głównie z dyspersji polimerowej, bieli tytanowej (TiO₂), wypełniaczy silikatowych, węgla wapnia, talku, wody oraz dodatków i środków konserwujących, a niezawierająca w swym składzie rozpuszczalników, środków zmiękczających i substancji mogących powodować efekt fogging’u, spełniająca co najmniej poniższe wymagania:

Parametry / Kryterium	Wytyczne / Norma	Wartość / Jednostka
Gęstość	EN ISO 2811-2	1,4 g/cm ³
Zawartość części stałych	VIQP 033/VILS 001	55 %
Odczyn pH	VIQP 011	6,5
Odporność na szorowanie na mokro	PN-EN 13 300	klasa 2
Zdolność krycia	PN-EN 13 300	klasa 1 przy 7 l/m ²

Połysk	PN-EN 13 300	głęboki mat
Współczynnik odbicia rozproszonego	DIN 5033-9	85 Y
Ekwiwalentna grubość warstwy powietrza sd	PN-EN ISO 7783-2	0,07 ÷ 0,1 m
Współczynnik dyfuzji pary wodnej μ	PN-EN ISO 7783-2	500 ÷ 800
Gęstość strumienia dyfuzji pary wodnej V	PN-EN ISO 7783-2	210 ÷ 290 g/(m ² ·d)

Ponadto w miejscach szczególnie intensywnie użytkowanych jak klatki schodowe, korytarze itp. stosować należy farby ceramiczne.

2.2.2. Farby olejne i ftalowe

Farby olejne, ftalowe, ftalowe modyfikowane i ftalowe kopolimeryzowane styrenowe powinny odpowiadać wymaganiom normy PN-C-81901:2002. Farby olejne i ftalowe ogólnego stosowania powinny mieć czas schnięcia do 12 godzin i wydajność z 1 litra wynoszącą 6~8m² (farby do gruntowania) i 6~10m² (farby nawierzchniowe).

Emalie olejno-żywiczne, ftalowe, ftalowe modyfikowane i ftalowe kopolimeryzowane styrenowe powinny odpowiadać wymaganiom normy PN-C-81607:1998,

Farby na spoiwach:

- żywicznych rozpuszczalnikowych innych niż olejne i ftalowe,
- żywicznych rozcieńczalnych wodą,
- mineralnych bez lub z dodatkami modyfikującymi w postaci ciekłej lub suchych mieszanek do zarobienia wodą,
- mineralno-organicznych jedno- lub kilkuskładnikowe do rozcieńczania wodą,

powinny odpowiadać wymaganiom stosownych aprobat technicznych,

Lakiery wodorozcieńczalne powinny odpowiadać wymaganiom normy PN-C-81802:2002.

Lakiery olejno-żywiczne, ftalowe modyfikowane i ftalowe kopolimeryzowane styrenowe powinny odpowiadać wymaganiom normy PN-C-81800:1998,

Lakiery na spoiwach żywicznych rozpuszczalnikowych, innych niż olejne i ftalowe, powinny odpowiadać wymaganiom stosownych aprobat technicznych.

2.3. Materiały pomocnicze

Materiały pomocnicze do wykonywania robót malarskich to:

- środki do odtłuszczania, mycia i usuwania zanieczyszczeń podłoża,
- rozcieńczalniki, w tym: woda, terpentyna, benzyna do lakierów i emalii, spirytus denaturowany, inne rozcieńczalniki przygotowane fabrycznie,
- kity i masy szpachlowe do naprawy podłoża,
- środki do likwidacji zacieków, wykwitów i grzybów,

Wszystkie ww. materiały muszą mieć własności techniczne określone przez producenta lub

odpowiadające wymaganiom odpowiednich aprobat technicznych bądź norm.

3. SPRZĘT I MASZYNY

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu i maszyn podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Wykonawca chcący przystąpić do robót przewidzianych niniejszą specyfikacją musi wykazać się co najmniej dysponowaniem poniższym sprzętem i maszynami:

- nieinwazyjnym higrometrem do badania wilgotności podłoża,
 - membranowym agregatem malarskim do malowania airless, z węzłem o dł. min. 25m i przedłużką do malowania sufitów,
 - wolnoobrotowym mieszadłem elektrycznym do farb,
 - samojezdnymi pomostami podnoszonymi, rusztowaniami stałymi, drabinami itp.
 - zapasem folii ochronnej i specjalnej taśmy samoprzylepnej
- oraz kompletem pędzli, wałków, szpachelek, szczotek, itp.

4. ŚRODKI TRANSPORTU

Ogólne wymagania dotyczące środków transportu podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Materiały do prac malarskich należy przewozić w oryginalnych opakowaniach producenta. Transport takich materiałów nie wymaga specjalnych środków transportu. Należy jednak pamiętać aby przewożone materiały zabezpieczone były w sposób wykluczający uszkodzenie opakowania. W przypadku dużych ilości materiałów, zalecane jest przewożenie ich na paletach i użycie do załadunku oraz rozładunku urządzeń mechanicznych.

Do transportu farb i innych materiałów w postaci suchych mieszanek, w opakowaniach papierowych zaleca się używać samochodów zamkniętych. Do przewozu farb w innych opakowaniach można wykorzystywać samochody pokryte plandekami lub zamknięte.

Materiały do robót malarskich należy składować na budowie w pomieszczeniach zamkniętych, zabezpieczonych przed opadami i minusowymi temperaturami. Wyroby lakierowe należy pakować, składować i transportować zgodnie z wymaganiami normy PN-C-81400:1989 "Wyroby lakierowe. Pakowanie, przechowywanie i transport".

5. WYKONYWANIE ROBÓT

Ogólne wymagania dotyczące wykonywania robót podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio. Ponadto:

- w trakcie wykonywania robót malarskich nie może występować ani zbyt wysoka, ani zbyt niska temperatura, tzn. powyżej +25°C, z dodatkowym zastrzeżeniem, by temperatura podłoża nie przewyższyła 20°C (np. w miejscach bardzo nasłonecznionych) i poniżej +5°C, z dodatkowym zastrzeżeniem, że w ciągu doby nie nastąpi spadek temperatury poniżej 0°C (zbyt niska temperatura podłoża może spowodować spękanie powłoki). Do nakładania powłoki malarskiej najkorzystniejsze są temperatury 12÷18 °C,
- w trakcie wykonywania robót malarskich nie może występować zbyt wysoka wilgotność względna powietrza, tzn. wilgotność powyżej 80%,
- roboty malarskie na zewnątrz mogą być wykonywane przy pogodzie bezwietrznej i bez

opadów atmosferycznych. W przypadku wystąpienia opadów w trakcie prowadzenia robót malarskich powierzchnie świeżo pomalowane (nie wyschnięte) należy osłonić.

- podczas malowania wewnątrz pomieszczeń nie powinno być przeciągów. W tym celu najlepiej aby okna były zamknięte. Wentylowanie malowanych powierzchni ciepłym powietrzem od urządzeń grzewczych lub od przewodów wentylacyjnych jest niedopuszczalne,
- roboty malarskie na podłożach mineralnych (tynk, beton, mur itp.) można rozpocząć, jeżeli wilgotność tych podłoży jest nie większa niż podano w tablicy poniżej:

L.p.	rodzaj farby	max. wilgotność podłoża w % masy
1	farby dyspersyjne, na spoiwach żywicznych rozcieńczalnych wodą	4
2	farby na spoiwach żywicznych rozpuszczalnikowych	3
3	farby na spoiwach mineralnych bez lub z dodatkiem modyfikującym w postaci suchych mieszanek rozcieńczonych wodą lub w postaci cieklej	6
4	farby na spoiwach mineralno-organicznych	4

- roboty malarskie na podłożach drewnianych można rozpocząć, jeżeli wilgotność tych podłoży jest nie większa niż 12%
- roboty malarskie farbami, emaliami lub lakierami rozpuszczalnikowymi należy prowadzić z daleka od otwartych źródeł ognia, narzędzi oraz silników powodujących iskrzenie i mogących być źródłem pożaru.
- przed rozpoczęciem malowania lub lakierowania należy zapewnić w pobliżu środki ochrony skóry i dróg oddechowych.

5.1. Warunki przystąpienia do robót

Do wykonywania robót malarskich można przystąpić po całkowitym zakończeniu poprzedzających robót budowlanych. Dotyczy to większości prac budowlanych, ale w szczególności wykonywania tynków i wszelkich instalacji podtynkowych (z wyjątkiem założenia przyborów sanitarnych i armatury oraz montażu osprzętu elektrycznego i opraw oświetleniowych), osadzania drzwi i okien (za wyjątkiem tzw. futryn obejmujących), itp.

Powierzchnia podłoża pod malowanie musi być prawidłowo przygotowana, skontrolowana i odebrana. Przed rozpoczęciem zasadniczych robót malarskich należy zabezpieczyć elementy, które nie mają być malowane, przez osłonięcie ich folią ochronną. Wszelkie styki różnych powierzchni i elementów, muszą zostać oklejone specjalną taśmą ochronną. Osłonki kontaktów i łączników światła muszą zostać zdemonstrowane (samo ich osłonięcie jest niewystarczające). Wyroby do malowania muszą zostać skontrolowane i dopuszczone do robót jeszcze przed ich rozpoczęciem.

5.2. Przygotowanie podłoża i gruntowanie

Podłoże powinno być przygotowane zgodnie z odrębnymi procedurami. Gdyby tak jednak nie było to całą powierzchnię pod malowanie należy oczyścić z luźno pokrywającego brudu i kurzu, usunąć zabrudzenia i inne elementy trwale związane z podłożem (np. tłuszcz, pleśń, grzyb itp.) oraz zlikwidować ewentualne zarysowania i inne nierówności przy użyciu mas i fug akrylowych. Na mocno zarysowanych podłożach konieczne będzie wykonanie całopowierzchniowego tapetowania przy użyciu flizu malarskiego.

Przed malowaniem betonów i tynków, płyt gipsowo-kartonowych i drewna, a także innych specyficznych elementów, powierzchnię należy zagruntować specjalnymi środkami gruntującymi, zalecanymi przez producenta farby, o ile świadectwo dopuszczenia tego rodzaju farby nie podaje inaczej. Środek gruntujący nie powinien wybłyszczać podłoża. Stopień rozcieńczenia środka gruntującego musi być każdorazowo dobierany do stanu podłoża. W celu uzyskania optymalnego stopnia rozcieńczenia należy wykonać gruntowania próbne.

W szczególności należy:

- nowe tynki i gładzie gipsowe - powierzchnie gipsowe powinny być równo oszlifowane, odkurzone i bezwzględnie zagruntowane,
- płyty gipsowo-kartonowe - wkręty mocujące oraz styki samych płyt powinny być zaszpachowane, a miejsca tych szpachlowań, przeszlifowane. Powierzchnię płyt kartonowo-gipsowych oraz przeszlifowane miejsca szpachlowań muszą zostać zagruntowane. W przypadku wystąpienia przebarwień z ligniny należy zastosować dodatkowo powłokę izolującą.
- nowe tynki cementowo-wapienne – tynki takie po wyrównaniu i oczyszczeniu wymagają gruntowania,
- powierzchnie betonowe - przed malowaniem, parą wodną pod ciśnieniem, należy usunąć resztki oleju szalunkowego, smaru lub wosku, a następnie całą powierzchnię należy zagruntować,
- elementy drewniane i z materiałów drewnopochodnych – elementy takie po oczyszczeniu i odkurzeniu należy zagruntować,
- elementy stalowe – elementy takie wymagają przygotowania powierzchni zgodnie z PN-EN ISO 8504-1:2002, PN-EN ISO 8504-2:2002 i PN-EN ISO 12944-4:2001, z uwzględnieniem PN-EN ISO 8501-1:2008, PN-EN ISO 8501-3:2008 i PN-EN ISO 8501-4:2008

W przypadku powierzchni, które były już kiedyś malowane:

- powłoki dobrze związane z podłożem, tzw. nośne – na matowe, trudno chłone podłoża można nanosić materiał bez wcześniejszego przygotowania. Błyszczące powierzchnie oraz powłoki lakierowe należy wcześniej zmatowić. Stare, mocno chłonne powłoki dyspersyjne należy przed malowaniem zagruntować,
- powłoki odspajające się od podłoża, tzw. nienośne - powłoki takie należy całkowicie usunąć. Dalsze postępowanie w zależności od stanu rodzaju podłoża.
- powłoki wapienne i mineralne – stare powłoki usunąć mechanicznie. Dalsze postępowanie w zależności od stanu rodzaju podłoża.

- powierzchnie wytapetowane – tapetę należy usunąć, a warstwę kleju gruntownie zmyć. Dalsze postępowanie w zależności od stanu rodzaju podłoża.
- powierzchnie z nalotami pleśni - warstwę widocznej pleśni należy usunąć mechanicznie (zeszczotkować lub zdrapać), a następnie całą powierzchnię należy zaimpregnować środkiem usuwającym pleśń. Dalsze postępowanie w zależności od stanu rodzaju podłoża.
- powierzchnie zakurzone, wytłuszczone, z plamami nikotyny itp. - powierzchnię zmyć wodą z dodatkiem ogólnodostępnych beztłuszczowych detergentów. Pozostawić do całkowitego wyschnięcia, następnie przeszczotkować. Nanieść powłokę izolującą. Dalsze postępowanie w zależności od stanu rodzaju podłoża.

5.3. Malowanie dekoracyjne

Przygotowane podłoże należy pomalować kilkakrotnie, tworząc jednolitą kolorystycznie powierzchnię, trwale związaną z podłożem, bez pozostawionych pęcherzy powietrza, widocznych zacieków, smug, śladów wałka czy pędzla, a także bez miejsc niedomalowanych czy prześwitów podłoża. Grubość powłoki zgodnie z EN 1062-1 powinna wynieść od 110 do 130 μm . Farba, emulsja i lakier nie może mieć widocznych grudek pigmentów i wypełniaczy oraz powinna być nałożona równomiernie, zgodnie z zaleceniami jej producenta. Dopuszcza się chropowatość powłoki odpowiadającą rodzajowi faktury pokrywanego podłoża. W przypadku doprowadzenia do uszkodzenia (zarysowanie, zabrudzenie itp.) powłokę malarską należy odtworzyć, ale niedopuszczalne jest wykonywanie napraw jedynie w rejonie uszkodzenia. W takim przypadku należy wykonać nową powłokę malarską na całej płaszczyźnie, w obrębie której doszło do uszkodzenia. Tylko w ten sposób uniknie się widocznych śladów łączeń, czy zmiany odcienia, które są efektami niepożądanymi.

Krotność malowania zależy od wielu czynników, np. rodzaju i koloru podłoża, prawidłowego zagruntowania, rodzaju i koloru farby, wykorzystywanego sprzętu i doświadczenia pracowników. Zakłada się, że Wykonawca jest tego świadomy i uwzględnił w ofercie taką krotność malowania, która zapewni osiągnięcie pożądanego efektu.

- pomieszczenia suche - ściany malowane akrylową farbą emulsyjną.

6. KONTROLA I BADANIA

Ogólne zasady kontroli podano w ST-00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują one odpowiednio.

Celem kontroli jest wykluczenie ewentualnych wyrobów budowlanych niezgodnych z dokumentacją projektową i niespełniających wymogów niniejszej specyfikacji oraz prowadzenia robót nieprzewidzianych w projekcie oraz w sposób niezgodny z określonymi wymaganiami.

Uznaje się, że kontrola dała wynik pozytywny gdy wszystkie właściwości wyrobów budowlanych oraz sposób wykonania prac jest zgodny z wymaganiami narzuconymi w dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznej, aprobacie i odpowiednich normach, ewentualnie gdy odchyłki mieszczą się dopuszczalnych niniejszą specyfikacją wartościami.

W ramach niniejszej specyfikacji przewiduje się w szczególności kontrole:

6.1. Kontrole wyrobów budowlanych planowanych do wbudowania.

Kontrole przeprowadza się pod kątem oceny zgodności wyrobów z dokumentacją projektową i specyfikacją techniczną oraz pod kątem posiadania dla nich kompletu dokumentów potwierdzających możliwość ich wykorzystania,

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót.

Przed przystąpieniem do robót ocenić należy czy warunki w jakich prowadzone byłyby prace odpowiadają wymaganiom specyfikacji oraz czy prace, które miały być wykonane wcześniej zostały już zakończone. Przed przystąpieniem do robót malarskich należy przeprowadzić badanie podłoża. Badanie takie, w zależności od jego rodzaju podłoża, należy wykonywać w następujących terminach:

- dla podłoża betonowego - nie wcześniej niż po 4 tygodniach od daty jego wykonania,
- dla pozostałych podłoży - po otrzymaniu protokołu z ich odbioru.

Badanie podłoża powinno być przeprowadzane po zamocowaniu i wbudowaniu wszystkich elementów przeznaczonych do malowania. Kontrola powinna obejmować w przypadku:

- murów ceglanych i kamiennych - zgodność wykonania z projektem budowlanym, dokładność wykonania zgodnie z normą PN-B-10020:1968, wypełnienie spoin, wykonanie napraw i uzupełnień, czystość powierzchni, wilgotność muru,
- podłoży betonowych - zgodność wykonania z projektem budowlanym, czystość powierzchni, wykonanie napraw i uzupełnień, wilgotność podłoża, zabezpieczenie elementów metalowych
- tynków zwykłych i pocienionych - zgodność z projektem, równość i wygląd powierzchni z uwzględnieniem wymagań normy PN-B-10100:1970, czystość powierzchni, wykonanie napraw i uzupełnień, zabezpieczenie elementów metalowych, wilgotność tynku,
- podłoży z drewna - wilgotność, stan podłoża, wygląd i czystość powierzchni, wykonane naprawy i uzupełnienia,
- płyt gipsowo-kartonowych i włóknisto-mineralnych - wilgotność, wygląd i czystość powierzchni, wykonanie napraw i uzupełnień, wykończenie styków oraz zabezpieczenie wkrętów,
- elementów metalowych - czystość powierzchni.

Wygląd powierzchni podłoży należy oceniać wizualnie, z odległości około 1m, w rozproszonym świetle dziennym lub sztucznym. Zapylenie powierzchni (z wyjątkiem powierzchni metalowych) należy oceniać przez przetrarcie powierzchni suchą, czystą ręką. W przypadku powierzchni metalowych do przetrarcia należy używać czystej szmatki. Wilgotność podłoży należy oceniać przy użyciu higrometrów. W przypadku wątpliwości należy pobrać próbkę podłoża i określić wilgotność metodą suszarkowo - wagową. Wyniki badań powinny być porównane z wymaganiami podanymi w niniejszej specyfikacji i odnotowane w formie protokołu kontroli.

6.3. Badania w czasie wykonywania robót.

W okresie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić kontrole zgodności wykonywanych robót z założeniami określonymi w dokumentacji projektowej i specyfikacji technicznej.

W szczególności kontrolować należy:

- zabezpieczenie elementów, które nie mają być malowane,

- gruntowanie podłoża,
- prawidłowość nakładania powłok malarskich,

6.4. Badania po wykonaniu robót.

Po wykonaniu robót i sprawdzeniu ich zgodności z dokumentacją projektową należy dokonać prób i pomiarów. Próby powinny potwierdzić poprawne działanie. Pomiary muszą potwierdzić osiągnięcie zakładanych rezultatów i zgodność z przepisami.

W szczególności sprawdzić należy:

- sprawdzenie wyglądu zewnętrznego,
- sprawdzenie zgodności barwy i połysku,
- sprawdzenie grubości powłoki malarskiej,
- sprawdzenie odporności na wycieranie,
- sprawdzenie przyczepności powłoki,
- sprawdzenie odporności na zmywanie.

Metody przeprowadzania badań powłok malarskich w czasie odbioru robót:

- sprawdzenie wyglądu zewnętrznego - wizualnie, okiem nieuzbrojonym, w świetle rozproszonym z odległości około pół metra; badanie polega na sprawdzeniu równomiernego rozłożenia farby, braku prześwitów i dostrzegalnych skupisk lub grudek nieroztartego pigmentu lub wypełniaczy, braku plam, smug, zacieków, zarysowań, pęcherzy, odstających płatów powłoki, widocznych śladów pędzla lub wałka itp., w stopniu uprawniającym do zakwalifikowania malowanej powierzchni do powłok o dobrej jakości wykonania.
- sprawdzenie zgodności barwy i połysku - przez porównanie w świetle rozproszonym jednolitego natężenia barwy i połysku wyschniętej powłoki z wzorcem producenta,
- sprawdzenie grubości powłoki (przy braku określenia w dokumentacji projektowej, wymagana grubość powłoki winna być zgodna z zaleceniami producenta) - grubość tę określa się metodami nieniszczącymi, jako średnią arytmetyczną z kilku pomiarów, w miejscach wskazanych przez Inżyniera (dla malowanych elementów stalowych sprawdzenie grubości powłoki malarskiej powinno odbyć się zgodnie z PN-EN ISO 12944-7:2001),
- sprawdzenie odporności powłoki na wycieranie - przez lekkie, kilkukrotne pocieranie jej powierzchni wełnianą lub bawełnianą szmatką w kolorze kontrastowym do powłoki. Powłokę należy uznać za odporną na wycieranie, jeżeli na szmatce nie pozostały ślady farby,
- sprawdzenie odporności na zmywanie - przez pięciokrotne silne potarcie powłoki mokrą namydloną szczotką z miękkiej szczeciny, a następnie dokładne splukanie jej czystą wodą za pomocą miękkiego pędzla; powłokę należy uznać za odporną na zmywanie, jeżeli piana mydlana na szczotce nie ulegnie zabarwieniu oraz jeżeli po wyschnięciu cała badana powłoka będzie miała jednakową barwę i nie powstaną prześwity podłoża.
- sprawdzenie odporności powłoki na szorowanie polega na zwilżeniu badanej powierzchni wodą i kilkukrotnym potarciu twardą szczotką. Powłokę należy uznać za odporną na szorowanie, jeżeli na jej powierzchni nie pozostały ślady (rysy) po szczotce,

- sprawdzenie odporności powłoki na zarysowanie polega na przeciągnięciu po badanej powierzchni tępym, ale wąskim przedmiotem. Powłokę należy uznać za odporną na zarysowania, jeżeli na jej powierzchni nie powstała rysa,
- sprawdzenie przyczepności powłoki:
 - na podłożach mineralnych i mineralno-włóknistych - przez wykonanie skalpelem siatki nacięć prostopadłych o boku oczka 5 mm, po 10 oczek w każdą stronę a następnie przetarciu pędzlem naciętej powłoki; przyczepność powłoki należy uznać za dobrą, jeżeli żaden z kwadracików nie wypadnie,
 - na podłożach drewnianych i metalowych - metodą opisaną w normie PN-EN ISO 2409:2008,

Wyniki badań powinny być spisywane w formie protokołu i potwierdzane w dzienniku budowy. Badania należy prowadzić nie wcześniej niż po 14 dniach od zakończenia wykonywania powłok malarskich, przy temperaturze powietrza co najmniej +5°C i przy wilgotności względnej powietrza nie przekraczającej 65%.

6.5. Błędy, wady i uszkodzenia

Należy przestrzegać ogólnych procedur postępowania z wyrobami nie odpowiadającymi wymaganiom, podanych w specyfikacji ST.00 – „Wymagania ogólne”.

Wszelkie ujawnione w trakcie kontroli wadliwie wykonane elementy Wykonawca wymieni na swój koszt na nowe, a stwierdzone uszkodzenia i inne niezgodności od razu naprawi, nawet jeśli wiązać by się to miało z rozpoczęciem pracy od nowa.

7. PRZEDMIAR I OBMAR

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Powierzchnie malowane oblicza się w [m²]

8. ODBIÓR ROBÓT

Odbiór odbędzie się zgodnie z procedurą określoną w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Celem odbioru jest protokolarne dokonanie finalnej oceny rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich ilości, jakości i wartości.

W przypadku stwierdzenia podczas odbioru że:

- powłoka malarska odspaja się od podłoża,
- rodzaj powłoki malarskiej jest niezgodny z założeniami,
- kolor powłoki malarskiej jest niezgodny z dokumentacją projektową,
- powłoka antykorozyjna jest nierównomierna,
- farba przeciwpożarowa nie ma odpowiednich właściwości,

roboty nie mogą zostać odebrane, nawet w przypadku obniżenia ich wartości przez Wykonawcę

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

9.1 Ostateczne rozliczenie umowy pomiędzy zamawiającym a wykonawcą następuje po dokonaniu odbioru pogwarancyjnego.

Podstawę rozliczenia oraz płatności wykonanego i odebranego zakresu robót malarskich stanowi wartość tych robót obliczona na podstawie:

- określonych w dokumentach umownych (ofercie) cen jednostkowych i ilości robót zaakceptowanych przez zamawiającego lub
- ustalonej w umowie kwoty ryczałtowej za określony zakres robót.

9.2 Ceny jednostkowe wykonania robót malarskich lub kwoty ryczałtowe obejmujące roboty malarskie uwzględniają:

- przygotowanie stanowiska roboczego, dostarczenie materiałów, narzędzi i sprzętu, obsługę sprzętu nieposiadającego etatowej obsługi,
- ustawienie i przestawienie drabin oraz lekkich rusztowań przestawnych umożliwiających wykonanie robót na wysokości do 5 m, od poziomu podłogi lub terenu,
- zabezpieczenie podłóg i elementów nie przeznaczonych do malowania,
- przygotowanie farb, szpachlówek, gruntów i innych materiałów, przygotowanie podłoży,
- próby kolorów,
- demontaż przed robotami malarskimi i montaż po wykonaniu robót elementów, które wymagają zdemontowania w celu wykonania prac malarskich np. skrzydeł okiennych i drzwiowych,
- wykonanie prac malarskich,
- usunięcie wad i usterek oraz naprawienie uszkodzeń powstałych w czasie wykonywania robót,
- oczyszczenie miejsca pracy z materiałów zabezpieczających oraz oczyszczenie niepotrzebnie zamalowanych elementów nie przeznaczonych do malowania,
- likwidację stanowiska roboczego.

W kwotach ryczałtowych ujęte są również koszty montażu, demontażu i pracy rusztowań niezbędnych do wykonania robót malarskich na wysokości ponad 5 m od poziomu podłogi lub terenu.

Przy rozliczaniu robót malarskich według uzgodnionych cen jednostkowych koszty rusztowań mogą być uwzględnione w tych cenach lub stanowić podstawę oddzielnej płatności. Sposób rozliczenia kosztów montażu, demontażu i pracy rusztowań koniecznych do wykonywania robót na wysokości powyżej 5 m, należy ustalić w postanowieniach pkt. 9 SST.

10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

Dokumentami, do których odnosi się niniejsza specyfikacja oraz dokumentami, które w razie potrzeby, bądź wątpliwości służyć będą jako uzupełnienie niniejszej specyfikacji, będą:

10.1. Dokumentacja projektowa:

- dokumentacja projektowa wykonana przez Projektanta,
- dokumentacja powykonawcza wykonana przez Wykonawcę

10.2. Normy:

- PN-C-81914:2002 Farby dyspersyjne stosowane wewnątrz,
- PN-EN ISO 4618:2007 Farby i lakiery -- Terminy i definicje,
- PN-EN ISO 2409:2008 Farby i lakiery. Badanie metodą siatki nacięć,
- PN-EN 13300:2002 Farby i lakiery. Wodne wyroby lakierowe i systemy powłokowe na wewnętrzne ściany i sufity - Klasyfikacja,
- PN-EN ISO 11998:2007 Farby i lakiery -- Oznaczanie odporności powłok na szorowanie na mokro i ich podatności na czyszczenie

- PN-C-81607:1998 Emalie olejno-żywiczne, ftalowe, ftalowe modyfikowane i ftalowe kopolimeryzowane styrenowane,
- PN-C-81800:1998 Lakiery olejno-żywiczne, ftalowe modyfikowane i ftalowe kopolimeryzowane styrenowane,
- PN-C-81801:1997 Lakiery nitrocelulozowe,
- PN-C-81802:2002 Lakiery wodorozcieńczalne stosowane wewnątrz,
- PN-C-81901:2002 Farby olejne i alkidowe,
- PN-B-10102:1991 Farby do elewacji budynków. Wymagania i badania,
- PN-C-81913:1998 Farby dyspersyjne do malowania elewacji budynków,
- PN-EN ISO 8504-1:2002 - Przygotowanie podłoży stalowych przed nakładaniem farb i podobnych produktów -- Metody przygotowania powierzchni -- Część 1: Zasady ogólne
- PN-EN ISO 8504-2:2002 - Przygotowanie podłoży stalowych przed nakładaniem farb i podobnych produktów - Metody przygotowania powierzchni - Część 2: Obróbka strumieniowo-ścierna
- PN-EN ISO 8501-1:2008 Przygotowanie podłoży stalowych przed nakładaniem farb i podobnych produktów -- Wzrokowa ocena czystości powierzchni -- Część 1: Stopnie skorodowania i stopnie przygotowania niepokrytych podłoży stalowych oraz podłoży stalowych po całkowitym usunięciu wcześniej nałożonych powłok
- PN-EN ISO 8501-3:2008 Przygotowanie podłoży stalowych przed nakładaniem farb i podobnych produktów -- Wzrokowa ocena czystości powierzchni -- Część 3: Stopnie przygotowania spoin, krawędzi i innych obszarów z wadami powierzchni
- PN-EN ISO 8501-4:2008 Przygotowanie podłoży stalowych przed nakładaniem farb i podobnych produktów -- Wzrokowa ocena czystości powierzchni -- Część 4: Stany wyjściowe powierzchni, stopnie przygotowania i stopnie rdzy nalotowej związane z czyszczeniem strumieniem wody pod wysokim ciśnieniem
- PN-EN ISO 12944-4:2001 Farby i lakiery -- Ochrona przed korozją konstrukcji stalowych za pomocą ochronnych systemów malarskich -- Część 4: Rodzaje powierzchni i sposoby przygotowania powierzchni
- PN-EN ISO 12944-7:2001 Farby i lakiery - Ochrona przed korozją konstrukcji stalowych za pomocą ochronnych systemów malarskich - Część 7-Wykonywanie i nadzór prac malarskich

10.3. Inne dokumenty i ustalenia techniczne:

- „Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót budowlano-montażowych”, Wydawnictwo Arkady, tom I,
- normy ISO serii 9000, 9001, 9002, 9003, 9004 tj. normy dotyczące systemów zapewnienia jakości i zarządzania systemami zapewnienia jakości,
- Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych Nr 387/2003, ITB, część B: Roboty wykończeniowe, Zeszyt 4: Powłoki malarskie zewnętrzne i wewnętrzne.
- Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych Nr 399/2004, ITB, część C: Zabezpieczenia i izolacje, Zeszyt 3: Zabezpieczenia przeciwkorozyjne.
- Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych Nr 413/2005, ITB, część C: Zabezpieczenia i izolacje, Zeszyt 2: Zabezpieczenia ogniochronne konstrukcji budowlanych.
- Instrukcja ITB Nr 349/97 – Metody zabezpieczeń istniejących budynków mieszkalnych przed

szkodliwym działaniem grzybów pleśniowych.

- Steel Structures Painting Council (SSPC), Pittsburg, PA, USA. Normy przygotowania powierzchni,
- Norma szwedzka SIS 05 59 00 (1967). Pictorial Surface Preparation Standards for Painting Steel Surfaces;
- Shipbuilding Research Association of Japan Standard for the preparation of steel surface prior to painting (norma "JSRA"),
- International Protective Coatings Hydroblasting Standards
- International Protective Coatings Slurry Blasting Standards
- International Protective Coatings Abrasive Sweep Blasting Standards
- instrukcje stosowania materiałów i montażu urządzeń wydane przez ich producentów

ST.9 - DRZWI

45421131-1 Instalowanie drzwi

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1. Nazwa zamówienia

Nazwa zamówienia została określona w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.2. Przedmiot

Przedmiotem niniejszej specyfikacji jest opis wszelkich warunków wykonania, zainstalowania i odbioru drzwi w ramach realizacji inwestycji opisanej w pkt.1.1.

1.3. Zakres Robót objętych niniejszą specyfikacją

Niniejsza specyfikacja obejmuje wszystkie czynności związane z:

- prefabrykacją drzwi i ościeżnic,
- instalowaniem drzwi i ościeżnic w obiekcie,

1.4. Prace towarzyszące i roboty tymczasowe

Prace te zostały opisane w ST.00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują odpowiednio.

1.5. Informacja o terenie budowy

Informacja o terenie budowy znajduje się w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.6. Określenia użyte w niniejszej Specyfikacji Technicznej:

Określenia podstawowe wyjaśnione są w ST.00 „Wymagania Ogólne”. Ponadto, ilekroć w ramach niniejszej specyfikacji pojawią się poniższe określenia, należy przez nie rozumieć:

- drzwi – należy przez to rozumieć kompletny zestaw wyrobów ze sobą powiązanych, tj. zarówno skrzydło drzwiowe jak i ościeżnice, framugi, a także zawiasy, okucia itp.
- ościeże – otwór w murze,
- ościeżnica (framuga) – ozdobna rama, na której zawieszono są skrzydła drzwi,
- skrzydło drzwi – element ruchomy drzwi,
- węgierek – wykończone zakończenie ościeży, na styku z ościeżnicą
- przyłga – fragment skrzydła drzwiowego, który po zamknięciu drzwi nachodzi na ościeżnicę i zastania jej styk ze skrzydłem,
- drzwi prawe – takie które otwierając się do siebie mają zawiasy z prawej strony,
- drzwi lewe – takie które otwierając się do siebie mają zawiasy z lewej strony,
- drzwi dwuskrzydłowe – drzwi z 2 elementami ruchomymi,
- skrzydło czynne – element, który w drzwiach 2-skrzydłowych otwiera się jako pierwszy,
- skrzydło bierne – element, którego otwarcie w drzwiach 2-skrzydłowych, możliwe jest dopiero po co najmniej uchyleniu czynnego (najczęściej bez klamki),
- drzwi zewnętrzne – takie których co najmniej jedna strona styka się z powietrzem zewnętrznym,
- drzwi typowe – drzwi, które są dostępne w handlu jako wyrób gotowy,

- drzwi indywidualne – drzwi, które muszą zostać wyprodukowane wyłącznie na potrzeby konkretnej realizacji.

2. WYROBY BUDOWLANE

Wszystkie wyroby budowlane użyte przez Wykonawcę do wykonania robót objętych niniejszą specyfikacją muszą być zgodne z dokumentacją projektową i spełniać wymagania ogólne dotyczące wyrobów budowlanych, określone w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

W ramach niniejszej specyfikacji przewidziano następujące wyroby budowlane:

2.1. Stolarka i ślusarka drzwiowa

- Drzwi do pomieszczeń z płyty wiórowej wzmacniane wewnętrznym ramiakiem, skrzydła pełne i płaskie wykończone laminatem HDF charakteryzującym się: wysoką odpornością na ścieranie, uderzenia, zadrapania, dużą twardością powierzchni. Drzwi o izolacyjności akustycznej $R_w=40\text{db}$.
- Drzwi do pomieszczeń sanitarnych-drzwi z płyty wiórowej wzmacniane wewnętrznym ramiakiem, skrzydła pełne i płaskie wykończone laminatem HDL .
- Drzwi do pomieszczeń technicznych stalowe pełne.
- Drzwi aluminiowe przeszklone zewnętrzne i wewnętrzne:
 - ślusarka aluminiowa zewnętrzna i wewnętrzna, bezklasowa wg systemu producenta. Drzwi zewnętrzne o współczynniku przenikania ciepła $U=1,3 \text{ W/m}^2\text{K}$. Naświetla o współczynniku przenikania ciepła $U=0,9 \text{ W/m}^2\text{K}$.
 - otwory drzwiowe w systemie z profili aluminiowych bez izolacji termicznej, których głębokość konstrukcyjna wynosi 45 mm (dla ościeżnicy) i 54 mm (dla skrzydła),
 - szyby montowane w ramie głównej za pomocą listew i uszczelek przyszybowych,
 - w celu poprawy izolacyjności akustycznej stosować bezbarwne listwy wypełniające szczeliny międzyszybowe,
 - kształtowniki aluminiowe lakierowane proszkowo w kolorze jasnym szarym
 - szyby przeierne, bezpieczne, hartowane, z okleiną półprzezroczystą w postaci ciągu punktów o średnicy 10cm (na poziomie 160cm)
 - grubość szkła hartowanego dla skrzydła drzwiowych to 10 mm,
 - skrzydło całoszkłane przymykowe, zaopatrzone w samozamykacz, blokadę skrzydła i odboje,
 - trzy zawiasy dla skrzydła,
 - wyposażone w zamek i wkładkę patentową,
 - pochwyty - reling pionowy ze stali nierdzewnej szczotkowanej,
 - szklenie na poziomie $R'_{A,1} \geq 40 \text{ R}'_w = 27\text{dB}$

3. SPRZĘT I MASZYNY

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu i maszyn podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Sprzęt i maszyny przewidziane w ramach niniejszej specyfikacji:

- wiertarka i wkrętarka,
- poziomica i kątownik,

- młotek,
- ołówek
- kliny i rozpórki montażowe
- inne

4. ŚRODKI TRANSPORTU

Ogólne wymagania dotyczące środków transportu podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Transport powinien odbywać się przy pomocy samochodów z możliwością zabezpieczenia ładunku przed przemieszczaniem się oraz posiadających możliwość zabezpieczenia ładunku przed wpływem warunków atmosferycznych.

Elementy mobilne (rozwieralne lub rozwierano-uchylne) powinny być zabezpieczone przed niekontrolowanymi ruchami oraz ewentualnym powstawaniem zwisów. Narożniki należy zabezpieczyć płytą pilśniową lub grubym kartonem. Cały element należy owinąć folią ochronną.

Magazynowanie powinno odbywać się na płaskich powierzchniach, w miejscach nie narażonych na niekorzystny wpływ czynników atmosferycznych.

5. WYKONYWANIE ROBÓT

Ogólne wymagania dotyczące wykonywania robót podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

5.1. Warunki przystąpienia do robót

Montaż ościeżnicy należy wykonywać po pracach wykończeniowych podłóg i ścian.

Należy przygotować stanowisko pracy, tj. równą powierzchnię poziomą, pozwalającą na wygodne ułożenie elementów drzwi, nie grożącą ich uszkodzeniem.

5.2. Inwentaryzacja

Przed ostatecznym wykonaniem wg dokumentacji projektowej stolarki czy ślusarki, należy bezwzględnie sprawdzić na budowie wymiary ościeży w przegrodach budowlanych. Światło otworu do wypełnienia wyrobem powinno być większe niż zewnętrzne wymiary wyrobu, ale nie większe niż 3cm w kierunku poziomym. Ewentualne niezgodności wymiarów ościeży, zwłaszcza otwory mniejsze niż przewidywane wymiary stolarki należy zgłosić Inżynierowi przed prefabrykacją wyrobów. W takim wypadku Inżynier podejmie stosowną decyzję.

W przypadku stwierdzenia wad i zabrudzeń w wykonaniu ościeży, należy je naprawić i oczyścić.

5.3. Prefabrykacja

5.3.1. Prefabrykacja stolarki

Stolarkę, jako gotowy wyrób (wraz ze szkleniem, okuciami, impregnacją, malowaniem itp.) należy przygotować warsztatowo, przez wyspecjalizowaną wytwórnię, dysponującą wykwalifikowanymi pracownikami i odpowiednim oprzyrządowaniem. Impregnowanie i lakierowanie powinno odbyć jeszcze w wytwórni. Przy wszelkich pracach, a szczególnie stolarskich, impregnacyjnych i lakierniczych należy zachować przepisy BHP.

Montaż stolarki należy przeprowadzać w sposób zgodny z technologią producenta, zapewniając osiągnięcie oczekiwanych parametrów wyrobu, a także trwałość i stateczność poszczególnych

elementów i całości w każdej fazie. Przy montażu należy zwracać szczególną uwagę, aby nie uszkodzić elementów składowych.

Gotowy wyrób należy oznaczyć w sposób czytelny dla prawidłowego montażu. Stolarka i ślusarka specjalna, np. ppoż. powinna być opisana przez producenta. Wyroby otwierane powinny być tak wykonane aby gwarantowały otwarcie określone w dokumentacji projektowej, nawet po zamocowaniu ościeżnic lub otynkowaniu węgarów.

Stolarka przed wysyłką z wytwórni powinna być próbnie zmontowana i odebrana.

5.3.2. Prefabrykacja ślusarki

Ślusarkę, jako gotowy wyrób (wraz ze szkleniem, okuciami, impregnacją, malowaniem itp.) należy przygotować warsztatowo, przez wyspecjalizowaną wytwórnię, dysponującą wykwalifikowanymi pracownikami i odpowiednim oprzyrządowaniem. Na elementy ślusarki stosować kształtowniki ze stopów aluminium PA3 wg PN-EN 755- 1:2001, PN-EN 755-2:2001 i PN-EN 755-9:2004. Połączenia elementów wykonywać jako spawane (druty do spawania PA3), nitowane lub skręcane na śruby. Powierzchnie elementów należy pokryć anodową powłoką tlenkową typu Al/An15u wg PN-80/H-97023 lub pomalować proszkowo. Anodowanie i malowanie powinno odbyć jeszcze w wytwórni, zgodnie z DIN 1748 i DIN 17615. Przy wszelkich pracach, a szczególnie spawalniczych, impregnacyjnych i lakierniczych należy zachować przepisy BHP. Montaż ślusarki należy przeprowadzać w sposób zgodny z technologią producenta, zapewniając osiągnięcie oczekiwanych parametrów wyrobu, a także trwałość i stateczność poszczególnych elementów i całości w każdej fazie. Wręby i rowki konstrukcji, w których może pojawić się woda opadowa lub kondensacyjna muszą być odwodnione na zewnątrz. Widoczne szczeliny odwadniające muszą być zakryte zaślepkami.

Przy montażu należy zwracać szczególną uwagę, aby nie uszkodzić elementów składowych.

Ślusarka przed wysyłką z wytwórni powinna być próbnie zmontowana i odebrana.

Dopuszczalne błędy wykonania elementów powinny odpowiadać wymaganiom normy PN- 80/M-02138.

5.4. Montaż stolarki drzwiowej

Drzwi należy wstawić w przygotowane ościeża, w taki sposób, aby możliwe było ich otwarcie we właściwym kierunku i o taki kąt, jaki podany jest w dokumentacji projektowej. Ościeża powinny być większe od zewnętrznego wymiaru ościeżnicy o ok. 1~1,5cm z każdej strony. Za pomocą poziomicy należy sprawdzić w pionie i poziomie (w trzech płaszczyznach) czy ościeżnica ustawiona jest prawidłowo i ustabilizować ją klinując drewnianymi kołkami z góry, z dołu oraz po bokach. Następnie należy ponownie sprawdzić, przy pomocy poziomicy ustawienie ościeżnicy i w miarę potrzeby ponownie wyregulować. Wszystkie kąty wewnętrzne ościeżnicy muszą mieć po 90 stopni.

Jeśli montaż ościeżnic następuje jeszcze przed wykonaniem wszystkich warstw posadzkowych, to konieczne należy uwzględnić grubość tych warstw w trakcie montażu, tak aby wielkość otworu po zakończeniu wszystkich prac budowlanych była zgodna z dokumentacją projektową.

Ościeżnicę mocuje się do muru kołkami rozporowymi o średnicy min. 8mm. Mocowanie za pomocą gwoździ poprzez ościeżnice do ościeży jest zabronione. Zalecana ilość kołków to 2 na każdy słupek i belkę. Ostateczne rozmieszczenie i liczbę punktów należy dobrać tak, aby

zapewnić wymaganą stabilność i trwałość. Zalecany miejscem na przewiercenie są wręby ościeżnicy, pod uszczelką. Kołki powinny być zagłębione w ścianie co najmniej na 6cm. Głębokość wierconego otworu powinna być większa o 1,0~1,5cm od długości kołka. Śruby kotwiące nie mogą być widoczne na zewnątrz elementu i nie mogą być dostępne do odkręcenia dla osób postronnych. W tym celu łeb śruby należy schować w specjalnym kołnierzu, który po zamocowaniu zostanie zaślepiony. Ościeżnicę w miejscu wejść kołków należy rozwiąć na szerokość i głębokość równą wymiarom tego kołnierza kołka, a następnie wcisnąć tam ten kołnierz i przechodzący przez niego kołek. Wkrętów nie należy dokręcać zbyt mocno, aby nie dopuścić do ewentualnego wygięcia ościeżnicy. Po zamontowaniu należy sprawdzić wy poziomowanie i prawidłowość działania skrzydeł przy otwieraniu i zamykaniu. Skrzydła powinny otwierać się swobodnie, ale pozostawać nieruchome w dowolnym wychyleniu, a okucia powinny działać bez zahamowań i przy zamykaniu dociskać skrzydła do ościeżnicy. Jeśli wszystko jest zamontowane prawidłowo, należy na kołnierze kołków nałożyć specjalne zaślepki.

Szczeliny pomiędzy ościeżnicami, a ościeżami należy szczelnie wypełnić pianką poliuretanową. Wcześniej jednak ościeżnicę dobrze jest zwilżyć wodą, aby pianka lepiej przylegała, a widoczny brzeg ościeżnicy okleić papierową taśmą samoprzylepną, aby zapobiec zabrudzeniu nadmiarem pianki. Nadmiar pianki, po jej stwardnieniu odcina się ostrym nożem, a taśmę ochronną odrywa z ościeżnicy.

Po zawieszeniu skrzydeł drzwiowych można wybić wszystkie kliny, a zagłębienia po nich należy wypełnić gipsem lub szpachlówką.

Kolejną czynnością powinien być montaż futryn. Futryny nie mogą ograniczać kąta otwarcia drzwi, ani uniemożliwiać zdjęcia skrzydeł. Progi wykonywać jedynie, gdy przewiduje to dokumentacja projektowa. W innych przypadkach należy tak montować drzwi aby progi nie występowały.

Drzwi, po ostatecznym osadzeniu należy wyposażyć w klamki i pozostały osprzęt.

Na koniec skrzydła i ościeżnice należy umyć i zamknąć.

5.5. Montaż stalowej ślusarki drzwiowej

Montaż należy prowadzić analogicznie do montażu stolarki drzwiowej, używając specjalnych śrub montażowych.

5.6. Montaż aluminiowej ślusarki drzwiowej

Montaż należy prowadzić analogicznie do montażu ślusarki stalowej.

Należy wykluczyć bezpośredni kontakt powierzchni lakierowanego i anodowanego aluminium z wykonywanymi na mokro cementowymi i wapiennymi zaprawami tynkarskimi. W przypadku konieczności wykonania robót wykończeniowych na mokro wokół wbudowanych konstrukcji aluminiowych należy na czas robót zabezpieczyć konstrukcje folią PCV. Między powierzchnią profili, a tynkiem lub inną zewnętrzną warstwą licową należy pozostawić szczelinę min. 5 mm, którą po zakończeniu robót wypełnia się trwaleplastyczną masą uszczelniającą.

Nie wolno dopuścić również do bezpośredniego kontaktu aluminium z innymi metalami oprócz cynku. W takich wypadkach należy stosować warstwę izolacji, np. taśmę z kauczuku EPDM. Styki elementów stalowych ocynkowanych zabezpieczać przekładkami.

Nie wolno dopuścić również do bezpośredniego kontaktu aluminium z drewnem z orzecha, dębu i innymi, gdy do ich zaimpregnowania użyto środków zawierających sole miedzi, rtęci lub związki fluoru.

6. KONTROLA I BADANIA

Ogólne zasady kontroli podano w ST-00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują one odpowiednio.

Celem kontroli jest wykluczenie ewentualnych wyrobów budowlanych niezgodnych z dokumentacją projektową i wykluczenie prowadzenia robót niezgodnych z dokumentacją projektową i w sposób niezgodny z wymaganiami specyfikacji technicznej

Kontrola powinna być prowadzona zgodnie z postanowieniami PN-88/B-10085 – „Stolarka budowlana. Okna i drzwi. Wymagania i badania.”

Kontroli podlega w szczególności zgodność wykonania Robót z Dokumentacją Projektową:

- przygotowania stolarki i ślusarki,
- prawidłowość zamontowania,
- malowanie,
- wyposażenie w osprzęt i dodatki,
- oczyszczenie,

Dla dokonania oceny jakości wyrobów należy sprawdzić:

- zgodność wymiarów,
- jakość materiałów, z których stolarka została wykonana,
- prawidłowość wykonania z uwzględnieniem szczegółów konstrukcyjnych,
- sprawność działania skrzydeł i elementów ruchomych oraz funkcjonalność okuć.

Dla stwierdzenia zgodności wymiarów należy porównać wyniki z dokumentacją projektową, z uwzględnieniem odchyłek podanych w tablicy poniżej:

WYMIARY TOLEROWANE		DRZWI
wymiar zewnętrzny ościeżnicy		± 5mm
ościeżnica w świetle	do 1m	± 2mm
	powyżej 1m	± 3mm
różnica długości przeciwległych elementów ościeżnicy mierzona w świetle	do 1m	1
	powyżej 1m	2
skrzydło we wrębie	szerokość do 1m	± 1mm
	powyżej 1m	± 2mm
	wysokość powyżej 1m	± 2mm
różnica długości przekątnych skrzydeł we wrębie o wymiarach:	do 1m	-
	1 do 2m	3
	powyżej 2m	4
przekroje elementów	szerokość 50mm	± 1mm

	powyżej 50mm	± 2mm
	grubość do 40mm	± 1mm
	powyżej 40mm	± 1mm
grubość skrzydła		± 1mm
Dopuszczalne luzy między skrzydłami		2mm
Dopuszczalne luzy między skrzydłami a ościeżnicą		1mm

Dopuszczalne występowanie wad stolarki drewnianej podaje poniższa tabela:

nazwa wady drewna		ramiaki skrzydeł, listwy przymykowe,	słupki i ślemiona (słupki poziome)	ościeżnice	szczeliny (szprosy)
1		2	3	4	5
sęki zdrowe i zrosnięte	dopuszcza się bez ograniczeń sęki o średnicy nie przekraczającej 10mm, nie wychodzące na krawędź przyłgi oraz na złącza. Na każdej płaszczyźnie elementu liczba sęków nie powinna przekraczać 4 sztuk na 1 metr, w skupieniach nie liczniejszych niż 2 sztuki, przy czym łączna średnica obu sęków nie powinna przekraczać połowy grubości elementu.				dopuszczalne, $\varnothing \leq 6\text{mm}$
	skrzydlate	niedopuszczalne		dopuszczalne od strony muru o długości równej szerokości elementu i głębokości równej 1/3 grubości elementu	niedopuszczalne
	okrągłe i owalne	dopuszczalne, o $\varnothing \leq$ połowy grubości elementu			
	podłużne	dopuszczalne, o $\varnothing \leq$ połowy grubości elementu i długości nie przekraczającej:			

		$\frac{1}{2}$ szerokości elementu	grubości elementu	grubości elementu, a od strony muru – długości równej szerokości elementu	
pęknięcia na płaszczyźnie		dopuszczalne, o szerokości 1mm i głębokości do:		dopuszczalne od strony muru nie przechodzące, a od strony widocznej o głębokości do 5mm	dopuszczalne o szerokości i głębokości do 1mm
		2mm	3mm		
zaprawione otwory po sękach, drwalniku paskowym, pęknięciach i innych wadach	wstawki powinny być trwale z otaczającym drewnem i o kierunku włókien zgodnym z kierunkiem drewna. liczba zaprawionych otworów łącznie z sękami zdrowymi zrośniętymi nie powinna przekraczać 4 sztuk na 1m płaszczyzny elementu				niedopuszczalne
	okrągłe	dopuszczalne – oprócz listew i opasek. wpuszczone na głębokość nie większą niż 1/3 grubości elementu, o średnicy nie większej niż połowa szerokości elementu, a w największych ramiakach – nie większej niż 25mm oraz usytuowane na krawędzi elementu pod warunkiem, że ich cięciwa mierzona wzdłuż krawędzi jest mniejsza od średnicy zaprawienia. dopuszcza się widoczną część zaprawionego, zdrowego zrośniętego sęka o dł. cięciwy do 20mm. niedopuszczalne – na złączach konstrukcyjnych			
	podłużne	dopuszczalne – oprócz listew i opasek na płaszczyźnie o przekroju poprzecznym mniejszym niż 1/3 przekroju zaprawionego elementu oraz na krawędziach (jak w otworach okrągłych), z tym że powinny być zapletwione			
zabarwienia	zaszarzenie	dopuszczalne			
	zmiana barwy drewna składowanego, w wodzie spławianego				

porażenia przez grzyby	sinizna	dopuszczalne do 50% powierzchni elementu, nie przechodząca w zbrunatnienie			
	jasne i ciemne zabarwienie bielu	dopuszczalne w postaci śladów w elementach świerkowych			
Wady budowy drewna	skręt włókien	dopuszczalne przy odchyleniu włókien od kierunku osiowego, na długości 1m do:			
		20mm	30mm	20mm	
	zawiły układ włókien	dopuszczalny – jednostronnie zanikający do ½ szerokości elementu			niedopuszczalne
	rdzeń	niedopuszczalne	dopuszczalny – zamknięty	dopuszczalny – od strony muru otwartego	niedopuszczalne
	pęcherze żywiczne	dopuszczalne o długości do 50mm, oczyszczone i zaszpachlowane		dopuszczalne – od strony muru bez ograniczeń	dopuszczalne o długości do 30mm, oczyszczone i zaszpachlowane
	przeżywienie	niedopuszczalne		dopuszczalne – od strony muru	niedopuszczalne
oblina oczyszczona z kory i łyka		niedopuszczalna		dopuszczalna – od strony muru, o szerokości do 15mm	niedopuszczalna

6.1. Błędy, wady i uszkodzenia

Należy przestrzegać ogólnych procedur postępowania z materiałami nie odpowiadającymi wymaganiom, podanych w ST.00 – „Wymagania ogólne.

Często popełniane błędy:

- a) Podstawowym błędem popełnianym podczas montażu jest montowanie ościeżnicy za pomocą pianki montażowej. Pianka ta, pomimo swej nazwy, nie może pełnić roli elementu utrzymującego ościeżnicę w murze, a jedynie ma uszczelniać szczeliny pomiędzy ościeżnicą, a ościeżem. Montowanie w ten sposób drzwi może grozić wypadnięciem całych drzwi w skutek silnego trzaśnięcia skrzydła podczas przeciągu. Jedynym zalecanym sposobem montowania ościeżnicy jest zamocowanie jej za pomocą kotew montażowych.

- b) Bardzo ważne podczas montażu jest dbanie o właściwe ustawienie ościeżnicy, czyli tak zwane jej wypoziomowanie. Należy pilnować by zachowała ona prostokątny kształt, a nie rombowy. Niedokładne zamontowanie ościeżnicy może spowodować trudności związane z poprawnym funkcjonowaniem drzwi.
- c) Błędem jest zbyt obfite stosowanie pianki montażowej w celu wypełnienia szczelin. Może to spowodować, iż powiększająca się objętość pianki może na tyle rozepchnąć ościeżnicę, by uniemożliwić poprawne zamykanie drzwi. Aby się przed tym zabezpieczyć należy rozeprzeć ościeżnicę za pomocą trzech równomiernie rozmieszczonych rozpórek z drewnianych krawędziaków jeszcze przed wstrzyknięciem pianki.
- d) Pamiętać należy również o tym, aby odpowiednio zabezpieczyć powierzchnię ościeżnicy przed uszkodzeniem podczas zakładania rozpórek. W tym celu pod czoło rozpórek należy podłożyć miękkie podkładki, na przykład z grubej tektury lub gumy.

7. PRZEDMIAR I OBMAR

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

8. ODBIÓR ROBÓT

Odbiór odbędzie się zgodnie z procedurą określoną w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Celem odbioru jest protokolarne dokonanie finalnej oceny rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich ilości, jakości i wartości.

9. ROZLICZENIA ROBÓT TYMCZASOWYCH I PRAC TOWARZYSZĄCYCH

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

Dokumentami odniesienia, tj. dokumentami będącymi podstawą do wykonania robót budowlanych będą:

10.1. Dokumentacja projektowa:

Dokumentacja projektowa określona została w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

10.2. Normy:

1. PN-B-91000:1996 - Stolarka budowlana Okna i drzwi Terminologia
2. PN-88/B-10085 - Stolarka budowlana Okna i drzwi Wymagania i badania
3. PN-EN 1932:2002U - Zewnętrzne zasłony i żaluzje - Odporność na obciążenie wiatrem - Metody badań
4. PN-90/B-92210 - Elementy i segmenty ścienne aluminiowe Drzwi i segmenty z drzwiami - szklone, klasy 0 i OT Ogólne wymagania i badania
5. PN-EN 1192:2001 - Drzwi - Klasyfikacja wymagań wytrzymałościowych,
6. PN-EN 12219:2002U - Drzwi - Wpływ klimatu - Wymagania i klasyfikacja,
7. PN-87/B-06077 - Drzwi drewniane Metoda badania odporności na obciążenia statyczne działające prostopadle do płaszczyzny skrzydła,
8. PN-86/B-06076 - Drzwi drewniane Metoda badania odporności na obciążenia udarowe,

9. PN-88/B-06079 - Drzwi drewniane Metoda badania odporności na wstrząsy,
10. PN-89/B-06085 - Drzwi Metody badań odporności na włamanie Obciążenia statyczne prostopadłe i równoległe do płaszczyzny skrzydła,
11. PN-EN 947:2000 - Drzwi rozwierane - Oznaczanie odporności na obciążenie pionowe
12. PN-EN 948:2000 - Drzwi rozwierane - Oznaczanie wytrzymałości na skręcanie statyczne
13. PN-89/B-91003 - Drzwi Zasady ustalania wymiarów skoordynowanych modularnie
14. PN-82/B-92010 - Elementy i segmenty ścienne metalowe Drzwi i wrota Wymiary modularne
15. PN-90/B-92270 - Elementy i segmenty ścienne metalowe Drzwi o zwiększonej odporności na włamanie - klasy C Wymagania i badania uzupełniające,
16. PN-EN 130:1998 - Metody badań drzwi Badanie sztywności skrzydeł drzwiowych przez wielokrotne wichrowanie
17. PN-EN 107:2002U - Metody badań okien - Badania mechaniczne
18. PN-EN 13115:2002U - Okna - Klasyfikacja właściwości mechanicznych - Obciążenie pionowe, zwichrowanie i siły operacyjne
19. PN-EN 12210:2001 - Okna i drzwi - Odporność na obciążenie wiatrem - Klasyfikacja
20. PN-EN 12211:2001 - Okna i drzwi - Odporność na obciążenie wiatrem - Metoda badania 91.060.50
21. PN-EN 1191:2002 - Okna i drzwi - Odporność na wielokrotne otwieranie i zamykanie - Metoda badania
22. PN-EN 12207:2001 - Okna i drzwi - Przepuszczalność powietrza - Klasyfikacja
23. PN-EN 1026:2001 - Okna i drzwi - Przepuszczalność powietrza - Metoda badania
24. PN-EN 12208:2001 - Okna i drzwi - Wodoszczelność - Klasyfikacja
25. PN-EN 1027:2001 - Okna i drzwi - Wodoszczelność - Metoda badania
26. PN-90/B-91002 - Okna i drzwi balkonowe Zasady ustalania wymiarów skoordynowanych modularnie
27. PN-B-10087:1996 - Okna i drzwi drewniane Złącza klinowe Wymagania i badania
28. PN-B-05000:1996 - Okna i drzwi Pakowanie, przechowywanie i transport
29. PN-EN 949:2000 - Okna i ściany osłonowe, drzwi, zasłony i żaluzje - Oznaczanie odporności drzwi na uderzenie ciałem miękkim i ciężkim
30. PN-EN 950:2000 Skrzydła drzwiowe -- Oznaczanie odporności na uderzenie ciałem twardym;
31. PN-EN 13124-1:2002U - Okna, drzwi i żaluzje - Odporność na wybuch - Metoda badania - Część 1: Rura uderzeniowa
32. PN-EN 13123-1:2002U - Okna, drzwi i żaluzje - Odporność na wybuch - Wymagania i klasyfikacja - Część 1: Rura uderzeniowa
33. PN-EN 1523:2000 - Okna, drzwi, żaluzje i zasłony - Kuloodporność - Metody badań,
34. PN-EN 1522:2000 - Okna, drzwi, żaluzje i zasłony - Kuloodporność - Wymagania i klasyfikacja
35. PN-EN 12046-2:2001 - Siły operacyjne - Metoda badania - Część 2: Drzwi

36. PN-EN 951:2000 - Skrzydła drzwiowe - Metoda pomiaru wysokości, szerokości, grubości i prostokątność
37. PN-EN 1294:2002U - Skrzydła drzwiowe - Określenia zachowania się pod wpływem zmian wilgotności w kolejnych jednorodnych klimatach
38. PN-EN 950:2000 - Skrzydła drzwiowe - Oznaczanie odporności na uderzenie ciałem twardym
39. PN-EN 1530:2001 - Skrzydła drzwiowe - Płaskość ogólna i miejscowa - Klasy tolerancji
40. PN-EN 952:2000 - Skrzydła drzwiowe - Płaskość ogólna i miejscowa. Metoda pomiaru
41. PN-EN 1529:2001 - Skrzydła drzwiowe - Wysokość szerokość grubość i prostokątność - Klasy tolerancji
42. PN-B-10201:1998 - Stolarka budowlana Drzwi drewniane listwowe wewnętrzne
43. PN-B-10221:1998 - Stolarka budowlana Naświetla drewniane wewnętrzne
44. PN-EN 12194:2002U - Żaluzje, zasłony zewnętrzne i wewnętrzne - Niewłaściwe użytkowanie - Metody badań
45. PN-EN ISO 10077-1:2002 - Właściwości cieplne okien drzwi i żaluzji - Obliczanie współczynnika przenikania ciepła - Część 1: Metoda uproszczona
46. PN-EN ISO 12567-1:2002U - Właściwości cieplne okien i drzwi - Określanie współczynnika przenikania ciepła metodą skrzynki grzejnej - Część 1: Kompletne okna i drzwi
47. PN-EN 1906:2003 Okucia budowlane. Klamki i gałki. Wymagania i metody badań;
48. PN-EN 1935:2003, PN-EN 1935:2003/AC:2005 Okucia budowlane. Zawiasy jednoosiowe. Wymagania i metody badań;
49. PN-EN 12209:2005, PN-EN 12209:2005/AC:2006 Okucia budowlane -- Zamki -- Zamki mechaniczne wraz z zaczepami -- Wymagania i metody badań;
50. PN-B-94404:1970 Okucia budowlane. Zamki wpuszczane. Zaczepy (norma wycofana bez zastąpienia);
51. PN-B-94423:1998 – Okucia budowlane. Klamki, klameczki, gałki, uchwyty i tarcze. Tulejki łożyskowe, podkładki i nakrętki kołpakowe.
52. PN-EN 12500:2002 Ochrona materiałów metalowych przed korozją. Ryzyko korozji w warunkach atmosferycznych. Klasyfikacja, określenie i ocena korozyjności atmosfery;
53. PN-EN 22768-1:1999 Tolerancje ogólne. Tolerancje wymiarów liniowych i kątowych bez indywidualnych oznaczeń tolerancji;
54. PN-B-02151-3:1999 Akustyka budowlana -- Ochrona przed hałasem w budynkach - - Izolacyjność akustyczna przegród w budynkach oraz izolacyjność akustyczna elementów budowlanych – Wymagania;
55. PN-B-92210:1990 Elementy i segmenty ścienne aluminiowe -- Drzwi i segmenty z drzwiami - szklone, klasy O i OT -- Ogólne wymagania i badania;
56. PN-EN 1027:2001 Okna i drzwi -- Wodoszczelność -- Metoda badania.

10.3. Inne dokumenty i ustalenia techniczne:

1. Instrukcje stosowania materiałów i montażu urządzeń wydane przez ich producentów,

2. Instrukcje ITB, w tym instrukcja nr 355/98 „Ochrona drewna budowlanego przed korozją biologiczną środkami chemicznymi”
3. Świadectwa dopuszczenia materiałów do stosowania wydane przez Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie lub inne upoważnione instytucje,
4. Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót budowlano-montażowych, Wydawnictwo Arkady, tom I, część I~IV,

10.4. Klamki:

- klamki wg normy PN EN 1906:2012 są w klasie nr 4 najwyższej
- mechanizm klamki wykonany z odlewu wysokociśnieniowego z mechanizmem zatraskowym,
- dodatkowo zabezpieczenie przy pomocy wkręta blokującego klamkę
- system 4 sprężyn zapewniający powrót klamki do położenia poziomego
- rozety, zamki inne elementy okucia są równej wysokości – 9mm-
- zastosowanie: do drzwi płaszczowych, wąskoprofilowych i szklanych
- kształt zależny od rodzaju drzwi (rozetki owalne - drzwi płaszczowe, rozetki podłużne – drzwi profilowe)

ST.10 - OKNA
45421132-8 Instalowanie okien

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1. Nazwa zamówienia

Nazwa zamówienia została określona w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.2. Przedmiot

Przedmiotem niniejszej specyfikacji jest opis wszelkich warunków wykonania, zainstalowania i odbioru okien i systemów fasadowych w ramach realizacji inwestycji opisanej w pkt.1.1.

1.3. Zakres Robót objętych niniejszą specyfikacją

Niniejsza specyfikacja obejmuje wszystkie czynności związane z :

- prefabrykacją okien aluminiowych i ościeżnic,

1.4. Prace towarzyszące i roboty tymczasowe

Prace te zostały opisane w ST.00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują odpowiednio.

1.5. Informacja o terenie budowy

Informacja o terenie budowy znajduje się w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.6. Określenia użyte w niniejszej Specyfikacji Technicznej :

Określenia podstawowe wyjaśnione są w ST.00 „Wymagania Ogólne”. Ponadto, ilekroć w ramach niniejszej specyfikacji pojawią się poniższe sformułowania, należy przez nie rozumieć :

- określenie „Wykonawca” oznacza firmę lub inną jednostkę wykonującą prace objęte niniejszą specyfikacją. Może to być bezpośrednio Generalny Wykonawca prac budowlanych, jak też wyznaczony przez niego Podwykonawca,
- określenie „wykonać, zamontować itp.” oznaczają wykonanie danego elementu łącznie z wszelkimi niezbędnymi ku temu czynnościami pomocniczymi oraz dostarczeniem niezbędnych materiałów i sprzętu,
- określenie „zgodnie” oznacza spełnienie stawianych wymagań i zaleceń w pełni, ewentualnie z marginesem błędu, który niniejsza specyfikacja określa jako dopuszczalny,
- określenie „procedura” oznacza informację " kto ?, co ?, jak ?, kiedy? i gdzie ?” wykonuje i kontroluje, w celu zapewnienia wymaganej jakości robót. Zapisy odpowiednich norm, aprobat lub instrukcje producenta, będą traktowane jako właściwa procedura.
- określenie „systemowy” oznacza procedurę, która została przewidziana przez konkretnego producenta specjalnie w określonym celu. Jako rozwiązania systemowe będą traktowane wyłącznie rozwiązania, przy realizacji których nastąpiła pełna zgodność z tą procedurą,

W niniejszej specyfikacji pojawiać się będą także określenia fachowe, takie jak :

- ościeże – otwór w murze,
- ościeżnica – rama okna,
- skrzydło okienne – element ruchomy okna,

- węgierek – wykończone zakończenie ościeży, na styku z ościeżnicą,
- skrzydło rozwierne (wahadłowe) – skrzydło otwierane na boki,
- skrzydło uchylne – skrzydło uchylane górą lub dołem,
- skrzydło przesuwne – skrzydło przesuwane na boki,
- skrzydło teleskopowe – skrzydło wysuwane równolegle do ramy okna,
- skrzydło czynne – element, który w oknach 2-skrzydłowych otwiera się jako pierwszy,
- skrzydło bierne – element, którego otwarcie w oknach 2-skrzydłowych, możliwe jest dopiero po co najmniej uchyleniu czynnego (najczęściej bez klamki),
- profil ciepły - należący do grupy materiałowej 1 wg DIN 4108,
- szkło - szkło float, czyli szkło płaskie, wykonane metodą wylewania stopionej masy szklanej na płynną kąpiel cynową, następnie poddane dodatkowej obróbce ogniowej,
- szkło hartowane – ESG – jednowarstwowe szkło bezpieczne, powstające w procesie hartowania; szkło o znacznie większej wytrzymałości w stosunku do szkła zwykłego, a w razie stłuczenia rozpryskujące się na drobne, nieostre kawałki,
- szkło laminowane – VSG - wielowarstwowe szkło bezpieczne, powstające przez sklejenie folią PVB (butyral poliwinyłu) ze sobą podczas prasowania w autoklawie min. 2 tafli szkła zwykłego lub nawet hartowanego (dla dodatkowego zabezpieczenia), w razie stłuczenia nierozpryskujące się, gdyż folia utrzymuje rozbite kawałki w dotychczasowym miejscu, Folie PVB mogą być bezbarwne, mleczne lub w niektórych przypadkach kolorowe. Istnieje także możliwość zalaminowania między szybami nadruków lub elementów graficznych,
- szklenie zespolone – trwały, hermetyczny układ dwu lub więcej tafli szkła oddzielonych ramką dystansową,
- współczynnik R_w – wsp. izolacyjności akustycznej przegrody określa wartość redukcji hałasu, którego źródło znajduje się z drugiej strony przegrody, wyrażony w dB (decybelach)
- współczynnik LT – przepuszczalność światła, wyrażony w procentach,
- współczynnik LR – odbicie światła, wyrażone w procentach,
- współczynnik g – całkowita przepuszczalność energii słonecznej, wyrażona w procentach,
- współczynnik U (ew. U_w) - współczynnik przenikania ciepła dla okna (całego wyrobu), obrazujący ilość ciepła przenikającą przez $1m^2$ przegrody (okna) przy różnicy temperatury po obu jej stronach (wewnątrz / zewnątrz) wynoszącej $1^\circ C$ ($1K$) wyrażony w W/m^2K ,
- współczynnik U_g - współczynnik przenikania ciepła dla środkowej części szyby zespolonej,
- współczynnik U_f - współczynnik przenikania ciepła dla ramy okiennej,
- współczynnik Ψ – liniowy wsp. przenikania ciepła mostka cieplnego na styku szyby z ramą,
- HI - High Insulation – określenie produktu, gdy wsp. „ U_w ” jest nie większy niż $1,1 W / m^2K$
- SI- Super Insulation - określenie produktu, gdy wsp. „ U_w ” jest nie większy niż $0,8 W / m^2K$

2. WYROBY BUDOWLANE

Wszystkie wyroby budowlane użyte przez Wykonawcę do wykonania robót objętych niniejszą specyfikacją muszą być zgodne z dokumentacją projektową i spełniać wymagania ogólne dotyczące wyrobów budowlanych, określone w specyfikacji ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Wyroбами budowlanymi, jakie przewidziano do użycia w ramach robót są :

- Projektuje się okna w systemie ślusarki aluminiowej. Okna wielodzielne, część kwater nieotwieralnych, część rozwiernych lub rozwierno-uchyłnych.
- Parapety wewnętrzne – PCV.

3. SPRZĘT I MASZyny

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu i maszyn podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Wykonawca chcący przystąpić do robót przewidzianych niniejszą specyfikacją musi wykazać się co najmniej dysponowaniem poniższym sprzętem i maszynami :

- dźwig,
- wiertarka i wkrętarka,
- poziomica i kątownik,

oraz drobny sprzęt typu młotek, śrubokręt itp.

4. ŚRODKI TRANSPORTU

Ogólne wymagania dotyczące środków transportu podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

Transport powinien odbywać się przy pomocy samochodów z możliwością zabezpieczenia ładunku przed przemieszczaniem się oraz posiadających możliwość zabezpieczenia ładunku przed wpływem warunków atmosferycznych.

Elementy mobilne (rozwieralne lub rozwierano-uchylne) powinny być zabezpieczone przed niekontrolowanymi ruchami oraz ewentualnym powstawaniem zwisów. Narożniki należy zabezpieczyć płytą pilśniową lub grubym kartonem. Cały element należy owinać folią ochronną.

Magazynowanie powinno odbywać się na płaskich powierzchniach, w miejscach nie narażonych na niekorzystny wpływ czynników atmosferycznych.

5. WYKONYWANIE ROBÓT

Ogólne wymagania dotyczące wykonywania robót podano w ST.00 „Wymagania Ogólne” i należy je stosować odpowiednio.

5.1. Warunki przystąpienia do robót

Montaż ościeżnicy należy wykonywać po zakończeniu wykonywania ścian i stropu.

Należy przygotować stanowisko pracy, tj. równą powierzchnię poziomą, pozwalającą na wygodne ułożenie elementów okien, nie grożącą ich uszkodzeniem,

5.2. Inwentaryzacja

Przed ostatecznym wykonaniem wg dokumentacji projektowej stolarki, ślusarki, czy systemu fasadowego, należy bezwzględnie sprawdzić na budowie wymiary ościeży w przegrodach budowlanych. Światło otworu do wypełnienia wyrobem powinno być większe niż zewnętrzne wymiary wyrobu, ale nie większe niż 3cm w kierunku poziomym i 10cm w kierunku pionowym (ze względu na parapet wewnętrzny). Ewentualne niezgodności wymiarów ościeży, zwłaszcza otwory mniejsze niż przewidywane wymiary stolarki należy zgłosić Inżynierowi przed prefabrykacją wyrobów. W takim wypadku Inżynier wraz Projektantem podejmie stosowną decyzję.

W przypadku stwierdzenia wad i zabrudzeń w wykonaniu ościeży, należy je naprawić i oczyścić.

5.3. Prefabrykacja

5.3.1. Prefabrykacja ślusarki

Ślusarkę, jako gotowy wyrób (wraz ze szkleniem, okuciami, impregnacją, malowaniem itp.) należy przygotować warsztatowo, przez wyspecjalizowaną wytwórnię, dysponującą wykwalifikowanymi pracownikami i odpowiednim oprzyrządowaniem. Impregnowanie i lakierowanie powinno odbyć jeszcze w wytwórni. Przy wszelkich pracach, a szczególnie stolarskich, impregnacyjnych i lakierniczych należy zachować przepisy BHP.

Montaż ślusarki należy przeprowadzać w sposób zgodny z technologią producenta, zapewniając osiągnięcie oczekiwanych parametrów wyrobu, a także trwałość i stateczność poszczególnych elementów i całości w każdej fazie. Przy montażu należy zwracać szczególną uwagę, aby nie uszkodzić elementów składowych.

Gotowy wyrób należy oznaczyć w sposób czytelny dla prawidłowego montażu. Stolarka i ślusarka specjalna, np. ppoż. powinna być opisana przez producenta. Wyroby otwierane powinny być tak wykonane aby gwarantowały otwarcie określone w dokumentacji projektowej, nawet po zamocowaniu futryn lub otynkowaniu węgaraków.

Ślusarka przed wysyłką z wytwórni powinna być próbnie zmontowana i odebrana.

5.3.2. Prefabrykacja ślusarki

Ślusarkę, jako gotowy wyrób (wraz ze szkleniem, okuciami, impregnacją, malowaniem itp.) należy przygotować warsztatowo, przez wyspecjalizowaną wytwórnię, dysponującą wykwalifikowanymi pracownikami i odpowiednim oprzyrządowaniem. Na elementy ślusarki stosować kształtowniki ze stopów aluminium. Połączenia elementów wykonywać jako spawane lub skręcane na śruby. Powierzchnie elementów należy pokryć anodową powłoką tlenkową lub pomalować proszkowo. Anodowanie i malowanie powinno odbyć jeszcze w wytwórni, zgodnie z DIN 1748 i DIN 17615. Przy wszelkich pracach, a szczególnie spawalniczych, impregnacyjnych i lakierniczych należy zachować przepisy BHP.

Montaż ślusarki należy przeprowadzać w sposób zgodny z technologią producenta, zapewniając osiągnięcie oczekiwanych parametrów wyrobu, a także trwałość i stateczność poszczególnych elementów i całości w każdej fazie. Wręby i rowki konstrukcji, w których może pojawić się woda opadowa lub kondensacyjna muszą być odwadniane na zewnątrz. Widoczne szczeliny odwadniające muszą być zakryte osłonkami.

Przy montażu należy zwracać szczególną uwagę, aby nie uszkodzić elementów składowych.

Ślusarka przed wysyłką z wytwórni powinna być próbnie zmontowana i odebrana.

Dopuszczalne błędy wykonania elementów powinny odpowiadać wymaganiom normy PN- 80/M-02138.

5.4. Montaż ślusarki okiennej

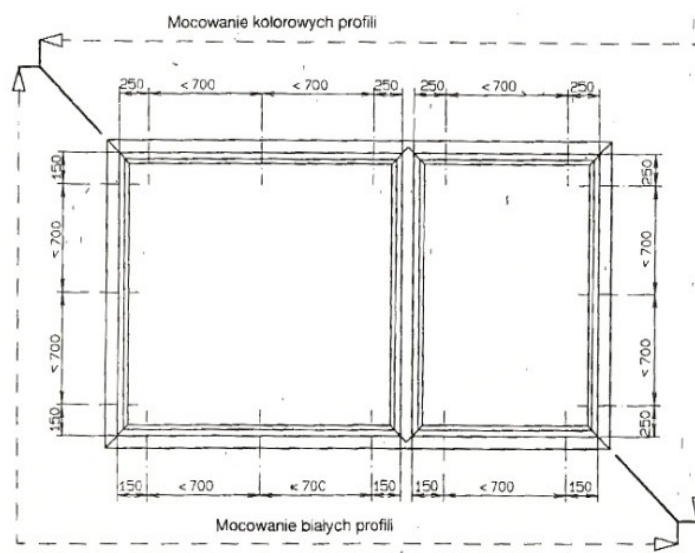
Ościeżnicę mocuje się do ościeży za pomocą uchwytów montażowych (specjalnych płaskowników) zabezpieczonych przed korozją. Mocowanie za pomocą gwoździ poprzez ościeżnicę do ościeży jest zabronione. Jeśli dokumentacja projektowa nie przewiduje inaczej to ościeżnicę wstawia się w taki sposób aby lico zewnętrzne okna pokrywało się z licem zewnętrznym warstwy konstrukcyjnej ściany zewnętrznej. Wstawiając ościeżnicę w oścież należy zapewnić jej wymagany luz od strony muru. Luz ten zależy jest wielkości ościeżnicy, koloru stolarki i materiału uszczelniającego.

Dla okien typowych wielkości te są następujące :

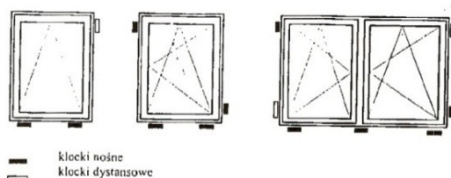
szerokość okna	do 1m	1÷2m	2÷3m
szerokość szczeliny z boków	10mm	15mm	20mm
wysokość okna	do 1m	1÷2m	2÷3m
szerokość szczeliny od góry okna	10mm	15mm	20mm
szerokość szczeliny u dołu okna	10mm + próg*	15mm + próg*	20mm + próg*

*w dolnej części okna przykręcony powinien być dodatkowy profil tzw. próg montażowy, służący do zabezpieczenia okna przy transporcie oraz ułatwienia montażu parapetów.

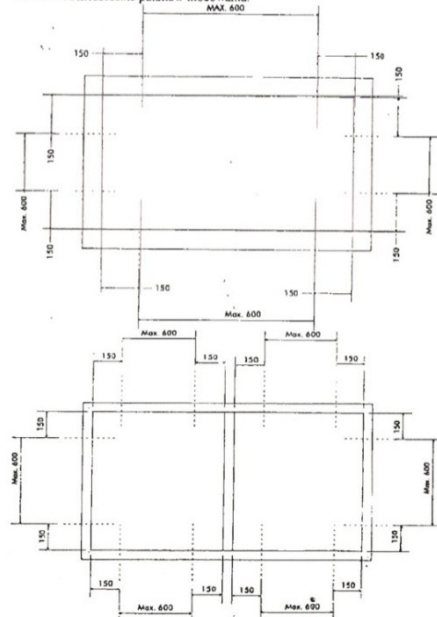
Uchwyty montuje się do zewnętrznego obrysu ramy okna. Rozmieszczenie i liczbę uchwytów montażowych należy dobrać tak, aby zapewnić wymaganą stabilność i trwałość. Ościeżnicę wraz z wystającymi w stronę wnętrza pomieszczenia uchwytami montażowymi należy wstawić w przygotowane ościeża, stawiając ją na specjalnych podkładkach. W trakcie tej czynności należy pamiętać o pozostawieniu miejsca na montaż parapetów. Przykładowe rozmieszczenie podkładek i punktów mocowania ram okiennych obrazuje poniższy schemat :

Schemat rozmieszczenia podkładek nośnych i dystansowych:

Schemat rozmieszczenia punktów mocowania:

Następnie, za pomocą poziomicy należy ustawić w pionie i poziomie (w trzech płaszczyznach) ościeżnicę, w miarę potrzeby zwiększając lub zmniejszając wielkość podkładek. Wszystkie kąty wewnętrzne ościeżnicy muszą mieć po 90 stopni, a skrzydła powinny otwierać się swobodnie, ale pozostawać nieruchome w dowolnym wychyleniu, a okucia powinny działać bez zahamowań i przy zamykaniu dociskać skrzydła do ościeżnicy. Prawidłowo ustawioną ościeżnicę należy przytwierdzić do ościeży poprzez uchwyty montażowe kołkami rozporowymi o średnicy min. 8mm. Kołki powinny być zagłębione w ścianie co najmniej na 6cm. Głębokość wierconego otworu powinna być większa o 1,0~1,5cm od długości kołka.

Po zamontowaniu, szczeliny pomiędzy ościeżnicami, a ościeżami należy szczelnie wypełnić pianką poliuretanową. Wcześniej jednak ościeżnicę dobrze jest zwilżyć wodą, aby pianka lepiej przylegała, a widoczny brzeg ościeżnicy okleić papierową taśmą samoprzylepną, aby zapobiec

zabrudzeniu nadmiarem pianki. Nadmiar pianki, po jej stwardnieniu odcina się ostrym nożem. Następnie należy otynkować węgarki, chowając pod tynkiem uchwyty montażowe i łby kołków. Wykończone węgarki nie mogą ograniczać kąta otwarcia skrzydeł, ani uniemożliwiać ich zdjęcia z ościeżnic. Okna, po ostatecznym osadzeniu należy wyposażyć w klamki i pozostały osprzęt.

5.5. Osadzenie parapetów wewnętrznych

Osadzenie parapetów należy wykonywać po osadzeniu i zamocowaniu okien.

Wszystkie parapety wewnętrzne, w ramach tego samego pomieszczenia powinny wystawać przed lico ściany i na boki ościeżnicy na jednakową odległość (ok. 4cm). W tym celu należy wykuć w pionowych powierzchniach ościeży bruzdy dostosowane do grubości parapetu. Przed osadzeniem parapetów krawędzie parapetów mające styk z ramą okienną i murem należy zaszpachlować silikonem. Przy osadzaniu parapet należy wsunąć we wręb w ramie ościeżnicy. Styk parapetu z oknem i ścianą uszczelnić silikonem. Ścianę poniżej planowanego parapetu należy wyrównać zaprawą z minimalnym spadkiem w kierunku pomieszczenia i osadzić parapet na piance montażowej lub silikonie. Parapety o większym wysięgu należy osadzić w murze podokiennym na specjalnych wspornikach, umieszczonych w rozstawie nie większym niż co 1m

5.6. Mycie

Wszelkie taśmy ochronne muszą zostać odklejone, a ramy, parapety, a przede wszystkim szyby muszą zostać umyte przed przekazaniem budowy. Nie ma jednak potrzeby mycia zaraz po zamontowaniu, ale dopiero po zakończeniu wszelkich prac, przy których powstawać może kurz.

6. KONTROLA I BADANIA

Ogólne zasady kontroli podano w ST-00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują one odpowiednio.

Celem kontroli jest wykluczenie ewentualnych wyrobów budowlanych niezgodnych z dokumentacją projektową i niespełniających wymogów niniejszej specyfikacji oraz prowadzenia robót nieprzewidzianych w projekcie oraz w sposób niezgodny z określonymi wymaganiami.

Uznaje się, że kontrola dała wynik pozytywny gdy wszystkie właściwości wyrobów budowlanych oraz sposób wykonania prac jest zgodny z wymaganiami narzuconymi w dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznej, aprobacie i odpowiednich normach, ewentualnie gdy odchyłki mieszczą się dopuszczalnych niniejszą specyfikacją wartościami.

Kontrola powinna być prowadzona zgodnie z postanowieniami PN-88/B-10085 – „Stolarka budowlana. Okna i drzwi. Wymagania i badania.”

W ramach niniejszej specyfikacji przewiduje się w szczególności kontrole :

6.1. Kontrole wyrobów budowlanych planowanych do wbudowania.

Kontrole przeprowadza się pod kątem oceny zgodności wyrobów z dokumentacją projektową i specyfikacją techniczną oraz pod kątem posiadania dla nich kompletu dokumentów potwierdzających możliwość ich wykorzystania,

W szczególności kontrolować należy :

- jakość materiałów, z których stolarka została wykonana,

- zgodność wymiarów,
- kolor,
- prawidłowość wykonania z uwzględnieniem szczegółów konstrukcyjnych,
- wyposażenie w osprzęt i dodatki,

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót.

Przed przystąpieniem do robót ocenić należy czy warunki w jakich prowadzone byłyby prace odpowiadają wymaganiom specyfikacji oraz czy prace, które miały być wykonane wcześniej zostały już zakończone.

6.3. Badania w czasie wykonywania robót.

W okresie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić kontrole zgodności wykonywanych robót z założeniami określonymi w dokumentacji projektowej i specyfikacji technicznej.

6.4. Badania po wykonaniu robót.

Po wykonaniu robót i sprawdzeniu ich zgodności z dokumentacją projektową należy dokonać prób i pomiarów. Próby powinny potwierdzić poprawne działanie. Pomiary muszą potwierdzić osiągnięcie zakładanych rezultatów i zgodność z przepisami. W szczególności sprawdzić należy :

- prawidłowość zamontowania,
- oczyszczenie,
- sprawność działania skrzydeł i elementów ruchomych oraz funkcjonalność okuć.

Dla stwierdzenia zgodności wymiarów należy porównać wyniki z dokumentacją projektową, z uwzględnieniem odchyłek podanych w tablicy poniżej :

WYMIARY TOLEROWANE		OKNA, NAŚWIETLA
wymiar zewnętrzny ościeżnicy		± 5mm
ościeżnica w świetle	do 1m	± 2mm
	powyżej 1m	± 3mm
różnica długości przeciwległych elementów ościeżnicy mierzona w świetle	do 1m	1
	powyżej 1m	2
skrzydło we wrębie	szerokość do 1m	± 1mm
	powyżej 1m	± 2mm
	wysokość powyżej 1m	± 2mm
różnica długości przekątnych skrzydeł we wrębie o wymiarach :	do 1m	2
	1 do 2m	3
	powyżej 2m	3
przekroje elementów	szerokość 50mm	± 1mm

	powyżej 50mm	± 2mm
	grubość do 40mm	± 1mm
	powyżej 40mm	± 2mm
grubość skrzydła		-
Dopuszczalne luzy między skrzydłami		2mm
Dopuszczalne luzy między skrzydłami a ościeżnicą		1mm

Dopuszczalne występowanie wad stolarki drewnianej podaje poniższa tabela :

nazwa wady drewna		ramiaki skrzydeł, listwy przymykowe,	słupki i ślemiona (słupki poziome)	ościeżnice	szczelbiny (szprosy)
1		2	3	4	5
sęki zdrowe i zrośnięte	dopuszcza się bez ograniczeń sęki o średnicy nie przekraczającej 10mm, nie wychodzące na krawędź przylgi oraz na złącza. Na każdej płaszczyźnie elementu liczba sęków nie powinna przekraczać 4 sztuk na 1 metr, w skupieniach nie liczniejszych niż 2 sztuki, przy czym łączna średnica obu sęków nie powinna przekraczać połowy grubości elementu.				dopuszczalne, $\varnothing \leq 6\text{mm}$
	skrzydłate	niedopuszczalne		dopuszczalne od strony muru o długości równej szerokości elementu i głębokości równej 1/3 grubości elementu	niedopuszczalne
	okrągłe i owalne	dopuszczalne, o $\varnothing \leq$ połowy grubości elementu			
	podłużne	dopuszczalne, o $\varnothing \leq$ połowy grubości elementu i długości nie przekraczającej :			
		$\frac{1}{2}$ szerokości elementu	grubości elementu	grubości elementu, a od strony muru – długości równej szerokości elementu	
pęknięcia na		dopuszczalne, o szerokości 1mm i głębokości do:		dopuszczalne od strony muru nie	dopuszczalne o

płaszczyż nie		2mm	3mm	przechodzące, a od strony widocznej o głębokości do 5mm	szerokości i głębokości do 1mm
zaprawio ne otwory po sękach, drwalnik u paskowa nym, pęknięci ach i innych wadach	wstawki powinny być trwale z otaczającym drewnem i o kierunku włókien zgodnym z kierunkiem drewna. liczba zaprawionych otworów łącznie z sękami zdrowymi zrośniętymi nie powinna przekraczać 4 sztuk na 1m płaszczyzny elementu				niedopusz czalne
	okrągłe	dopuszczalne – oprócz listew i opasek. wpuszczone na głębokość nie większą niż 1/3 grubości elementu, o średnicy nie większej niż połowa szerokości elementu, a w największych ramiakach – nie większej niż 25mm oraz usytuowane na krawędzi elementu pod warunkiem, że ich cięciwa mierzona wzdłuż krawędzi jest mniejsza od średnicy zaprawienia. dopuszcza się widoczną część zaprawionego, zdrowego zrośniętego sęka o dł. cięciwy do 20mm. niedopuszczalne – na złączach konstrukcyjnych			
	podłużne	dopuszczalne – oprócz listew i opasek na płaszczyźnie o przekroju poprzecznym mniejszym niż 1/3 przekroju zaprawionego elementu oraz na krawędziach (jak w otworach okrągłych), z tym że powinny być zapłetwione			
zabarwie nia	zaszarze nie	dopuszczalne			
	zmiana barwy drewna składowa nego, w wodzie spławian ego				
porażeni a przez grzyby	sinizna	dopuszczalne do 50% powierzchni elementu, nie przechodząca w zbrunatnienie			
	jasne i ciemne zabarwie nie bielu	dopuszczalne w postaci śladów w elementach świerkowych			

wady budowy drewna	skręt włókien	dopuszczalne przy odchyleniu włókien od kierunku osiowego, na długości 1m do :			
		20mm		30mm	20mm
	zawiły układ włókien	dopuszczalny – jednostronnie zanikający do ½ szerokości elementu			niedopusz czalne
	rdzeń	niedopuszcza lne	dopuszczaln y – zamknięty	dopuszczalny – od strony muru otwarty	niedopusz czalne
	pęcherze żywiczne	dopuszczalne o długości do 50mm, oczyszczone i zaspachlowane		dopuszczalne – od strony muru bez ograniczeń	dopuszcza lne o długości do 30mm, oczyszczo ne i zaspachlo wane
	przeżywi czenie	niedopuszczalne		dopuszczalne – od strony muru	niedopusz czalne
oblina oczyszczona z kory i łyka		niedopuszczalna		dopuszczalna – od strony muru, o szerokości do 15mm	niedopusz czalna

6.5. Błędy, wady i uszkodzenia

Należy przestrzegać ogólnych procedur postępowania z wyrobami nie odpowiadającymi wymaganiom, podanych w specyfikacji ST.00 – „Wymagania ogólne.

Wszelkie ujawnione w trakcie kontroli wadliwie wykonane elementy Wykonawca wymieni na swój koszt na nowe, a stwierdzone uszkodzenia i inne niezgodności od razu naprawi, nawet jeśli wiązać by się to miało z rozpoczęciem pracy od nowa.

Często popełniane błędy :

- Podstawowym błędem popełnianym podczas montażu jest montowanie ościeżnicy za pomocą pianki montażowej. Pianka ta, pomimo swej nazwy, nie może pełnić roli elementu utrzymującego ościeżnicę w murze, a jedynie ma uszczelniać szczeliny pomiędzy ościeżnicą, a ościeżem. Montowanie w ten sposób okna może grozić jego wypadnięciem w skutek silnego trzaśnięcia skrzydła podczas przeciągu.
- Bardzo ważne podczas montażu jest dbanie o właściwe ustawienie ościeżnicy, czyli tak zwane jej wypoziomowanie. Należy pilnować by zachowała ona prostokątny kształt, a nie rombowy. Niedokładne zamontowanie ościeżnicy może spowodować trudności związane z poprawnym funkcjonowaniem okna.
- Błędem jest zbyt obfite stosowanie pianki montażowej w celu wypełnienia szczelin. Może to spowodować, iż powiększająca się objętość pianki może na tyle rozepchnąć ościeżnicę, by uniemożliwić poprawne zamykanie okna. Aby się przed tym zabezpieczyć

należy rozeprzeć ościeżnicę za pomocą równomiernie rozmieszczonych rozpórek z drewnianych krawędziaków jeszcze przed wstrzyknięciem pianki.

- Pamiętać należy również o tym, aby odpowiednio zabezpieczyć powierzchnię ościeżnicy przed uszkodzeniem podczas zakładania rozpórek. W tym celu pod czoło rozpórek należy podłożyć miękkie podkładki, na przykład z grubej tektury lub gumy.

7. PRZEDMIAR i OBMIAR

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

8. ODBIÓR ROBÓT

Odbiór odbędzie się zgodnie z procedurą określoną w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

Celem odbioru jest protokolarne dokonanie finalnej oceny rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich ilości, jakości i wartości.

W przypadku stwierdzenia podczas odbioru że :

- okna (zwłaszcza okna specjalne) nie mają wymaganych parametrów,
- ościeżnice zamontowane zostały tylko na piankę,
- ościeżnice nie zostały wypoziomowane,

roboty nie mogą zostać odebrane, nawet w przypadku obniżenia ich wartości przez Wykonawcę

9. ROZLICZENIA ROBÓT TYMCZASOWYCH I PRAC TOWARZYSZĄCYCH

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

Dokumentami, do których odnosi się niniejsza specyfikacja oraz dokumentami, które w razie potrzeby, bądź wątpliwości służyć będą jako uzupełnienie niniejszej specyfikacji, będą :

10.1. Dokumentacja projektowa :

- dokumentacja projektowa wykonana przez Projektanta,
- dokumentacja projektowa dostarczona przez Wykonawcę, a dotycząca :
 - robót tymczasowych i towarzyszących,
 - rozwiązań warsztatowych i techniki montażu ścian fasadowych,
- dokumentacja powykonawcza wykonana przez Wykonawcę
- schematy działania, instrukcje itp.

10.2. Normy

1. PN-B-91000:1996 - Stolarka budowlana Okna i drzwi Terminologia
2. PN-88/B-10085 - Stolarka budowlana Okna i drzwi Wymagania i badania
3. PN-EN 1932:2002U - Zewnętrzne zasłony i żaluzje - Odporność na obciążenie wiatrem - Metody badań
4. PN-90/B-92210 - Elementy i segmenty ściennie aluminiowe Drzwi i segmenty z drzwiami - szklone, klasy 0 i OT Ogólne wymagania i badania
5. PN-EN 1192:2001 - Drzwi - Klasyfikacja wymagań wytrzymałościowych,
6. PN-EN 12219:2002U - Drzwi - Wpływ klimatu - Wymagania i klasyfikacja,

7. PN-87/B-06077 - Drzwi drewniane Metoda badania odporności na obciążenia statyczne działające prostopadle do płaszczyzny skrzydła,
8. PN-86/B-06076 - Drzwi drewniane Metoda badania odporności na obciążenia uderowe,
9. PN-88/B-06079 - Drzwi drewniane Metoda badania odporności na wstrząsy,
10. PN-89/B-06085 - Drzwi Metody badań odporności na włamanie Obciążenia statyczne prostopadłe i równoległe do płaszczyzny skrzydła,
11. PN-EN 947:2000 - Drzwi rozwierane - Oznaczanie odporności na obciążenie pionowe
12. PN-EN 948:2000 - Drzwi rozwierane - Oznaczanie wytrzymałości na skręcanie statyczne
13. PN-89/B-91003 - Drzwi Zasady ustalania wymiarów skoordynowanych modularnie
14. PN-82/B-92010 - Elementy i segmenty ścienne metalowe Drzwi i wrota Wymiary modularne
15. PN-90/B-92270 - Elementy i segmenty ścienne metalowe Drzwi o zwiększonej odporności na włamanie - klasy C Wymagania i badania uzupełniające,
16. PN-EN 130:1998 - Metody badań drzwi Badanie sztywności skrzydeł drzwiowych przez wielokrotne wichrowanie
17. PN-EN 107:2002U - Metody badań okien - Badania mechaniczne
18. PN-EN 13115:2002U - Okna - Klasyfikacja właściwości mechanicznych - Obciążenie pionowe, zwichrowanie i siły operacyjne
19. PN-EN 12210:2001 - Okna i drzwi - Odporność na obciążenie wiatrem - Klasyfikacja
20. PN-EN 12211:2001 - Okna i drzwi - Odporność na obciążenie wiatrem - Metoda badania 91.060.50
21. PN-EN 1191:2002 - Okna i drzwi - Odporność na wielokrotne otwieranie i zamykanie - Metoda badania
22. PN-EN 12207:2001 - Okna i drzwi - Przepuszczalność powietrza - Klasyfikacja
23. PN-EN 1026:2001 - Okna i drzwi - Przepuszczalność powietrza - Metoda badania
24. PN-EN 12208:2001 - Okna i drzwi - Wodoszczelność - Klasyfikacja
25. PN-EN 1027:2001 - Okna i drzwi - Wodoszczelność - Metoda badania
26. PN-90/B-91002 - Okna i drzwi balkonowe Zasady ustalania wymiarów skoordynowanych modularnie
27. PN-B-10087:1996 - Okna i drzwi drewniane Złącza klinowe Wymagania i badania
28. PN-B-05000:1996 - Okna i drzwi Pakowanie, przechowywanie i transport
29. PN-EN 949:2000 - Okna i ściany osłonowe, drzwi, zasłony i żaluzje - Oznaczanie odporności drzwi na uderzenie ciałem miękkim i ciężkim
30. PN-EN 950:2000 Skrzydła drzwiowe -- Oznaczanie odporności na uderzenie ciałem twardym;
31. PN-EN 13124-1:2002U - Okna, drzwi i żaluzje - Odporność na wybuch - Metoda badania - Część 1: Rura uderzeniowa
32. PN-EN 13123-1:2002U - Okna, drzwi i żaluzje - Odporność na wybuch - Wymagania i klasyfikacja - Część 1: Rura uderzeniowa
33. PN-EN 1523:2000 - Okna, drzwi, żaluzje i zasłony - Kuloodporność - Metody badań,
34. PN-EN 1522:2000 - Okna, drzwi, żaluzje i zasłony - Kuloodporność - Wymagania i klasyfikacja
35. PN-EN 12046-2:2001 - Siły operacyjne - Metoda badania - Część 2: Drzwi

36. PN-EN 951:2000 - Skrzydła drzwiowe - Metoda pomiaru wysokości, szerokości, grubości i prostokątność
37. PN-EN 1294:2002U - Skrzydła drzwiowe - Określenia zachowania się pod wpływem zmian wilgotności w kolejnych jednorodnych klimatach
38. PN-EN 950:2000 - Skrzydła drzwiowe - Oznaczanie odporności na uderzenie ciałem twardym
39. PN-EN 1530:2001 - Skrzydła drzwiowe - Płaskość ogólna i miejscowa - Klasy tolerancji
40. PN-EN 952:2000 - Skrzydła drzwiowe - Płaskość ogólna i miejscowa. Metoda pomiaru
41. PN-EN 1529:2001 - Skrzydła drzwiowe - Wysokość szerokość grubość i prostokątność - Klasy tolerancji
42. PN-B-10201:1998 - Stolarka budowlana Drzwi drewniane listwowe wewnętrzne
43. PN-B-10221:1998 - Stolarka budowlana Naświetla drewniane wewnętrzne
44. PN-EN 12194:2002U - Żaluzje, zasłony zewnętrzne i wewnętrzne - Niewłaściwe użytkowanie - Metody badań
45. PN-EN ISO 10077-1:2002 - Właściwości cieplne okien drzwi i żaluzji - Obliczanie współczynnika przenikania ciepła - Część 1: Metoda uproszczona
46. PN-EN ISO 12567-1:2002U - Właściwości cieplne okien i drzwi - Określanie współczynnika przenikania ciepła metodą skrzynki grzejnej - Część 1: Kompletne okna i drzwi
47. PN-EN 1906:2003 Okucia budowlane. Klamki i gałki. Wymagania i metody badań;
48. PN-EN 1935:2003, PN-EN 1935:2003/AC:2005 Okucia budowlane. Zawiasy jednoosiowe. Wymagania i metody badań;
49. PN-EN 12209:2005, PN-EN 12209:2005/AC:2006 Okucia budowlane -- Zamki -- Zamki mechaniczne wraz z zaczepami -- Wymagania i metody badań;
50. PN-B-94404:1970 Okucia budowlane. Zamki wpuszczane. Zaczepy (norma wycofana bez zastąpienia);
51. PN-B-94423:1998 -- Okucia budowlane. Klamki, klameczki, gałki, uchwyty i tarcze. Tulejki łożyskowe, podkładki i nakrętki kołpakowe.
52. PN-EN 12500:2002 Ochrona materiałów metalowych przed korozją. Ryzyko korozji w warunkach atmosferycznych. Klasyfikacja, określenie i ocena korozyjności atmosfery;
53. PN-EN 22768-1:1999 Tolerancje ogólne. Tolerancje wymiarów liniowych i kątowych bez indywidualnych oznaczeń tolerancji;
54. PN-B-02151-3:1999 Akustyka budowlana -- Ochrona przed hałasem w budynkach -- Izolacyjność akustyczna przegród w budynkach oraz izolacyjność akustyczna elementów budowlanych -- Wymagania;
55. PN-B-92210:1990 Elementy i segmenty ścienne aluminiowe -- Drzwi i segmenty z drzwiami - szklone, klasy O i OT -- Ogólne wymagania i badania;
56. PN-EN 1027:2001 Okna i drzwi -- Wodoszczelność -- Metoda badania.

10.3. Normy EN

1. EN 42 Metody badania okien. Badania przepuszczalności przylg.
2. EN 77 Metody badania okien. Badania odporności na wiatr.
3. EN 88 Metody badania okien. Badanie szczelności na ulewę pod ciśnieniem statycznym dla pulsującego parcia powietrza z nad- i podciśnieniem.

10.4. Normy DIN

1. DIN- 267 Łączniki mechaniczne.
2. DIN-1249 Szkło budowlane.
3. DIN-1461 Powłoki cynkowe nanoszone na stal ogniowo.
4. DIN-1725 Stopy aluminiowe.
5. DIN-1745 Blachy i taśmy z aluminium.
6. DIN-1748 Profile tłoczone z aluminium.
7. DIN-4100 Konstrukcje spawane.
8. DIN-41-2 Właściwości materiałów budowlanych i elementów budowli w warunkach pożaru.
9. DIN-4108 Ochrona cieplna w budownictwie.
10. DIN-4109 Ochrona przed hałasem w budownictwie.
11. DIN-4113 Aluminium w budownictwie. Zasady obliczeń.
12. DIN-4115 Lekkie konstrukcje stalowe.
13. DIN-7168 Odchyłki wymiarów elementów gotowych.
14. DIN-7863 Elastomerowe uszczelki okienne i elewacyjne.
15. DIN-7864 Izolacyjne folie elastomerowe.
16. DIN-16935 Folie izolacyjne.
17. DIN-16936 Folie elastyczne / kauczuk butylowy.
18. DIN-17440 Stale nierdzewne.
19. DIN-17441 Stale nierdzewne. Warunki dostawy dla półfabrykatów walcowanych na zimno.
20. DIN-17611 Półfabrykaty z aluminium i stopów aluminiowych z ochronną powłoką anodowaną grubości 10 mikronów. Techniczne warunki dostawy.
21. DIN-18055 Okna. Szczelność, obciążenia mechaniczne, wymagania i badania.
22. DIN-18056 Ściany okienne.
23. DIN-18202 Tolerancje w budownictwie.
24. DIN-18332 Roboty elewacyjne, kamieniarskie.
25. DIN-18335 Prace montażowe konstrukcji stalowych.
26. DIN-18360 Prace montażowe konstrukcji aluminiowych i roboty ślusarskie.
27. DIN-18516 Okładziny ścian zewnętrznych, wentylowane.
28. DIN-50976 Ochrona korozyjna; cynkowanie ogniowe.
29. DIN-52100 Badanie kamienia naturalnego, wytyczne.
30. DIN-52615 Badania ochrony cieplnej. Określenie współczynnika przepuszczalności pary wodnej.
31. DIN-55928 Ochrona korozyjna konstrukcji stalowych.

Dla wskazanych norm PN, EN i DIN miarodajne jest każdorazowo żądanie maksymalne.

10.4. Inne dokumenty i ustalenia techniczne:

1. Wytyczne jakości powłok lakierniczych –Wytyczne jakości powłok anodowanych – EURAS (Ewa) lub Eloxal - Verband e. V. Numberg.
2. Instrukcje stosowania materiałów i montażu urządzeń wydane przez ich producentów,

3. Instrukcje ITB, w tym instrukcja nr 355/98 „Ochrona drewna budowlanego przed korozją biologiczną środkami chemicznymi”
4. Świadectwa dopuszczenia materiałów do stosowania wydane przez Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie lub inne upoważnione instytucje,
5. Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót budowlano-montażowych, Wydawnictwo arkady, tom I, część I~IV,

ST.11 – BLACHA WARSTWOWA - ŚCIANY ZEWNĘTRZNE, TERMOIZOLACJA

45320000-6 Roboty izolacyjne

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1 Nazwa zamówienia

Nazwa zamówienia została określona w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.2 Przedmiot

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru elewacji oraz ocieplenia ścian wewnętrznych wraz z termoizolacją w odniesieniu do wykonania zadania opisanego w pkt. 1.1 wymagań ogólnych.

1.3 Zakres Robót objętych niniejszą Specyfikacją Techniczną:

Niniejsza specyfikacja obejmuje wszystkie czynności związane z:

- Wykonanie ocieplenia ściany zewnętrznej metodą lekką suchą przy zastosowaniu płyt warstwowych elewacyjnych z rdzeniem z pianki PIR+ gr. 12 cm i płyt warstwowych elewacyjnych z rdzeniem z wełny mineralnej gr. 12 cm.

1.4 Prace towarzyszące i roboty tymczasowe

Prace te zostały opisane w ST.00 „Wymagania Ogólne” i obowiązują odpowiednio.

1.5 Informacja o terenie budowy

Informacja o terenie budowy znajduje się w ST.00 „Wymagania Ogólne”.

1.6 Określenia użyte w niniejszej Specyfikacji Technicznej:

Określenia podstawowe wyjaśnione są w ST.00 „Wymagania Ogólne”. Ponadto, ilekroć w ramach niniejszej specyfikacji pojawią się poniższe sformułowania, należy przez nie rozumieć:

- określenie „Wykonawca” oznacza firmę lub inną jednostkę wykonującą prace objęte niniejszą specyfikacją. Może to być bezpośrednio Generalny Wykonawca prac budowlanych, jak też wyznaczony przez niego Podwykonawca,
- określenie „wykonać, zamontować itp.” oznaczają wykonanie danego elementu łącznie z wszelkimi niezbędnymi ku temu czynnościami pomocniczymi oraz dostarczeniem niezbędnych materiałów i sprzętu,
- określenie „zgodnie” oznacza spełnienie stawianych wymagań i zaleceń w pełni, ewentualnie z marginesem błędu, który niniejsza specyfikacja określa jako dopuszczalny,
- określenie „procedura” oznacza informację "kto ?, co ?, jak ?, kiedy? i gdzie ?" wykonuje i kontroluje, w celu zapewnienia wymaganej jakości robót. Zapisy odpowiednich norm, aprobat lub instrukcje producenta, będą traktowane jako właściwa procedura.
- określenie „systemowy” oznacza procedurę, która została przewidziana przez konkretnego producenta specjalnie w określonym celu. Jako rozwiązania systemowe będą traktowane wyłącznie rozwiązania, przy realizacji których nastąpiła pełna zgodność z tą procedurą.
- Podłoże - powierzchnia nowej lub istniejącej ściany lub stropu. Może być w stanie surowym, pokryta tynkiem mineralnym, organicznym i powłokami farb

- Środek gruntujący - materiał наносzony na podłoże lub > *warstwę zbrojoną*, celem regulacji (wyrównania, redukcji) nasiąkliwości lub zwiększenia przyczepności.
- Izolacja cieplna - materiał o niskiej wartości współczynnika przewodzenia ciepła, mocowany w formie płyt na ścianach (przegrodach) zewnętrznych i nadający im wymagane parametry
- Łączniki mechaniczne - określone łączniki do mocowania systemów izolacji cieplnej i konstrukcji do podłoża, na przykład kołki rozporowe i profile. Systemowe elementy uzupełniające - listwy (profile) cokołowe (startowe), kątowniki narożne (ochronne), profile dylatacyjne, profile i elementy dekoracyjne, podokienniki - służą do zapewnienia funkcji technicznych i ukształtowania jego powierzchni.

2. WYROBY BUDOWLANE

Wszystkie wyroby budowlane użyte przez Wykonawcę do wykonania robót objętych niniejszą specyfikacją muszą być zgodne z dokumentacją projektową i spełniać wymagania ogólne dotyczące wyrobów budowlanych, określone w ST.00 „Wymagania Ogólne”, a ponadto :

Wszystkie materiały do wykonania ociepleń powinny odpowiadać wymaganiom zawartym w dokumentach odniesienia (normach, aprobaty technicznych) oraz posiadać parametry podane w dokumentacji projektowej.

2.1 Wyrobami budowlanymi, jakie przewidziano do użycia w ramach robót metodą lekką mokrą są:

- gotowe zaprawy klejowe do stosowania na zewnątrz,
- styropian EPS 036 Fasada grafit gr. 15cm o współczynniku przewodzenia ciepła $\lambda \leq 0,036[W/(mK)]$ i wytrzymałości na zginanie >75 kPa oraz klasie reakcji na ogień „E” (wg PN-EN 13166),
- polistyren ekstrudowany XPS gr. 15cm o współczynniku przewodzenia ciepła $\lambda \leq 0,036[W/(mK)]$,
- kątowniki aluminiowe do ochrony narożników wypukłych,
- siatka z włókna szklanego,
- mieszanka tynkarska cienkowarstwowa silikonowa,
- tynk mozaikowy na ścianie piwnicy (ściana piwniczna od strony południowo-wschodniej) oraz na schodach zewnętrznych prowadzących do budynku,
- listwy cokołowe aluminiowe z kapinosem,
- zaprawy tynkarskie naprawcze i wyrównujące,
- emulsje gruntujące.

Przed rozpoczęciem powyższych prac usunąć resztki powłok malarskich, przetrzeć tynki zewnętrzne oraz naprawić wszelkie rysy, ubytki i uszkodzenia.

Do ocieplenia budynku należy zastosować certyfikowany system docieplenia elewacji w zakresie nierozprzestrzeniania ognia (NRO).

2.2 Wyrobami budowlanymi, jakie przewidziano do użycia w ramach robót metodą lekką suchą są:

- płyty elewacyjne z rdzeniem z PIR+ gr. 12 cm o współczynniku przewodzenia ciepła $\lambda \leq 0,22[W/(mK)]$ gęstość $40kg/m^3$, reakcja na ogień B-s1,d0, NRO

- płyty elewacyjne z rdzeniem z wełny mineralnej gr. 12 cm o współczynniku przeprzenikania ciepła $U \leq 0,33 [W/(m^2K)]$, NRO
- ruszt z profili stalowych.

3. SPRZĘT I MASZYNY

3.1 Ogólne wymagania podano w ST 00.00. "Wymagania ogólne".

3.2. Sprzęt do wykonywania robót elewacyjnych

3.2.1. Do prowadzenia robót na wysokości - wszystkie typy rusztowań i urządzeń transportu pionowego, stosowanych do robót elewacyjnych,

3.2.2. Do transportu i przechowywania materiałów - opakowania fabryczne, duże pojemniki (silosy, opakowania typu „big bag”) do materiałów suchych i o konsystencji past,

3.2.3. Do cięcia płyt izolacji termicznej i kształtowania ich powierzchni i krawędzi -szlifierki ręczne, piły ręczne i elektryczne, frezarki do kształtowania krawędzi i powierzchni płyt (boniowanie),

3.2.4. Do mocowania płyt - wiertarki zwykłe i udarowe, osprzęt (nasadki) do kształtowania otworów (zagłębianie talerzyków i krążków termoizolacyjnych),

3.2.5. Pozostały sprzęt - przyrządy miernicze, poziomnice,łaty, niwelatory, sznury traserskie itp.

4. ŚRODKI TRANSPORTU

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w ST „Wymagania ogólne” , pkt 4

4.2. Transport materiałów

Materiały wchodzące w skład systemów elewacyjnych należy transportować zgodnie z wymaganiami producentów materiałów, aprobaty technicznej (pkt 4 Pakowanie, przechowywanie i transport), zasadami eksploatacji środków transportowych i przepisami ruchu drogowego. Wyroby mogą być przewożone jednostkami transportu samochodowego, kolejowego, wodnego i innymi.

Załadunek i wyładunek wyrobów w jednostkach ładunkowych na samochód ciężarowy (ciągnik siodłowy + naczepa o dł. nie krótszej aniżeli dł. ładowanych płyt) z naczepą otwartą lub umożliwiającą załadunek boczny obustronny na całej swojej długości, należy prowadzić sprzętem mechanicznym, wyposażonym w osprzęt widłowy, kleszczowy lub chwytakowy. Załadunek i wyładunek wyrobów transportowanych luzem wykonuje się ręcznie. Ręczny załadunek zaleca się prowadzić przy maksymalnym wykorzystaniu sprzętu i narzędzi pomocniczych, takich jak: kleszcze, chwytaki, wciągniki, wózki. Przy załadunku wyrobów należy przestrzegać zasad wykorzystania pełnej ładowności jednostki transportowej. Do zabezpieczenia przed przemieszczaniem i uszkodzeniem jednostek ładunkowych w czasie transportu należy stosować: kliny, rozpory i bariery. Do zabezpieczenia wyrobów luzem w trakcie transportu należy wykorzystać materiały wyściółkowe, amortyzujące, takie, jak: maty słomiane, wióry drzewne, płyty styropianowe, ścinki pianki poliuretanowej.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Wykonawca przedstawi Inżynierowi do akceptacji harmonogram robót uwzględniający wszystkie warunki, w jakich roboty będą wykonywane.

5.2. Opis ogólny.

Izolacje termiczne powinny być wykonywane w temperaturze dodatniej. Warstwy ocieplające powinny być wbudowane w taki sposób, aby nie ulegały zawilgoceniu w czasie użytkowania budynku parą wodną ani wilgocią pochodzącą z innych źródeł.

5.3. Warunki przystąpienia do robót elewacyjnych

Przed rozpoczęciem robót związanych z wykonaniem elewacji należy:

- przygotować plan bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (bioz) i zapewnić odpowiednie zagospodarowanie terenu budowy,
- wykonać wszystkie roboty stanu surowego, zamurować i wypełnić przebiecia, bruzdy i ubytki,
- wykonać cały zakres robót dekarских (pokrycia, odwodnienie, obróbki blacharskie), montażu (ewentualnie wymiany) stolarki okiennej i drzwiowej zewnętrznej, przejść i przyłączy instalacyjnych na powierzchniach przeznaczonych do wykonania elewacji,
- wykonać roboty, mające wpływ na sytuację wilgotnościową podłoża, przede wszystkim tynki wewnętrzne i jastrychy,
- wykonać zabezpieczenia stolarki, ślusarki, okładzin i innych elementów elewacji.

5.4. Wymagania dotyczące wykonania ocieplenia metodą lekką mokrą

5.4.1 Przygotowanie podłoża

Przed rozpoczęciem robót należy wykonać ocenę podłoża, polegającą na kontroli jego czystości, wilgotności, twardości, nasiąkliwości i równości. Próba odporności na ścieranie - ocena stopnia zapylenia, osypywania się powierzchni lub występowania pozostałości wykwitów i spieków za pomocą dłoni lub czarnej, twardej tkaniny.

Zależnie od typu i stanu podłoża (wynik oceny) należy przygotować je do robót zasadniczych:

- oczyścić podłoże z kurzu i pyłu, usunąć zanieczyszczenia, pozostałości środków antyadhezyjnych (olejów szalunkowych), mleczko cementowe, wykwit, luźne cząstki materiału podłoża,
- usunąć nierówności i ubytki podłoża (skucie, zeszlifowanie, wypełnienie zaprawą wyrównawczą),
- usunąć przyczyny ewentualnego zawilgocenia podłoża; odczekać do jego wyschnięcia,
- w przypadku istniejących podłoży usunąć warstwę złuszczeń, spękań, odspajających się tynków i warstw malarskich. Sposób przygotowania powierzchni (czyszczenie stalowymi szczotkami, metoda strumieniowa (różne rodzaje ścierniw), ciśnieniowa) należy dostosować do rodzaju i wielkości powierzchni podłoża, powstałe ubytki wypełnić zaprawą wyrównawczą,
- wykonać inne roboty przygotowawcze podłoża, przewidziane w dokumentacji projektowej i specyfikacji technicznej szczegółowej oraz przez producenta systemu,
- wystające lub widoczne nieusuwalne elementy metalowe powinny być zabezpieczone antykorozyjnie.
- wykonać próbne przyklejenie próbek styropianu w różnych miejscach (8-10 próbek styropianu o wymiarach 10x10 cm). Po 4-7 dniach należy wykonać próbę ręcznego

odrywania przyklejonego styropianu. Wytrzymałość podłoża i przyczepność kleju są wystarczające, jeżeli styropian ulegnie rozerwaniu. Jeżeli próbki styropianu oderwą się od powierzchni ściany wraz z warstwą masy klejącej, oznacza to, że podłoże nie zostało prawidłowo przygotowane. W przypadku mocowania mechanicznego zaleca się sprawdzenie na 4-6 próbkach siły wyrywającej łączniki z podłoża przygotowanego do ocieplenia wg zasad określonych w świadectwach ITB.

5.4.2 Wymagania prowadzenia robót

5.4.3 Warstwę ocieplenia do wysokości ok 1m od poziomu terenu należy wykonać przy użyciu polistyrenu ekstrudowanego XPS. Kolejne warstwy ocieplenia wykonywać przy użyciu styropianu EPS 036. Docieplenie ścian następuje od wysokości 3 cm od poziomu gruntu.

5.4.4 Kolejność prowadzenia robót

Zaprawy lub masy klejące należy przygotować zgodnie z informacją podaną w świadectwach dopuszczających je do stosowania. Zaprawy zarabia się wodą w ilości podanej w świadectwie, a następnie należy pomierzyć konsystencję, która powinna wynosić 10+/-1 cm stożka opadowego. Jeśli do klejenia ma być stosowana masa klejąca, to jej przygotowanie polega tylko na dokładnym wymieszaniu i pomierzeniu konsystencji.

Konsystencja masy klejącej powinna wynosić:

- 10 cm stożka opadowego, gdy masa jest przeznaczona do przyklejania styropianu/polistyrenu,
- 11 cm stożka opadowego, gdy masa jest przeznaczona do przyklejania tkaniny szklanej.

Masa powinna być zużyta w ciągu 1godziny, po dłuższym czasie nie nadaje się do przyklejania styropianu. Masę klejącą należy nakładać na płycie styropianowej na obrzeżach pasmami o szerokości 3-4 cm, a na pozostałej powierzchni plackami o średnicy około 8 cm. Pasma należy nakładać na obwodzie płyty w odległości około 3 cm od krawędzi tak, aby przy przyklejaniu nie wyciskała się poza krawędzie styropianu. Na środkowej części płyty styropianowej/polistyrenowej należy nałożyć 10-12 placków, gdy płyta ma wymiar 500x1000 mm. Na płytach o innych wymiarach można nałożyć inną ilość placków, ale należy przestrzegać zasady, aby placki pokrywały nie mniej niż 40% powierzchni płyty. Po nałożeniu masy klejącej płytę należy bezzwłocznie przyłożyć do ściany, dosunąć do płyt już przyklejonych i docisnąć przez uderzenie packą drewnianą, aż do uzyskania równej płaszczyzny zbrojonej tkaniną szklaną. Prace te należy prowadzić w temperaturze nie niższej niż 5°C i nie z sąsiednimi płytami, co sprawdza się przez przyłożenie łaty drewnianej. Jeżeli masa klejąca wycisnie się poza obrys płyty, trzeba ją usunąć. Niedopuszczalne jest dociskanie przyklejonych płyt styropianowych po raz drugi ani poruszenie płyt po upływie kilku minut.

Po sprawdzeniu i przygotowaniu powierzchni ścian przystąpić do przyklejania płyt styropianowych/polistyrenowych. Płyty należy przyklejać w układzie poziomym dłuższych

krawędzi z zachowaniem mijankowego układu spoin. Przyklejanie płyt styropianowych należy rozpoczynać od dołu ściany budynku i posuwać się do góry. Płyty styropianowe/polistyrenowe należy przyklejać przy pogodzie bezdeszczowej, gdy temperatura powietrza nie jest mniejsza niż 5°C. Płyt styropianowych/polistyrenowych nie można stosować do ocieplania ścian bezpośrednio po wyprodukowaniu, lecz dopiero po okresie sezonowania wynoszącym około 8 tygodni. Powierzchnia przyklejonych płyt styropianowych /polistyrenowych powinna być wyrównana, a szpary większe niż 2 mm wypełnione paskami styropianu. Całą powierzchnię styropianu/polistyrenu należy dokładnie wyrównać przez przetarcie papierem ściernym nałożonym na pacę tynkarską. Czynności te można wykonywać nie wcześniej niż po 3 dniach od czasu przyklejania płyt. Niedopuszczalne jest pozostawienie styropianu/polistyrenu bez osłony przez czas dłuższy niż 2 tygodnie.

Po wyrównaniu powierzchni płyt należy zaszpachlować główki łączników mechanicznych masą klejącą. Do dodatkowego mocowania styropianu do ściany należy stosować łączniki rozprężne z nacięciami bocznymi i otworem wewnętrznym, w który po osadzeniu łącznika wciska się trzpień rozporowy. Po wbiciu trzpienia młotkiem następuje zaklinowanie łącznika w ścianie. Długość łącznika powinna być taka, aby co najmniej 6 cm było osadzone w ścianie. Główki łączników nie mogą wystawać poza płaszczyznę styropianu, lecz powinny być z nią dokładnie zlicowane. W tym celu w styropianie należy wyciąć gniazdo na główkę łącznika o głębokości ok. 4mm i łącznik osadzić tak, aby główka i trzpień rozporowy były całkowicie schowane w zagłębieniu.

Wykonywanie warstwy zbrojonej na styropianie można rozpocząć nie wcześniej niż po 3 dniach od chwili przyklejania styropianu, przy bezdeszczowej pogodzie i temperaturze powietrza nie niższej niż 5°C i nie wyższej niż 20°C. Jeżeli jest zapowiadany spadek temperatury poniżej 0°C w przeciągu 24 h, to nie należy przyklejać tkaniny zbrojącej, nawet jeżeli temperatura podczas pracy jest wyższa niż 5°C. Masę klejącą należy nanosić na powierzchnię płyt styropianowych ciągłą warstwą o grubości około 3 mm, rozpoczynając od góry ściany pasami pionowymi o szerokości tkaniny zbrojącej. Po nałożeniu masy klejącej należy natychmiast wciskać w nią tkaninę szklaną za pomocą packi stalowej. Tkanina szklana powinna być napięta i całkowicie wciśnięta w masę klejącą. Niedopuszczalne jest przyklejanie tkaniny zbrojącej w taki sposób, że nakłada się ją na styropian nie pokryty masą klejącą, którą następnie nanosi się jednorazowo na tkaninę. Sąsiednie pasy tkaniny powinny być наносzone na zakład nie mniejszy niż 50 mm w pionie i poziomie. W części parterowej i części cokołowej ocieplanych ścian należy zastosować dwie warstwy tkaniny. Narożniki otworów okiennych i drzwiowych powinny być wzmocnione przez naklejenie bezpośrednio na styropianie kawałków tkaniny o wymiarach 20x35 cm. Tkanina przyklejona na jednej ścianie nie może być ucięta na krawędzi narożnika, lecz należy ją wywinąć na ścianę sąsiednią pasem o szerokości około 15 cm. W taki sam sposób należy wywinąć tkaninę na ościeża okienne i drzwiowe. Grubość warstwy klejącej przy pojedynczej tkaninie powinna wynosić nie mniej niż 3 mm i nie więcej niż 5mm.

Wyprawy tynkarskie: stosować zaprawy tynkarskie lub masy tynkarskie dopuszczone do stosowania aprobatami technicznymi ITB. W celu zwiększenia odporności warstwy ociepleniowej na uszkodzenia mechaniczne należy stosować perforowane kątowniki aluminiowe o wymiarach 25x25 mm do wzmacniania naroży pionowych przy ościeżach okiennych, oraz drzwiach wejściowych zewnętrznych. Wyprawy tynkarskie można nakładać nie wcześniej niż po 3 dniach od wykonania warstwy wyższej niż 25°C, zwłaszcza jeśli elewacje są nasłonecznione. Niedopuszczalne jest wykonywanie wypraw elewacyjnych w czasie opadów atmosferycznych, silnego wiatru oraz jeśli jest zapowiadany spadek temperatury poniżej 0°C w ciągu 24 h.

Do ocieplania ościeży okiennych i drzwiowych należy stosować płyty styropianowe o grubości nie mniejszej niż 2-3 cm (w przypadku braku możliwości należy dać cieńszą grubość izolacji termicznej). Podokienniki na bokach powinny być wywinięte na ościeża pionowe pod styropian, który w tym miejscu powinien być podcięty, a wyprawa wraz z tkaniną zbrojącą powinna dochodzić do płaszczyzny bocznej podokiennika. Styki podokienników z ościeżnicą należy uszczelnić kitem elastycznym np. silikonowym.

Ocieplenie należy rozpocząć przez zamocowanie listwy startowej z kapinosem, a następnie przyklejanie styropianu i dwóch warstw tkaniny zbrojącej (na cokole), (natomiast z jednej warstwy tkaniny zbrojącej powyżej cokołu), w tym warstwa pierwsza powinna być z tkaniny szklanej pancernej, która przykleja się bez zakładów na sąsiednie arkusze, a tylko na styk.

Ocieplanie ścian w miejscach szczególnych wykonywać zgodnie z instrukcją ITB 334/2002.

Przed przystąpieniem do nakładania tynku należy zaszlifować wszystkie nierówności papierem ściernym, ponieważ odwzorowują się na warstwie tynku, która ma grubość 2-3 mm. Wykonanie szlachetnej wyprawy tynkarskiej, która poza zabezpieczeniem wcześniej ułożonych warstw, spełnia rolę czynnika kształtującego wygląd elewacji obiektu.

Przygotowanie wyprawy polega na dokładnym wymieszaniu gotowej mieszanki co w efekcie powinno uzyskać się mieszanekę o półpłynnej konsystencji. Po wymieszaniu należy odczekać jeszcze około 5 min. Przygotowaną mieszanekę naciąga się na powierzchnie ściany pacą metalową gładką. Tynk nanosi się poziomymi pasami o szerokości około 70 cm. Czynności naciągania wyprawy na ścianę odpowiada bardziej szpachlowaniu niż tradycyjnemu tynkowaniu. Po naciągnięciu wyprawy na fragment ściany należy zdjąć nadmiar tynku.

Nadmierną ilość wyprawy zdejmuje się w następujący sposób: pacę prowadzi się po ścianie pod takim kątem, aby na powierzchni ściany została warstwa tynku o grubości ziarna fakturującego. Po każdym zdjęciu nadmiaru zaprawy do następnej czynności należy używać czystej pacy. Ponadto na mokrą jeszcze krawędź tynku należy nakładać następną porcję zaprawy, pozwala to na prawidłowe i estetyczne wykonanie połączenia dwóch sąsiednich połaci tynku.

Po nałożeniu należy przystąpić do zagładzania tynku pacą plastikową do uzyskania żądanej faktury. Przed rozpoczęciem kładzenia tynku należy rozplanować przerwy technologiczne, które następnie należy uzgodnić z Inspektorem Nadzoru, tak aby móc je ukrywać w detalach

architektonicznych, jeżeli nie ma takich możliwości wówczas ścianę musi tynkować tylu robotników, aby przerw technologicznych nie było w ogóle.

5.5. Wymagania dotyczące wykonania ocieplenia metodą lekką suchą

5.5.1 Przygotowanie podłoża

Przed rozpoczęciem robót należy zdemontować istniejącą elewację z blachy trapezowej.

5.5.2 Kolejność prowadzenia robót

Do mocowania płyt warstwowych do konstrukcji należy przymocować ruszt stalowy Profile należy umieścić w rozstawie zgodnym z opracowaniem konstrukcji i zaleceniami producenta. Płyty mocować w poziomie zgodnie z projektem architektury.

Montaż płyt w kolorach ciemnych jest możliwy przy temperaturach od 10oC do 35oC. Warunek ten musi być bezwzględnie przestrzegany. Montaż w temperaturach niższych niż 10oC (lub wyższych niż 35oC) może doprowadzić do deformacji i trwałego uszkodzenia płyty w czasie eksploatacji budynku (w skrajnych przypadkach również podczas montażu). Deformacje i uszkodzenia płyty są w tym przypadku wywoływane dużą wydłużalnością okładzin (np. przy temperaturach latem) w stosunku do długości początkowej (długości okładziny w czasie montażu).

Montaż płyt w kolorach jasnych i bardzo jasnych jest możliwy w zakresie temperatur od +5oC do +35oC.

1. Transport płyt na budowę oraz rozładunek

Przy paczkach o długości do 6 metrów

Rozładunek płyt można wykonać ręcznie lub za pomocą wózka widłowego. Zalecane jest korzystanie z wózków o regulowanej szerokości wideł – minimalny rozstaw wideł powinien wynosić 2 m a ich szerokość 150 mm.

Przy paczkach o długości powyżej 6 metrów

Tego typu paczki należy podnosić na pasach transportowych przy wykorzystaniu trawersu. Wskazany rozstaw pasów dla paczek od 6 m do 12 m to 2-4 m. Dla paczek o długości powyżej 12 m, rozstaw pasów transportowych to 3,5-4,5 m.

Rozładując płyt należy unikać punktowych miejsc podparcia. Istnieje bowiem ryzyko uszkodzenia okładziny płyty położonej najniżej.

2. Kontrola jakości wykonania konstrukcji

Przed przystąpieniem do instalacji płyt należy sprawdzić czy konstrukcja, do której montowane będą płyty warstwowe, jest prosta. Nawet niewielka odchyłka wykonawcza może skutkować

powstaniem nieszczelności w miejscach łączenia płyt oraz wystąpieniem tzw. „efektu fali” (płyty nie są w jednej płaszczyźnie).

3. Zdjęcie folii ochronnej

Folę najlepiej zdjąć tuż przed transportem płyty na miejsce mocowania. Nie jest zalecane zdejmowanie folii po zainstalowaniu płyty.

4. Uszczelnianie

Przed zamocowaniem płyty należy przykleić taśmy uszczelniające PES. Przytwierdza się ją do konstrukcji w miejscach gdzie stykać się ona będzie z okładziną wewnętrzną płyt warstwowych.

Uszczelki skutecznie przeciwdziałają uszkodzeniom mechanicznym okładzin.

5. Montaż płyt warstwowych

Najbezpieczniejszym i rekomendowanym rozwiązaniem montażowym jest wykorzystanie do transportu płyt podnośników podciśnieniowych.

Montaż pierwszej płyty wykonujemy łącznikami w wskroś, czyli tak by przechodziły one przez całą grubość płyty, aż do elementu konstrukcji.

Zaleca się prowadzenie prac montażowych w temperaturach -5°C do 20°C . Jeżeli w zamku płyty nie ma fabrycznie aplikowanej uszczelki, prace z wykorzystaniem mas uszczelniających powinny być wykonywane przy temperaturze otoczenia powyżej 4°C .

Wszystkie roboty wykonywane w czasie montażu płyt warstwowych Ruukki muszą być prowadzone zgodnie z ogólnie obowiązującymi przepisami BHP dla robót montażowych i dekarских oraz pod nadzorem osób uprawnionych. Ponadto w czasie montażu płyt należy stosować następujące urządzenia zabezpieczające przed upadkiem z wysokości:

- Bariery ochronne linowe do zabezpieczenia po obwodzie budynku
- Liny i pasy bezpieczeństwa typu monterskiego
- Aparaty bezpieczeństwa

6. Montaż kolejnych płyt

Podczas instalacji kolejnych płyt bardzo ważnym aspektem jest właściwe dociśnięcie płyt, tak by zachować maksymalną szczelność zamków.

Płyty Balex Metal prawidłowo dociśnięte w zamkach całkowicie eliminują problem tzw. „mostków termicznych”.

Miejsca, w których płyty łączą się ze sobą bez zamków (np. styk płyty na słupie w układzie poziomym z kolejną płytą, styk płyty ściennej z dachową), należy dodatkowo uszczelnić np. niskoprężną pianką poliuretanową lub butylem.

7. Obróbki maskujące

Ostatnim etapem jest instalacja obróbek maskujących, np. styki, naroża, wiatrownica, kalenica, cokół.

6. KONTROLA I BADANIA

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w ST „Wymagania ogólne”

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót

Przed przystąpieniem do robót montażowych należy przeprowadzić badania materiałów, które będą wykorzystane do wykonywania robót oraz dokonać oceny podłoża.

6.2.1. Badania materiałów

Badanie materiałów przeprowadza się pośrednio na podstawie zapisów w dzienniku budowy, dotyczących przyjęcia materiałów na budowę oraz dokumentów towarzyszących wysyłce materiałów przez producenta, potwierdzających zgodność użytych materiałów z wymaganiami dokumentacji projektowej i specyfikacji technicznej (szczegółowej) pokrycia, opracowanej dla realizowanego przedmiotu zamówienia oraz normami powołanymi w pkt. 2.2. niniejszej SST.

6.2.2. Ocena podłoża

Badanie stanu podłoża należy przeprowadzić według wymagań określonych w pkt. 5.3. oraz 5.4. niniejszej SST.

- Sprawdzić konstrukcję pod względem dokładności wykonania i zgodności z projektem (ewentualne różnice należy usunąć).
- Skontrolować czy rozstaw płatwi, słupów i rygli odpowiada projektowi i jest zgodny z wytycznymi zawartymi w tablicach obciążeń statycznych.
- Sprawdzić, czy powierzchnie płatwi stanowią płaszczyznę.
- Sprawdzić liniowość słupów i rygli w konstrukcji ściennej obiektu (dopuszczalne odchyłki wg PN-B-06200:2002). W przypadku wystąpienia błędów, niezgodności, należy poinformować Kierownika Budowy oraz pracownika Działu Handlowego Ruukki.
- Sprawdzić wykonanie robót związanych z cokołem oraz pozostałych robót mokrych.

- Przygotować narzędzia niezbędne do montażu płyt

6.3. Badania w czasie robót

Jakość i funkcjonalność okładziny elewacyjnej zależy od prawidłowości wykonania wszystkich kolejnych etapów systemowo określonych robót. Z tego względu, w czasie wykonywania robót szczególnie ważna jest bieżąca kontrola robót zanikających (ulegających zakryciu).

6.4. Badania w czasie odbioru robót

6.4.1. Zakres i warunki wykonywania badań

Badania w czasie odbioru robót przeprowadza się celem oceny spełnienia wszystkich wymagań, dotyczących robót elewacyjnych, w szczególności w zakresie:

- zgodności z dokumentacją projektową i specyfikacją techniczną (szczegółową) wraz z wprowadzonymi zmianami naniesionymi w dokumentacji powykonawczej,
- jakości zastosowanych materiałów i wyrobów,
- prawidłowości przygotowania podłoża,
- prawidłowości wykonania konstrukcji nośnej i montażu płyt elewacyjnych

Przy badaniach w czasie odbioru robót należy wykorzystywać wyniki badań dokonanych przed przystąpieniem do robót i w trakcie ich wykonywania. Przed przystąpieniem do badań przy odbiorze należy na wstępie sprawdzić na podstawie dokumentów czy załączone wyniki badań dokonanych przed przystąpieniem do robót potwierdzają, że przygotowane podłoża nadawały się do wykonania robót montażowych, a użyte materiały spełniały wymagania pkt. 2 niniejszej SST.

Do badań odbiorowych należy przystąpić po całkowitym zakończeniu robót.

7. PRZEDMIAR I OBMIAR

Ogólne zasady przedmiaru i obmiaru robót podano w ST „Wymagania ogólne”

Powierzchnię ocieplenia ścian budynku oblicza się w metrach kwadratowych, jako iloczyn długości ścian w stanie surowym w rozwinięciu przez wysokość mierzoną od wierzchu cokołu (dolnej krawędzi) do górnej krawędzi warstwy ocieplanej.

Z powierzchni potrąca się powierzchnie nieocieplone i powierzchnie otworów większe od 1 m², doliczając w tym przypadku do powierzchni ocieplenia powierzchnię ościeży, obliczoną w metrach kwadratowych, jako iloczyn długości ościeży mierzonych w świetle ich krawędzi i szerokości, wraz z grubością ocieplenia.

9. ODBIÓR ROBÓT

9.1. Ogólne zasady odbioru robót podano w ST „Wymagania ogólne”

9.2. Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu

Do robót zanikających przy wykonywaniu robót należy przygotowanie konstrukcji nośnej i montaż ocieplenia.

Ich odbiór powinien zostać wykonany przed rozpoczęciem następnego etapu. Należy przeprowadzić badania wymienione w pkt. 6.3. niniejszej specyfikacji.

W przypadku pozytywnego wyniku badań (zgodności z dokumentacją projektową i szczegółową specyfikacją techniczną) można zezwolić na rozpoczęcie wykonywania następnych etapów robót.

W przeciwnym przypadku (negatywny wynik badań) należy określić zakres prac i rodzaj materiałów koniecznych do usunięcia nieprawidłowości. Po ich wykonaniu badania należy powtórzyć.

Wszystkie ustalenia związane z dokonaniem odbioru robót ulegających zakryciu należy zapisać w dzienniku budowy lub protokole podpisanym przez przedstawicieli inwestora (inspektor nadzoru) i wykonawcy (kierownik budowy).

9.3 Odbiór częściowy

Odbiór częściowy polega na ocenie ilości i jakości wykonanej części robót. Odbioru częściowego robót dokonuje się dla zakresu określonego w dokumentach umownych, według zasad jak przy odbiorze końcowym robót.

Celem odbioru częściowego jest wczesne wykrycie ewentualnych usterek w realizowanych robotach i ich usunięcie przed odbiorem końcowym.

Odbiór częściowy robót jest dokonywany przez inspektora nadzoru w obecności kierownika budowy.

Protokół odbioru częściowego jest podstawą do dokonania częściowego rozliczenia robót, jeżeli umowa taką formę przewiduje.

9.4 Odbiór końcowy (końcowy)

Odbiór końcowy stanowi ostateczną ocenę rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich zakresu (ilości), jakości i zgodności z dokumentacją projektową.

Odbiór końcowy przeprowadza komisja, powołana przez zamawiającego, na podstawie przedłożonych dokumentów, wyników badań oraz dokonanej oceny wizualnej.

Zasady i terminy powoływania komisji oraz czas jej działania powinna określać umowa.

Wykonawca robót obowiązany jest przedłożyć komisji następujące dokumenty:

- dokumentację projektową z naniesionymi zmianami dokonanymi w toku wykonywania robót,
- szczegółowe specyfikacje techniczne ze zmianami wprowadzonymi w trakcie wykonywania robót,
- dziennik budowy i książki obmiarów z zapisami dokonywanymi w toku prowadzonych robót, protokoły kontroli spisywane w trakcie wykonywania prac,
- dokumenty świadczące o dopuszczeniu do obrotu i powszechnego zastosowania użytych materiałów i wyrobów budowlanych,
- protokoły odbiorów robót ulegających zakryciu i odbiorów częściowych,
- instrukcje producenta systemu elewacyjnego
- wyniki badań laboratoryjnych i ekspertyz.

W toku odbioru komisja obowiązana jest zapoznać się z przedłożonymi dokumentami, przeprowadzić badania zgodnie z wytycznymi podanymi w pkt. 6.4. niniejszej ST, porównać je z wymaganiami podanymi w dokumentacji projektowej i szczegółowej specyfikacji technicznej robót elewacyjnych, opracowanej dla realizowanego przedmiotu zamówienia oraz dokonać oceny wizualnej.

Roboty powinny być odebrane, jeżeli wszystkie wyniki badań są pozytywne, a dostarczone przez wykonawcę dokumenty są kompletne i prawidłowe pod względem merytorycznym.

Jeżeli chociażby jeden wynik badań był negatywny roboty ociepleniowe nie powinny zostać odebrane. W takim przypadku należy wybrać jedno z następujących rozwiązań:

- jeżeli to możliwe, należy ustalić zakres prac korygujących, usunąć niezgodności wykonanego ocieplenia z wymaganiami określonymi w dokumentacji projektowej i specyfikacji technicznej (szczegółowej) i przedstawić je ponownie do odbioru,
- jeżeli odchylenia od wymagań nie zagrażają bezpieczeństwu użytkownika, trwałości i szczelności ocieplenia, zamawiający może wyrazić zgodę na dokonanie odbioru końcowego z jednoczesnym obniżeniem wartości wynagrodzenia w stosunku do ustaleń umownych,
- w przypadku, gdy nie są możliwe podane wyżej rozwiązania, wykonawca zobowiązany jest do usunięcia wadliwie wykonanych robót ociepleniowych, wykonać je ponownie i powtórnie zgłosić do odbioru.

W przypadku niekompletności dokumentów odbiór może być dokonany po ich uzupełnieniu.

Z czynności odbioru sporządza się protokół podpisany przez przedstawicieli zamawiającego i wykonawcy. Protokół powinien zawierać:

- ustalenia podjęte w trakcie prac komisji,
- ocenę wyników badań,
- wykaz wad i usterek ze wskazaniem sposobu ich usunięcia.

- stwierdzenie zgodności lub niezgodności wykonania ocieplenia z zamówieniem. Protokół odbioru końcowego jest podstawą do dokonania rozliczenia końcowego pomiędzy zamawiającym a wykonawcą.

8.5. Odbiór po upływie okresu rękojmi i gwarancji

Celem odbioru po okresie rękojmi i gwarancji jest ocena stanu ocieplenia po użytkowaniu w tym okresie oraz ocena wykonywanych w tym okresie ewentualnych robót poprawkowych, związanych z usuwaniem zgłoszonych wad.

Odbiór po upływie okresu rękojmi i gwarancji jest dokonywany na podstawie oceny wizualnej ocieplenia, z uwzględnieniem zasad opisanych w pkt. 8.4. „Odbiór końcowy (końcowy)

Pozytywny wynik odbioru pogwarancyjnego jest podstawą do zwrotu kaucji gwarancyjnej, negatywny do ewentualnego dokonania potrąceń wynikających z obniżonej jakości robót.

Przed upływem okresu gwarancyjnego zamawiający powinien zgłosić wykonawcy wszystkie zauważone wady w wykonanych robotach

9. PODSTAWA ROZLICZEŃ

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w ST „Wymagania ogólne” Kod CPV 45000000-7, pkt 9

9.2. Zasady rozliczenia i płatności

Podstawę rozliczenia oraz płatności za wykonany i odebrany zakres ocieplenia stanowi wartość tych robót obliczona na podstawie:

- określonych w dokumentach umownych (ofercie) cen jednostkowych i ilości robót zaakceptowanych przez zamawiającego lub
- ustalonej w umowie kwoty ryczałtowej za określony zakres robót.

9.3 Ceny jednostkowe wykonania ocieplenia lub kwoty ryczałtowe obejmujące roboty elewacyjne uwzględniają:

- przygotowanie stanowiska roboczego,
- dostarczenie do stanowiska roboczego materiałów, narzędzi i sprzętu,
- obsługę sprzętu niewymagającego etatowej obsługi,
- ustawienie i rozbiórkę rusztowań, o wysokości do 4 m,
- ocenę i przygotowanie podłoża,
- zabezpieczenie stolarki okiennej i drzwiowej, okładzin i innych elementów elewacyjnych przed zanieczyszczeniem i uszkodzeniem w trakcie wykonywania robót,
- wyznaczenie krawędzi powierzchni (cokół, styki z płaszczyznami innych materiałów elewacyjnych, krawędzie powierzchni) oraz lica płaszczyzny płyt izolacji termicznej,
- montaż konstrukcji nośnej

- przyklejenie płyt izolacji termicznej do podłoża lub mocowanie za pomocą profili mocujących, wypełnienie ewentualnych nieszczelności,
- wyznaczenie przebiegu i montaż profili, listew narożnikowych, ochronnych, brzegowych, dylatacyjnych itp., wraz z docięciem połączeń na narożnikach wklęsłych i wypukłych, wymaganym zabezpieczeniem przed zanieczyszczeniem, itp.,
- wyznaczenie przebiegu i montaż (klejenie) profili dekoracyjnych, wraz z ukształtowaniem połączeń w narożnikach wklęsłych i wypukłych, ewent. zbrojeniem powierzchni, zabezpieczeniem przed zanieczyszczeniem przy wykonywaniu dalszych prac, gruntowaniem, malowaniem.
- usunięcie zabezpieczeń stolarki, okładzin i innych elementów elewacyjnych i ewentualnych zanieczyszczeń,
- uporządkowanie terenu wykonywania prac,
- usunięcie pozostałości, resztek i odpadów materiałów w sposób uzgodniony ze Zleceniodawcą i zgodnie z zaleceniami producenta,
- likwidację stanowiska roboczego.

Przy rozliczaniu robót ociepleniowych według uzgodnionych cen jednostkowych, koszty niezbędnych rusztowań mogą być uwzględnione w tych cenach lub stanowić podstawę oddzielnej płatności. Sposób rozliczenia kosztów montażu, demontażu i pracy rusztowań, koniecznych do wykonywania robót na wysokości powyżej 4 m, należy ustalić w postanowieniach umownych.

10. DOKUMENTY ODNIESIENIA

Dokumentami odniesienia, tj. dokumentami będącymi podstawą do wykonania robót budowlanych będą:

10.1. Normy

- PN-EN 13162:2002 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie - Wyroby z wełny mineralnej (MW) produkowane fabrycznie. Specyfikacja.
- PN-EN 13163:2004 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie - Wyroby ze styropianu (EPS) produkowane fabrycznie. Specyfikacja.
- PN-EN 13164:2003 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby z polistyrenu ekstrudowanego (XPS) produkowane fabrycznie. Specyfikacja.
- PN-EN 13164:2003/A1:2005(U) Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby z polistyrenu ekstrudowanego (XPS) produkowane fabrycznie. Specyfikacja (Zmiana A1).
- PN-EN 13499:2005 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Zewnętrzne zespolone systemy ocieplania (ETICS) ze styropianem. Specyfikacja.
- PN-EN 13500:2005 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Zewnętrzne zespolone systemy ocieplania (ETICS) z wełną mineralną. Specyfikacja.
- PN-ISO 2848:1998 Budownictwo. Koordynacja modułarna. Zasady i reguły